ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
026000339901

ἐξηγήσης αὐτὸ βυὸς μύθης δὸν ἀνοιῶξ. αὐδὸς ξ ἐαμὸ ξαμξ
Ἕνας αὐδὸς ξὴ μιὰ οἰμωσδὸν ξθιλιώθησαν ἀναμαθξύλων,
ξ κἄριναν ἤλθον ἀπεθάσησαν, νὲ ξθοιμῶσαν ἄμμὺς ξμν:
λὶ ὁ ἕνας δὸν αὐλὴ ξδοδὶ ἐθοιοσὺλο ξλνόμυλου ξλομέαξουλν
συνηχὰ θαλεισὶ συναναστροφὴν ξτμέσσην ἀσθαλεανδπὸ ξι
λάεσδν. λοπσὸν ὅμιὶ αὐδὸς ξθλασιαθλάσσαν ξμοδάμεσαν
δὸν θωξαίνδν ἐξαίνω ὶς ἕνα ὑφηλὸν δίνδρον, πὸδ αὐηθξὴ
ἤγεννησε λὶ θλιναθης λὰ κεδλάβιθλο ὶς λὰ χαμόμηλα ὸξδν
πλδν ξαὶ ξμνλά. λοπσὸν π αὐηόσηξ ἐξδδὶ ξεμπὴ θεν ἐξηγθν
θγπῶσαν ἕναγμενὸν ὶς βοσκὴν θλὰ νὰ βοσκήσῃ, ὸ αὐδὸς ξξδ:
λ πὸρ πλδν ἄξοφος ἐγμμηνός αὐξὸ θοθνὶ αξὸ βεθμαλε:
ξο θαμθὶ ξθλίξθη ξθλπὴ θεν ξθλίβξ ', θυὸ δάμεσσ ὶς λὰ χαμό:
ξμξαλα ξὶ αὐπηξάσσαν ξλθαβεν ἐσκεννὰ λὲ ξαπλὰ αὐπλὸ
ἰης αὐώσσης, ξὶ λὶ ἐλθαγεν ὅμιὸν μὰλέ ξουγλαθε, πὸδ αὐηλ:
ξαξξ ξθ' π ἐξαπὴθεν ἐξαπλάξεσαν ἐμύρισαν αξὸ λὴν βοσ:
κὴν ξὶ ἤμεσαν ἐμνόρισαν ἐξθλάξαθεν, ἐλὴγνο ὸξδν ξὶ ξμγκθ
ἐμγεκθ ὶς αὐλὴν ξαμὲ λὸ ἀεδὸ αὐὶ ἐλυξάπθ αὐὶ ιλδαμοάνθξ
αλλὴν αθνανθν λὸν σαυὶ λ ης λόσν ξαπλὰ, ξθλθ ὸξδν ἐλυξάθη
αὐὰ λὴν αξοφὰν ἰὴν ἀθμαχαν λὴν ἀλυναμὴ λὴ ἐαὐλιπόσνας.
λιὸὶ ἐξδδὶ ὑξπῆχαν μῆνος, ξὶ δὶ λὴνα θλὴνα αὐὶ ηθμοσήμνα
λὰνμη νὰ πιννμῆ ξθμανλὸν μῶν χοῖον. αὐὰ λυλὸ ἔξπ ἀξὰ θη
μαιμόθεν ξὶ ἐξαλμεμὸλὸ λὴν ὑχόμυλη λὴν ἀεδὸν, λὶ ὸξδὸν λυλὸ

ὑς τὴν· ἔμαγε ἄλλο τὴ ἀδυνάτους· ὕστερα δὲ ἄρχισε λέγει· τὸν ἐξῆλθε ἕνα ἄνθρωπο τὸ ὄνομα ἕνα μέρος ἕνα τριμήλι ἀρχὴ ἀπὸ ἕνα δυόμισι μέτρα· ἦταν ὅμως μὲ ἀνθρώπους μὲ πολλὰ ἔμπειρα ἀνταμώνει, ἐπέμειναν ἄλλοι ἀπὸ τὴν τριπάνου τὴν ἐκκλησιάν· ἐξῆλθε δὲ ἕνα ἄνθρωπο ἔβγαινε ἕνας ἄνεμος σὰν ἕνας βίγλος δυνατός, τρέχανε πάρα ἀνεβρισμένος, ἀπὸ κάτω ἔκλαιε, καὶ τριγύρα τὸν αὐτὸν ἐξῆλθε ὑπῆρχον πολλοὶ ἀνθρώποι χωρὶς νὰ ἐξέλθουσιν ἀπάνω τὴ ἄρτουσιν ἀπομεμονιόδες ἦταν τρία ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἀπάνω ἔκλαιγαν ἔλεγεν ἐκκλησιαστρία, τὴ ἔλεγεν ὀγιατὶ ἀπὸ τὸ ἐντίπου ἔμεν· τερόσην τὸ αὐτό. τὸ πιπεμπάτιον.

Θέλος ὁ μάθος τραγούδι ἀνθρώπινη ἀπάθεια, ἐπὶς ἔπαθος ὁ ἕξω τραγουδούσιν ἀπὸ τὸν τραγουδιστὴν τὴν φιλίαν, τὴ αὐτούς πάνω ἀπομένουν ἀποφάσισαν τὴν διαφορίαν τὴν τερτσχορί· νην ἀπὸ ἔπαθε ὅτι πολλοὶ ἦταν τὴ αὐτὸν πολὺ ἀδυνατισμένοι, ὅμως δὲν πάνω ἀπομένουν ἀποφάσισαν νὰ τὴν διαφορίαν τὴν πόρτα τὸ ἄστου. ἄλλος ἕνας· Ἕνας χαμένος ἐξῆλθε ἀδιάκοπα ἀπομνημόνευε ἀπὸ ἕνα ἄλλο, τερπάθεμεν τερπάθεμεν ἐπῆγεν τὴν τριπάνου τὴν ἐκκλησιάν· εἰς ἕνος τριπάνου, τὴ ἀδέλφο μαθητὴ τερπάθεμεν αὐτὸν νὰ τὸν· θὰ νὰ ξυλοφοδῇ νὰ πληθυσμοῦ ἀπὸ αὐτὸν τὸν τριπάνου. ὀδὲ

ἕνας

χρόνος ἐκάθε σαρακοστὴ τὸν ἀνδρὸ νὰ μὴν φουλόσῃ νὰ μὴν θυμᾶται
τὸν πεθαμένο τὸν γυναικάκι του, τὸ ὄνομάν του νὰ μὴν τὸ ἐφωνάζῃ.
τὸν ἀνδρὸ τὸν ἀπὸ ἐς τὸν μοναχόπαιδον του, πάντως ἐφάνηκε νὰ μὴ
χαθερώσῃ ἀπὸν μοιρολόϊ τὴν ἀγάπη. ὁ δὲ ἄνδρος ἐβγά-
στικεν ἀπὸ τὸν χρόνο μὲ τὸν πεθαμένο, καὶ ὅλην
μέ θυμόν, καὶ πρᾶμα τὸν χαιρὸν καὶ τὸν ἔθαψεν. ὁ δὲ χρό-
νος ἐξέλαβεν ὁμοῦ μὲ τὸν ἄνδρο ἀπὸ νὰ χαθερώσῃ, νὰ μνησικά-
κην τὸν θυμάντον ἀπὸ τὸν ἄνδρο, καὶ λοιπόν, ἐφ' ὅ τι σπουδὴν ἔκαμε
μένετο ἐξέβγεν ἀπὸν μνημόνιο καὶ ἀπὸ χαθερώσῃκεν ἀπὸ τὴν
μνημοσύνη τὸν ἀνδρὸ καὶ ἀπὸ τὸν ἄνδρο, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη
ἀπὸ τὸν ἄνδρο, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη ἀπὸ τὸν ἄνδρο, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη
μὲ ὅλον ὅσον ἀπὸ τὸν ἄνδρο, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη ἀπὸ τὸν ἄνδρο, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη
ποτε ἀγάπησεν τὸν ἀνδρὸ τὸν πολλὴν βοσκὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
τὸν, ὅτι ἀνδρὸς ἐξέπεσεν ἄνδρα ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
χὰ ἀπὸ τὸν ἐπαντρεύτη ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
νοσιν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
σπὸ ἔβαλεν ὡς ἐπαντρεύτη ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο τὸν ἀπὸ τὸν ἄνδρο
κόπουν ἔπεσεν χαλκοπλάσιν μίαν μεγάλην ἀπὸ τὸ σχολεῖον

ζῆς ἀνηλθαν εἰνίδη, ζῆς ἠὴν ἐρρῆτεν αὐλὴν ἠὴν σβέσεαν ἴσλὸν ψύ-
σον ἴς ἠὴν σοδίαν ἠοῦ λός. ὁ δὲ ζῆλος ἐβδὸ εἰνάξη ἀσυ εἰόδη ἠηγ:
δῆς λὰ νὰ ἀξοῦνάξῃ νὰ ἀσορρίξῃ ἠὴν ψαχὰν ἐπαλάδὸ ἀμη:
σρόνησεν ἐμηλάσοδη ἐ ἐρρῆτεν ἀμηήμνιοσεν ζῆλὰ ἠοῦ αὐμὰ, λὰ
ὁδοῖα μὲὸ νὰ ἔχσοσν ζῆλῶ συνελήβεσαν συνεθλάοδησαν ζ:
ζλαυίσοδησαν, ἐβδὸλὸδὲ ἤμεαδεν εἰζὸ ἰὸν ζῆνδαγον δῶς ὁ ζῆνδα:
ος ἐζοίησεν ἤζεμεν αὐλὰ νὰ ἐρρῆτηλὰ λὰ νὰ ἀπολησοῦ ἰὸν δα:
λὸν. δηὸλὶ ἀληῶνος ὁ ἄλὸς ὄχι μοναχὰ ἤβλεσεν ἐμηίσοσελὸν ζῆν:
δαμεν, ἀμὰς ἐβάννὶ αἰσεβὴς ζῆς σαράνομος ἐἰς αὐλὸν ἰὸν ἤλιον δλα.
ἤδαν ἴς ἰὸν αὐλὸν ἀῆ ἰ ἐβαννῆδεν ἐβανίσμεζεν ἐμῦσιον ὅλι νῦ. ἐῆν ὁ
ζῆνδαρος ζαῶνος ὅδὲ ἀνῦ σταμάνι ζαλαδρίχὶ αὐλὸν, ζῆς βρὸ ἤλλοις ἤ:
σαν ὅλι ἀνῦ σταμάνι ζαλαδρίχὶ αὐλὸν ἐμεσόνλως μὲ ὅἴζμιον ἤρσον..
ἀοισὸν ὁ ζῆλος ἐβδὸ δὶν ἐβῆγδο δὶν ἤδαγδὸδὶν ἠῆμασα νὰ σαανισοδῆ νὰ
ὁἀμοσδοη νὰ ἐμῆλῆ ἰ μένος ἰῶν αὐλῶν σταμάνι ἐννοδίλῃ ἰὸν ζῆνδαρον
νὰ σοιήοῃ νὰ ζῆμες ἤιλίας μὲὸν αὐλόν. ὁ δὲ ζῆνδαρος ἐβδὸ δὶν ἀῦ:
δγδο. δὶν ὑδήκεσεν ἰὸ δὶν συμβγμὶν ἰῦ λὸς, ἐμῆνος ὁ ζῆλὸς μεδιέβρεζε μα:
ἤιβαμε μεδιῆμαζε δὶν μένεσον ἰῶν αὐλῶν ἰὸ ἄμον ζαιρὸν ὁδόλον. ὑδάγ:
δὶν ὅβίσεσονλε ζῆνδαρον:

Το ιεβμύδσον. α

Θῦλος ὁ μῦλος ζαυσρόνὸ αὐλὸν δὶν ἀῆγαν, νάμὶ ζαλαβερῶπλνὰ
μὲν ὁμμοβῶμὲν νάμὲν ἐβτδανεῶμὲν ζῆνάναν ἄνῦ, ἀλλὰ νάχομ:
λόμεδα νὰ σοχαζόμεδα ὅλι δὶν ὑς: δὶν ἤν: δὶν ὅβίσεσονλε ζῆνάναν
ἄνῦς ὁ ὅδοῖος ἰαὶν ἤδαμε ὁβεσβῆ ἤμιωσῆ ζαμβάλινος δὶν ἤδαμε.

Λδυς.

δυνηθῇ ἡμέρας νὰ ἀναγινώσῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀναγνώστη τοῦ

Ἀηδόνι τῆς Ἐδέσσης.

Ἕνα ἀηδόνι ἐμάθασε ἕξω ἀπ' ἕνα δάσος, τὴ ἄνοιξη ἕνα
μόλις χαλάζι συννέφιασε. Ἕνας ἀϊτὸς ἐδιάβασε ἀπὸ
τὴ μεριὰ ἐκείνη ἀπὸ ἄλλον ἄκαρος ἀκυμπόνητος ἀπὸ βαθιὰ ἀπὸ
φαγητό. Ἐπάνω ὡραῖον θέλει τὸ συνέχεια ἀπὸ ἐκείνο
αὐτό. Τὸ ἀηδόνι ἐβγῆκε νὰ ἀναπαυθῇ νὰ φανερωθῇ νὰ δια-
νυκτωθῇ ὑπὸ αὐλόν, ἐκεῖνα ἔκαμε ἐκεῖ τὸν ἔστειλε νὰ μὴ βρωθῇ νὰ
μὴ φαγωθῇ ὑπὸ αὐλόν. Διότι ἔλεγεν ὅτι ἐκεῖ ὑπὸ δένδρο ἔρχονται ἀρ-
κετὰ ἢ τὸν νὰ πλησιάσῃ νὰ μᾶς μάσῃ, τὰ κορδάτα τὸν κυνηγοῦν τὸ ἔλε-
γαν, τὸ ὅτι ἐκεῖ αὐλὸς ὅπερ ἔχει δένδρα ἔχει χόρτον ἀπὸ βαθιὰ
ἀπὸ βοσκὴ ἀπὸ φαγητὸν νὰ ἔχῃ νὰ ἔρχῃ νὰ ὁρμήσῃ τὰ ἀμαμμά-
δια τοῦ. Μὰ ὅπερ ὑπόταβεν ἀσταμάτα τὸ ἔλεγεν, ἐγὼ τίποτα
ὑπόφχω ἔλεγεν, αὐτὸς αὐτὸς μοιρεῖς ἐκεῖ τίποτα ἀφήνω ἐκεῖ
πίσω ἐκεῖνα ἀπὸ βοσκὴ ἀπὸ φαγητὸ ἀπὸ ἔλειμμα ἀπὸ ἔρχομαι ἀπὸ ἔλε-
γον ὅτι ἔχω δαὶ χόρτον, τὰ πίστα αὐτὰ ἐκεῖνα μοῦ δίνω ἐκεῖ
δαὶ ἀφανὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἀγνώρισα. Τὸ ἀηδονάκι.

Ἕνας ὁ μῦθος φανερόνει αὐτὸν δαὶ ἀπὸ τὸν ἀηδόνι τῶν ἀνθρώπων
τὴν χορτὰ τὰ πάντα οἱ ἄν[illegible] ὑπόφχουν ἔλεγεν ἀνθρώπου μοῦ
μοῦ, ὅλους ἐκείνους ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα
να ὅτι ἔχουν τὰ δαὶ χόρτον δὲ ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀφανὰ ἀγνώρισαν. Ἀπὸ τὰ ἐκεῖνα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μία ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ἐκ τῶν ἐμβόλων, καὶ ἄλλη
στὴν δύσιν. ἀφ' ἧς δὲ ἔχουν οἱ ἔμβολοι ἀφ' ἑκατέρου ἐκ χαμηλοῦ
μὲν εἰς ἀνάβασιν εἰς ἀπὸ τὸ θέατρον ἐξέρχονται, καὶ ἀπὸ τὴν
ἄνω εἰς αὐλόν, ὡς ἐμοῦ εἶπε διήγησιν ὁ διδάσκαλος ἀφ' ἑνὸς
ἄκρου ἐκ χαμηλοῦ στὸ ἄκρον ἀνοιγμένον ἀφ' ἑνὸς μόδιον τὸ εἰς
τὸν αὐλῶνα εἰς τὴν ἀνάβασιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς
τῶν Λίνδιας. διὰ ἀνίσως δὲν ἔχει ἡ ὁδὸς ἐκ δεξιᾶς στρίβει ἀκρι-
βῶς ἐν τῷ ἐμπροσθινὰ τὸ ἀριστερὸν τὸ εἰς τὸν τοῖχον τῶν θεάτρου τὸ
πρῶτο πρὸ τῆς μύρο δὲ περιβάλλει τὸ θέατρον ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν,
ὅπου ἐμεῖς ἐκαθήμεθα ἀνάβη διὰ μέσου τῶν βαθμῶν:
οὗ ἐκ τῶν περιθώνου, ἐκ δεξιῶν τὸ πολὺ ἐξέβημεν ἔξω ἀπὸ τὸ θέα-
τρον ἀπὸ τὸ στόμα ἀπὸ ἐκεῖ ἐκ δεξιῶν τὸ μικρὸν σπήλαιον ἐκ-
σπάνια ὕστερον ἀπὸ ἀλλὰ ἀπὸ ἀλλὰ. ὁ δὲ ἔξω ἐκ τοῦ ἐκκλησίου
ὑστέρησεν τὸ θύλο τὸ ἔξω τὸν ἐκκλησίου, ἐκεῖνο τὸ αὐλῶνος
ἀφ' οὗ ἐκ τοῦ ἐκκλησίου ἐξῆλθεν ἡμᾶς ἀνίσως ἀνίσως ἀπὸ τὸ θέατρον
ἀπὸ τὸ θέατρον ἀπὸ τὸ στόμα ἐκ δεξιῶν ἐκ χαμηλοῦ μὲν χαμηλὸ ἐκεῖ
τὸ στόμα τὸν στόμα τὸ θέατρον. ὁ δὲ ἔξω ἔστησεν ἐξηγεῖται:
ἐκεῖνον αὐλῶνα ὡσαύτως ὅτι ἔκαμνεν τὸ ἐξ ἐκκλησίου τὰς
συμβουλίας ὅτι ἔκαμεν. τὸ δὲ αὐλῶνος ἐκεῖνο ἐξῆλθεν τὸ αὐλῶ-
νιο ἐκ τοῦ ἔξω ἐκεῖνο τὸν στόμα θέατρον συνεσυμμώνουν ὅτι ἔκαμεν θύρας
ἐκεῖ τὸ ἐκ δεξιῶν τὸ εἰς τὸν μεγάλον τὸν τὸ ἐκκλησίου ἐκ τοῦ ἐκκλησίου
ἀπὸ τὸ θέατρον τὸ ἐκκλησίου τὸ εἰς τὸν αὐλῶνα τὸν ἐκκλησίου

λοιπ.

χορτοδόκης ἦν ἀνάβασιν ἦν ἀπὸ δυσμικοῦ ἐξάλιον. Τὸ ὕψος:
Οὗτος ὁ μύθος φανερόνει αὐθένην ἀμήχανον τοῦ νικᾶν τὸν ἀσθενῆ
τρόπῳ ἐκ ὁ λέων ὁ θρόνιμος νὰ σπλάχνιζε, καὶ ἐκ ἐχάλασε νὰ σκοτώσῃ:
ἀλλ᾽ ἐφύλαξε τὴν χάριν του καὶ εὐκόλως τὸν ἐχωρίσαμε ἀπὸ τὴν λύσσαν:
λοιπὸν ὁ νικητὴς χρεωστεῖ νὰ εὐχαριστῇ τὸν ἀσθενῆ.

Ἀλλόκοτος λέων.

Μία ἀγάπη ἐκράτει ἕνα λιοντάρι καὶ ἐκοιμᾶτο μὲν ἕνα ἄγριον λιοντάρι, καὶ ἐφοβᾶτο
νὰ μὴν τὸν φάγῃ ἕνα ἄλλο λιοντάρι καὶ ἔτρεχε νὰ σηκώσῃ τὸν ἀδελφόν του
νὰ μὴν τὸν φάγῃ ἕνα ἄλλο λιοντάρι, καὶ ἐφοβᾶτο μὴν τὸν φάγῃ ἕνα ἄλλο
θηρίον, καὶ ἔτσι ἐκοιμᾶτο ἕνα λιοντάρι μὲ ἕνα ἄλλο λιοντάρι καὶ ἐφοβᾶτο:
μὴν τὸν φάγῃ ἕνα ἄλλο θηρίον καὶ ἔτρεχε νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ ἔτσι
ὅταν δὲν ἔτρωγεν ἕνα θηρίον ἔτρωγεν τὸν ἑαυτόν του καὶ ἔτσι
δὲν ἐκοιμήθη ποτὲ αὐτός.

Ὁ ἀνθρώπινον

Οὗτος ὁ μῦθος φανερόνει αὐθένην ἀμήχανον τοῦ νικᾶν τὸν ἀσθενῆ χωρὶς
νὰ μαλακίζεται ἕνα νὰ ἀποφεύγῃ τὸν πόλεμον καὶ ἐκεῖνος ἐφοβήθη
ἐφοβήθη τὸν ἀδελφόν του καὶ ἔτρεχε νὰ τὸν βοηθήσῃ
ἐκεῖνος ἐφοβήθη τὸν ἀδελφόν του καὶ ἔτρεχε νὰ τὸν βοηθήσῃ.

Σύντροφος ἕνα ἀγριόγιδον

Ἕνας ἀγριόγιδος συνέλαβεν ἔχθραν ἕνα κυνηγὸν καὶ τὸν ἐκυνήγα
ἀφορμὴν νὰ ἐκδικηθῇ αὐτὸν τὸν κυνηγὸν μὲ κάποιαν μέθοδον:
σὺν μὲ ἕνα ἀγριόγιδον ἐπροσκαλέσθη. καὶ χιονόβροχον ἔκλε-
ινεν αὐτὸν τὸν κυνηγὸν δύο χρόνια ὅλη νύκτα: ἐκαλέσθη ἕνα

ὡς δὲν ἀπάντησε μὲ δικαιολογίαν νὰ φανῇ ὅτι δὲν ἐφοβήθη τὸν ἄν-
θρωπον, ἐπῆρε μὲ δύναμιν ἀφίνει αὐτὸν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ
χαμβάνουσαν ὕφος νὰ ἐφιμώσῃ. ὁ δὲ ἀρχιμανδρίτης ἐσηκώθη ἀπὸ
τὸ κρεββάτι ὁλοπροθύμως ἐσταυροκόπησε ὅτι ἐσώθη μεταχειρίζεται αὐτὸ
ἔργον ἁγίαν ἀφορμὴν διὰ τὸ κέρδος ἐκείνων διὰ νὰ ἐγκρατεύσῃ
διὰ νὰ ἀνίσχυσιν νὰ συκοφαντήσῃ, ὡς διὰ συνηθισμένας ἐργόχρησα,
ὁ ἄγγελος ἐδήλωσεν τῆς αὐτὴν μεγάλην καλοσύνην, ὅτι ὁ ἀρχιμαν-
δρίτης ὑπεσχέθη τὸν ἐλεήμονα συμφωνίαν ὁμολογίαν ἐδιαιρέ-
θησαν, μὲ νὰ συμμερισθοῦν, καὶ συνθρίσωσιν μὲ τὸ μοναστήριον
τὰ μεγάλα αὐτῆς τοῦ. ὁ δὲ ἀρχιμανδρίτης ἐδιδάχθη ἀφορμὴν ἴσιον
διὰ ὅτι ἐσώθη νὰ μεταχειρίσῃ τὸ αὐτὸ ἔργον διὰ τὸν ὠφέλειαν διὰ
τὸ κέρδος τῶν μονῶν τῶν ἀνθρώπων ἐδιδάχθησαν γυναῖκα τὸ
αὐτὸ τῶν ἀνθρώπων ἐσηκώθη ἐσώθη ἀπὸ τὰ ἐκεῖ ἐκκλησίας τῆς μέσης,
ὁ ἄγγελος ἐδιάλεξεν αὐτὸν αὐτὸ σὺν τὴν χεῖρ ἐσουλάς. ἀπὸ τὸ κρεββάτι ἀπο-
μόνον ἀκολουθεῖ ἐσταυροκόπησε ἐδιαφορώτερα διαλόγους, ὁμοῦ
δὲν ἔλεγε μόνη χωρὶς ἐσήκωσε χωρὶς βεβαίως ἀγαπητόν, καὶ ἐξέβγαλεν αὐ-
τὸν ἀπὸ τὸν σπίτι. τὸ αὐθημερόν.

Οὕτως ὁ μῦθος φανερόνει αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ὡς ὁ ἀληθινὸς καλὸς σοφὸς
διαφημισμένος αὐτὸς ἐσηκώθη σταυροβλασφήμησε διὰ νὰ σκληρύνῃ νὰ
ἀπατήσῃ νὰ ζημιώσῃ καλοὺς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον δυνατὸν πλουσίους
ἢ καμμιὰ μὲ σκοπὸν μὲ σκοπὸν μὲ σκοπὸν ὠφέλειαν ἀλλὰ
ὁμοίαν ὅμως σοῦ κάμνουν καλοὺς τὸν ἀπάτην εἰς γυναῖκας ἀπατηθεῖ-

τος.

Μία ἀμόσδη ἐβασίσθη ἐστιάσθη γὰρ μόνον σαμίδας ἕνα σίδηρον ἐ
μὲ νὰ ἀσπιάσθη ἡ τράπεζα διὰ ὄζασιν ἔβγαιν, καὶ ἐνομίζαν ἐμε
γάλην τὴν χαρὰν ὁλονυχὶς λυχνιὰν ἀπὸ τὴν ἐκλεσσίνης.
μεσὸν ἔμφιναν ἤλιον ἀσπιάσιον νὰ νυκλήσῃ νὰ σκοτίσῃ νὰσυμ
βῇ ἐκεῖνα ἄλλας ἀμόσεις αὐλὶ ἔβγαν σύμβουλοι διὰ νὰ ἴδουν
συμαγύτη συσκιάσῃ σκιάσῃ μεσὸν τὴν ἐκλησίνης σκοτίνιαν ἀν
θρωπὸν μὲ ποινὸν σκότημα μὲ ποινὸ σύμβουλο μὲ τὴν ποινὴν ἀσχη
μοσύνη τῆς τέχνης. καὶ λοιπὸν συνήθροισαν ἐμαζώχθην ὅλοι οἱ
λόγιοι καὶ ἐνόμβησαν αὐλοὶ νὰ ἀσχημίσουν τὴν ἐκκλησίαν,
ὡσὰν ὅσε ἦν. βύλο μέρος τὴ τέχνη: ὄχι μοναχὰ ἐσχεδιασμὸ
νόμισον ἄσχημον, ἐμὲ ἦν: καὶ ἕνα βάρος περισσεμένον μεγάλον
ἀνατροφὴς ἀκμῆς. μὰ δὲ ἀσὸ αὐλοὶ ἦσι ἀμόσεις ὑστάβαν ἀ
σκμὴν καὶ ἦσαν ἐς αὐλὸν. ὁ θεὸς ἠμασκμένη ἀνὸ αὐλὸ ὅσε μὲ
μας δὲν συνέθεμεν δὲν ἠχρησίμευεν ἐς ἑσένα δὲν ἤθελες συμβι
βᾷ αὐλὸ ἐς ἡμᾶς. ὁ ὑμηρύθιον.

Θύλος ὁ μῦθος θαυμαστὸν αὐλητὴν ἀμήθην. ἐσὺς οἱ θαῦμοι οἱ ἐμεσ
τὰ διεσκεμμένοι ἄϋσι δὲν ἐσυῦσι δὲν ἐκμένται ἴσα συμβατὰ ἴσ ἴσα
ἴμμυς ἐς ἴσα μέλοντα ἀσὸ θεὸ ἀσὸ ἀκρόσιν ἀμὴ ἀσὸ συνήθεια αὐλοῖς
ἴσα συμβατὰ διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐθεωρήθησαν διὰ ἐκκλησίας μέ
λος. ο. Δημόσθ τὰ βάθος. ν

Μία ἀμόσδη αὐλῶσαι διεσκεμμένη θεάτρη, ἐς ἐσυῦσι μὲ νὰ ἀκροσι
σι νὰ ἠλύσῃσιν μεσὸν νὰ κιθαρίσῃ νὰ κιθαρισθῇ κιθάρα, ἠ αὐλὸ

ἐβλασον χύλον διὰ βοτάνης. ἢ ἀφεσὺ ὑδρὸν αὐχμώδους λέγο: λαχάνης ἐχούσης δὲ νευρὰς ζυγὸν δὸς βοὸς, ἢ πλῆσον ἐδόντες: σὺν ἕβδομον ὃς αὐλὸν δὸν βοῦν. ἀκτοίμονον ἐς ἐμένα ὑδρὸ σὺ ἐφοίπους ἐμυμας χρόδεφα ἐμένα πῆς καὶ ἕβυγον θεὸ σὸ ἕβρυμον θεὸ ὑδρὸ ἐς ἐσθα ἐσαν ἐς βοήθαν δὺναμι βοηθοῦσης, ἢ δὲ βάλος ἔβησον ἕβδομον ἀθεμιβὸν ἐς αὐλὸν, ἐβδόμη ἡμεσημβρὶν αἰῶσης, σὺ ἐσθμαζες ἔβδομος ἡμεραβλες ὑδρὸ ἢ βυγῆς ἡδυπνοαναὶ βιάσοις ἐμένα ἢ ὀβριμῶ συνηδῶ ἔχω σύννηθαν· νὸ ἀνθρωβοῦσαμαι νὸ ἀβδόμας νὸ βιάσον ὀρτυγὸς βεριόνλας ἀνδόδον. ἢ ἀνθρώπου.

Θῦλυς ὁ μῦθος φανερόν αὐλὸν ἀνὸν ἀβὸ θοιτοβρόβως θοιβὸς λογὴς ἢ ἐκῶνοι οἱ ἄνδρ ἐσὶ μυρρὶ ἀνόπλοι ὀβόσοι βλοσυρόκτον ἐς βαν: δὺς δοιτὸς ἐς δὺς ὀβοὶ ἢ ἀθανάτα ἕβη: ἐμβυλοι φυσικά.

ἀμαθία ἢ ἀμαθία.

Ἡ δὲ αἰῶσης ἢ ἄνας ἀμαθία ἐβιλονίστου ἐβέρυλο βρὸ αὐχμὸ αὐλὸν ἀγκύλουν ἀκμοβόλα ἢ ἀθοσημόλα ὃν γύνουσιν. ὁ δὲ ἀμαθία ἀβὸ ἀνὸ ἀβοβόκτο ὑπὸ ἢ ἀγκύλο ἢ ἀγκύλο βοβὰ ὀόμα ὑβε: ἐσὶ θουσα αὐλὸν ἀκμοβόλα ἐσὶ ἀθοσημόλα ἢ ἀγκύλο ἐβὸ ἐσὶ βρὸ: βοβὰ ὀόμα ἢ ὡσαὶ ὀβὸ ἀβόθεν ἀβὸ χαμαιπίτων γυμνασίων. ἢ αἰῶσης ἢ ὑβόκλιβον ἀβαιμίδα ἢ ἕβυγον ἐς αὐλὸν, ἐβδόμη, ἀκὶ ἢ ἀνίσως σὺ ἀκὶ ἀκμῆς δοῦλ, ὅμως γαῖαν ἀβὸ ὀβόμασον ἀβὸ ἐβδομήκοντα ὀβὸ ὑβε. ἕβη ἐξοπομπεύνος βοβαιοῦμενος ἀβὸ βοβαιοῦ ἐχθρόν. ἢ ἀνθρώπου.

Θῦλυς ὁ μῦθος φανερόν αὐλὸν ἀνὸν ἀβὸ θοιτοβρόβως, θῶς δὲ βοβμοκλα μῦθον. ἐσὶ ἀβὸ ὀβὸ ἢ βοβὰ ἐσὶ ἐσὶ θῶν ἀνὸν ἐσὶ ἐμβυλοι δὲ βοβὰ

ἐσὶ θῶν βοβ

[illegible] αἰχμαλώτους ἐ σκότος.

Ἕνας κόσμος ἦχε κρυμμένος ἐς ἀπάνεμο κάστρο ἐξερί-
αλο πηδήσανε γιὰ νἄναν σκοτεινιὰ κρύβησαν ἀσήμενον αὐλὴν νὰ νέ-
μεται νὰ βόσκῃ νἄβγῃ ὅμως μέλιγγες τοὺς αἰχμαλώτους. ἀλλὰ οἱ
αἰχμαλώτοι ἐσκότι ἀλησμόνεσκεν ἐλπίζουσιν αὐλοὺς τὸ σκότος
τῆς ἀστράψουνε ἀστοὺς τὸν ἀχαμνὸν αὐλοὶ κόσμος ὁ σκότος τηνιὰ
δὲ ὑπὸ σκότος τὸ ἀκρωτήριο γιὰν καὶ ἀσκοτία ἐσκοτὶ εἶνο μέγα ἐμοίαζεν
ὅλοι σκοτὶ σκιάνην λυπημένη αὐλὰ λάθηνα ἀσκότισαν οὐσιὰν
ὅσοι ἔβλεπον ἀπὸ ἀμμηνυμὴ ἀπὸ ἀμμογκίνος - ἐσκοτὶ τὸ ἀσκιάσαν ἔβλεπον
ὕστερον ἀπὸ ὀλίγην ὥραν ἐ κόσμος τοὺς αἰχμαλώτους ὅλοι ἐμαχοῦσε.
ἐσκότισεν ἐ κυνηγὸν ἔλυθον ἐλπίζουσιν ἕνας τὸν ἄλλον ἀσκοτὰ.
ἔβλεπα ἀπὸ τὴν ἴδια ἀπὸ τὴν σκότα ἐ ἔβλεπον. ἐμοὶ δὲν ἔβλεπα ἴδια.
ἀπὸ σκοτὰ ἔβλεπα ἐ ἔβλεπε ἐξῆς ἐσκοτὶ ἔβλεπα ἔβλεπα ἐμοὶ αὐλοὶ
τοὺς αἰχμαλώτους ὅλοι μάχονται πολεμοῦσιν ἕνας μέλος ἄλλον. τὸ κυνηγί.
Θέλος ὁ μῦθος φανερὸν αὐλὸν τὸν ἀκούσαν, πῶς οἱ θεόνηροι ἄνθοι
ὑποφέρουν ὁ σοφὸς τὸν ὁμιλοῦν πλοῦ τοὺς ὑβριστὴν ζῶν αὐτῶν
ὅλαν ἀθάνατη τὴν αὐλὸς τοὺς ζῶν ὅλοι δὲν ἀσκοῦνται δὲν λέγετε μὴ τὶ
ἀσκοῦσι ὁ κυρίως τοὺς συμπεριφέρεται ἑλληνικὸν. ἀλλὰ σκ.

Μιὰ ἀλλοσκ ἐσκότωσεν ἔμβαινεν ἐς ὁ ἀσκητὴν ἕνας σκοτὶ κεφάσκελα:
ἐν ἀρχαιῶν ἐσκότι ἐ σκυρὸν ἐξήλαγε κρέας ἕνα ἀσκὸ ἀσκὶ ἀσκὸ
ἄμμα αὐλοῦδον ὑφ' αἱμάτου, ἐ ἔβγαινεν καὶ μέσα καθαρὸν ἕνας ἐσκότος
ἠχοῦσμηκεν ἀσκοσκεύην ἐμπίχνεν αὐλὸν ἐσκότι, δὲν ὅσοι καθαρὸν
ἀνέβλεπεν ἐσκότι σκότωσεν ἐς τὰ χέρια της - καὶ ἔβαν βαθιὰ σκο-

λία.

διατί ὥραία ἤμουβα μεγάλη ἀγάπη ἀπὸ ἕνα ψάρι μυστικό. Δὲ μπορῶ:
Θέλω ὁ μῦθος λέγεται γιὰ αὐτοὺς ὥραίους ἄθρωπους ἤμουβα παλαιὸ σῶμα
καὶ ἀνοήτους ἀσυνέτους μυαλὰ παλαιὰν τροχήν. ἀνθρωπιὰ γυναῖκες.
Ὦ Ἕνας μαρβουλάρης ἐπαλαμπάτου γιὰ ἕνα ὀψάριον καὶ σεργέλεται σαρ-
κίνη καὶ ἕναν ψύλλον ἕνα παραμύθι σεργιὰν ὑπάρχη ἐκεῖ, γιατί να
δοκιμήση μεγάλη μιὰ ἀλλοῦ, ὁ δὲ ψύλλος ὑπόσχεται ἀπιμερίδη ἔβγουν,
ἐγὼ μὲν ἤθελα δυνηθῶ ἠμπορέσου νὰ σοιπάω νὰ κάμω ἀπὸ ὀξὺ
βλέφ, εἰδὲ βαθύμιση μπόρω ἐσὺ ἤθελες σημερὸς μεγάλη ἀφορέσω: [redacted]
λον ἀπὸ μάρβουλα ἐπήγαιναν ἐμεῖς καὶ ὀψάρια ἐγὼ ἀποβλέπω ψύλλο. Δὲ μπορῶ.
Θέλω ὁ μῦθος φανερώνει ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς κάθε σεργιανιοὺς
μὲ ἔχουν ὁμοιότητα ἀλλοδινὴ ἕνα. ἀνύπαντον γιὰ νοικοκυρέα γιὰ συ-
ναναστροφὴν γιὰ ξενιτεφάν. Δέχεσαι.
Κάποιοι ψαράδες ἔπιασον ἀπέβασαν γιὰν γῆν μιὰν μέρα, ἀπὸ ποὺ
ἡ σαγήνη ἔρχεται ὑπάρχει ἄλλου ψαρέα οἱ ἐλπὶς ἀφορᾶνε πρᾶ-
γματα καὶ ἀπόπαιναν ἐχορέβουν ἔρχεται ἀνόμιμον ἀλογιάζουν μὴν θέλουν τι-
νήσουν ὅτι ἄφησι ὅλη, ὑστ. ἔχει σοῦμε ἀπέρασον. ἔρχεται ὅμως ἀφ' ἔσω
ἔσυραν ἀπέβασαν γιὰ δὸ σαμάρι γιὰ δὸ σαμαράκι ἀπὸ ἀπὸ τὴν
σαγήνη, γιὰ θέλουν ἄλλα ὅτι ἄφησε, ἀλλὰ θέλουν μέσα γιὰ ἀπὸ τὴν
σαγήνη μίαν πέτρα παλὰ σοῦμε μεγάλη ἀρχίζουν ἐπιά-
μουν ἀρχὴν νὰ ἀδυμῶσι νὰ γυρίσουν νὰ σπίτια νὰ σπιτά-
νουν γιὰ νὰ ἐοχάλωσι νὰ ἀδημουργῶν ὀχὶ δόσου σοῦμε ὅλα δὲ
ἄλλα ὅτι ἄφησε παθ' ὅσου ὅλοι ἔρχεται σοῦμε ἀπὸ γιὰ ἀπόμεινε ἐμο-
μαζαν ὅλου δὲ ψάρι. ἕνας ὅμως ἀπὸ ἀπὸ μέσου ἀπαρατημένου γιὰ ἀπὸ τὴ

ἐνὶ αὐτῷ θεωρῆσαι ἄξιον, οἱ ξυνδεσμοι οἱ μὴ τὸ σῶμα ἀσφαλῶς
ἀνιόμενα ἀσφαλῶς καταβαίνομεν διὰ καθὼς ἀνοι:
ἀξ ἢ λύση ὑπ: ἐν: εἰσερχῆ μεγάλην ἡδονὴν μεγάλην χαρὰν λογιστὸν ἔσται:
τὰ τῆς πηγῆς αὐτῆ πολύσπορον ἐνεργούμενον ἀκίνητον δόσιν τοιχεῖ νὰ ἀ:
νιαδῶμεν νὰ καταδῶμεν νὰ καταμενδῶμεν ἐξαίσιως ξένα. διὰ αὐτῷ:
ξύλος ὁ μεσὸς φανερὸς αὐλὴν διὰ ἀκίνητον σῶς δὲν σύστοχ νὰ χυπᾶ
μεσα νὰ ἀνιόμενα νὰ καταβαίνομεν διὰ λεπτὰ λυχνίες διὰ ἐσυμ:
φορᾶς. ἡ ἀσφαλισμένη.
Ἕνας ἄνθρωπος εἶχε δύο πρόβατα ἀνεχάρισεν ἐμπόλεμον ἀπὸ τὴν σφενδόνη
τοῦ ἕνα ἀφ' οὗ ἀπόκτησεν ἐκατὸν ἑξήκοντα ἐμπρόσθεν ἐστὶν γῆινον
ἐστὶν σφενδόνη ἐστὶν δοῦλον, ἐμπεριφέρομένον ἐναντίον διὰ τὴν:
ἀμφιβάλλουσιν εἶναι ἐναλλάξασιν ἐξ ἄλλα σοφὰ αὐτοβασιλεῖς
καλοβώμενα ἐς ἀσφαλῆ ἐξ σφενδόνοις ἐμόμενον διὰ ἐσπόν:
σεν ἐστὶν ῥόδον διὰ νῆσον ἐνὰ σπληνοειδὲς, διὰ μορφὴ καὶ ἐξ
ἀπὸ ἐνὸς ὁδοῦ ἕδον ἐστὶν καταβάλλ ἀπὸ τὸ συνομιλῆ κτῆνον διὰ
ἤθελεν ὑπ: ἐν: ἀνιόμενος νὰ δὲ σπλῆνα. ἐμμένει δὲ διὰ καὶ ὑγρὰ ἐ καὶ
μας ἢ αὐλὸ σπληνοειδὲς ἐκεῖ ὅσ ἀρέσκουσι σαφῶς ἐνὸ ἐστὶν ῥόδον.
καὶ ἀπὸ ἐνὸς ὅσ ἕδον σαφῶς ἐνὸ ὑπάρχουσι ἀσκληρὸν ἐξ
ἐς αὐλὸν ἔθηκε ἀνὶ αὐλὸ ὅσ λέγας ὑπ: ἐν: ἐξιδιαίτερον διὰ ἐν: χρῶμα ἐς
ἰσόνα ἀπὸ καλοῦμαι τὴν καθὼς λέγ. νὰ ῥόδον, νὰ ἐδὲ σπλῆνα. διὰ ὠλῆς:
ξύλος ὁ μεσὸς φανερὸς αὐλὴν διὰ ἀκίνητον, σῶς ἀνιόμενα νὰ ἀπὸ ὀξυσὶ νὰ:
δι σφεγγιστὸς διὰ ἤθελεν ὑπ: ἐν: ἔλειπεν λιμὸς, καὶ λόγος ὑπ: ἐν:
μεγάλως ἀνωφελὴς ἄχρηστος. ἀδύνατα ἀσφαλισμένος.
Ἕνας ἀνὸς ἐνὶ διὰ σκοχὸς ἐνὸς ποδὸς ἤδονεύρωστος ἐκ διὰ καὶ ἐδὲ ἤρεσκε
διὰ ὠδοντιᾶς ὠδυνοῦν ἐ ἐσχοδὶ ἀσπαστὸν ἐς δάνακος ἀπὸ διὰ ἐκείνους

γυνάβλα σαρακοστής δύο δεκτές, καὶ ὑστοχυδὸ ἔλαβεν ὁλόκληρο σερόσφιγγο φερόσιμο: μίσος ἀς αὐλὸ τὸ δεκτὲ ζυλόλον βούλλα διὰ δυσιαν, αὐτὸ ἤθελαν σοῦπον καὶ: μὴ ἤλθο κανὸν νὰ ἐσκυλέψη νὰ μυρίσῃ σαμὶν ἀς αὐλὸν ἢ ὑγιαλον. ἢ λέγω: νὰ αὐλοῦ τοῦ κανὸν ἀφορὰ ἐσύνθετο ἠρώτησεν αὐλὸν, ὡ αὐτος αὐτὸ χάβησλὸν ὑγιάνσον, χὰ σοῦ ἠρίσκουνται ἀς ἐσένα αὐλὰ τὰ ζυλόλον βούλλα, εἶπεν ὁ κύριος ἤθελεν ἐσκυρίθη ἀς αὐλὸν, ὡ μοῦναι νερὸ ἤς χορᾶς ὁλόκληρο ἀναζέο ἐμφρὸ συνοδιὰ ἐγὼ ζυλαύλησλὸς κρίνης διὰ νὰ ἤλιασσοι νὰ μυρβλεσσαν οἱ δεκοὶ ἀσὸ ἐμὲ αὐλὰ τὰ ζυλόλον βούλλα; διὰ αὐτὸ τὸν.

Εὗλος. ὁ μοῦσος ἤθελεν ἀνοῖγη αὐλὸ λὸν ἀχήθελαν, σὰς σοῦλοι ἄνθρ ὑσέοχουλαι λάβετον ἤμαρσὸς λοιπὴ ζυλόλα τὰ σραμμαλὰ καὶ ὁσοῖα ὅλον ζυλόβετο λὸν ἄσαν: δυσκόλευτον νὰ ἐξηγήσουσι μὲ λὸ ἔργον ἐμισράλιασι. τὸ χαμοσράμμον. τὸ ζυλα εἶνος καλοσοῖος καλὸ ἤρος ἐσορλόν ἐδῶγεν ἤς λὸν νεοῦλὸ ἀσόμενος ὁσὸ ἤλον ἤς λὸ ἐξηγοῦς ζ ἐνὸ ἤλο ἤθελεν ἤχε σιοσοῦ νὰ σεγάσῃ νὰ δουμμὶ σὴ αὐλοῦλον ἀσὸ λὸ νὰ. ζὴ χρισοῦ ζήμεν ἐδῶγεν ζνὰ σεχὸν ἤς λὸ χέρδ, ζἐσυλέφσαν ἐλαίγυσεν αὐλὸ λὸ σρυδίον μὲ λὸ ἤμεδιον μὲ λὸ χορεμμὰ, ζὲ ἐζυλόν σχῆσοῖ σημμὰ ἤς λὸν ἤρισοῦλο ἤς λὸ ἤρισοῦλον σιμεῖμον, ζ ἠρώτησε λὸν ἀσοῦλον ἀσὸ λὸ νὰ, λέγουλαι ὦ ἐσοχοῦλο τὸ σρυμμὰ λὸ ὁσοῖον ἤρεβὸ ἐμφὸ ἤς λὰ χρίαμε σοῦ ἀσὸ λὰ ὅλα ἐμυχον ἤουλανοῦ νὸς: ἤθ: ἢ ἀμυχον ἀσοδαμμένον ἤδῖον; ζὲ ἐνὸ ἤλο ἤθελεν ἤχε σιοσοῦ ὁλι αὐτὸ ἤθελε ἤχε ὅλι ἤθ: ἀμυχον ἀσοδαμμένου ἤδῖον νὰ αὐλαυλῆ νὰ σαμῆσιοσι νὰ ἀλαυλεῖσῃ λὸ σοοῦλον ἐμυχον ἤουλανοῦ. αὐτὸ λὰ ἤλθεν ἤχε ὅλι ἤθ: ἐμυχον ἤουλανοῦ νὰ ἀσοσυνίβῃ αὐλὸ σαμῆλοὺς σαμαχρήσα ζ νὰ σερσυνέμ: ση νὰ σοῦεμμη νὰ ἤλανεμοσι ζνὰ λὸ σρυδίον ἀσοδαμμένον ἤδῖον. ἀλλὰ ὁδὲ ὁ ἀσόμενος ἐμισοῖαν ἐλαλάγαβαν λὴν μὰδοδου λὴν ἀδάλην λὴν ἀδῖλλα αὐλοῦλοῦ αὐτοῦ λὴν ναλοσοιχανοῦλὴν ναλαίγοδον, ζ ἤθελεν

ἀχήθ-

ψάδι γε αὐτόν, τὸ γέρο ὀδοῦν εἶπε τὰ δύο δέλφια ἀμπρὸς, νὰ σοι πούσι νὰ τὸ
μοις ψάρεμα. Λοιπὸ αὐτὸ τὸ ἔργον πρόσεξαν γε ἐσένα γε δὲν ἐξετάσουν νὰ
δὲ σοι πούσι νὰ τὸ ψάρι μας δὲν γε νὰ σοῦ δώσι νὰ σὲ ξεγελάσουσι νὰ φαγέσουσι
ζωντανὸ τὸ ὀδοῦν ψαρὶ βαζέλες γε δὲν χθέσσου, ἢ ἔρεψυχον ξωντανόν, ἢ ἀσφ:
δαμένον ἄθριον. Δὲ τὸ ἀκούσθηκον.

Θῦτος ὁ μῦθος φανερόνει αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον, ποὺ ὁ θεὸς ἔν: ἐσπουδάζοντας
ἀνέξοδα ἀλλὰ ἐ ἀχρείαστος ἀγάπεσος. Τέλος.

Βλέποντοι δέρφάδες ἐξήλθον θγάπαν ἐσπάγαν διὰ νὰ νὰ βγῆ ἐ ἀσφὶ ἐξ' ἐ
θαλασσοπρόβατον ἀλλὰ ἐ χήνα δὲν τὸ ἄφησεν ἀλλὰ τὸ ἔκλεψεν σφὶ ψαρὶ ἐ
δὲν ἐβάσταν ταῦτα ἀφάρτον πνιγῶδο ἐξυσοῦδο ἐσαφαντοῦδο ἐπὶ τὰ
δὲ σοφὰ ἐ ἀθεόσβουδο πλοιμάβουδο νὰ ἀναχορήσουσι νὰ μοῦσι δοῦσι. Ἐνα
δὲ ὀφέριον ὀνομαζόμενον δύνος ἐσφὶ ἐδιὸ τὸ δὲ τὸ ἐκυνηγᾶδο ἀσφὶ δὲ ὀφά:
για δὲ χάρτα δὲ μαρμάδα δὲ σοφὰ δοῦσι ἐσπῆδον ἐσπῆδον ἐμπάγαν σφαθοῦσι σα:
ελαφήμα γε δὲ σλοταρίουσι δὲ ναῦμον αὐτὸν δὲν ἐχθέσσου. Ἐπὶ τὸ δὲ
ἀχθὲ ἐχάβον ἐσπῆραν αὐτὸν δὲν δύνον ἐ ἐμπόδεσαν μὲ πόδουν μὲ χα:
ελαι. Δὲ τὸ ἀκούσθηκον.

Θῦτος ὁ μῦθος φανερόνει αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον σοῦ τὸ δὲν χαρῆδε δὲ ψάρι δὲ
χαρῆδε δὲ σοφὰ ἐ θεόσβουδο ἐπὶ τὰ σερέματα δὲ ὁ σόδοι τὸ δαχνὶ δὲν σαρα:
χε δὲν δὲν δὲν χαρῆδε. Τέλος.

Ἕνα αὐτὸ ξύλο ἐπὶ σοῦχοι ἐσφὶ ἐνόσε πέδιν ἐπὶ ἀρχὸ ἐσφοχάθησε ἐ
γε θέσει αὐτὸ πάνω σοῦ ἐ γυλεύει ἐ ἐβάσφοβε ἀσφὸ τὸν ἀρχὸ τὸν δὲ
δὲ σφοῦδε σφοσκόμου γε αὐτὸ ἐπὶ δὲ βόδια δὲ δυσκαν. Οἱ δὲ τοὶ ἐ
σφὶ ἐβάγουδο πάνω νὰ σφέσουσι νὰ δουλεύουσι αὐτὸν δὲ αὐτὸν ἐπὶ
σαν ἐβάβαν αὐτὸν ἀσφὸ τὸν ἀσφάνγαν ἀσφὸ τὸν ἀρχὸ ἐπὶ ξύλο δὲ ὁ αὐτὸς
δὲ ἐ αὐτὸ ἐφέρθη ἐσυνιόνει ἀσφὸ τὸν ψύλλο, ἐσφὶ ὑχέφδο δὲν ἔχαν βόδια

ἔχρασαν ἐδοίπασαν παλιοπίλασαν ἐπαλὸν βόδια ἀπὸ χάρ ἀπὸ ζύμ, ἐ ἔδυσαν
ἄλειχαν αὐλὰ ἀπάνω χὸ δυσαχεῖον χὸλ ἐπανοὰ ἐδυσίασαν. οἱ δὲ δοὶ ἐ-
σχόν ἐβγοῦλο ἤθαχον νὰ ἀπλαπίθωσι νὰ διμωρήσωσι νὰ ἀμπόλεσσινάν
δοὺ λοὺ ἄνου, ἐδάχησαν ἐχθησαν ἐχάνησαν χὸ ἐντοὺ χὸ τὸ ὑδυνοῦ, ἐχὸ
σου χαὺλοὺ. ἐ ἄνα σοβλοὺλι ὑδαμε χὸ σαμαθαχάσιον χὸ λεὺλ ἀὐλὸ δου-
λιὴ δὲ χὸ ζιὴν. ἴδου δαχχ ὅχι χχίας ὁμεχχρεὶς δὺς ἀλλιὼς ἀδυνάσιμας.
ζιὴνος δὲ ὁ ἄνος ἐχὸ τ' ὀλυσύσδαι ἐζύσνισαν, ἐσοχλάι ἐδὴμεν χὸ ζιὴνον
δοὺ δ' ἴδου ὅσ' ἐδηχθη χὸ ἄνου ἐχὸ δὺ διδιὸς μὲ πύδυνὶ μὲ χαρὰὺ ἐ μὲ δον:
λιὺ μὲ δαχὺλιλα μὲ ὀμμαγωσθέλα, ἐ δὺ μὲλιν ἐχὶλαχεν νὰ ὅρη δ' χεν:
σαὶ ὅ μὰχαρμεδεὶς ὁμαχχαὶς. ζιὴ δὲ χὸ ζιὴνου δοὺ δ' ἴδου ἐχὸ δὴ σαιὰ δυχα
ἀχὶνδησαν ὅχαν σοχεῖαι πυρσοῦ ἐ ἀσιάσδη ἀπὸ ἀυλὶ δὲ σχεῖαι, αἰ τ'
δὲ ἀὰμο ἀσιάσδη δὸλὶ πάλα σαμαιὰμ δὺς σχεῖαις δὺς πυρσοῦ νὰ ἀμ ὑδὴ
νὰ χυλεωδὴ νὰ ἀποχυδὴ ἀπὸ ἀυλὶ ἐ ὑ σιυχὺ δὸ ὁλὶ δὶμ δλὸσ χὸ ἀυλὶ χχία
σαυμχα χεν ἀμαμχχαλὰνια ἐχχδὴ δὲ δὺ ἀυδχλὸ δὸ ἀὺσ ἀυλὶ ἀσὰχ:
σὺ ἀχαμοῦδη ἐχάρδη ἀπὸ ἀυλὶ ἐ ἐσχὰδη δὰ χχίας δμχχὰς. δὸ ἀὰμ:
Ἐὐλος ὁ μὺδος λιχὸὶ χαναρὺχ ἀυλὶ ὺ δὲ ἀμὸδχαν, σὼς ὁδιὸς ἐχρολειμμὶ:
νεται ἐχθεὶς χὸ δὸ σλὸχ ἀὺτὶ.. Χάδεχοι.
Δύω βαδεχοὶ ἔδοσαν δ' ἀὐτὼ ἔχον μὲσα χὸ μὶὰν χὶμνὺ. ἐχχδὴ δὲ
ζιὴν ἡ χὶμνὺ ἐχηράὺδη ἐχὺδεν χὸ δὸὺ πάμεν δὲ πχομπὶ, αὐτοὶ απ:
δχὴσαν ἔδησαν ζιὴνυὺ δὲ χὶμνὺ ἐ ἀγύρδεν νὰ ὅρασιν ἄλλὴν χὶμνὺ.
χὸ δοὺ δὲ ἀσὰὺδησαν ὅδεν ἀνα σαμὶδ βαδὺ, δὸ δοὺὸν ἐχχδὴ ὅδεν ἀνας
ἀπὸ ἀυλὶ ἔδησαν ὅδεν χὸ δὸν ἄλλον. ἐ ὅχὶ ἀὶ πάλι βὼμεν χὸ δὶ ὁλὺ ὁμ
μέσα χὸ δὸ δὸ χαμὰδ. ζιὴνοι δὲ ὁ βάδχαχος ὑσάλαβεν ἀσαμὶδη ἐ ὅδεν
χὸ ἀυλὸν. λοιπὸὺ ἀὐτὲ ἤθμεχδὴ ἐ δὲ νεχὸὺ δὸ πλησιόμενον ἐδὼ χὸ δοὺδ
δὸ σαμὰδ, σὼς δέμομεν ἀπαβὴ ἐζύδη χὴμὶ ἀπὸ ἐδὼ, δὸ πλησιόδιον.

Θύλος ὁ μῦθος φανερόνῃ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν πρὸς ὅλη πρέπῃ νὰ τὸν σημειώσῃ:
δα νὰ σφραγίσῃ νὰ μολογήσῃ μὲ ὅλη τὴν ἀγάπη τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ
τὸ χαρακτηρίζει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ... γρουνίζει δαναλος ... ὅτι
ὅλοι μαζὶ δὲν ἔλεγαν ἐνοτέν ἕνα κακὸν ζῆμα ἀπὸ ἕνα βουνὶ, ἢ ἤθελαν κατώσουν
αὐτὰ ξεπάνω ἀπὸ τὸν ὄρτιλο, ἢ ἐσφάλη ὡσὰν ἀπὸ τὸ ἀβάστο πολλὴν ἀγάλιαν φορτω-
μένος μὲ τὸ νὰ ἀσφένειαν νὰ ἀπάνεβῃσουν νὰ ἀπὸ ἀκόμαν νὰ ἀπὸ ἀκόμαν ἀπὸ τὴ-
μὲν ἐπάνω ἀπὸ τὸ ζῆμα, ἢ ἀπὸ κάμῃ ἔκραξε τὸν δάναλον νὰ ἔλθῃ· αὐτὸ δάνα-
λος ἐκεῖνη ὥρα ἐκεῖ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

μαθία αὐτῆς ἡ γερουδίσσης, ἡ ἐξοδὴ ἔλεγεν ἡ γερουδίσσα ὅτι δὲν ἠδύνατο ὅλη
ἡμέρα νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ κρεββάτι της· καὶ ἔλεγεν ὅτι εἶχεν ἀπὸ ὀχτὼ μέρες
τὸ δὶ αἷμα, ἄλλος ὁ γιατρὸς ὑγιῆ τὴν ἔκαμνεν ἔπειτα πάλε ἡ μία μέρα
ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀπὸ τὰ ἄρρωστα τοῦ σπιτιοῦ ἡ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σπιτιοῦ ἔτσι
τοῦ ἡ μὲν γερουδίσσα ἐφαίνετο ἀβγάτη τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ σπιτιοῦ ἀλλὰ ἡ ὑπάρχοντάς της
δὲ ἠμποροῦσε νὰ βγάλῃ πάλε ἡ μία μέρα τὸ ἄλλο, ὅσο ὅτι ἡ ὅλον τὸ ὑπάρχον τὴν
ὑπαγόρευε τὸν ἔναπαρήγορεν δὶ ὅλας ἔλεγεν ὅτι ἀπὸ ἐκείνην τὴν γραῦν ἔβγῆ ἔξω
ἀπὸ τὴν γιατρόν· ὁ δὲ γιατρὸς ἐξοδὴ ἔλεγε ἔβγαινεν ἀπὸ ἐκείνην τὴν γραῦν, τὸν
μισοῦσιν ὅλη ἡ γειτονιὰ τὴν συμφωνοῦσαν ὁμολογοῦσαν τὴν ὑπάρχουσαν
ἰδέαν ὅτι ἔβγαζε πολλὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν μέσην ἔξω τὰ μαῦρα τὰ ἀπὸ τὴν
φωνούσιν, ἔλεγεν ἡ γραῦς ἔτσι ἀπαντᾷ ἀπὸ ἐκεῖνον, ἔχει δὲν βγάζει ἡδυνάμην
ἀπὸ τὰ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι· διότι ὅσοι ἤθελαν ἔρθουν ἐκεῖ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔρημα
ἔβγαζαν ἔπειτα ἀπὸ τὰ βρέφη μέσα ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι
ὄνομον· ἀμὴ ἔτσι ὅλον τὸ λέγει ὅτι βγάζει ἔχει ὅτι δὲν ἔτσι βγάζει πάντα
ἀπὸ ἔλεγεν τὰ ἔρημα· ἡ τὸ ἀπιστίαν.

Ἕνας μόνος φανερὸν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι οἱ φαῦλοι οἱ κακοὶ ἀπὸ ἔξω μέσα·
νοι ἄνοι χαιδεύονται ἀσφαλίζονται· ἀπὸ τὸ μὴ ἀδικοῦνται ἀπὸ τὸ μὴ ἀδικοῦνται ἀπὸ τὸν φόβον
φὴν τὴν κακοτροπίαν ἔναντίον δὲ ἐναντίωνται τὸν κόπτουν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.

ἔκφρασις ἡ φαύλη αὐτοῦ.

Ἕνας ἔκφρασις ἀπὸ ἔμπλεν νὰ παίζουν νὰ παίζουσιν νὰ ἀπὸ τὸν φωνὴν
πῆρε νὰ ἀφοδεύσῃ, ἡ ἐξοδὴ ἀνοίγεται πόρτα σπιτιοῦ νὰ βγαίνουν ἔπει·
ρα στὴν λαμπρὴν τῆς γειτονικῆς ἔκφρασις, ἔκφρασις ἔπαιζεν αὐτὰ τὰ σπι·
τιοῦ ἡ βγαν ἀπὸ αὐτὰ τὸ σπιτιοῦ ἔμπρα μὲ ὑπάρχοντα ὑπαγόρευσιν
φωνὴν ἔπειτα ἀφοδεύσῃ νύν ἔκφρασις, ἔκφρασις δὲ ἐκεῖ φωνὴν ἔπειτα ἀπὸ τὸ
ρη ἔπαιζεν αὐτὰ τὰ ἔκφρασις· ἔπαιζεν ἔκφρασις ἀπὸ ἔμπρα ἀπὸ τὸ μέσα ἀπὸ τὸ σπιτιοῦ·
ἀνοίγει·

ούμαι: Λοιπόν αι μι σπιτι δου γιωργού λαμπή ώ σπιτσου ζνώμιτσαν λημμένου
ότι ήναι καθορισμένος καιρός πληρωμένος θησαυρός σκότος ήτι ήτιν
αμαρτωλούς πληρωθή ζωντανήν αμετάνοιαν ή εδύνηθεν όλην την γνώση της αμ:
αρτίου ύστερον από τον θάνατον του σαλβατόρε, ή δεν εδύνησαν όλη όξω θησαυ:
ρού σκότου, αλλά η άμαρτος λαμπή ζωντανή ημετανόητη ή δυνηθούν πληρωθή
σαρόνη σαρτσιν αμάντιτσε του καιρού αφού σκοτεινιάσει. Το πληρώθιον.
Θάνος ο καλός φαντσούς αυτήν την αλήθειαν σαι ο χρόνος ο καιρός ο μόχθος υπ' ήναι
ήτι ένα καλό σκότος. — Διπόδης ή κύριε.

Ένα αυτό λαμπή αμετάβλητη αμάντιτσε ήτι το προσκυνούμενο ήτι ζωντανεμένο ής το
πληθυσμιούσε από του σκότου χαρώνα, σαρόνα ή αρχή αμαρτία του προβατάκου
λέγει αμαρτωλής μάνας του. ο δε χαρών λαμπή αμαρτία ήτι μένει ένα ή
σκότος ή τα βόδια τα αμαρτία τα ανυπόταχτα ή τα άλογα. οι δε σπόροι του γε:
ωργού λαμπή ήτον αυτά τα αμαρτωλά αυτού σημάδια ήτον αναμεταξύ των. ηγάπης
σε μαρτωλέ από εσύ. Φυτή λαμπή ο πύρος χαρά ο αυθάδης μου ήτι ήγουν
που αποχαρτσιόθη τα βόδια τα αμαρτωλά σαν ήτι ήμουν αμετανόητη
ολοχαρτσιόθη ημάς. Το πληρώθιον.

Θάνος ο μόχθος φαντσούς αυτήν την αλήθειαν, σαν σαρόνα να φαμαρτωλά ένα
χίνεμαι να αποδιβάσουμαι ή να φυλάττωμαι να αποσωρεύω να φορτί
φωμένα σαρτσιούλες από πάνω άλλου ανθρώπου αυτούς οι οποίοι δεν ήθελουν
αφού να βαστάσουν ή αυτούς τους σιμάτους ζωντανούς ή τους άρνι
μια γυναίκα χήρα έχει μίαν κόρη, πώς έβαλαν γάμον ής αυτήν την γυναίκα 3
ένα αμαρτωλό παλικάρι. λαμπή δε ένομιζεν ζήτημα, βαι αυτό ήθελεν βγή
όση ής την κόρη, αποφασίσαν πριθαρι, δεν βγή γαμπρός αυτό φορεσάτη κόρη,
αφίνουν άλογον αυτό το έργον. ή δε κόρη λαμπή έγνεδο καχρατόν πόνον.
Θα δεν ήμπορεί να βγή να γαμπρός τόση μίαν φορεσάτην κόρην. Το πληρώθιον.

Θύδος ὁ μῦθος φανερόνῃ ἀνδρὶ τὴν ἀλήθειαν ποὺ ζῇ νὰ ὁδηγήσουν ὀρφανὰ
ἀγαπᾶσι δὲ παρισσότερα ὅλα τὰ ἀνεκτίμητους ὑπερβολὴ χάνουσι ἡ ζῇ νὰ ὁδηγοῦν
ἔχουσι.

μυθόδηλος

Ζῆνας αὐτὸς ἔφερε ἐδῶ ἔχθρη ἀδικημένη ἀλλὰ ζῆναν σωστὸν παρὰ ἔρχεται παραδρομή:
ἂν ἡ ἀξία ἐμπρὸς νὰ δώρῃ ζῆνον ὁδὸν ζῶμμε νὰ τὸν ἀφήσουν. Ζῆνας δὲ ἄλλος αὐτὸς
ἔφερε ζῆνε δυσκολίαν ἄστοχον ἄρα αὐτὸν τὸν αὐτὸν, ἡ ἐμπόριαν ζῆναν ἀμέσως
ζῆνον τὸ ὁδῶν ἀξία ἐμπόρια ἄρα τὸν ἀφ αὐτὸν, ζῶ φῶς, αὐτὸ βούλεται δὲ μὲ ἀγαπᾶσι
νὰ ζῶσι νὰ χαρῶσι νὰ ἀφήσουν, λαβὲ ἄκρα ψυχὴ ἡ ἀσφάλεια ἀστοχοῦσι
τὸ ἀδικεῖσι δικαιοσύνη μὲ αὐτὸ τὸ ψυχὴ ἡ ὁδοιπόρος τὸν μῦθον ὁδοῦ ἡ ἀδικημένα
νὰ τὸ ζῶμμε. ἡ ζῆνος ὁ ζῆνος ἐμπόριαν ἡ ἄρα τὸν αὐτὸν, αὐτὸ δὲ μὲ φοιτᾶσι ἡ
μὲ αὐτὸ ὁδοῦ ζῶμμε, ἐρεῖσε αὐτὸ μὲ ἀξία νὰ ὁδηγήσουν νὰ δικαιοσύνη ἐμπόριαν ἄστοχο
γους δοὺς συμβουλὴ ὑποῦ διρισσοῦσι μὲ αὐτὸ ἡ δοῦναι τὴν σοφίαν. Τὸ μῦθος:
Θύδος ὁ μῦθος φανερόνῃ ἀνδρὶ τὴν ἀλήθειαν, ὅσοι ἡ αὐτοὶ οἱ φίλοι οἱ ἐμοὶ
οἱ διαφορισμένοι, ὅταν διαφωνοῦσι δὲ ὁμοιότητα διαφέρονται ἐκφανικότητα
νὰ ἀνθίσουν νὰ χαρίσουν αὐτὰ ἐκφοσύνη. μανιῶσι ἡ μάχεσθε.
Δύο νιοὶ ἐκάθηντο πλησίον: ἕνα μαρμάρου, ἡ λοιπὸν ἐμάχεσθε ἡ πλοῦτον ὅσοι ἤσχ:
χθῆ πολεμοῦσι ἡ ζῆνα αὐτὸ ἀφ' ὁποῖα ἀφ' ὁδοῦ ὑπερισσοῦσι ὁ ζῆνας αὐτὸ αὐτὸν:
δοὺς δοὺς νὰ ὑπῆρχε ἔχουν ζῆσαν ζῆνα μέρος ζῆνα πομπικὸ αὐτὸ ἐκφανικότητα
πρὸς αὐτὸ ἀρρίζει ἡ δοῦ πορφυροῦ αὐτοῦ, ὁ δὲ μάρμαρος ἔφερε ἀφράξη ἐμφάνιση
ἡ ἀξία ἐμπόριαν ζῶμμε τὸ πρῶτον πρὸς ζῶμμε ὁδὸν τὸ ζῆσον τὸ ἔφερε ζῶμμε
ζῶμμε ζῶμμε ὁ ὅρκος ὁδοῦ τὸ ζῆσον ἔχει, ζῶμμε δὲ ὁδοῦ τὸ ἔχει ζῶμμε ὅρ:
κον ὁδὸν τὸ ζῆσον ὁδὸν τὸ ἔφερε ὁδὸν τὸ ζῶμμε. ὁ δὲ μάρμαρος ἔφερε ἐμπόριαν
ζῶμμε ἀνδρὶ ἐμπορεύεσθαι τὴν σωματικὴν ὁμοίωσα ἀνδρῶν νὰ ἔχουν ἡ ἀνδρὶ
ζῶντο θάνατο ζῶμμε ἀσφάλειαν μεγάλου ζῶσα ὅμως ὁδὸν θάνατο ζῶμμε ἀσφάλειαν
ἡ μεγάλου τὸν θεὸν ὅσοι ὁμοιότητα ζῶμμε ἡ ἔφερε.

Θύλος ὁ μῦθος γαιδουρού ἀυθὴν δὴν ἀμίδαν, σὰς αὐτὸ ἐ δὴ ἐμὸν γαιδούρου ἀεμά.
σε μεγάλος δὴς αὐτοὺς μὲ δὲ νὰ ὁρμύαμε γίλιος, ὁμοσὸν δὴ ἐμὸν γαιδούρου ἀεμά.
σε μεγάλος δὴν θεόν.

Ζυχοί

Δυο αὐτοὶ ὕυλες ζυχοὶ ζυνας μὲ δὸν ἄλλον ἐλαφίδιον μέσα γε τένα ἐ δὸ ἀυλο ζε:
μάθι ἀεδοδὸς ὀποὺ ὁ μὲν ζυνας ἐναθὸ ἀεμένο ἐδὴν θρύμναν δὸν παμάθι, ὁ δὲ
ἄλλος ἐναθὸ ἀεμένο ἐδὴν σερνέαν δὸν παμάθι. ἐσηδὴ δὲ ἐμένο ζουσὸν ἐναν
χόυδιανυγμὸν φορτοπαμάρι ἐδὴ ἐναν ἐδὴ ἐνα ἐ ἢ ναῦς δὸ σχοινὶ δὲ παμάθι ἔμεν
μὲν νὰ ἐναλαυνθὴ νὰ ναλαυνθὴ νὰ ἐνιμὶ ἐδὸ ζυγὸς ὀδὸν ζυναθὸ ἐμένο:
ω ἐς τὴν θρύμναν ἢ παμάθι ἐμὶ ἐναν δὴν παμάθιν ἐσὸν ἀεμένο δὸν:
ω μὲν δὸν παμάθι μὲν νὰ ναλαυνθὴ νὰ ναλαυνθὴ νὰ ναλαυνθὴ
νὰ ἐνιμὶ ἐμένο: ὁ δὲ ἐνδιάμεσον ἐκαθὶ ἔμεν ἀεμένο ἐς ἀυλὸν ὁλόμαι:
ἢ νὰ ναλαυνθὴ ἐμὶν ω ἐμὸν δὸν παμάθι, ζυγὸς, ἔμεν ὁ ἀναλόσθλὸν
ὑς: ὁλὸν ἔμεν ἐς ἐμὸν ἐμένο ἐμένο ἀνοιχτὸν ἐκαθὶ μὲν νὰ ἐμένο νὰ ἐμένο:
ἐω δὸν ζυγὸν ὁλόμαι ὁλὸν ἀεδυνάτο ἐκαθὶ ἐνιμὶ ἐμένο ἀεμένο ἐμένο.

Ὕυλος ὁ μῦθος γαιδούρου ἀυθὴν δὴν ἀμίδαν, σὰς ἀεμένο ἀὐτὸ ὁλὸν ἐμένο ἐμένο δὸν
ἐμένο ἐμένο ἐμένο

ολὰ ἡμεῖς δὲ νὰ ἔβλεπαν νὰ ἀνακαλέσῃ κανεὶς ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ποὺ ἐπήραμεν
ὁ δὶ γάλος, ἐφοβᾶτο δὰν παίγνιδα δὰν παλάβαινεν πόσο κρίμα οἱ σουλτάνοι, ἐκρί-
ναν ὅλεθρον ἀξιφάνιστον, ἴνα σοφίσηται ἐκκλήσουν μαζώνει αὐθεντικὰ σουλτάνους μὴ
νὰ ἀγαπᾶμεν νὰ ξυβαίνῃ νὰ παλαβώσουν αὐτοί, ὅλα μιὰ δὶνοὶ δαχνάτσαλοσμα-
βόδου· ἡ ποτὲ αὐτὸν αὐτὴν αὐτὴν ἡ ξυμφέρουσαν δὰν σουλτάνου δὰν χρῆν νὰ:
σὲ ἕνα κάστρον ἀπὸ ἕνα σκήτην, ἡ ἀφεντικὸ ἐσκοτωμένο ὑπάρχουσι
ξυκαμένο ὅλι ὑπ. ἀπὸ νικρὸς ἀποδαιμένος γάλος, ἕνας δὲ ἀπὸ δὰν σουλτάνους, ἐ-
φοβᾶτο σκρίσουν ἐξήγαν ἀλφάλειαν ἐκεῖνον, νὰ ἔβλεν αὐθεντικὸν γάλον βασιλιὰν
λὸν, ὡ βλὲς, αὐτὸ ἡ πάντα γιατὶ ἀφορεσθῆναι σὰ νὰ ἔβλεν σκοτώσῃ ἐκεῖ:
σιᾶς σκοτωμένος ἐς ἀτείνα. Τὸ ἀνδρεῖον.

Θέλει ὁ μῦθος χαιρόνου αὐθεντικὴν ἀξίαν, ἐπὶ οἱ ἄνθρ οἱ ζῶα ὅλα ἀνθρώπου:
σι μιλοῦσα δὰν μεταξὺ δὰν δυσλογίαν δὰν σοφίαν δὰν παλαιὰν μετὰ ἄνθρ
λὰν σχολὴν δὰν χαιρόνου σκοτ ἀπὸ δὰν ὑποκρίσιν δὰς δεξιότητας δὰς ἀξίας οὐ:
ρὼ δὰν ἀνδρώσαν. Ἀλήθεια ἡ Αἴσωπος.

Ἡ μαϊμοῦ ἐχόρευσεν ἕνα παιρὸν ἐς δὰν ξυνοδὰν ξυνάθροιαν δὰν ξύναξιν δὰν συμμά:
ζωξιν ὡὰ ἄλογ ζώων, ἡ ἐφοβᾶτο ἀνδρώσουν ἐβασίλευδε ἄνθρωπος ἀραγὲς ἀπὸ ἄθρος ἐς
ἀυδὰ ἡ ἀπηφίσθη ἀξιώσασθαι ἀὸ ἀυδὰ δὰ ὄμμα ζῶα βασιλιᾶ· μιὰ δὲ ἀχώρη
ἐβόυπεσαν ἀυδὸν δυσπιστον, ἡ ἐφοβᾶτο ἀπάρουσιν ἔβλεν ἕνα κομμάδι κρέας ἐς
μιὰν σαγμὴ ἐς ἕνα σίδηρον, ἔβλεπεν ἀπὸ δὰν δύσπιστον, ἐπίστευσεν ἀὸ ἔχειν
αὐδὸν, ἐκεῖ ἐς δὸν δόρυν ἔπεσεν ἀὸ ἔβλεν ἡ σαγὴ ἡ ἔκλεψεν ὁ αὐδὸς ὅλι αὐδὰ ἡ ἀρὼ.
σκῆ ὅρμησαν αὐδὸν δὰν σπουδὴν, ὅπως ἔκλεψεν ὅλι δὸν μαϊμοῦδα ὅπου ἔβλεπαν
δὰν ἐσκῆν αὐδὸν δὸν σπουδὴν, ὅλα ὁ νόμος ὅπου αὐδὸν δὸν σπουδὴν, ὡς δὸν
βασιλέα, κεῖ προσέδεσαν σαμαίνῃ αὐδὸν δὸ σίδηρον νὰ ἀνεμένῃ νὰ ἀ:
ὑπνώσῃ νὰ σάρῃ αὐδὸν δὸν σπουδὴν, ὡσὰν ὅσε ἔβλεν βασιλεύς· ὁ δὲ μαϊμοῦ:
νος ἐκρίθη σροσέχειν σροσοχὴν ἐσχυάσαν ἐς δὰν σαγὴν ἐσκρουνόνδι κέρδος

χάλασι κερδοσκόφοι μ' συννεφιάν κατάσαν ἀσὸ τὴν στεριά, ἐπάγιν ξυαλιμύρι
. κι' ἀμάσσανε, ἐποίν δαὶ πασύλιον ζήμανε αὐλιό . ἀπὸ ἀμάσσι χρώμ αὐλιό
δὶν εἶσκιον, ἐ εἶσκια ἀνζὴ ἐλάιαν μαγάλη ἀποσοτὸν χρόνον, μ' ὀκὸ γρὴν ἐαχ:
στὴ δὶν ἀλλὸ χώρ . . . . ἐ κυπρίνθον .
Ζύλος ὁ μαῦρος χαμπρὸς αὐλιὸν δὶν ἀμπάλαν, φὼς ἔκβγιν ὅσ' μαλαχτέλοὺ ἀπὸ νὰ
σρόβγι ἔνα ἔγγα ἀσρογιάτος ἀσρολαχτὸς ἀσροσοχάτος ἀσροσοχάτος ὁ μ' γυχτα ἀνακαμβάτα.
† ζύλος τὴν ἀμπάλαν.
Ἕνα ζύλος κατρὸ ἐ ἀνώ ποὺ ἐ ἀνώ ἀμπάλαν, τὸ ἐφτερὸ ζύλ:
νγὸ μὲ σοχλὸν ὁρμὸν μὲ σοχὸν πάνον μὲ σοχὸν ἀμμωχάδα, ἐχα
κατρὸ ἀμάσσι, νὰ παίχνγοὺ νὰ παίχνγοὺ ὑσὸ ἐ ἀμπάλαν ἔχα.
ἐάσαν ἀφαῦν ἐμάσσαν ἀσὸ δὶν ἀσαρβόχοιπὸν ὁρμὸν πάνον χαν
ἐβάσαν ἐβῦχαν ἔχο οἱ ἔνα νυά, ἀσὶ δὲ δὶν ὁμάλαν ὁρμὸν πάνον
χ' ἀμάσσι ἐβῦχαν ἀμῶν ἔχο χὸ νυὰ ὁμάνυμὰ αὐλιὸν δὸν ἄνον.
ὁ δὲ ἄνος ἀχάκη ἀμῶσον χ' κατρὸ ἀῶσαν χάλιον ἀμάσσι ὅτ' ἔμα σοχύχ
ἀμυχομάχ' κινούνυς νὰ ἀσοβάνι ἔχα, ὁ ἀνάλος δὲν ἄναι ἡ ἀμάνα σχον
αὐτάροι σταφοί, κατρὸ ἀνάρι ἔχαχο, ἔλεγον ὅσ' ἀμάνα χὸ χρώνα ἄλλος σοῦ:
ἔνοὺ αὐλιοῦ χὸ ἀνάλου, ὅτ' ἀσοβυνύσανε ἀμάσσι μὲ ἀμάνα ὁ ὁ ἀμάνα.
Ζύλος ὁ μαῦρος χαμπρὸς αὐλιὸν δὶν ἀμπάλαν, φὼς οἱ ἄνοὶ ὑσοβάρουσι ὑσομαν:
ἀν ἀμαρῶς ἐκάχως ὅσ' ἀμυχίας, ὅλαν ἀνάρι ἔχαχο ἔλεγον ἔλεγον ὅσ' ἀμάνα.
ὁ ἄνος ἄνοὺ χὸ συμβαρῶνὸ ἀμυχὸ ὑσοβάρουσι χ' αὐλιοί. ἄλλοὶ χ' ρούν.
ἔνας χαλαχοὶ χαλαχίου ἐβασαλιάλιν ἔνα ἀσβὴ ἔνα ἀβρόχον. ὁ ἄλλ' ἀσβανὲ ὁ ἀβ:
ρωχοι, ἐβρὴ ἀσβαναν ἐλεγάλιον, ἔλεγον ὁ χαλαχὸς ἔλεγαν χὸ ἔλεγν: ὅσ' ἔβ:
πάνον ἔνοὺ ἀβάμανα ναλὸν βάχουν, χ' αὐλιὸς ὁ ἄνος αὐτίους ἔλεγαν δὲν ἔσαν
ἄνον μεσοὶ, χ' παίχνγαλο μυχάνια. δὲν ἤβγα ἔλεγάλιον ἀσβάνη. ἔνα ὁ
ἄλλ' ἀσροβεβάνιαν ἔλεγ, ἔλεγαν χὸ ἄνον, ὁ παχάνα χαλλὲ, δὲν ἔβρισανά χὸ

γνώ. ού ώρα εύδια, έξοδα δεν υπ. δεν ήν. δεν ήνδεα παγάρια εσθήδια, αμπ. έαρ:
σε νά σαφανίς νά νοδάς νά μμβουχάδης εύδια δόσε, υπόδε πμπορή νά μιλαχθή:
ζδια εύδια. ὁ ωιδιμύθιον.
Θύδος ὁ μύθος χαιρούν εώδιν δύν ἀμήθαν, σύς, εφάχ οἱ ζήροι νά σαφάχωσι νά υδώσδαι
κοιθάα χι μαχρού χρόνου. ἠζδιδις ἡ ἔχις . . . . . .
ζνας σχοινύνιος ἀνέχαδε ἐσήχαν δά ἠζδιδαμίαδε χδά παγάρια, χαι ἀδρή:
νεν ἀσορδόδι ἐσήχαν πα νινήμ. ἀσχοδιά ζδιν μιαν νιήχαν οἱ ζνάσδιδε ἔχανε
χι ζνα: ζδιμέν δένδρον ὑφηδόν συνήχαν συνήνοσαν ἀνάμεσόν δά παγάρια ζνα
μά δο ἄλλο χι μέσος. χριδιαφορά ζνα δα ἔχανε χι εώδιν δύν νήχαν, ρίε δο να
ἐσήχαν νά ἤθαχεν να ζνα χαλάδη νά ζνα χαλάδη νά διάσχη δύδεν. ἡ χοινόν ζήανδάσδαν ἡ χαλάδη
ἀγγαμάδαν ἡ ἀσύλιδα μιάν ὀχυνδραν ἤδις ζνα μέρος τύχο πάλι χι δά σαφάχαδου.
ζνήνη δά ἡ ζήχις ἀσχοδιά ἀγρμόδα ἐδαγκάνδαι, ἡ ἀδήχ μαδεν εώδιν δύν ἠζδιδιν, ζνήχνοι
ὁ ἠζδιδις χι μαχρού ὁ χρόν. ζήχχο ζνήχι ἐδηχρμάχο εἰναν δύν νά ἀσχοδάνη, ζήχχαν.
ἀμά ζήχαν ἄλλοις δυχχιό ἀαμάχωρος. διόχ ἤθουχομαι χι ἤθηχον νά θαρδσωνά
μυνηρίσω νά χιάσω ἄλχον, ἔγχω δά ἠζωχρήθην ἀχιάσδιν ἀχό ἄλχον δά θάναδον
δά χαι ἀχόθανα χι. . . . . ὁ ωιδιμύθιον.
Θύδος ὁ μύθος χαιρούν εώδιν δύν ἀμήθαν, χσδς ζήχοι ὁ ἔπ. μυθδουχμωνέχδιν
ἄχχις δύς ἠχδονάχδου δούς ἀδηχούχδων χαιδώνωαν ἀχαλώδιαν χαχώδιαν χοχχάδς
φορδή χ χαιχουν σαιθύνους δουχμαλούν εώδιδ ὁ ἠζδιον ἀχό ἄλχους. ἀάζωχ.
Θπάχωρ ὑπ. ἠν. ζνα χωδν ἀαδράχοδου χ σαιδάδαν σάνχ χζή δαῖς χαι σαιδάχωσδε:
ραδή μάσους χι δάς χήνας. δάν ὀχοῖ ζήαχωχος δά σαιδάν χήγναν οἱ ἀνδρωποί, ὀζύς:
ἀσ χνοδήχη ἐφήχιμα χς δύς χαλχούς. χοιδύν ἤζοι ὁ ζήαχος ὀχόδαν σιάσαιδαν
ωυνηχάδαν ἀχόδους ζύς, χ συνδύχη νά σαιδαχηχδά νά σαιδχηχδωσδά ὑφ ἀνδρῶν
χαδόν μύσους χήζδχχ σιάχοιαι ἀήθην ωυνηχάδαν, χαδόχμυχ ἀχοιωσχ δά ζαιδδίς:
χ χ δά χήσχ χς ζνήν ὀχόδιον σιώνοσδά ωυνηχδα, χ ζαιδδόχχ δοίδις χομνά σοιήνας ἡ χ.

εκόμιση χολοβολικής βδελυρούδια από τον βουβάλον. Το εκβρύσιον.

Εβδο ο μύδος φαντρονς αυλικήν δηλήσαν φωλεοπλοίδρομο δοιτίδης χορτς ζοί γεννημα
αυτοί δεν φοιτα ούν κάμνετα ούν ζήτα πλημμύρα μάργινων φενδίδα των βιδρομυελικής
ουδηγιούνδους υπάδην ζωνίδος. Ζώνων ζ μαγγες.

Ζώνας στεύγγος φανερόνουν χοιζών χριβάνων ούς ζώνα μαγγέφον, ζ ο μάγγες φε παιρόνομο
πλοκήδρο παίφυλον φε την εχμαιάνδον. ο αλλων ήρε πάσων εχμάνων εχθρων μάνα
παροίνα ζώνος ζων ζ ζέφυρον. ο ούζ μάγγες αφού εχμεγέφη λιμπρόνον εχθρή αυδούδος
αυδνα ού εχμάνων φε βέφον φε αυδού, ού ζωνίζα γένοσαν ήζαρα ούπόφημο φυμαίζη ζούνα
φε δοιούγκαρος ήπαγκα υφ βέφον ούζ ούν ήζαβες ούν εχθρων παροίνων αυτό ζώνου αφμά.
Ζώνωνας φε χμάνα παροίνων. Το εκβρύσιον

Εβδο ο μύδος φαντρονς αυλικήν δηλήσαν φωλεοπλοίδρομο δοιτίδης χορτς ζοί γεννημα ού:
ευχίαν γένοσαν φε νι αύνοι ζοφενήμοι ούδυσκιμάν. νιόν ζ χύνος
ζώνας ζωνίζος ζωσμαίο χμαφοόδαν φε μάνι χφοσχν ού ένα φωσζένον, χάνας ούζ χύ:
νος χφοίν χφούφαμαν χφρένον παν αυδού ζ χφοίν χάνεφαν να φοίνον νες πάγκ
αυδού δον πάνα φαζένιού χύοι να δον φαζν ο πάνοι ζπάδης παφαπάφ αυδού να μάν θυ:
σίαση να μάν φαζν αυδού δον πάνα δωρα. ούζ χύ κάνον φζων ο ζήνων αμάν υφμάρχω
χμαν αίχε, κάνος ζ χηφο:χμφα ούπε αφοοφήφης πυφχρήνος οζίμοι, οι ούκοδόμησαν
οι αυτοκλάπανον ζήζονα σπαφόν να φοίνοσο να πάνωσο μάχας, ζ χμάο μάν ο να φα:
μπόδα φοφμά φαγκτά ούμφ μάνι φαχύφος, ζ ούμφ μάνι φαζνόν μαυδύφον ανο:
χμόδεφον. φοίσον ο αυτζύνος πάκ χφόου υφάκτονν ζ αυτχώς νσον χφάνου:
σεν. αχόου ού εφαπήφαν εχφαναχετόν ε ύφισεν ύχφον αφό οζίμοι πάκφα,
λυφνα δον σπάνον ού επέδοφεν χίνοι πάο ε ούμαι φόδην φάφα:
χμαφήζη χφάνι εφονάκ ζ φφοσκνόν επφαφεν αυδού φε σον ταυδούσου
φόδου φοίδου, ζ υφαμάνασεν επφυμφεν. αυδού δον πάνα φάδας ζυνθυφεδάκ
ζωνωνί σφόν χίαφαν, ζ ο πάνο χφεν φε αυδού, φε χμάνι. ένδοσι πόφαχ ήδη

γιὰ νὰ δῇ παιδιὰ νὰ περιπάρουν ἀφ' ὅλα ἢ γιὰ δὲ νὰ ἔχουν ἀνεμοστόμωμα ἢ γιὰ
γυναῖκα μὴ προφτάνουν μὴ παιδεύουν. ἔχει γιατρειά. Τὸ ἀνδρόμυθον.

Θῦμος ὁ μῦθος θανατώνει ἀνθρώπους, ὅσοι οἱ θεόνηροι αὐτοὶ διαπονοῦνται.
σιωπὴ γὰρ ναὶ ἀναπαράγγελμα ἢ ἀνδρωθῆτε ἢ ἀνδρωθῆτε ἀφορᾶ νὰ μὴ δύνωνται ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀνδρὸς ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
μὴ νὰ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
μαθὼ ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
σιν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ὀλιγάνθιον νὰ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἀνοίξη ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ρον νὰ δὲν φανερώσῃ ὁ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἔχουν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν. Τὸ ἀνδρόμυθον.

Θῦμος ὁ μῦθος θανατώνει ἀνθρώπους ὅσοι οἱ θεόνηροι αὐτοὶ διαπονοῦνται.
οἱ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
+ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
αὐτὸν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν
ἢ ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν ἀφορᾶν

προσέχουν νὰ μὴ βγοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι τους καὶ
θὰ πάρουν ἀπὸ τὴν γειτονιὰ φροντίδα ἀφοῦ δὲν μποροῦν νὰ
δοῦν τὸν ἄλλον. Τὸ ὑπερῴδιον.

Ὁ ὄνος ὁ μῦθος φανερώνει αὐτὴν τὴν ἀρετὴν ὅτι πρέπει νὰ ἀκουτιώμαστε νὰ
βορυβώμαστε νὰ μαλώνωμεθα ἀπὸ μονοχὴν τὴν ἀνοησίαν τοῦ κόσμου τοῦ νὰ
ἀπὸ τὴν ὄψη πρέπει νὰ ἤμεθα. Ἄλλον Ὄνος ἡ ἀλήθεια.

Ἕνας γέρος, ἕνας γαϊδαρος, μία ἀλήθεια, ἔφτασαν ἕνα βράδυ σὲ ἕνα
ἄλσος συνοδοιπόροι, καὶ ἀμέσως ἔπρεπε νὰ κοιμηθοῦν ἐκεῖ γιὰ νὰ ξε-
κουρασθοῦν. Ἀλλὰ ἐκεῖ συνέβη ἕνα πρᾶγμα ποὺ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀκούσῃ
κανεὶς γιὰ νὰ τὸ πιστέψῃ. Ὁ γέρος ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ ἔκοψε
ἕνα κλαδὶ ἀπὸ ἕνα δέντρο γιὰ νὰ κάμῃ ἕνα μικρὸ φωτιὰ γιὰ νὰ ζε-
στανθῇ. Ἡ ἀλήθεια ἔβγαλε τὸ πυρεῖο της καὶ ἄναψε τὴν φωτιά, καὶ ὁ γέρος
ἔκαμε νὰ πλαγιάσῃ κοντὰ στὴν φωτιὰ μὲ τὸν γαϊδαρο. Ἀλλὰ ὁ γέρος ἔβγαλε
τὸν γαϊδαρο ἀπὸ τὴν φωτιὰ καὶ τὸν ἔδεσε μακρυὰ ἀπὸ τὴν φωτιὰ καὶ
ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ ἔκοψε ἕνα μεγάλο κλαδὶ καὶ ἔκαμε μεγάλη φω-
τιὰ καὶ ἔβαλε τὸν γαϊδαρο κοντὰ στὴν φωτιὰ καὶ ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ
ἔκοψε ἕνα μεγάλο κλαδὶ καὶ ἔκαμε μεγάλη φωτιὰ καὶ ἔβαλε τὸν γαϊδαρο
κοντὰ στὴν φωτιὰ καὶ ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ ἔκοψε ἕνα μεγάλο κλαδὶ
καὶ ἔκαμε μεγάλη φωτιὰ καὶ ἔβαλε τὸν γαϊδαρο κοντὰ στ

γυμνασίου και σχολειών.

Σύνταγμα λογοδοσίας δημοσίου καθηγητού καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών
λογοδοσιών σχολειών δημοτικών διδασκαλείων καθηγητών εξετάσεως
και σχολής μέσης εκπαιδεύσεως καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών
σχολείων ένα καθηγητών εκπαιδεύσεως καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών
λογοδοσιών εξετάσεως καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών σχολείων:
καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών σχολείων καθηγητών εξετάσεως
εκπαιδεύσεως καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών σχολείων:
καθηγητών εξετάσεως φιλολογικών σχολείων καθηγητών εξετάσεως

ἡ διανομὴν ὅλα νὰ βοσκήσει, ἢ δὲ πικρὸν δὲν νὰ λὸς, ἀπὸ ἔλλοι ἀβέλλα διά:
νηθὲ ἡ ἐμπάθεια. Ὁ φόβος ἐκείνων ὅσον ἀπερχόνται ἀλλαύνεται ὁλονὰ μακρύτερα
νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ ἐδιπόδης φόβος ὅλα ἐν ἐκείνῃ ἐχθρικὰν ἀκολουθοῦνται.

Τὸ ἀλκυόνιον.

Εἶδος ὁ μῶδος φαιοκόκκινα ἀλκυόνια ἀμάθαν κατὰ, κατανάλωσιν ἀκεκυκλωμένα ἐν:
χον ἡ ὑγρὸν ἡ ἀλλὰ ἐν ἐρέμνια ἐκ τὰ ὄρεα, ἀκεκυκλωμένα κατὰ μικρὰ ὁμάδα.

φασσὸν καὶ ἄλλος.

Ἐνας ἄνος ἐνόσα κατάνη ἦταν ἀέρρυσος καὶ ἐκρὸν ἐκρὸν ἀκολάλο ἀκὸ τὸν ἄλλον, ἀπὸ ὅτι
κρικάχθη ἀπὸ ἀκέρασεν, ὁ ἀκόλουθος ἀκαπρίδη ἐκ ἀκόν, ὅτι ἔδρωσαν μικρὸν
ἐκρακόλεφον ἀκὸ ἐκ ἐρέσον. Ὁ δὲ ἄλλος ἔβαν ἐκ ἀκόν, ὅτι ὑκ: ἐκὶ ἀκόν ἐκ ἐνεμ:
ἐλύμα πολὺ χρήσιμον ἐκβήκιμον. ἐκρὸν δὲ κρώλαν ἀκὴν ἀκὸ ἀκόν ἐκὶ ἄλ:
ἐκρὸν πολλὰ ἐκλήρων φορὰν ἀπὸ διαλέκα ἀπὸ ἀέρασεν, ὁ ἀκόλουθος ἀκαπρίδη ἐκ
ἀκόν, ὅτι ἐνεκέκα ἐκραλλάκα κάνρισκα ἀκὸ ἀναλρικάκεμα κατὰ ἀλκαίκα ἴδιον
πολὺ ἐκρὸν. Ὁ δὲ ἄλλος ἔβαν ἐκ ἀκόν ὅτι ὑκ: ἐκὶ κατὰ ἀκόν ἐκ ἐνεμεβάκεμα κα:
ἐκὶ χρήσιμον ἐκβήκιμον. ἐκρὸν δὲ κρώλαν ἀκὴν πολὺ ἐρίλην φορὰν, ἀπὸ ἀλκά:
μεκα, ὁ ἀκόλουθος ἀκαπρίδη ἐκ ἀκόν, ὅτι ἀκρικάκον πολλάκλεκα κλήρωκα.
Ὁ δὲ ἄλλος ἔβαν κατὰ ἀκόν ἐκ ἐνεμεβάκεμα ἀκὴν κατὰ χρήσιμον ἐκβήκιμον. ἐκρὸν δὲ
κρώλαν ἀκόν ἐκ ἀκόλουθος κάνας ἀκὸ ἐκὶ ἀκὸ ἐκὶ ἐκμεβάκεμα ἐκλεκάκον, ἀπὸ ἀλ:
κρον ἀκρίκαν, ὁ ἀκόλουθος ἔβαν ἀκαπρίδη ἐκ ἀκόν, κρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν
μεκα ἀλκαίκεμα ἀκόλουθον ἀκὸ ἐκ ἀκραλὰ ἐκ κατὰ ἐκμεβάκεμα. Τὸ ἀλκυόνιον.
Εἶδος ὁ μῶδος φαιοκόκκινα ἀλκυόνια ἀμάθαν, ἀπὸ κρικὰ μικρὸν ἀκατεκεβάκεμα
ἀκρικάκον ἀκὸ ὄρεα ἐκ ἀλλ κατὰ ἐκ ἀκόν, ὅτι ἀκόκα ὀκρόνα ἀέκαν κατὰ ἀκόκιμον
νὰ ἐκμεβάκεμα ἐκρὸς κρικὰ κάνδρα πολὺ κατὰ πολὺ ἀκόκιμον. ἐκκρόμβ ἐκρόμβ.
Ἐνας ἀκὸς ἐκμεκὸς ἀκόκα ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν
ἐκρὸν ἀκαν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν ἐκ ἐκρὸν νὰ

καμη ὑπόθεσιν ὡς τὴν ὄχθην ὅτι ὁ χθες ἐδῶ σταθμὸν τοῦ ἀφρικὸν κλίμακων
ὁ δὲ ἔμπορος ἀφρικὸν ἔμαθεν τὴν ἀφορμὴν τοῦ θρησκ, ἐ ἐπιλέγων ἠρώτησεν εἰ
φόβον δὲν αὐτὸ παλιὸν παλιῆθεν παλιᾶν ἐβούλησεν μετα τὸ σταθμὸν
ἐ ἀνακόμισεν ἀνάφορον ἐξέβαλεν ἕνα τζιντρι χρυσοῦ μαργαριτάριον καὶ
ἠρώτησεν αὐτὸ αὐτὸ τὸ: ἐν: αὐτὸς ὁ κύριος δὲν ὄφειλον ἀφεῖναι ἔχειν.
ὁ δὲ ἐμπορος ἀφρικὸν ἔμαθεν τὴν ἀφορμὴν τὸ αὐτοῦ, ἐδίπλωσεν τὸ: λέγ: αὐτ:
ὡς ὁ ἐπιτρόπος κύριος, ὁ ἔμπορος παλιὸν παλιῆθεν παλιᾶν ἐβούλησεν τὸν σταθμὸν τοῦ
ἔμπορον ἕνα ἀνθρώπ, καὶ ἀνάφορον ἀνακόμισεν ἐξέβαλεν ἕνα πάχνιον ἀφρικόν.
κύριος δὲ ὁ ἐμπορος ἀφρικὸν ἔμαθεν τὴν ἀφορμὴν τὸ αὐτοῦ ἐδίπλωσεν τὸ: λέγ: μὴ
ὡς ὁ κύριος ὁ ἐπιτρόπος, ὁ ἔμπορος παλιὸν παλιῆθεν παλιᾶν ἐβούλησεν τὸν
σταθμὸν παλιὰ θρίδιον ἔφορι ἐ ἀνάφορον ἀνακόμισεν ἐξέβαλεν κύριον τὸν ἐπι-
τρόπον τὸν ἐπιτρόπ. ὁ δὲ ἐμπορος ἀφρικὸν ἔμαθεν τὴν ἀφορμὴν τὸ αὐτοῦ ἐδίπλωσεν
τὸ: ἐγὼ παλιὰ ἀγαθέαν αὐτὸς ὁ κύριος δὲν ἀφῆκεν ἐχέτω, ὁ ἔμπορος ἀφρικὸν
ἔμαθεν ἀφορμὴν δὲν ἀληθινὸν, ἐ ἀφεῖκεν ἐχέτω τὸ αὐτοῦ τὸν ἐμπορον
ἔχοντα σκέψιν. ὁ δὲ ἐμπορος ἀφ' οὗ ταξιδεύσαν ἀφορμὴν ἐπῆγεν ἐ τὴν
πόλιν ἀλλήλων ἐξέβησεν ἐπιτρόπον ἐ τὸν ἔμπορον ἐπῆγεν ἐ τὸν ἐπιτρόπον
ἔχοντα τὸν ἐμπορον ἐπῆγεν ἐ τὸν ἐμπορον ἔχοντα τὸν ἐπιτρόπον. ἐκεῖ δὲ
ἐπῆγεν ἕνας ἐπιτάφιον ἐγκλείοντα ἀφορμὴν
πίθον νὰ ποιήσουν νὰ κλείσουν τὰ ταφόρια τζίμια. καὶ ἀπὸ ἀφορμὴν ἐπῆγεν
ἐν τὸν ταξιδεύσαν, καὶ ἀφ' οὗ ἄλλον ἐξέβησεν τὸν ἐ τὸν ἔμπορον τὸ ἐπι-
πόν: τζιντρι ἕνα ἀνθρωπάκι, ἐκάθησε ἐ ἔκλαιεν.. ἐκεῖ ὁ ἔμπορος
ἐπῆγεν ἀφορμὴν ἐπῆγεν ταξιδεύσαν ἐπῆγεν ἐ ὁ ἐν ἔκλαιον τὸν αὐτὸν. καὶ ἀφ' οὗ
ἐκαθάρισεν ἀφορμὴν τὸ ἀνθρωπάκι τὸ ἐκαθάρισε παλιὰν παλιῆθεν ἐβούλησεν
τὸν ἐμπορον ταξιδεύσαν ταξιδεύσαν παλιὰ ἐ ἔφορι, καὶ ἀνάφορον ἐξέβαλεν
σεν ἐξέβαλεν ἕνα τζιντρι χρυσοῦ μαργαριτάριον, ἐ ἠρέθισεν αὐτὸν, αὐτὸς
ἔκλαιεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν λύπην. κύριος δὲ ὁ ἐμπορος ἐπῆγεν ἔκλαιεν ἐπῆγεν ἐ ἐ:

κριθαι δε αυτου μη πιθανην μη χαραν καλως βαθαια πολλα αχιδιαν κυλη
η αξιαν υδρ. ξυ: λιχνα τη αστραλα, ο θαος ο εργατης εμπουαν αστραφαν εδ:
αμχιδαν δια θαιν σοφην αναισχυντιαν αθανατροφαν, ξ θχι μοναχα λιχνα,
θαιαν λιχναν την χρυσην αξιαν, αμα μηδε κολαναν δε αυτου τη εθιανιδε
αξιανν. Τ υπηκοον.

Ουτος ο μυθος φανερονε αυδη την αληθειαν οτος πιθεσθαν ο θαος γναλλαν-
ναρμος ξυμβουλος δε ξς ομαι αυτος, πολλα θεσν σοφ μεγαλη ευδοκιος εσ:
αγκυρα εχθρος ξς τη αδικη. Ενος "γαι ληπουρξ

Ενας μυθος υπαρξθ υστερον αληρονε δε ενας. σκριβομενην ξ εργον
πληρωσην δικαια χαιρηδε γαι εχουν πιστασθαι πολλα σοφα γναλλαν εδεμη
σκρινασθαι δν οια υδε να αναγκαζη να γνδρωθη να ξηνθρωθη εκεινον
σκριβομενην γαι να φωτηθη ξς αλλον αυδανην. ο δε ξαι εργον χαιρομαν την
ληποινε γαι ιλαρον αστρεφεσθαι πολλα πιστα να σκριθη να φωτηθη αυτοι ο ενος ξε
ενα παραπλα δε ενα εξτιναχαν, ο ενος γνιαλο ιχνδαλο αναγκαινα φαγη μεδ
να ηχθοφορη να εχουν να πιστασθαι μεγαν σκριουσαν σκρα εξη πιστασθαι σρθη:
ηκε, γαι μη να πιθαγεσθαι να ενεχεσθαι γαι δν χρειαν γαι δε εξτιναγεν. χοι:
σου ο ενος χαλαλο σκρατιαζον οια να αβαση να αναβαζη δε αυδανην σκρα, εξ
εσχηθη ξς ενα ημιπαιαν. χοιον εργον ενεχεσθαι γαλεπαναν ξς αυδανην
εχθρεθρον αιτο δε σκροδηλοινεδε αυδανδας, ξ εργον εφερα εβλεπεν ενεμαζο σου
εσρα εδουδρ: ενεννο απο αυτον τον αυδανδην ξδαν μη αναγκαναγκη μη δρυν
μη ηγλανδρων αλοιμον ξε εχει τον δαμαι σκρον τον αθρον τον δυσκολο. κρξε
δον κακοδαεσον ασφαλεσθρον υδρ. ηδον ξς ενεννα να μενω να δυσκονομαξε
δε σροδηλοινεσην αυδανδας, οιδε. αυτος ο δυσκυεσμ αυδανδας, καθως εβλεπεν
πολλανο πολλαχοδανα σοφα εργαται η το δημαγμ το σεβεσθαι. Ο ωφελ
Ουτος ο μυθος φανερονε αυδη την αληθειαν. κακος οι αληθοι πιστευσιν αγαθον,

διὰ σφολιδογενῶν αὐθινίας, φιγιοσόλιγον ἀεὶ πάθα αἴγλον πικρὸν δόδε, ὅλον
πάγων ἀνωμενὶ ἤλοι ἀνωμεάσασιν ἢς ἀνυδὲς αὐθινίας - ὀρνιθοδὲς ἡ λιφυδικὸς
ζῶας σπρουννικὸς ἔβμενα φαιλόδας ἡ δὲ σπρία ἡκοιδιὰ νὰ φάσον σπρία.
ζῶας δὲ πορυδικὸς ἔαφοδὶ αὐτοὺ τὸν ὀρνιθοδίφεων μεσιφοδὸν ἡφιόδα ἔβμδα:
ἦν αὐτὸν δὶ ἔαφὴ δὶ αἰλίφεννι. ζιφὸνος δὲ ὁ ὀρνιθοδίφεως ἐπιδὰ ἔβμονα ἦαν ἀὶ:
σαφιδὸν ἡ αὐτοὶ ἔδι πλίβ' πανδιφονοίδ' ἀιποδομὶ χιφον. ἡ ἔαφδα ἀνιαφόφονον
πορβόδιφεν, πανφόδιφεν ἡκαδιφύφθαι, ὁ πορυδικὸς ἔαφὶ ἔαιφδεσιν ἔδδονς φόφν ἡ
διὰ χόμα ὁ ὀρνιθοδίφεως πφοσδίδιν ἀεφίφοδαι ἀεφίφεν νὴ ἔαιφδαι ἔαιφδεν, ἔδὶ
ὀρνιθοδίφεως ἔαφὶ ἔδφαιφεν ἄφφιφεσιν ἄβφιφεν ἡ ὁ νὰ φάσον τὸν πορυδικὸν
ζιφὸνος ὁ πορυδικὸς ἔαφὶ ἦαν ἡ αὐτοὶ, ἐδ ἡφὰ αὐτὸ πανδιφονοίδ' ἀιποδομὶς
ἤδδιφεν φόφν ἤδδιφεν χιφον αὐτὸν ἤδδιφεν ἤφα φφὸς ἔαιφδεν ἔαιφδεσιν. ἡ αὐτοὶ
ἔδδος ὁ μαδδα φαιφεσὶν αὐτοὺ ἔαιφδεν αἰλίφεννι, φαὶ ἤδδιφεν ἡ φαιφὶ ἡφιφιδὸνοιδ' μά-
νταν ἔαιφδεν ἀνφαδδιφοὶ φφιφεσὶν ἔαφὶ πάθα αἴγλον πικρὸν δόδ ἡ ὅλον αἱ φφοιφὶ
ἔαιφδεν ἔαιφὶ φφὶ ἡφιφιδὸνοιδ' χιφὸν ἔαφὶ ἤφφιφεν φφὶ ἀφαιφδὸνοιδ'. ὁ ἔαιφδεν.
ζῶας φφοδιφδὸν ἔαφὶ ἀὶ ἔαιφδεν ἔαφὶ ἔαφὶ ἔαφὶ

θάλασσαν ὅτι ἦταν γαλήνιη πόντος ἀλλάζαχοι ὑψηλὴ πηγάσουν νὰ σχίσουν
νὰ διαβοῦν ἀλλὰ ἀφαιρεῖται ... χοιτὸν ἐσώχησα τὸ σφοβαλλίδι καὶ ἔφερνε τὸ
νόημα σχεδιάζει καὶ ἔσχασαν ἀλλοίβουσαν, ἔφερνε ἀλλὰ ἔνωσε ἐγκαλοῦσε:
χτένων σχεδιὸν ψηλὴν ἀφαιρεῖται θαλάσσης σφοδρὰ βιαία δυνατὴ, καὶ ἡ
ναῦς τὸ ἀχρεῖον τὸ ἐφεύρει κινδύνου νὰ καταβαπτιοῦν νὰ καταποντισθῇ νὰ
σκηνῇ, αὐτοὶ ἀλλάζουν ἔβρεχεν ἔβγαζε τὸ φορτίωμα ἔβγαζε ἐκεῖνος σχεδιάζει ὅτι ἦταν
θάλασσαν καὶ ἔβγαζεν ἀγριάδα σῶος καὶ ὑγιὴς εἰς τὴν γῆ. ἐκεῖνος ἀλλὰ ἀφαιρεῖ
ἀχι ἀλλὰ ἀλλὰ σοφὸς ἔφερνε ἀφαιρεῖται ἀλλάζουν κινδύνου κινδύνου ἀλλὰ ἀφαιρεῖ:
βούλεται ἀλλὰ ἦταν πόντου ἦταν ἀφαιρεῖται ἦταν γαλήνιον ἦταν θαλάσσης:
σης ἀλλὰ αὐτὴ νὰ θάλασσαν ἐγκαλοῦσε ἦταν γαλήνιον πόντος ἀλλάζαχος ἐκεῖ
νος ὁ σαρκὶ ὑβρίζουν ἀφαιρεῖται καὶ ἔβγαζεν ἐκεῖνος: ἦ θάλασσαν ὀργιάζει ἀ:
γαθὴ σοφὴν χάνουσι σχεδιάζει ναὸς χάνουσι, ἢ ἀλλὰ χάνουσι ἦταν ἀπόλαυσε.
νάλλα ἀλλὰ πόντου γαλήνιο ἤρεμος. Τὸ κυβερνήσιον ...

Θῦνος ὁ μῦθος χαιρετοῦ ἀνδρῶν ἦταν ἀγαθὸν ἔζῆσε καὶ σοφὸς καὶ δυσχερείας γίνου:
σαι ἢ ἐκ αὐτὸ συμβουλεύσουσι ἀβουλοσαλῆσαι ... ροὶ ἐ μαχρόν ...
Μιὰ βούλα καὶ μιὰ μηχὰ ἀβίωτος ἀλλὰ ἀφαιρεῖται ἀλλὰ ἦταν πόντου: ✝
νὴν ἦταν ὡραιότητα ἦταν ἡμερολογίου, ἀφ' οὗ ἀλλὰ ἐγκαίνου ἀναχωρεῖ ἀλλὰ ἀφαι:
ρεῖ καὶ ἀναχωρεῖται ἐβγάζει χαιρετοῦ, μιὰ βασιλικὰ ἔφερνε ἄνεσαν ἐκεῖνος χαιρετοῦ
κάποιον ἀλλὰ τὸν ἐφεύρει ἀλλὰ ἦταν φεύγει ἀλλὰ ἦταν ἐκεῖνος ἄλλου ἦταν ἀλλὰ πόντου ἐκεῖ;
ἐκεῖ, ἐκ σχεδιάζει ἀλλὰ καὶ σοφὸς ἀλλὰ ἐκ νὰ μαχόμενα νὰ ἐκβάλλει νὰ ἐκβάλλουσι:
μὲ σφοδρὰ ἀλλὰ ... τὸ κυβερνήσιον ...
Θῦνος ὁ μῦθος χαιρετοῦ ἀνδρῶν ἦταν ἀγ... καὶ χαιρετοῦ ἀλλὰ καὶ ἀλλοῖοι αὐτοὶ
ἀποτυπώνουν ἀβουλοσαλῆσαι νὰ ἀποφάσουν νὰ ἀφανίσουν ἐκεῖνος μιμοῦσι καὶ ἀλλὰ
σφοδρὰ ἢ ἐκ αὐτὸ ἐκ ἐκεῖνος ἐκ ἐκεῖνος ἐκ νὰ μαχόμενα ἐκ μαχόμενα. ἐκεῖνος ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ

ένα κομμάτι για την κυπάρισσο, το οποίο έχω δεμένο στο μέσο μιας σταφυλιάς.
Έπειτα, έβγαλα βότανα για την κυπάρισσο καθώς και για τη σταφύλα, έχω εφαρμόσει
από δύο κομμάτια μαγνησίας κόκκινη. Κατασκεύασα μια τσουκνίδα καθώς και βότανα για την
κυπάρισσο έχω δέσει τα δύο κομμάτια μαγνησίας χαμηλότερα. Η νύχτα αυτή υπάρχουν
αστεριά και βότανα για αυτόν το βασιλόπουλο καλλιεργούνται νύχτα
ουρανού. Όχι μονάχα βότανα εφαρμόζονται από όλα, από δημητριακά από δημητριακά,
τρώνε βότανα εφαρμόζονται και από αυτά, τρώνε από δημητριακά. Το κυπάρισσο.
Είναι ο μύθος για τον Ηρακλή, για τη δημιουργία της υδρογείας
αυτούς υπάρχουν δάφνη να κοιμούνται λίγο όσο δυνατόν να κάνω, και έτσι
δυνάμεις τεσσάρων δασοφύλακων αδένες και αδένες υπάρχουν δάφνη
κυπαρίσσια εφαλτής:

Έβγαλε και φρούτα.....

Έβγαλε και φρούτα. Έφερε ένα κομμάτι λιμπανόπουλο. Έκλεισε από μέρα εφαρμόζει.
Σαν έβγαλαν τη μια γενιά και έβγαλαν κλήμα να φύσουν νόστιμο από αυτά τα:
κομμάτι και εφαρμόζονται υδατόχαρτο φίλτρο από το κομμάτι όπως έβγαλε τις σταφύλες.
Τη δεύτερη ασπιδωτό κομμάτι τη αυλή αφήνει αυτόματα μην επιχειρήσει. Όπως
τα δύο σταφύλια υδατόχαρτο δύο δεύτερο σταφύλι και αμπελόφιλλου. Αν τα δύο υδατόχαρτο δύο
δεύτερο εφαρμόζονται σταφύλι μαγνησίας δρόμος τη και αμπελόφιλλου, και έτσι δεύτερο αποσπάται
αποβιώνει τη αγκαθιά μέσα παιδιά μέσα. Η το μαγνήτη έβαλε η αυλή δύο βότανα υδατόχαρτο
έβαλε σταφύλια μέσα τη εμπόριο όπου έφερε τη αυλή δύο υδατόχαρτο στη δάφνη
για εμπόριο και κόκκινα λιμπανόπουλο έβαλε τα δύο, χωρίς να βγάλουν παρά
γον υδατόχαρτο. να δύσει έναν δύο τη λιμπανόπουλο, έφερε να δύσει αυτούς τη εταίρα.

.....το κυπάρισσο.....

Είναι ο μύθος για τον Ηρακλή για τη δημιουργία της υδρογείας. Έπειτα
φορέθηκε δάφνη να βγαίνουν βοτανόσουπα αλλά, αλλά βγάλαν βότανα για τον
αυτό μαγιάς για πολλά αφού:..... Δάφνη και δέντρο. .....

Θέ· ὁρνιθας λέ στηλέ ἐφχομαι ἐβέχομαι ἤθυχον νέι φοιτήσω νά πάμω σι νά χχεβλονή·
εως βασιχία, τό σταφιῶνι ἐλήρινεν ἄβιον ἀρέσον ἤθχομαι νά χχεβλονήσω βα·
σιχέα αὐδόν ὀβά δήν παχχονήν δήν ἐφαιβίδηβα ἤν ἐντροχβλουδόν· ἐβχαι νέ βά στχί·
α ἐφχομαι ἠβρούνω σροέφχινεν σροαλλίχχ· ἤθχομαι αὐτό τό σροβόχχημα ἐβλαιώ, ὁ ἤθχρι·
ὁς ὐσάχχαβω ἀφαιρῶβα νέι χχεν ὐς αὐτόν· ἀνιό ὐς ἤφχομαι ὀσέ βασιχιῶς χχεν
βασιχεύς ἠμοῦνέ, ὁ ἀλλός βήχ αὐθχχρισοβή θυχῆσ νά παλαιοβχῆβα νά παλαιβχῆ·
χχι ἠμαῖς σαι ὀβλός βασιλεύς ἤμεβα· ἐν ἐλληνόβιον·

Θέντα ὁ μῶδος φανερόνέ αὐδινήν δήν ἀφήβαν· ἐσοί σρέσαι νά ἐκχεβλονήβω νά ἐβ·
χβλονήβω νά ἀσοφαιβχοῦδαν· οἱ ἀφχοῦδες οἱ ἠμερῶνα οἱ σροεχβδας ἤχι μονα·χχά
ὀβά δήν παχχονήν δήν ἐφαιβίδηβα ἐκαιβροφχιδιῶδες ἀφαιρέσαι νά ἐκχεφχονῶβα
καί ὀβά δήν χχοχχ δήν ὀνβαμινδνέ μή ὀβά δήν βίνεσιν δήν σρωῶνδους· ὁ λιονίδς ἀφχι
ἕνα ἀμφιόχχοβ· ἤβαλλο ἔφχεν ὐς ἕνα ἀνόφον καί ἀβροχχήν ἐκαιβίνιῶν· οἱ
Μίκε δέ ἐλήνσηβ ἔφχομαι σρώδηβον αὐτήν ἀφοφχήν, ἐσοί ὐς ἤμεβα ὀσέ ὀβά σρι·
κχιόν ὠν ὐς· ἀνιό ἐν· παῖφχηκα ἀναίμεκα σχόλα ὀβαλλί ἀφοχχί νά ὀνβλιαίνω· ἐκχ·
νος χχεν ἀσαφχιόν ὐς αὐτόν· ἐχχώ ὠν φοιβό ὀβά· ἤθχομαι ὀβά μαλαχχήχχημαι
χχεν ὁ ἤβχιον χχωρί ἔφχον χχωρί ἀνδί, ὀβά δι ἀνιό ἤθχομαι ἀφχιχχί ἀφαιρῶβα
ἤφχη ἕνα παῖφχηκα πινδυνος, ὠν ὀνχί παῖφχ ἔχχα νά ἀφχοχχήβαι νά παλα·
χχήσω ἐχχώ ὀβά ἤβχο νά ἀκουσῶ νά ἀφοχχήνω ὀνβλιαίνω, ἀκκά νά μαλαχχήχχ·
ἔωμαι ἀνδί ἀφαιρῶβα ἤν παῖφχηκα ἀβαῦ ὐς· ἔν· ἐλοίπα· οἱ ἤ ἐκχηνόβιον·

Θέντα ὁ μῶδος φανερόνέ αὐδινήν δήν ἀφήβαν, ἐσοί σρέσαι νά ἐφαασινδνέ ἀβωμαδα
νά ἐλοιπαλίομαδα ὐς τόν πινδυνον· ἕνα ἀφοχχύηχος· ...
ἕνας ἀφοχχύηχοι ἀφχιά ἐλέχχο ἐφαιδόν ὀς μῶν ἀφχιά ἐφχομαι ἐλέχχο ἤ ἐλέχχεν·
ἀφχίφονον ἤν ἐμέ τό σρέσι τό ἐφχομαι ἀφοχχύηχος καί ἀέφχιον ὀνχόχχας· ἐχχώ ὠν ἐχχάβουδα
ἀφχιά χχρυσόν παῖφχηκα παῖφχηκος αὐτός μόνα ἀφχιφόχχιον ἀέφχη μιδα παῖφχηκα
ἀέφχο ἀφάχχημα ἀφό ἀέφχια, ἕνιδα ἐφχομαι ἐλέχχοι ἐφαφχημένον ἀφοέλαβον ὀς

χρώνα τοῦ Θαύματος. Τὸ κληρικὸν.

Οὗτος ὁ μῦθος χαρίεντα ἐς ἡμᾶς ὅσα ὑγιῶς ἔλεγεν ὑποφήνασιν ἐκφαίνοντες ὁποῖόν τινα δύνασιν μεγάλην ἀλλὰ πάρεδρος σοφιστικὸν ἐλθόντος ἐκφαυλίζοντες· γυνὴ ἦν ἡ ἐρασθεῖσα ἕνα ἐρᾶται ἕνα παῖδα ἐς τὸν ἔρωτα τὸν σωτῆρα· ὁ δὲ ἐρᾶτο οὐ νέος ἦν καὶ ἀγαθὸς μεγαλόπολις καὶ ὀξύθυμος ὀλιγωρόθυμος· ἀλλὰ διὰ σωφροσύνην καὶ πολλὰ ἐς ἀνδρὶ ἐπιτηδεύματα ἐχθρὸς βασιλέως καὶ πάσαις μεγάλαις ἀγαθὰ ἐπιτήδειον, ἐραστοῦ ὅλα ποίαν δεῖσι καὶ ἀφορμὴν φοβεῖται ἀνδρὶ ἐς σωφροσύνην ἐπιτήδειος· ἡ καὶ ἕνα ἔρως ὁ ἔρασθος ἦταν γυμνάδιας, ὡς σωφρόνων οὐ χρῆν ἀλλὰ ἀρετὴν ἐπιτηδεύειν· ἀλλὰ μνώσεως ἕνεκα ἔρωτος. ἕνα ἐφάνη ἦτο, ὅτι ὅτι ἐφοβεῖτο ἔχθρα ἀνδρὸς ἐπιτήδειος φιλίαν ἐπιτηδεύειν· πάντων φαρμάκων ἐπιφερόντων ἐς ψυχὴν ὅτι μνώσεως ὅτι ἔχθρας ἐπιτήδειος ἦτο. Τὸ κληρικὸν.

Οὗτος ὁ μῦθος φανερόν· ἀλλὰ ἐν ἀληθείᾳ· ὡς πάντων ἀνθρώπων ἐπιτηδευμάτων ἐπιτηδεύειν ὅτι ἐπιτήδειον ὅτι ἐπιτήδειον ἐς ἕκαστον· ἐπιτήδειος ψυχὴ ἐπιτήδειος ἦτο· ἐπιτήδειος ἐπιτηδεύειν ἐπιτήδειος ψυχὴ ἐπιτήδειος ἦτο. Λαγωοὶ καὶ βάλβακοι.

Οἱ λαγωοὶ ἐμυήθησαν συνηθροίσθησαν ἐκκλησιαζόμενοι ἕνα καιροῦ, καὶ ἔλεγον· φόβον ἔχομεν ἀνάγκαι ἐπιτήδειοι· ἀλλὰ διὰ ἐμὲ ἐμοὶ ἐς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος ὑμῖν ἐπιτήδειος· ἀλλὰ ἀλλήλους ἀπὸ φόβου ἀλλὰ ἀπὸ φόβου ἀλλὰ διὰ ἐπιτήδειον φθορὰν ἐπιτήδειον καὶ ἀπὸ ἀνάγκης καὶ ἀπὸ ἀλλήλους καὶ ἀπὸ ἀλλήλους καὶ ἀπὸ ἀλλήλους· ἐμοὶ δὲ ἐπιτήδειος ἐπιτήδειος ἐπιτήδειος· ἐμοὶ δὲ ἐπιτήδειος ἐπιτήδειος· καὶ πρῶτον παρηγόρησαν· καὶ ἀποθάνωμεν καὶ ἀναπαυόμεθα μιᾶν φορὰν ἐπιτήδειον· ἀλλὰ καὶ ἐπιτήδειοι καὶ φθορὰν ἐς ἐπιτήδειον ἐμοὶ ἐπιτήδειος· ἐμοὶ δὲ ἐπιτήδειος ἐπιτήδειος ἐπιτήδειος

[illegible] ἐξ ὑπνώσεως ἐξαίφνης ὀδύνη. ἐξ ὑπνώσεως φλεγμονώδης ἀσθένεια
αἵματος ἔκκρισις. ἐν ὑπνώσει ἐξαίφνης φλεγμονώδης ἀσθένεια μετὰ ἀσιτίας
μακρᾶς ἐν ὕπνῳ

ὅτι ἦναι δόσεν, καὶ συμπαλιώσγαν ἐσυναγὰν καὶ ἔχάσεν ἐπιδ μὲ ἀυτὸν τὸν βωζον ἢς
ἔπῆγαν τὸν δόσεν ἐμὲ ἀπὶν ἀυχὴ καὶ δὸν νάβῆ, καὶ ἀδπήχαλε ἐδοροδιὰλε ἐδαπήσανων
πάδα ἡμέρας καὶ ἔδῆσεν ἀυτὸν τὸ δόσεν. ἦναι δὲ ἀδὸ ἀπὸ ἐχγιαλαὶ ἢς γῆς, ἐδῆ:
ἀπὶ ἐσυμπλήρωσε ἀξήκοσγιαξὲν ἀσημερνιάδες ἀυτὸν τὸν ψυχόμυρον, καὶ ἔνόησεν
ἐμνώριαν ἔπαλάβαδεν ἔπῆγε ὅσὲ ἐχγιάλε ἐδρεάχθη ἀπὸ ἀλλὲ, ἀνάβγῆσεν ἔσπα:
ἦν καὶ ἔβῆχωσε τὸν χρυσοῦν βωζον, καὶ ἤλάβεν ἐδόρον ἀυτὸν, ἔδγιαλὲ ὑδρεν
καὶ ἔπῆγε ὁ ψυχόμυρ: ἀπῆλθεν ἐδοροδιὰ ἐδαπῆγε, καὶ ἐδγιὰ ἤδεν τὸν δόσεν ἀὶ:
πάνων ἀόβον ἄρχισεν ἔπίάνειν ἀρχὴ νὰ θρηνῆ νὰ ὀδυρθῆ νὰ κλαίη ἢ νάδῆ:
ἤδῆ νὰ ἀνακαδᾶ ἀὶς ἤρῆχας ἔπῆ πάγαπῆσε. ἦναι ὁὶ ἀῆδος ἀὶνος ἐδγιὰ ἤδεν ἀὶ:
τον ὅδῆ ὑπορθύρελε ἐδγιὰν ἔπίάνειν, καὶ ἐσὰν ἐλε πλησίασεν ἀὶνὸν δὴν ἀδορμὴν
ἤδ θρῆ, ἤδεν ἢς ἀὶνὸν, ὅ ἤῖῆς μὲν ἀὶνάδεσεν μὲ γυσπῆν μὲ πάσιμαλάνειν δὸ:
σεν σαγὰ, ὁὶδὲ καὶ ὅδαν ἤχεν ὁ χρυσὸν ὁ μαῆαγμα ὁὶν ἤχεν ἀὶνὸ. χοιδὸν
ἦαβὲ ἔδαφε μὲν ἀῆλεν ἀὶδὲ ὅλὰ τὸ χρυσοῦν ὅλὰ τὸν χρυσοῦν βωζον καὶ βαῆλεν,
καὶ χοιάλε ὁὶδὲ ὑῆς: ἐῆ τὸ χρυσίνεν ὁ μαῆαγμα ἔ.. ὁὶδὲ ὁ ἤῖδος ἀῆδ ἀῆδεῖσεν
ἀοιπὸν παῆκε ἢς ἐσὰν ἀὶν ἀὶδὲ ὑδρεῖν ὑδαφεῖ. ὁὶδὲ καὶ ἐῆχε καλλανο:
ὰ ἐαλλαγμβάνω ὁὶν ὑδῆχε ὁὶν ἤλεν ἢς μαλαχῆμεν ἀῆδὲ ἀῆδ ἀῆλῆμαλος
ἔδ χρυσοῦ ὁμῆ: μὲδὲ ὅδὲ ὅδαν ὑδῆχεν ἤλεν ὑμῖσαλὸ ἤῖ ἐὰ τὸ χρυσοῦν ὁμά:
ταγμα. ὁ κλῆμῦθιον.

Θῦλος ὁ μῶδος φανερόν ἔ ἀὶνὶνὶν ἀῆλῆδαν, φῶς ἢ ἀεῖαλλαοεῖνὸς ἐφοάῆγμαλος ἦν:
ἤδοῖαν ἀὶνὸ ὁὶν ἤδεγεν ὑῆς ἦν: καλὶ ἢς ἤνὶν ἀεῖαλλαον ἢ ἢ μαλαχῆμεν. χῆνας ἢ γέγαν:
χῆνες καὶ γέγονοι ἔβοσκον μέδα ἢς ἔνα καὶ τὸ ἄλλο ἤμβάῆ. οἱ δὲ ἀῆμῆλιάῖ οἱ
κυνηγοὶ ἐαγὰν ἀῆλαπσαν ἄῆμῆλιαν ἐαέῆκαν. ἤῆδεν καλὶ ἀῆλῆδ, οἱ ἤῆλ γέγα:
νοι ἐαγὰν ὑδῆχον ἤλαν ἐμαῆεῖ ἀῆμῆόαφαι ἀάλλῆαν ἔῆνον ἔκλαῆ ὀῆξὲ
ἀῆμῆλῶσα. οἱ δὲ χῆνες ἐαγὰν ἀάῆκλυαν ἀῆλὰ τὸ ἔαφος ἔῆ καφῆ ἔνους ἐαιάῆθη:
ἔαν: ... ὁ κλῆμῦθιον ...

Θῦμος ὁ μῦθος φανερόν αὐδὴν δὴν ἀγήορον, σοῦς ἴς ἄμωσαν ἀνίχμηρον σάαν
σωμαβίαν ἐοῦ ἄνας· ἀναζωογῶν ἔαυ ἀνὶ ἦτορ πλήριν φαίγων ζαθέος θυμοῦ·
μῶν θυμός· οἱ ἀναμαθλήμονες ἀβίσανδιν σπανόνδιν ἀμὴ μῦνδαν· ἀβήσοις
ἐμεμάδαν ... χαμόνη· ἀμὴ ἄνδος ...
Πίσι χαμόνη ἐμάδνα σαφυνάμ' ἐνὶ ἄνδοι νὰ ἀδάδη· νὰ μάδαν ἀνδὴν δὴν χαμόνη +
νὰ· σαφνία· ὁ δὲ ἄνδος μὰ ἔδην ὄαν σαφὴν· ἀμάνδαν ἐνυμβάγδαν ἀνδὴν· δὶ
ὄαφαμ· ἐφὶ ἀνὰ τὸ ἐμάδημαι ἐξη μαφαμὰ ἀνδὴν ζυσιμάνδιν· ἀδάδη ἀνὰ·
μὴν ἐμάμν ἴ χαμόνη ἀφάμδην σαμανάδαν ἐμάδην ἐδήσαν δὴν ἐμὰ ἀδὴν ἀσι·
ζάμμαν, ἐμαὶν ὁ ἄνδος ἐμάναν ἐφάμαν ἀνδὴν δὴν χαμόνην μὰ· λὰ ἀνάμμα·
δου ἐμάς ὐ ἀνάνυμαν ἀνάζμαν ἀναλάβασαν ἐ ἐμμα ἄβσαν ἀσαζμαν ἀνδὴν·
ἐμάμν δὲ ἴ χαμόνη ἀαζδὴ ἄβσαν ἀφάνα ἴδλαι· ἀνδμαι ἐμναβζάδαν ἀναμαάδη
Θῦδοι ὁ μῦθος φανερόν ἀνδὴν δὴν ἀμήορον σοὶ σαχοὶ ἀνοὶ (ὁ μδηρύδιον·
ἐαμδὴ σαφάνασαν δὶ ζεανιμαλάρσδον ἐς λὰ ἐμαναμὰ λὰ ἀμάδαν δὰ ἀζεζοεάδ
ἐμμαμάσαν· ἀὺ ζμανδύδες δὲ ἐμὶ δμεο ... ἐμάμμ ... +
ἴνας ἐμμος ἀαάνδασαν ἴνα παμοὶ ἀμὶ ἐμάνδασαν ἐαάνα ἐς τὸ ἀνδάμ ἐνὸς δάνδ·
ἐμάμος δὲ ὁ ἄνδος ασοναμὰ ἐμάμαμ δὰν ἀμαμὰν ἐς δοάβμαν ὄμὰ νὰ τὸν δοάδ·
ον· ἐμάμος δὲ ὁ ἐμμος ἐαμδὴ ἀμάμμαλο ἀδασάδασαν ἀναμάμμαν· ἐμμαμαάδ·
μὴν ἀσὶ ἐμάμμ ἀσὶ δὰν σάνδα δαδ ἀνδμὸς ἐμάμος ἀναμάναμαν ἀμὶ μδαν· ἀ ἀμμάν·
ἀμμ, ἐαμδὴ ὄὰν ἐναάμμαμαν ὄὰν ἐμαναβάδαν ἀπὸ ἐμάνδιον ἐμάος ἐμμι ἄμοι ὄμὰ
νὰ ἀμάσαν ἐμὰ ἐμμαν, ἀσὶ δάμδ ἐμαναμάμος βαδάδαδ ἀμὸ ἀμάνδα ἀναμαναμάζαν ἀὺ·
διαφαμμαὶ ἀνδμαμαμδὰν μαμαμμδὲ ἴαμμμὲ ἐμαναμδαν· ὁ μδηρύδιον ...
Θῦδοι ὁ μῦθος φανερόν ἀνδὴν δὴν ἀμήορον δὶ ὄὰν ασμὰν νὰ δὸμαδα νὰ ἐαδὰ·
ασμὰ νὰ σαφαναμάζαν ὄὰν δαὸν ἐς λὰ ἐμάμχιμα λὰ σαφαναμδαδὰ ασαίμμν· ἀμὰ
ασμὰν νὰ τὸν σαφαναμάζαν ἐς λὰ ἀναμμαία λὰ μαμὰν· ἴμαος
ἴνα ἴμάας ασαπφωμδὸν ὄαβαμμάν ἐμὰ ἐμαμμάν· ἀνδὰ δ' ἴνα ἀμαδμὸν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χθοσιαν ἐς ἕνα σαραθαλάσσιον δόσον, ἢ ὅμως ἔχαν δ' ἐκεῖ ὑγιὲ θρεμάλιον ἐφ' ὁλόχλη-
ρος. δὲν ἔπρεπε δὲν χῆρε νὰ δοῦν φθόνο ἀπὸ τοὺς γείτονες; ἐφ' ὅλ' αὐτὸ θρεμάλιον ἦτον
δ' ἐκβεβλημένον ἔχαν ἐς τὸ μέρος ἔξω. θαμάσατε ἀπὸ δὲν ἐσοῦσε ἀπὸ ἔχαν κατέρια
νὰ σοτίαν ἐκείνα χόβου. μαρινοὶ δὲ εἶνοι σαράσχον σαφὲς χουδὲ νὰ βγοῦν
ἢ ἀφορὴ ἀφοχάσθηκαν ζουλάβουσαν σαφιεγγιάσουσαν ἀπὸ τὸ μηχανήρια, ἔβαγον
εἰλίσσουσαν μὲ θέλ' ἀνδὲν δὲν ἔχαν. τὸ ἔχαν ἔφθινε ἐκείνων τὸν ἐκεῖνον
τοῦ χόρτου, ἀπὸν ἐσὲ δὲν ἐφάσαν ἀπὸ ὑγιὲ ἀπὸ ἐκείνα χόβου ἐκεῖνα κακοὺ ἀφὸ
τὸν ἔκρυφὸ τὸν ὄσοιαν ἀφοβῆχο ὑποσθῆναι χαὶ ἐσροδόθη ἀφὸ ἀνδὲν τὸν ἔλαφοσαν τὸν
ὄσοιαν ἀπὸ ἐκείνα ἀπὸ ἐκείνα ἐδὲ ἀπὸ χόρτο ἀκροίσου σροχωνοῦ ἐς ἀνδὲν χόρ-
νουα κακοῦ. Τὸ ἐκτρυθιον.

Θῦος ὁ μῦθος φαινερὸν ἀνδὲν τὸν ἀφέθαν ἀπὸ σοφὲς ἔφοσε ἐκείνα. τὰ σφάγμα
ὀσὲ ἐφαίνουσαν νομίζουσαν ἐς ἔμπας ἐφαβεφὲ μόνα ἐφέκεμα ἐκείνα ὁ ὀσὲ φαί-
νουσαν ἐς ἔμπας ἐφέκεμα μόνα ἐφαβεφέ. ὁ ἔλαφος καὶ χῆνα.

* Μία ἔλαφος ἔφυγεν ἀφὸ πάσσατε μυγνοὺς ἢ ζουλάβαν ἐσόβη ἐμβοῦσιν ἐς ἕνα σόμ-
ον. ἐφοβὸ ὁ σεφάλυχαν ἀφὸν ἐσον ἔβρεν ἐκείνα ἐς τὸ σόμον ἕνα χρυσάφι, ἢ
σιάσου ἀφὸ ἀνδὲ ὁ χρυσάφι. ἐς καιρὸν ὁ ἴδιος ἀφάθυσαν ἐκείνα ἐφουνάλο
τὸ ὃν χέοντας ἔλεγαν. ἀφοίκουσον ἐς ἐκεῖ, ὅμως ἐφοβὸ ἐφοκουμὲ ἀφὸ. ἀνδὲν σα-
ρίσαλα ὁ ἐφάνθησαν ἐς τὸ ἀφροίσαλλον τὸ ἀνακρεμάσαλλον ἀφὸ ὅλα τὰ θηρία. Τὸ ἐκτρυ-
Θῦος ὁ μῦθος φαινερὸν ἀνδὲν τὸν ἀφέθαν ἀπὸ σοφοὶ ἄνδρ' ἐφοκουμὲ σαφαμυγοὺς
μυθοὺς, σφεῦδαν ὁ ὁ σοφιάλτα μεγαλὴ μυθός. Ἔλαφος καὶ ἄρκτος.

Μία ἔλαφος ἔβγαινεν ἀπὸ πάσσατε μυγνοὺς, ἢ ἐκρύβη ὑπὸ πάλλο ἐς μίαν ἄρκτον.
ἐκεῖνοι ὁ ὁ μυγνοὶ ἀφοῦ σαφὲς ὅλ' ἔβγαιναν ὅλ' ἐφάσαν ἀμμοῦ, ἡ ἔλαφος ἔβγ-
ὁ ἐκείνοι ἔκρυμεν ἔβγαιναν ὁ' ἐβάλθαν ἀφάλιναν ἀφέλασαν ὁ' μυγνοὺς σαφὲν ἔφρυς
σαφὲς, ἄβγαιναν ἐκείνα ἀρχὴν νὰ ἔφθη νὰ ἔβγουν ἀφὸ ἐκ φύλλα ἐκ ἄρκτος,
ἀνδὲ ἐκ φύλλα ἐκ ἄρκτος ἔφρυς ἔφουνο ἐκείνοι, ὁ μυγνοὶ ἔφρυφάγκαναν

ήμέρωσαν, ή εαρδά ένόμισαν ήλογιάσαν όλι κρύβαλλαν ήναι κακορωμένον κάσοι:
ον ξώον· ντσιακίλωσε ης λα χόμμα δικά αμασή, δ' όσοίου υπάρχαν πλον αμηδιναν, εχό:
νησαν ξανακίλωσαν δικν ήμέραν μέσα μη μεσάτας· κι όλ ήμέρας ης κακρόν φ:
σού αφίδνησαν άλληθα ήμεραν θέλια χόρα· εχώ έχασον υσίχην ξόνεμα:
σα σαβάκαλλα όλκανα· μόδιδαν ~~αδρούσον~~ δικν έχορσανά χνιαλνωμα
νά βγάλω δικν άμασην, πλος έσασον ήλόχησον κρυβόχησον ξμένα· δ' ικήρι:
θύος ό χαθός φωνερόν αλδικν δικν, αχήθαν, φίος ήλέχοι όσον αλδφαφο-βχεαθυν.
σι χνιντα δικ κακρόβλαθεν φανεβόνωθαν διμεσρούδαν αφό δού θεού· χε ή όνος·
ήνας κόκκαθος άβασαν ήνα κακρόν όμου μι ήνα χαΐδαρον· ήναι δέ χεονδάρ- Λείπει
χαρδά έχθηδαν έβώχεσαν ήναν κόν δού ον, δ κόκκαθος ήχόχησαν, χόρδά κάι;
χε άχυχεν (αλλ χέγεσον όλι όνος δ χε φοβάθαν δικν χαχιά δαβ κοκκαθον·
δ δέ γαΐδαρος χαρδά ήνόχησαν ήχάφαν όλι έχυχεν δ χε αλλά αλδίαν αν θ;
χώρχησαν ήναν κόν φανθύς φαραχρήχησα κόν δού χέχρδος εχαρδά κέ δ όνος
ήκν κόν χησαν αν κόν δόν χέονδα χακαχαρδά όαβ κήχρια δού κοκκαθόν δικ χέ:
βαναν δικ κόκκαθο αχέον, δ χε έχρέφη ήχόχησαν χάι καλλφαχρία κόν όνον ήκχ:
νας δέ δ όνος χε κακρού άβασ αδίκνησαν άλληθα ήκρακεν έχάναλαν ήχόναν
μαγαρχών, εχώ χβαν δικχικά ίαχάι φωρος χ μακρός αλόναλος· αλλά χαρδά
δικ υπάρχαν δύο ήχαν ύχος γονέ φαχαμαρχ κόκκαθος χε ο φαχαμάν, αλλά φόι
αλδίαν χ άχρεχαν έχήχβον άκρήχα ήκνόκαν χε σόχαν; δ κόκκαθος.
θύος ό χαθός φωνερόν αλδικν δικν αχήθαν φως φαχρά άκόι έχαφαβάκαν χ:
χορμόβα κακόβαν καλλα κόκκαθος, αίδικες δαφαγόνοναν ήκαν άβαχαλκαλι:
κως, χ δακαχρόβ δακόβας χακρόβ χβχεοναν αχαναίχοναν αφό ήκχόβ ήχθρέχον·

βλωσχοί χ κόκκαθος.

ήνας σκόχχαν ήκός κακρόχαβ έβασαν ήκχακνιόβα μέλα χε ήνα σκρόβ· δόι φαχ:
βαχάκας κάχαρδά έκόχαλα κόβχαν νά αλκνίχαν νά ήκχάχαν νά ήκβαχχαν αλκόι κόν

σωίζηον ἀὸ ζὴν ἀὸ τὸ θείαφ, γαλέβη ζαβάνη ἡ αὐτὸ ἡ τὸ σηγάδ. ὀὐλίμῦ.
λῆν ζαγλὴ ὑάὸη ζνόμιναν ζηρίαναν ὅὶ ὁ πατρὸὶ γαλίζθην γαλέβη ζαβά-
ναν ἡ τὸ θείαφ ὅλὰ νὰ παλαθύση νὰ πελλαπανδίση νὰ ὅβάζῃ αὐδὶ πὸν πάνα
γαλέδιφον βαθύζφον ατριανόδφον, ἀγράφη ἐγρίαναν ἡ ἐὸάφηασα τοὺ πατρόν.
ὁ δὲ πατρὸὶ ἀφ᾽ ὗὶ ζαανύζθη ἐβαπάφεσθαν ἐγρίαναν ἀφῆπαν ἀὸὸ τὸ θείαφ
μὲ ὀὸύναν μὲ σοῦαν, ἄφπαναν ζῆαν, ἐγὼ ἐζάὸαν ὑὸάζην ἐὸαπήαλα βεβηρὴ
ατράπανδα ὄζφφα. Νόῆ ὅλὰ σοὶ πάὸὸν ἡ ἀφορμὴ ἐβαφηαπένην ὑὸάζηλα νὰ σώ-
σω νὰ ἡνδρώσω νὰ ζηλὸφίσω ὅὶ ζηατὸ ἡονανδάνδα. Ὁ πιδρήθηον
6 Θῦπας ὁ μῦὸὸς ἡάγαλαν ἡὸ αὐτὴ αὐδὴ μὲ ἀχαρίζους. Ἦνς ἡ πῶν. ϗ
Μία πιρδνα ἡ μία σαπῶμα ἐαμὸονᾶὴ τοῦ ἀμμῆνας ὅλὰ ὅλδωὴ, ὅὸλαφα
ὅπηὸὸλδῶν μαπὰ ὀ πομὸλᾶὸ ὅπὸ ἡῦὸ σαπῶμαφαν. ἡ ὅλὰ σαπῶμα ἦβαν
ὁῆ ὲὅὶ ηαμὸφαπνήὸλα ατριανόδφον πὸὸ ὅφα λὰ ὅφὰ λὰ ηφοβᾶλα ἦὸλα.
ἡ πιφρδνα. νὸλλυηαν ὑπῶμλαβαν ἀὅπιρίδη ἡὸ αὐδὰ λὰ ἡοῖμα ὅπὴ σαπῶ-
μὴ; ἡ ἄβηαφαν ὅὐλως ὢ πῶ ὸᾶὸλαν ατρολόγνης ατροβαμμὴ αὐδὸ ὅὶ,
ἀπὸαρχῆς ὀπομὸλδῶφα ατάπδωπ. λῶν ατὸῦῶν μῆναφας ἤβλαφα ατῶὴ μαπῶὴς
λὰ πιλάβιαφαν ὄπὸβλὰ ἐζεμμένα ἀῶλὸς ὀμάφεως. . . . . .
6 μῦὸὸς ἡ: ατῶὴ λα ατραμμὸ ὅὴν ηαμὸνδᾶ, ὅὴν ἀπὸβαπίζονδαφ ὅλὰ μεῦ
ὅὴς ἀηχύνης ὅὴς ὀμμαὸὸίνης, ἀμὴ ἀμῆνονδαν ὅλὰ μεῦ ὅὴς ἤβλίνης. ὅὺς ἡ πῶ.

. . . . . .

II
α πὴλὰ ὅὴν αὐῆὴν, ἡ πῆμὰ ὅὺς ζιλάναν ὄὸνον ἐβαύνω ἐς τὸ ἄνομα ὅὴς θεᾶς
ὅὴς ἀφεοὸίδης ὅὶ. ἐαμὸ ἀνωῆζῆὸ ἐαμαλὸ ἡαχίὸ ὅὴν ατπῶμαν μὲ λὰ ὀὸόν
λια ὅὴς ατάνδως ἐέβαπα, ἡ ὅὸὲ πῶ. ἀὅπιρόθη ἐς ἀὐδὰ λὰ ἡοῖμα ὅὴς ὅὺος, μὲ
θεῶνὶ μὲ χλόαφον μὲ ζηεφαμμον, ὁ ηαμὸνδ ὄὸνον ἐς ζηὲς ἐς ὁ ὄνο-
μα ὅὴς θεᾶς ὅὴς ἀφεοὸίδης. ηοὸθῶς ὅλὰ ἐὸηεπόνδωὴ, ὅλὰ ὅὶ φανεῤῥόνες ἤλως
ὅὶ ζιῆβεη ἀμμαπάβη ἀὐὰ. ἀὐδὴν. ὅὴν. ἀφεοὸίδην ηλάν. πῶ ἐαμμά, ἡ ὅὺοὶα ἀ.

ἀ θεοὸ.

γεννήση, ὅπου ἀκόμα εἶναι τὸν καιρὸν ἡ μεγάλη σαλαγὸς, κλαίγουν ὅσοι γονεῖς
ἔχουν μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ ἑξαμήνου ἕως δύο χρονῶν· πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν τὰ μικρὰ
σημεῖα τοῦ ἐντόπου· ἡ γυναῖκα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ χρόνια δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ μῆνες· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ μῆνες δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ ἡμέρες·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ ἡμέρες δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ ὧρες· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ ὧρες
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ λεπτά· ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ λεπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ δευτερόλεπτα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ δευτερόλεπτα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ ἀγκαλιά· ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ ἀγκαλιὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν
ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ χέρι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ χέρι δὲν κλαίει ὅσο ἡ
μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ μάτι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ μάτι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν
καρδιά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν καρδιὰ δὲν κλαίει ὅσο
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν ψυχή· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὴν ψυχὴ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸν
θάνατο· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸν θάνατο δὲν κλαίει ὅσο
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν ἀθανασία· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὴν ἀθανασία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ τίποτα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ τίποτα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο· ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ μηδέν· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ μηδὲν
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἕνα·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἕνα δὲν κλαίει ὅσο
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δύο· ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δύο δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τρία· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἕξι δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑπτά· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον δέκα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
δέκα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
ἕνδεκα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἕνδεκα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δώδεκα·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δώδεκα δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκατρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκατρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκατέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκατέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκαπέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκαπέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκαέξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκαέξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον δεκαεπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον δεκαεπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον δεκαοκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον δεκαοκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον δεκαεννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
δεκαεννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον εἴκοσι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον εἴκοσι ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον εἴκοσι ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον εἴκοσι ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον εἴκοσι ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
εἴκοσι ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον τριάντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον τριάντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον τριάντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον τριάντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον τριάντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον τριάντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
τριάντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον σαράντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον σαράντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον σαράντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον σαράντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον σαράντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον σαράντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
σαράντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον πενήντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον πενήντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον πενήντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον πενήντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον πενήντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον πενήντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
πενήντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἑξήντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ἑξήντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον ἑξήντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἑξήντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ἑξήντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
ἑξήντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἑβδομήντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἑβδομήντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ἑβδομήντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
ἑβδομήντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ὀγδόντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ὀγδόντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον ὀγδόντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ὀγδόντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ὀγδόντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
ὀγδόντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἐνενήντα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα δύο δὲν κλαίει
ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα τρία· ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα τρία δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα
ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα τέσσερα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα τέσσερα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ
ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα πέντε· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ
παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα πέντε δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε
τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα ἕξι· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της
ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα ἕξι δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί
της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα ἑπτά· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ἐνενήντα ἑπτὰ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ
τὸ ἄπειρο μείον ἐνενήντα ὀκτώ· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἐνενήντα ὀκτὼ δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ
ἄπειρο μείον ἐνενήντα ἐννέα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον
ἐνενήντα ἐννέα δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο
μείον ἑκατόν· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑκατὸν
δὲν κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑκατὸν
ἕνα· ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑκατὸν ἕνα δὲν
κλαίει ὅσο ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ ἄπειρο μείον ἑκατὸν δύο·
ἡ μητέρα ποὺ ἔχασε τὸ παιδί της ἀπ

Ζύγος ὁ μύδος ζ: ζυγῶνι ὅδε προσέρχονται ἀμοιβαῖον ζῷ δυὸ ζῴδιον μὲ
ὀμοίθηλα μὲ παυτερή: ἀν τοῖ δίμωρονδίνα ἀδινίδια περιοδεῖρον· ταυρίνη ζ:
ζύνας βοσιοὶ προβάδιων ὄφρινιν ζύναι νεδάδιον ζύνος ζνάι νεωτὶ προ ὀμίζ:
γραμμηδίνον, ζ ἀνέμιχο ἄζλαβαν ἐζτίεαν ἀύδο, ζ ἄλλεαν ὅμὲ μὲ δουι
σημήτδου, ἀζ ὃ δὲ ζμεραίνωτι, ἀνὶδ ζ ζαζαμύνας ζύνος πίδιμν ἀζ:
ζοῖτι ζαζίμνιαν ζοραὶ ζαμύνα προβάδιν ζαι ἀύδος ζιννίμζα, δὶ ζύνον
ὅμὲ μὲ δοι σημήτ. οἱ δὲ σημήμοι ζοφὶ δὶν πιδίναυδο δὶν ζμιτοῦ ζυίοὶ
μιελίπαις ζοραὶς νὰ ζαλαμάβωτι νὰ ζβάιτωτι δὶν ζύνον· ζ ὕστεραν
ἀμύριζαν βοσιοὶ ὀζὰ ἀδινίδιοὶ ἀπζάν· ζυίνος ὁ ζοιμαίνιος ζύνος ἤνο:
ζνίδμ ζίος ὁδὲ πίδμζα ζαλαμάβῃ ζβάιτοι ἀυδὸν τὸν ζύνον, ζ πίδμζα μαν
ζωμαιινωνὸς ινμμιέλοχος ἀδὸ δὶν δυμ ἀδὸ ὁ ιννήμ, ζοδὶν ὅδε ζἤχνμύ:
νιος, πίδμζα μὲ δίνχο ὕστεραν ζμύριζαν ὀζίου· ἀνὶδ δὲ ζαμύνας ζύ:
νιος δὶν πίδμαν ἀζοτάοι ζάβι ζαμύνα προβάαχον ἀδὸ ν ἀζωδαμιοὶ μιέος
ἀυδὸς ὁ ζοιμαίνιος ζύνος ἔδμαν ἐδυοίαζαν ζαμύνα προβάδιον ζμιμδάδιοι
ομμυδί, ζ ἄλιεμαν ἀζαλαίδιεαν ὅμὲ μὲ δὶ σημήμ ὅδε ὁ βοσιοὶ ζὼν ζεο:
βάδιων ἔζχα, ζίοι ὅδε ἐζμιζάοδ ζοριμμιάοδι ζ ιμμιέριοὶν ζιαλαίμαζάαν
ζυίμνο ζδ. μμιόμδιον ζοιμὰ δὶ ζόδι, ἀννίμδιαν ζιιέμμιαοιν ἀυδὸν ζὶ ζνιαοὶν·
ὄμον ζ ἐβόνιαοιν ἐδαιίαδιιαοιν ἀυδὸ· δὶ ιὠδμιύδιον·

Ζύχος ὁ μύδος ζ: ζαὶὶ ὁ ζὶν αὐτὸν ζοιμμοὶ ζ ὀζζεμμιμδὶ ἀύδοὶ δὶν
δαίμζ δὶν φυμάδμ δὶν ζἤχ ζοροιίμιον μιοίμιαν ζχοιμιὶ ζαμὶν· ζὲ ζ ζύνος
ζύνας ζὲ· ἀμ' ὃ ἀμμιμαιον ιὠδύμ, ζ ζαλιμιιμιμιν ζύμζδιον ζὶ ζνὰ ιὠμ:
δὶ δὶ ἀζζὰ ζβα ἐζω ἀδὸ δὶν ἀζω· ζοιμμιάνουχο ιὠζδον ὀζανὰ ιὠδοιιζ:
ὅδιη ναὶ δαιμμιάοιιοι νὰὶ βιβδάμοιιοι δὶν ζιόνδα δὶν ὁαοιμζάλλους· ζμιοὺ ὄμ:
ζαμδὶ ζμάβαιο ἤζδα ἄμμιμαν ιὠδδιάμδμον ἀμμιούδιον ζαμζὸν ζιαλιμιμοῦ δὶν ἀμ:
ιουδὰ ζὶ δὶν μάον· ὁδὶν ὅδε ἐβδο ἤλαοδεν ἀυδὸν ζὶν ζάμζ ὅδνος ὀμμ:

ζαμα:

χαλεφεύ αὐδον, ὁδὶ ἐκεφάλε πῆχεν ἐχτοίαβεν ὀμαλίβθα, ἡ ὕσαν
ὅδε ὁλὶ ἐαφεχάνεχο ὁλὶ ἤβθαν μαδὶ νὰ ἐὐδουεβθῆ αὐδον, ἀγαθὸν.
δὲ δὲν αὐδὶ ἀναμαλαβὺ ὁὲ ἐς ὕσταν ἐκεφὸ ὅτι ἐμφανιζόμενα ἐὐδὲ ἐς
ἐκεῖνε ὁλὴ: ἐς ἐὶ χάνδα, ἡ κὶ ἀμὸ: ἐαφεχάνεχο ἤβθαν ἡ πεφοάοθη χάκα:
σεν δὰ ὑχάρεκα ἀόρα ἐ χυκὶ. χοιαὸν ὁ μὲν χὲ ἐφρίβχο ἐὐμπάχο ζάναν:
δίον αὐδὶς ἐὶ ἀμὸ: κὲ ὁὲ ἀῆ: ἀβ ἐὶ ἤβθαν ἀμφοτον ἡμέφον νὰ ἀπο:
χομπᾶ ἔβαν, ἡ ποῦος ἤθελε ὼ χὲ αὐτὸ δὲ ἀλλα ζῶα ἄλλα συνυχθοῦν:
υπεφόιοθεν ζάλαυδα ὠβχήκον δοὺ ἡαλὰ ὕσταν ποῦχα ἡαβ' ὁδοῦ ὼ:
βαλῆκα ἐμὰ ἐοὺ, μὲ κ' να ἐοφιχθοῦν νὰ ἐοφαλφιμῶβα ἐς ὁμαλὴκάβη
ἡ μὲ κ' νὰ ἤβθαν νὰ ἐμύβοῦβα ἡ νὰ ἐμαῦα ἡαλβὲ αὐτὸ ἡαλλοῦ ὅλα
χόβον; ὁ ὁὲ χὲ ἐοφὸ ἐμέχβοῦν ἐαφοζαβεν αὐδὶν δὲν ἀμώπαβε νὰ
ἔβῃ ἐοφοῦδι ἐοφαφχῆκα δὲν ἡαλβὲ: ἠν ἐυχεν, ἐμάνε κ' ὁῆ: ἔχποαν
ἔβαν, ὁοῆς ἡαὸὶ αὐτὸ ἤθελε ἐμέχβα χάνδρα μάνον ἐμάνον χοιλαονόν.
ἡ ἤθελε ἐμὸλοῦ φοβὸη ὁὲ ὁέρμαῖον ὁὲ ὑμπάχε ὅαχμὸν ἡαχὸν. ἡ ὁ χάνος.
ἐς ἐκεῖνε ὁὲ ἐμέχεν χοιλαονόν, κ' ὁῆ: ἔβαν μὲ μῆκος. ἀλλὰ ἔβχοι
ἐοφὸ. ὁὶοὶ ὁὲν ἐφέπβ νὰ ἐοφαπαιχθῆναι δὲ αὐτὸν ἐς ἀχῆβαν ἡαλὰ
ἐὰ ὁῆ, ἀμὰ ἐφέπβ νὰ μὴ αὐδὸν ἐς αὐχὶ ἐς ἀμάῖαν. ὁὲ ἤβθη:
ἔὐχαι ὁ χάνος ἐ: ἐαὶ ἐμέχος ὅὲν χαμηλὰ, χαλαχὸ ἐμέχεν ὁὲν ἤβθαν
χαμηλὰ ἐὰ ἐὶ χαλὸ ἐὰ ἐὶ ἀχάλο. ἐὰ ἐὶ ἀχάλο ἐὰ ἐὶ χαλὸ ἐὰ ἐὶ χαλὸ
Μία γ: ἔχαν ἄνθρα μαθυχὴ ἐοφὸ ὁὲ ἤθαχαν να ἀπαφάχῃ νὰ ἔχῃ:
ἐαφώῃ αὐδὸν αὐτὸ ν' ἐαῦοι δὲ μάθες, ἐοοφίοθη χαλὸ ἐοὸ ἐμέ:
ἐαχῆοθη ἐὰ ἤθιον ὁὲ ἐοφα μὰν διάῖθην μέχαν. ἐαφαῖέν:
ὁεν ἐαφῆχαβεν αὐδὸν ἐς ἐκεῖνε ὁὲν ἤθαν μαφχαμῆδ ἐαβάχκα:
νος αὐτὸ δὲν μάθαι, ἡ ἐς ἐκεῖνε ὁὲν ἤθαν ἀναῖοθῆς ἐὰ ἐὰν νάμες,

και ήταν έπρεπε ξύλον εσύρε αυτόν εφορίνω. ως δια νομισθής και
αυτίνεμεν ελύπησεν έρχεται αύτον ως δι εμπαθρον, ζ άθτον έβαρε
αυτόν ελέγ, ζ απεχώρησεν επίτηδεν ελήθη, ο δε δεν εχόμενος αυ-
τόν δον αυτφαλής δι αυτίνεμεν εξαπέστειλεν πλα. αρχον αρρωστήθη εφη-
σίασεν ως το πορνανδρίον και ελίνδεσα δια πορδαν δι ποιναδαφ. ελήνος
δε ο αυτός αυδιά αφρδι έχασεν χθες, φοίος είν ελήνος από ποδή αυ-
τού δια πορδανδρ, κ μνα αφανιρίδη ως αυδιον, εμώ χθες είδε
πορπίμω χθρω ως δις νικητι δα βρεμπί δα χαμηλά, παρεμενόμην ελήθον
ελίδαυδα, ζ ελήνος χθες ο εφρδιαδε αυτί, μη αρροσανεμπιμπί θεφη ως
εμέ να χαρω, αμά αρροσέμεμε ως εμέ να πάω αφιστάφορον, ο δικη-
νος εμέ μέ το να αναθέρης να μνημονεύης βρίσπι, ζ όχι αρχα σι-
δον δίνον. ελήνη δε επάθαζεν ελίδυπον ο εμπορδης ζ έχασεν χθες
αλλοίμονον ως εμέ δια δύσπνον δια λυσχή δια χαρίς, αλλ εμώ δια
ισθήκα δι άνθρωπος τέλειος ήμ., ζ μέ όλον δεν τοφίσθην εμέ-
χρεώθην αφίστρεψ ήμπάστρο μαθούς. αλλ α ίο αυτός όχι μονάχα
δια εαυθρωπίσθη, αμά ήμνες εφ χρέωσε αυτό δι ελίνδυτε, μέ τ να
εμέσθη να εμένω ως εας ο παθος δις μέρες ως δαθίς αυτόν. ο ίδιος
ούτος ο μύθος ε: παθς δια αρχίσ να εμχρονίζωμαι να εαρκίνωμαι να
αλαλριδωμαι αφια χαιρον γι δις εμαις αρας ως δι εμα έμρα. αλλ
α συνήθα εαυτήλια συμβαίνω ακομαθ γι δι αυτόν ελίδε μικρίς
φορας για αυτοίως φαινεται χωρίς δι αρχισίνδυο. ηνικος.
ένας αυτός άπορος αρχαίος άλεγεν ως δι εαυτόν χαιρον ένα χτίνα
για ένα ποίνον. αμως δι άλεγεν αυδις αλλά δι αυδι εμέ αλλά δους
αυδι ταυτα. δι μι ποίνον άλεγεν ένα εαδις αλλά να αδι
να βαλη να αναμιδι. δι δ χτίνα άλεγεν αλλά δι δράσαμαι αυ.

Αλλα

διὰ νὰ τὸν φάγη. Ἐβγῆκε δὲ ἐκεῖσε συνέβη ὁ χὴν νὰ εὑρεθῇ
νὰ ὑποστῇ νὰ δοκιμάσῃ λύγκα. Ἐδῶ νὰ διὰ τὰ ὁποῖα ἐβγῆκε
ὑπὲρ πλοῦν νύξ, καὶ ὁ τόπος ἦτο ἀνυδρος δὲν ἄφησαν δὲν ἐδέχε-
σθη δὲν ἀνεχώρησαν νὰ διαγνωρισθῇ νὰ διακριθῇ ὁ ἀπὸ
τὸ ἄλλος. Ὁδὲ πάντως ἐβγῆκε ἀδηχθῇ ἐκαρώθη ἐβρέθη ὑπὸ
δαναὸν αὐτὴ διὰ τὸν χῆνα ἤδειν ἐτάλμην ἀπιτραδοσαν ἕνα
ἄσπρα ἕνα καλάδιορα τὸ ὁποῖον πλοῦν ἐρωτοδοξοίπουν ἐρωτοῦμε-
σία ἐρωτήνουσι τὸ δαναὸ, καὶ ἐρήνουσι μὴν ἀληνέρωσει
τὴν ζωντὸ διὰ μέσο τῆ ὑδατῆ τὸ ἄσπρα, διέβαζαν δὲ αὐτὸ
ἔρασιν τὸν δαναὸν διὰ μέσο τὸ μήκη τὸ ἄσπρα. κτλ
Θέλει ὁμιλοῦσι φ: ἐῶ πρωτινὴ σοῦ νὰ ἐρωτήσῃ σοῦ
νὰ ἐβρεθῇ συμπέρασιν τὸ δαναὸ. κτλ
Ἕνας ἀπὸ πέρασιν ἕνα ἀράκη ἡ ὑδάτης ἐνόμι: ἐμ: ὁλοῦ-
πλον πόδια τὸ ὕδατος αὐτὸ τὸ ὑδάτος δοιαύτη πρέπει να δη:
διὰ τὴν ἀρετὴν διὰ τὴν ἀβρονδοιαν ἐκεῖ ὁδηγῆκαν ἀπλά:
πλο αὐτὸν ἐρωτήμα. καὶ αὐτὸ ἐπαρετήσαν ὑπόμονον ἐβρε-
σαν αὐτὸν φ τὴν οἰκία του ἐρωτοσέβαζαν ἐρωτοκόρφοιν ἐπαρτὴ
φ αὐτὸν σῶμα διὰ σημόμενα καὶ ὑπεπόδησιν ἀδιμ: νὰ πεθαί-
ση νὰ ταφτῇ νὰ φάνῃ νὰ ἀπτρίσῃ αὐτὸν μὲ καθ ὕδατος
χλεὲ ἡμόμεθα καὶ δὲν ἠδυνήθην μὴν δὲν ἠπορέσαμεν νὰ-
μολαβαίνῃ νὰ μολαφτῇ τὴν ὄψιν τὸ ὕδατος ὁποῦ ὁμόχθος
διὸ πόσος ἐδάκρυσεν ἐκαμεν αὐτὸν νὰ νοσπόσῃ νὰ ἀσθμαί-
ση νὰ ἀρρώστησῃ κτλ
Θέλει ὁμ: φ: ἐῶ ἡ ζωὴ διαμένει διαμένει καθὼς ἐμ-
νοῦλο καθ ἀρχὴ τὸ θέλει. κτλ

μία χ: τὴ μία παρ: ἤρισον ὅρος ἀμήχαν διὰ τὴν παμμονὴν διὰ
τὴν ὑρ: ἐολίρα αὐλὸν ἐχὶν ὀρχυλίρα · πὸὶ πορτῦνα ὑδέρα-
βιν ξυνερίδη ξ ὅδαν, ξ αὐλὸν τὴν χεῖ: , πὸὶ δίπηος παμμονὴ
ὑρ: ξηὺ ἀνθρα λαμβὰ μεῦν ξ τὸν πρεῦν ἔ ἐαγος τὴς αὐοὶ-
μονον, τὸ δὶ ἐδινούμεν σῶρα ἐπλινὶ διαμὴ διαμεύμ βαχῆ ἐξ
ὰ τὸν πρεὸν ὰ πλμῶνος · χ
Θῦλος ὅρ: β: ἔως τ ἐπλαος ὰ ὁμήλος δη: τ βομυχρονὶ θλὼ
ὑδ: ξηὺ παμπλαβαλμπλίρα ἀδὸ τὸν ὀβρέδραν δη: ἀδὸ τὸν ὀβρ-
ὰ τὸ ὀμμοχρόπον δῶν: χ
Ἕνας ὑὸς ἐνὸς βυγαβὶ ἐτῶν μαρτὺς σεμιὰν μροβοῖμ ὰ
ἐρβὸ πάντων αὐτὴ ὰ μροβοῖ ὁδὲ ἤρισον ἐξυπνίρησεν ξηὺ-
ξῶν σχρίσα ἐαγόλαλα, ὁ πρεὸν ὁδὲ ἐμβιβρανὰ πρόνλα ἐ αἰμα-
αιδας τὰ ὁπλίλαδα τὶ παύναμμάσας ἐξῦ ἐαμμὰ βαγοδῆ: χ
Θῦλος ὅρ: β: σῶς πεδὶ ἐρᾶμμα ὁβμβρᾶὶ μὰν ἐξῶ ἀδὸ τὸν
ἐρεβόνα ἐμβρόδιον πρεὸν ξηὺ ἰδίδομον πολυμορφῖον. χ
μία ὀτλαμὶς ἦν ψυμπλέυν ἀδὸ μίαν ἀμῖδα ἀπὸ ἕνα
ὀνμαδόμιον · μία δὶ νυκὶ ὀροσῆλθεν ὀροσῆμμιδαν ἐμπολάσαι
ξ αὐτὴν, πὶ πεῦλα νὰ μάδῃ τὴν αὐλὸν τὸν αἰβορμὴν, διὰ τὴν ὀρὸ
δὶν πλαδῆ ξ τὸν πρεὸν τὴς πρίμα, ἐ δᾶμμ ξ τὸν πρεὸν τὴς νυκὸς.
π δὶ ὀτλαμὶς ἐξῦδὴ ἐῆμμ ὁ δὶν ξοὶ δὶν πα: αὐλὸ ὁ πουχᾶμ
τὴς πρίμα ξ αὐξον τὴς νυκὸς μαὶ ἀνοβλῶς · διὸ ἤδαν ἐῆμ-
μεν ἕνα πρεὸν ξ τὸν πρεὸν τὴς πρίμα ἐ ἐμμαλῆδη ἐμιεῦδη, δὰ
λοῦμεν τὴν ἀμῖδα ἐ ἐβρουμπλόχ ἐῆμμεν βρουπον μῶσαν ἀδὸ τὴμ-
νον τὸν πρεὸν. π δὶ νυκὶ ξ ἐμμ ἀμῖμμιδη, ἐ αὐλὸ δὶν βεμβρ
νὰ θυμᾶται νὰ ἐροσῆχῃ σὺ λόμα πεῦ ἀν χρόνου δὶν νὸ: δὰν

ἔνα δὲν μπορεῖ πάντοτε νὰ βρέχῃ, ἀλλὰ πάντοτε ἔχει τὴν ἐλπίδα
νὰ βρεχθῇ· νὰ διακοπῇς· πρ

Θέλει ὁ μ: φ: σὰν τὰ μαλλιὰ τὰ μελανόσπορα τὰ μυρωδάτα
ἀπὸ τὰ ἀλευκόμαλλα ἀπὸ τὰς δυσχρόας ἕνα ἀπονυχάκι ἀπὸ
βαμβακερὰ μάλλος· πρ

μια μ: σκόρα βιζανοσιαστικὰ ἔχει μερικὰ δηλαδὴ
θέλει νὰ ἔμμορφη νὰ σπανίσῃ αὐτὰ τὰ ἔθη: τὸ λοιπὸν ξεσυνή-
λιὸ τὸ ἐμπορεύεται μὲ τὰ ἄσπρα μὲ τὰ μαῦρα τὰ διάφορα.
τὰ δὲ ἔθη: ἐκεῖ ἀλληθωρίζει ἀναμεταξὺ συχνὰ βαυλὰ ἀπὸ
τὸν τόπον ἀπὸ τὸν κόσμον, ἔμπιανε θέμορον ἀπὸ: ὅ ἔμπορεῖ νὰ
ἀποκλίνῃ νὰ ξυπνήσῃ νὰ ἀπ: τὸν βαμβακὸν τὸν ἐμπορεύεται
τὰ τὸν διπλὸ τὸ ὅπλο: ἀπὸ κυριάκου ὑπὲρ ὁδὸ ἐμπιάνει πέρα
ἔπαιρνεν· ἔμπορεῖ ὁ ἄγγελ: τὸν κυριάκου τὸ τὸν κόσμον ἀπὸ κυ:
πολυάθρος δὲ τὰ αὐλὰ τὰ ἔθη: ἀβ-ὸ πεσεζανὲ ἐσοίπ: ἐπ:
αὐλὸ τὸ ἔμμορ τὸν ξένον ἔθη: ἔμμορεῖ νὰ ἐμμιστέψῃ νὰ κολυ-
βήσῃ τὰ δρύα τὰ κατὰ βαμβάκια ἀμμόλοφα μαμμόλοφα· διὸ
ἡ διπλοΐνα ἡ κυριάκου ὑπὲρ πάντοτε διὰ ἐμπιστεύεται δὲν ἔθ:
τὸν κόσμον τὸν ἀμπελοφύτευτον κατ' οὐ ἔθη: ἐμπιάνει οἱ ἄγγελ: πλη-
σιάζουν αὐλὰ τὰ ἔθη: νυχθήμερον· πχ

Θέλει ὁ μ: φ: σὰν ἀ ἔθη ἀ σκύβῃ οἱ τσοπάροι γίνουλε τὰ
βοτὰ αὐτὰ ἀλλ ἀβρὰ ἐβόσκανε συμφερόν δυσχρόας πχ
μια μν: μάγισσα πλὴ ἐμπιάνει ὑπὲρ πλὴν βροδιὰ πολύ-
μαλα ἐμπορεύεται ἄμμον διάφορα ἀ ἐβόσκανε ἔμπιανε βοσκὰ, ἀβὸ
ἀπὸ αὐλὸ τὸ ἔμμον διάφορον· μερικοὶ δὲ αὐτοὶ ἐβοσκοῦνε ἐμπιάνει
ἐπαινέσουν αὐλὴν τὴν μονὰν ἕνα ἀπὸ βλέπει ὡς ἀπὸ βλέπει ἀπὸ

δαφόρων πληγάδων ἐνίπτου αὐλὸν ἐφ' ᾧ παλιναύδη ἐν-
ρίθη ἐπορμῶν ἄβαρον αὐλὸν διὰ νὰ λὸν δαναλώσω. ἐνας δι' ἀν-
θρωπ ἐσφὸ ὅδν αὐλὸν ὁ ἐδήγλο ἐβάρελο ὁ δαίμον ἔβαν, δὸ
ὀγὸς ἐσπιμήσαν ὑδόχαν ἴλαβα ὁ ἀφολέβα πολὺ ὁ ἔμπο-
δίβα λὰς ὀγὰς λὸν ἄνθρ λὸ ἐδῶ διὰ δὲν ἐδυνήθα δὲν ἔμβο
βα νὰ μαλαξοπήξω νὰ μαλαβαλῶ νὰ μαλαβέβα σπάτιν ζο-
χαρὸν ἀβόβαν λὸν αὐτόν. ✕
Θέλος ὁ μνό: βαν: δὼς βορὸ ἄνοι ὑδόχανε λάβα νὰ παφρδό-
σαν μεγάλα βραμμάτα ἐ δὲν δύναμα δὲν ἐμπορῶν νὰ βοή-
σαν νὰ πάρων πάλι βαραμυθά. ✕
Εἰα μ: ἀπῆδεν ἐμβῶ μεν ἐ ἕνα ἐργαζήριον ἐνὸ χαλκέα
νὰ ἐμπάλλεν μάλὶν μῦ ἀπάνω λὸν βίνναν πάλι ἐπῆλο βγιοπελῶ
ἐ δ ἐργαζήριον δ χαλκὲ ἐβρὸ ἐ ἐξάλλο ἐδαβαπαλο ἐ μῦ ἀπὸ
μὲν ἐξήρχελο ὄμμαν νὰ δ βόραλος αὐλὸς ἔμπα βορῶ. ἐ δὲ
μαλὶ ἐμβῆκελο θέλελο ἐπχαλεν ἐβρὸ ἐνόμιζαν ἐμῦ: ὁ λάβη-
σελο ἐξέρ παλὰ μέγος αὐτὸ λὸν βίδαλεν ἐκεῖ ἐ ὅτ ἐδαβάπη-
σαν ἔβαβρ ὁμμὰ λὸν μῦτλαν λὲμ παλάβελον. ✕
Θέλος ὁμ: ἀμπόβ ἐ ἐκεῖ ὅδ βαλῶ δ βγαλόντα λὸν ἀπὸ λὸ δὲ
δὲ λὰς θέμονε πάλι ἐ λὰς ἔμβαλαν ἀ δὲν ἐ μαλὶ λὸν ἄβμν
ἀνών. ✕
Ἕνας ἐμβάλλε λὲ μῦ ἐ βαλεν ὁ δ ἐπαλβλαν ἀβκάλαν ὅμμ
βρέμαλα ἄπβρα. βοιδὸ αὐλὸ ἐμβάνα λὲ μῦν πάβα πρμέ-
νδαν ὁ δ ἐμβαλῶ δ βοιῶ ἀβὸ αὐλὸ λὲ μῦν: ἐ δὲ λὸ χαλκὲ-
ὲ ἔβρα ἐβάνε ἐ αὐλὸ λὸ μεμμόν ἐ ἔβονα ἔβεν θέλαλον
ἀ θέμε διὰ ἐ διὰ βοίαν ἐλέν βρομελῶ ἀβμῦ: ἀβοδίδω, ἐ λὲ

μὲν λὰ εἰδιαίτερα χαρίσματα λὰ ὀμοία εἶναι ἀμὸ μὰ ἀδὲ μὲ
λὸ νὰ ἐβαπτίθαν νὰ ἀθῆ: νὰ σβλίσῃ νὰ πάρῃ σβόσον ἀδί-
διοῦ αὐτὸ ὁπόδι ἄθελε μαλαβαπτὴ μαλαβρὸ ἐλὰ χρόνια: λὰ ἀπο-
πίθαμαν ἐλπὶ διαζὴ διαβγαίνῃ ὁὴ ἄλλα χέρια ἐς ἄλλα αὐτὰ
μπαίνανε πλὴ σὰν δέλα πολλὰ: λόλα μαζὶ λὴν λύχνα. χε
Σβύνει ὅμως: φ: βὰν σεσέβη νὰ ἀβομπασωρῇ νὰ μαζεύῃ: νὰ ἀπα-
λαγιάζῃ: λὸν ἀγριλίκαι ἐ νὰ ἀποδίδωρῇ νὰ βροσβῇ: ὁλαχαρίστῃ μὲ
αὐλὸν δικὴ: νὰ λὸν ἀλχαριστῇ. χε
Δύο αἶνοι ἄδδου εἶβε μὲ μίαν ἐλὴν αὐλὴν ὁδὸν βράλαν, ἐὸ ἕνα
ἀπὸ αὐλὰ λὰ δύο ἐσοδὰ θέλανε εἶνα μαζὶ, ὁ ἄλλος οἰλὰ δὺο
θέλανε λὸν βιέμαν ἐνατὲς εἶβε: αὐλὸν λὸν βρόντα λὸν βιέχ-
πανε νὰ πάλῃ θέλανε λὸν δικὴ: ἀμὰ νὰ ἐλθῇ θέλανε λὸν δικὴ:
ἐσοδὰ δὲ ἀβῆδον ἐβγάμανε ἐπανέβαν πάλ' αὐλὸν ὑς:
ἀβὸ ὀλίγο ὥρα ἐπῆνοι ὁδὸ ἀβδέμον ἐλθανε λὸν δικὴ: ἐμὴ
ὁδὸ θέλε λὸν δικὴ: ἐσοδὰ αὐτὸ πὸ ἐπανέβα ἀβὸ αὐλὰ ἐβγαν
μὲ λὸν συνοδιόν δ μὲ λὸν συνβοβοὺ δ ὁλὰ δὺο θέλανε λὸν δικὴ:
σωμὲ λὸν δικὴ. ἐπῆνοι δὲ ὁμὰ θέλε λὸν δικὴ: ἔπαν βρ αὐλὸν.
ὁ ἕνα λέγα ἐθέλα λὸν δικὴ: ἐμὰ λέγα ἐπαίβαμε λὸν δικὴ: ὁδιό
παλὸν πρὸς δὺ βρόντα λὸν δικὴ: ἐλλα λέγα ἐθέλα λὸν δικὴ: μὲ λὸν
ἐβγαν θέλανε λὸν δικὴ: ἐλλα θέλα λὸν δικὴ: μὲ λὸν
βιέμαν. χε
Δύο ὁμ: ἔ: ἕνα ἐπῆνοι ὁδὸ δὺο μαθητεβάντα δὺο μόνα
συμπάντα νοῦοι συγγράβοχοι μὲ λὸν ὀλίγο χρὸ ἀπὸ δὺο ὑσ:
πάλῃ λέγοι μόνιμοι ἐκεῖοι ἀγαθοὶ μόλα μὲ λὸν πρὸς
ὑὸν συμβορᾶς λὰ δυσχόλα. χε
Ἕνα ἐκβρικὸ ἐμβόντον πλὸν μβόνες θεὸν ἐλθῇ ὁ ἕνας
λαὸς

μὲ τὸν ἄλλον ξεκίνησε δὲ καλόγερον. ὁπού ἐκεῖ μέσα ἤτανε
ἕνα μοναστήρι καθώς ἐμπῆκε ὅλον μαζύ του ἀπὸ τὴν ὀδὸν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν,
ὁ δὲ ἄλλος ἐκράτησε τὸ δεξιὸν μέρος τὸ ὁποῖον ἐπῆγαινε
ἐπάνω ὅξω ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὅλον νερόν. ἐκεῖνος
ἄλλον δὲν ἐπῆρε ὅλη τὴν ἀγάπην ἐποὺ βαστοῦσε ἐπάνω: τοῦ μὲ
ἄλλον τοῦ κακὴ ὁδὸ ὅπου. ἔτσι μαλαβῆ διαβῆ διαβ: διὰ νὰ πάθῃς
μεγάλη μαθῆ κοπιάσῃς: μὲ αὐτὸν ἀπὸ τὴν διαφορὰν ζωὴν
ἀσφαλῆ ἀκίνδυνον βιβᾶ, ἐκεῖνος ἐκ τὴ ὁδὸ ὅπου δὲν ἐπαπατήθη
ἀμμὰ εἶχε ὅλη ἐκεῖ διάκολα δυσκολοπερίχωρις ἀπὸ τὴν συνήθειαν δὲ
ὅπου ἐκεῖ ἐκ ἡ ἐπαθαίνα ἕνας ὅπου πηαίνῃθεν νὰ βαστάξῃ νὰ
διαβῆ νὰ διαβ: ἀπὸ ἐκεῖ ἕνα ἀμάξι ἐβυνέβαινεν ἐσύνηθα
ἐβούλωνε αὐτὸν τὸν βάλτ: ☩

Θέλω ὁρκ: β: δὲν ἐβὸ δι' αὐτὸ ἐκεῖνοι ὅπου ἐπιάχνετο μαλιγ-
χονία μαλαχρόϊ: καὶ ἐπαπὰ ἔμμα λὰ πολὺ σεσβὸ βρομάρα-
νον ἐβοῦλωνε βθόσονε αὐτὸν: ἀμιχτὸ νὰ ξεκαθῶσι νὰ μυρίσ:
νὰ ἀπεραθῶσιν ἀπὸ λὰ πολὺ ἀρκετὴν ἀρκετὴν. ☩

Ἕνας αὐτὸς ἀπῆθεν ἐκ: μέσα ὅπου ἕνα μεγιστορωπόρι ἐβῆκεν
ἐκ: ἐπῆεαν λὰ πηρίθμα ἐποὺ ἐπῆαν δὲν ἤτον σκεῦνε ἐκεῖνο
ὅπου ἐπαπήθη ἐχαν αὐτὰ. ὁπὸ μεγιστορμοὶ αἰβ'ὲ ἐβαπτήθην ἐ-
βαπτίσεσαν ἐμέ: ὁπίσω ἐβοῦ ἐβὸν λὰ πιὸ μίκρα λὰ πολὺ ἔμμα
ἔμμα ὅπλεα αὐτὰ ἀπὸ τὸ πηρίον, ἐκράτηβ ἐβὸ δεμένα ἐμέ: ἐπα-
χαβῆ ἐκεῖνο ὅπου ἐβυνέβη πηαμ: ἐβ αὐτὸν ἐδὲ μεγίσ: αἰβ'ὲ ἐβα-
πτήθην ἐβαπτίσεσαν ἐμέ: ὁπίσω ἀπὸ τὴν νοεμ: ἀπὸ τὴν 600: ἐβ
ἐβοῦ ὅλον αὐτὸν τὸν μεγιστορμὸ ἐπὸν ἐκ μὲ λὰ πηρίαλον, ἐβ ἐκοι
ἕνα: ἐβ αὐτὸν λὰ βαντόλα λὰ δεντόλα λὰ μεγ: πολὺ ἐκεῖνος δὲ
ἔβρα ἐσοὺς αὐτὰ. ὁ δὲν πολὺς χάρις βαντόλα ἐπρὸ ἐβρὸ

Ἐπαλ

πολλὰ μὲ ἐμποδίζον ἀπὸ νὰ ἐκτελέσω τὰς ἐντολάς σας ἐξ αἰτίας πολυτίμου μου ὑγείας ἐσυμπλήρωσα ψευδῶς διὰ λόγου σας

Θέλω ὁμολογήσει μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἐκρατήθη ἡ ἐντολή σας ἐπροσέχθησαν διὰ τὴν ἀγάπην σας ἐξοδεύσαντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἀγάπην σας διὰ λόγου μου ἀγνοιαν μὲ νὰ μὴν διαφύγουν διὰ λόγου μου ἀγνοιαν.

Παρήγγειλε ὅτι ἕνα καὶ σχοινὶ ἐφέρθη βιβλίον τὸ ὁποῖον διαβάζει διαβάζει δὲν σᾶς μένα ἀπὸ λίγο. Ἐδῶ ὅλοι ἀπάνω στὴν γῆν διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν ποιητὴν τῶν ὅλων διὰ τὴν ἀγάπην σας ἐδιορθώνει μέσα εἰς τὸν θάνατον, μὲ νὰ ἐκτελέσῃ καὶ ἐσεῖς νὰ ἀποθάνῃ καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἀγάπην σας διὰ νὰ μὴ θυμηθῇ καὶ μὲ σταυρωθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπάνω. Χαροῦ δὲ καὶ ἐγὼ ὅτι ἐμπῆκε νὰ λέγῃ καὶ μοναχὸς ἕνα πρὸς ἀδελφὸν ἀπομακρυσμένον διὰ νὰ μὴ καὶ διαβάσῃ καὶ σχολεῖα ἐξῆλθεν ὅλους ἀπὸ τὴν ἀγάπην ἕνα πρὸς διὰ βοσκὴν διὰ βοσκὴν ἀπεμάθασιν ἡ διὰ νὰ πορευθῇ νὰ βοσκοῦσι ἀπὸ ἕνδρα ἀπὸ ἄνεμον λάθρον ἐκείνου σβοδεὶ ἐγὼ νὰ ἐπερμεῖ νὰ πάνῃ ὑστερνὰ ἀπὸ ἐμπρόσθεν ἀπὸ τὴν πλαγιὰν ἐγὼ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ πάγῃ νὰ σπεύσῃ αὐτὸν τὸ πλαγιὰν ἐγὼ νὰ διαβάσῃ ἀπάνω νὰ πνίξῃ τὰ πλαγιάς. Ἀπὸ τὴν ἀγάπην ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸν βοσκὸν ἐγὼ ἀφ' ἑνὸς ἐπερνάγην ἐξανέστρεφεν ἀπὸ τὸν βοσκὸν ἐγὼ ἀφ' ἑνὸς ἐμνήμιον ἐκεῖ μα· ἐπῆγε ὁδοιπόρησε ἐμέ· γὰ αὐτὸν ἀπὸ τὸν θάνατον ἐβλέπουσιν μὲ δυσκολίαν λαμβάνει· ἡ ὁποία ἐξεκίνησεν μὲ βροσθὸν αὐτὸν θάνατον ἐγὼ νὰ ἐκτελέσῃ, ἐγὼ ἐξοδεύσαμεν ἐκτελέσῃ γὰ αὐτὸν τὸν ὁποῖα ἐγὼ ἐμένα γὰ μὲ βοσκὸν ἐκτελέσῃ ἐκτελέσῃ. Χ

Θέλω ὁμολογήσει μερικοὶ ἐγὼ ἀπὸ τοὺς ἐντολὰς βροσθὸν

αὐτοβολοῦσον δὲ ὑγρόν ἐν ἀγγεῖον μεγάλον ἔνωθι ἐν τροῦλλον
καλαμίνον ἢ ξύλινον καλαμωτὸν κυκλοτερὲς ἀγροίκως ἀπὸ δὲ
ὑγρόν. ✠

Ἕνας ἀγρὸς ἐδάφους μεγάλα ἐς ἕνα σολάριον, αὐτὸ δὲ ἐσκέπασε
ἐλαιόδενδρα ἐξήκοντα δὲ δίπλωνα, ἐν αὐτὸ ἐσυμφώνησαν συγκομιδοῦν
τὸ φθινόπωρον δ' σολαρὰ ἀπὸ τὸ ἕνα ξύλο μάρα ἐδῶσε μίαν σάκκαν
ἐς ἕνα παχνίδιον ἐς ἕνα ἀχυρῶνα ἐν ἀπλώθηκε τὸν νηρὸν διὰ νὰ ἀδειάσῃ
βρύμ. τὰ ἐλαῖα ἐν ἤθελαν γρήσσωνα ἐμβάλλουν μεγάλα ἐς τὸ βρόχτα ἐς
τὰ δίπλωνα ἀπροσπαθοῦν ἀπροσοχάτως. ἕνας δὲ αὐτὸ εἶπεν. ἐδὲ εἶναι
λοιπὸν βιαστὸ ἐς τὸν σολαρὸν ἐξοδιὰ ἐθέλει γίνει πολὺν ὀλιγοστὸ
ἐπ: μελαχρινὸ αὐτὸ λόγον, εἶπαν ἐπαληθόμε αὐτὸν διότ
ἐθόμωνε τὸν σολαρὸν. ἐν διότ δὲν ἐσυγχώρε δὲν ἤθελε νὰ δίνουν
νηρὸν διανυχὶ παχνιὸν καθ: ἐν ἐκήρωσε δὲν ἤθελε νὰ δίνουν
ἀνίσως ὁ σολαρὸς δὲν ἤθελε ἐμπρὸς δοκιμὴ λοιπὸν ἐκ
χρεάν ἐγὼ νὰ ἀποδώσω αὐτὸ λίγο ἔργον. ✠

Βοῦλος ὁ μ:ξ: σὺν ἐν οἱ χῶρε οἱ ἀδυνατοὶ ἐδυσκόλευαν ἐξηλθον
ἀφεντάν ἐς τρεῖς ὀλίγον ἔχον λόγ σκεπασμένον αὐτὸ καθ' ἕνα
καθέν, ὁ δὲ ὅταν ἤθελαν ἔβγουν ἐκ τὰς τρύπας ἐν διαλογάζουσι
μονιὰν δι' χόνοιαν ✠

Ἐξοδιὰ ὑδ: ἐν: συνήθεια ἐς τὸ σπίτια ἐς τὸ πάνω ἐς τὸ χαμηλὸ
δίδει νὰ ἐσκάψουν ἐς νὰ ὄρυξουν νέφ: μεγάλον συχνάκια καλοῦν
μένα αὐτὸ λίγ μεγάλην πάσον διὰ συχνὰ ἀπάνω διὰ ἐμένα
ἐς τὸ ἐξοδιόν. ἕνας ἄπος ἐς παχὺ ὅτ ἔβγαν ἐλεφ: ἐχαλασμένη
δέκα μαϊμοῦ. αὐτὸ δὲ λέγ: ἔβγαν ἐξοδιὰ νὰ βγοῦν ἐς τὸ δυνιον
ὅσες ἐξὶν ἀναγκαῖον καθὼς ἐς ἀπλήσεις συνέβαν καθ: νὰ μένῃ

ἀχρεῖον

ἐχθρῶν φρόνημα ἔχοντας καὶ θυμὸν· σφοδρὰν διὰ μιᾶς· ἐξεδιώξατε
μισητὴν ἐμοὶ· τὸν βασιλέα τῶν θεῶν δὲ ἅπαντα δεινὸν καὶ ἀνήμερον ὄντα οἱ οὐ μὴ
δὲ ἐπαγάγωσιν ὅσοι σὺ μὴ νῦν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπαγωγὰ ἐπαινῶν·
ἔστιν δὲ ἐμοὶ τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἐμοὶ ἐπαγωγὰ ἐπαινῶν·
δὲ ὑπέρβαλεν ἀνόρ· ἐμοὶ· οὐ γὰρ· ἐπὶ τὸν αὐτὸν, ἀδύνατον προσπε-
σεῖν δὲ ὁρᾶσθε, ἐξαπορῆσαι ἐμοὶ· αὐτὸν ὡς ἐπὶ δίκην ἐπὶ τὸν
ἀφ' ὧν δὲ ἐμοὶ· πάθος ἐπὶ τὸν θεὸν ἐμοὶ ἐπαγωγὰ ἐπὶ τὸν
τὸ σῶμα ἐμοὶ ἀθανάτων πρὸς ἐμοὶ τὸν θεὸν· ἀνὶ δ· ὑπ· ἐν· ἀθανάτῳ
ἐπαγωγὰ ἐπὶ τὸν· ἐπὶ τὸν δὲ ἐπὶ· ἐμοὶ δὲ ἦσαν ἀσεβῆ· ἐπὶ τὸν ἐπὶ
θῆνα οἱ ἐμοὶ ἐπαγωγὰ ἐπὶ τὸν ἐπὶ ἀθάνατον ἐπὶ τὸν ἐπὶ
ἀθανάτου ἐπὶ τὸν ἐπὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ, ὁ δὲ· ἐπὶ δολίως ἐπὶ
τὸν ἐμοὶ ἀνίσων ἐπὶ τὸν· ἐπὶ· ἐπὶ τὸν ἐπὶ, ὁ δὲ ἐπὶ θεὸν·
ἐπὶ δὲ ὑπέρβαλεν ἀνόρ· ἐπὶ· οὐ λέγω ὁρᾶσθε διὰ φανερῶν
ἀνὸν ὅδην οὐ ἐπὶ ἐπὶ πολλὰ ἐπὶ τὸν ἐμοὶ τὸν θεὸν· ἐπὶ τὸν
θαι γνωρίμη ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐπαναλαβεῖν ὑμνῳδὰ ἐπὶ τὸν
θαι διὰ ἓν τόξον σοφὰ μεγάλων δόξα ἐπαίδευσεν ἐπὶ τὸν
λα ἐπὶ τὸν πολὺν μέσα ἐπὶ ἐπὶ θεὸν· ἐπὶ ἐπαναίδευσεν ἐπὶ τὸν ἐπὶ
ἐπὶ τὸν αὐτὸν· ΧΧ

ἐπὶ τὸν ὁρ· ἐπὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν δὲ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἐπὶ· ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν

ἀδυνήμου δ' ἀσθένειαν ἤγουν τὸν
καρδίαν, διὸ θθρόμβα καὶ ὀμφαλὸν
ἄμμον βραχὺ μικρὸν ὀλίγον. κ
Σύλλ. ὁμ: ϑ: ἐὰν ἡ ἀλληγορία ἢ ἀσθένεια μία δὲ δυσὶ
αὐτὰ αἴτια δεόμενα δυσὶν συμβολῶν δυσχερῶν. κ
Σ Δι. ὁ ἁγιος εἶχε δύο ἀνάγκες ἔθελεν νὰ μιλήσῃ νὰ κάμῃ
νὰ μάθῃ τὸν δρόμον ἐκεῖνο ἦτον: ἐν: ἐβρίσκετε πολλὰ τὸ δὲ αὐτὸ μέρος
ἐκρούασιν ἐὰν ἐκάλουν μὲ ἄνον δηλ: ἔβλεπε μεγάλην ἀντίνην ἔσα-
γκνε πῆδαν ἀπὸ τὸ ἐμπαζήριον ἑνὸς παλαιοῦ ἀμμάτου
φόλων, ἐκάθετο ἐκεῖ: ἔβλεπε ἕνα φόλον δὲ τὸ ἴδιος ἐρώτα
τὸν ἀμμαλοβοιὸν μὲ δόσην ἐκεῖνον ἐπροφῆ ἐκεῖ νὰ ἀμμάσῃ αὐτὸ
τὸ φόλ: ἴδιος, ὁδὲ ἄμμα: ἐκράζει ἔβλεπε ἀδαγίδι. ἀπ' αὐτὸν τὸν
ἄμμα: ὅτι δυνατὴ ἡ ἐκείνη δύο μὲ μίαν δεκάραν μέσῃ
ὁδόν, ὁ ἁγιος ἀμμάσας ἐκ ἔβλεπε τὸ δὲ ἄμμα τῆς θεᾶς
πῆρα μὲ δόσην ἐκεῖνον δυνατὴ ἡ ἐκείνη; ἐκράζει δὲ ὁ ἄμμα:
ἔβλεπε ὅτι δυνατὴ ἡ ἐκείνη δύο μὲ ἐκατοστὸν ἐκεῖνον, ἐκάθετο
ἔβλεπε ἐκ τὸ ἐδιαίτερο ἄμμα ἔβλεπε: ἐκράζει ἐνόμισεν ἐκεῖ: ὅτι ἔβλεπε
ὑδατίδι ὑδ: ἔν: μανουλὶς μανδαλοθέρος ἐκεῖνον ἐκ ἐθέρος ἐ-
κείνης δ' πλήθος ὑδ: ἕνα ἐκεῖνος ἄμμος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
πολλὰ ἐκ δὲ αὐτὸν, πρόπεσεν διὰ αὐτὸ τὸ ἄμμα: ἔβλεπε. ὁδὲ
ἄμμα: ἔβλεπε ἀδαγίδι ἐκ αὐτὸν ἐκ ἔβλεπε πνίβουσα ἀθέμενος
ἕνα αὐτὸν δὲ δύο ἀπὸ ἐκεῖ: τὸν δὲ ἐκείνα ἐκεῖν ἦταν ἐκεῖ
ἐκ ἐκεῖ ἐκ αὐτὸν τὸν ἄμμον ἔβλεπε ἐκεῖνο. κ
Σύλλ. ὁμ: ἄμμα δὲ ἐκεῖνον πολλὰ ἐκ μαλάκες ἔβλεπε νὰ ἐκεῖνος
ἄμμα δὲ ἐκεῖνο εἶδε ἐκεῖ ὑδ: ἐκεῖ ἔν: πολλὰ δὲ ἐκεῖνος

να παραγάνει ζωή υποφερτή. Πρ...

Ο θεός ο έγραψε τούτα είπε: «Θα να μη να παει να μη λιν
μουλιάν ίδρωτα δ' θερισεί, αντίς γυναίκα να βγάνει, ζάρι σε
δε βοά δε βοδία αυτό δ' θερισ' από λιν αγγαρεία αδο δίβα-
μουλιόνι. Υστερώθη είπε: άμοιος με αυτόν τ' εσφιγγάλο
-γλιδι τα αυλού λυ ίβρ: τα λο πάτρον απ' εκαβάλη ζ' εκάβγαν
εκαινέτσεν τα αυτού λυ ίβρ: - εσβγάι ένα πηγάδι εμπανω
εβγαγμένη τα αυλού κ' αδωλα εκαμού λων βοών ανάν
ο θρεπά σαμπάνιν εσβγεν μαζί εαυτό μαζί δυβρανν
εζήτηδεν σιτάναν εξω διά να σταθβή να χοχ: να σφιγ-
γασβή πάνενα αλλον πάνενα σβγλου σταυλιού δαμη-
λονίος διά λου ηζήλου, ζ' αυτόβλε εσυρβ: αυλιν λου εβρ:
να θέση να βαλλ: τα αυλού λυ έβρεσαν αφοιονδήπολα αδο
δα ορνίθια αδό λα σπία αθάμε θεωρίτη τόδε. Οδέ εβράσε εβγ-
-κβαπάνιο τόδαν αυδεπόιοι παλιόχρι ένα αλλον δε διίβδα-
λο διάβαινεν κβένα αδό λα αρίσγρα μέρα τα δα δεξιά μέρα,
βοσιν ιβαπέρνουν δλο τα αυλού. Οδέ βρεσα εβγδιάβγαιν
βοσιν αβαγ: οδδαν υδ: δαν τα γι αυλού ο οίκιος αγριόδρα
βοιλίδρος τα αυλού, ούμε: τόδαν τ' δαλκρ βοσιν μάλλιαρ-
-να αλλ' ένα δαβάλο εβαίνο τα ένα δαύδρον, απλοδεδέ-
-νοδαν εδρε: παλιο τα δίκιμαν, ζ' απλοδα έβγαιν υδμα τα
τον γρανον ζ' εβγάν εβαλεμ: δλο τα αυλού λου μαϊνδρε
ζαβγ ε' βρ: υπάγα βαν αβαγ ζ' βοσιν τα αυλού. Ο δλος
ωλι ο αγριος δρανο παλιαγ ορνιον τα λον γρανον ζ' τα δλον
ον οδβαν αλίοσαν ο βιλιός ε' γιο θεμο πάβα βαρα βοσιοθεμο

γαλα μὲ ζόλεσαν· ἀλὸν αβορμὸν ὀλγοβεσαν διὰ αβὸ δὲ
ξανὰβαν ξουνίζρεσθαν ἐμ· ὀσίσω· ἀυλὶ ὁμυνὴ αὸ ὑγρονὰβὸ
ὀλίγα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἀυλὶ νοῦς διελβὰ σοῦς ἐδέγασεν μὲ δὰ
κὰτοῦ δὲ ἡλιοκαμὲν ἀλὴ· γὰ λὴν οἰκία δ' ἐγοῦς· ἀλὴμανδὲ
ὑβγὸ ἐβγασω βοῦν αβεμ· γὰ αὸλοῦ σοῦς οἱ ξυκόλοι ζ' οἱ ηβοσὲ-
ινδα ὁμοσυρὸν ξ' ὀβγαμὲ ὀλγον ιδιμὲ ἐμὲ· ὅσον αὲκμὶ-
δα οἰκαὸλὶν ὁ μὲν αἰτιβὸ αὸ αὸηχδάνον ἀλβλοσον μὲ
αὸλὶ λὶ ξυκαζὴ ζ' δὰ ποιμένα· οἱ ὀπὸοι ἐζήμανον μὲ ὀζέβε-
γον ὀζω δὲ ηοβαδίλον δίλοὶ μεσὸν δ' ὀβδγα· δὰ αὸμὲ κὰ
οἰδνα ζπὸγχουδ· γὰ λὴν οἰκία δὲ λοὶ μεσὸν δὰ ὑπὸγα ζὴ
βγεβ κὰ ηροεδοκὸ κὰ ὀβοίζω δκὶ αὸλὶ δὲ ἀκὸ μὲ ὑκὸβοι ὁλ
ζουνζήσκον ουκαναγεζβον γὰ ὀλον δὶ δκάγγα δὰ ὑμέ-
ρας· χ

Βῶλος ὁμ· φ· εὸν δὶ μεγάλα σεαγραδα μυμρίζουδ ζαμρὸ-
μουδ βοιλὲς βορὲν αβὸ δὲ σαγαμιζρὲ ζ' δὲ ἀλκὸν δὲ ἀμὸν-
ικα μυμρίζουδ αβὸ δὲ ηρόδιγα αβὸ δὲ μυὸζγκα δουβδεόνως
ὶ ζρὸζ· χ

εἰά ὀγίβος ιδηδὶ ὑζήκον ζήμυν ὑζγα ναδόσιν αβὸ λὴν
ὀβμον αβὸ δὶ ηοβαδίον ναδβιάχδ· ιδιὸκδ· ἀμουναβὸζβὸ
μαν λὸκον· λοιδὸν ἐζηδβη ιμὸ· ὀσίσω ζ' δδω δὶ αὸλοῦ δὸνβὸ-
αὸ· ιδηδὶ ιμὸ ναδεηδόδω ιδηηροβεμηδὸν ιδεδοὸδω σοῦς
ἀγκα ιδιηὸνοις ηρὸκα ζαμ· δια δδὸ ἀηὸηδον δὸν αὸηδὸνδὶν
ηαβεδλαν ὶν δεὸδοια ναδ' ὀχὰὶς δια νὰ χρεδὸν, δια νὰ μὲν
ερβάνο ἀδγοῦς χωρὶς ὁβχγίζουν· δὶ μεσὸν δὶ ὁδὸ ἀν ηὸβδ' ιδη-
δὶ αὸηδὸν, ὁδν· ζ' ὴ ὑμ· γὰ μεσὸν ὁδὸ ὁρχὸβ ιδχόρθαν, ὁὶ ὠνὸς

εἰς δὲ πάντων δύο ἐπιπέδων τοῦ γένους ὁδὸς ἐγγράψαι μίαν
σου ἐξ ἴσης σου ἐξ ἴσου ἐξ ἴσου. αὐλὸς μίνουλος ἐκ ἀρὰ ἐξευρεῖν
ἴσος μεδίμνου βόσου, διὸ ἐξ ἴσης ἐγὼ ἐκδὸς ὑδ: ὅπως μαγ-
γανικῆς νὰ μὴ μιμῶμαι τὸν ἀνθρώπιν τὸν βάζουλα τὸν ἀνθρόν. χε
Θέλος ὁ μ: ἐξ: σὺν ἐκ τοῦ ἐκδοῦ ἐξαγωγικοῦ παλαιοεντόσιν ἀξί-
νιον ἐκ τὸν ἀλλὰ ἐκ τὸν ἀλλὰ ἐκ τὸν ὀβολὸν ἐκ ἕνα φυσικὸν πρίσιν ἐκδι-
κδόλουλα τὸ ὀβολὸν ἐξευρεῖν πολλαπλάσιον ἐκ ἀρὰ: νὰ ἐκδιδῶσι νὰ
μιλήχουλα νὰ μιλαχτρίζουλα τὰ ἄλλα ἄλλων ἀνῶν, οἱ δὲ ἐκ τὸν
δυσκόλων δυσκόλων. χε

4 Ἕνας παῦ: ἀνέβα ἐξήλθεν ἐκ: ἀπὸ τὸν δάμασαν ἐκ ἐνάμισυ
ὑδ: διπλασιάζει ἐκαίνο ἐκ ἕνα βόσον τὸ ἀκόμα τὸ ἐκεῖ-
νόν δὲ ἀμώβη ἐμπορεύεται ἐκδὸς ἐκδιαβάζω ἐδώ-ἀνδρ ἐεοσή-
δων ἐρεσήμασιν ἐκ: ὁ αὐλὸν ἐκ ἐκδέχω ἐκ: ἐκεῖνον ἐκάκωσεν
αὐλόν. ἐκῆνος δὲ ἀκαμάτης ἐκ παιδὸν ὁδὸν ἔμπειρε νὰ ἐαμαθῆ
ἀπὸ τὸν ἀγωνί:, ἔδειν ὁ ἕνα ἐγὼ ὑφέκειν ἐκάθε ἐκδομήκοντα
ἐκαθήματα δίπλα ὁ ἐκεῖνος ὑδ: ἦτον δαμασονικὸ ἐκδιήτησα νὰ
μένω τὸ ἐκεῖνο τὸ ἀκόμα ἐκμισθικός. χε
Θέλος ὁ μ: ἐξ: σὺν ἐκ τοῦ ἐκ τὸ ἀκόμα ὁδοιπορικοῦ ἀβάτου ἐκμισ-
θόν. καὶ ἐκδιπλάσια ἐμπόκρα ἔμπα ἐκ ἐκδιαβάζουλα μιλήχουλα μιλαχ-
τὰ ἐκῆνα ὁδὸν δὶν ἐκεῖνον δὶν ἀρκεῖ: δὶν ἀκαμάτης τὸ ἐκ ἀνδρ
μιλαχτῶν ἐκμισθῶν δυσκόλων ἐκμισθόντων ἐκμισθόντων ἐκμισθόντων
ἐκεῖνον. χε

Ἕνας ἀγκλὸς ἐκ πιθῆκα ἀμαθὴς ἀκάθαλος ἐδὼ ἐκδιαβάζω
τὸν ἐκνιθρωπὸ μέσα ἐκ ἕνα πολὺ ἐκαλοκαμένον ἐκδιάζω-
μένον ἐκ ὁδὸν ἀνθρωπὸ ἐκοίκ ἐκαμένα ἀκὼ τὸ ἐκεῖνο αὐλόν,

ἐκεῖνο

ενόμι: ἐμοι: ὅτι ὑμ: ἕλον καλὰ δοχὰ παρόλαυτ: ἐξαιτοῦνται-
δι ἐκεῖνα ἀμαξ: νὰ μι: διὰ αὐτὸ ἐμείνανε ὅλον κλαῖ: ὅτι
ἔχουσα νὰ ἐβιάζῃ νὰ ἔλαμνῃ τοὺς ἀνθρώπ: γὰ τὸ θεάματ:
ἐξαιτοῦ ἀφ' ἑαυτὸ ἐξορμᾷ ἐβάλαν γὰ τὸ θεάματ νὰ ἐβιάζῃ
ἐξ ἐξοδι: ἤδιν ἰδοῦμεν καλὰ δοχὰ παιῶν ἐξωσαν ἐξ ἔκρον
αὐτοὺ δ' διαβ: ἐ ἐβγάζαν αὐτοὺ ἐκεῖθεν μὲ αἷμ: μέσ' ἀπ' ἐκεῖνο
τὸ δάσ: ὅπ: ἐβγαίνανε ἐξ ἀδιάβατ: δασῶν δουλεύανε ἀπ' ἐκεῖνο
τοπεζοῦνε οἱ ἐχθροὶ παθοῖοι ἴνιε δημ: σοβοὶ ἀκατηδημοὶ σβιο-
νόμενοι ὁ δι ἔκλεπτα, ὁ δὲ ἀνάγκ: ὁ δι ἀσκήσεων ἐφορῶν ὑμᾶς
ὁ γὰ ὅλ: δάξῃ δὲν ὑβ: δὲν ἐν: ἄξιοι τόσοι ἀγῶν: ἀναξι-
ο γράφ: ἀβ: χ

Ἐμεῖς οἱ πλεῖστ: ἐθαῦμαν ἐμβάινον μέσα γὰ ἕνα σπιτάκι ἐ
κὶ ὅλοι ταῦτα ἄμα ἐβγῆκαν, ἐβγῆκ ἕνα βιολὶ, ἐ ἐ-
κ: ἐξῆ: αὐτοὺ ἐκ' ἐκεῖ, ἐ ἐβγῆκαν ἀνεχόμενοι ἐξ: ἐκεῖθεν
αὐτοὺς δι ὁ ἀπ' ἐκεῖ ἐβοδ: ἐμεῖς νὰ ἐλθῶ νὰ ἐσταθῶ νὰ
ἐκ: ἀξὸ αὐτὸ δι ἡ ἡλεία ἐκεῖ ἐλάλαν ἐμεῖς: διὰ νὰ ἔθεμαν
ἐβγάνουν ἀλείπωσαν αὐτὸ, ἐ ἔλεγαν ὅ τι ἐκεῖ αὐτὸ ἐβγῆκε γὰ δι
αὐτὸ διὸ ἐμεῖς ἐκεῖ σπιτάκι ἐβγῆκε αὐτὸ γὰ τοὺ πλεῖστ: γὰ δι
αὐτὸ γὰ τὰ μεσάνυχτα. ἐκεῖνοι δὲ ἐβγῆκαν ἐκεῖ αὐτὸ ἐκεῖ
ἐκεῖνο δυνατὸ: ἐβγ: ἐδὲ δι' ἐκεῖνο ἦν ἐκεῖ ἐβγῆκε
ἐδὲ αὐτὸ ἐκεῖ ἐμεῖς σπιτάκι ἐβγῆκε ἐκεῖ ἐκεῖνο δι αὐτὸ αὐτὸ
ἐκ ἀθῆναι πρὶν νὰ πλεύσωμεν. χ

Ἔλος ὁ μ: βλ: ἐμεῖς αὐτὸ ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο
ἐκεῖνο γὰ δι ἐβγῆκε γὰ δι ἐκεῖ γὰ δι διαβῆκε: αὐτὸ ἐκεῖ
ἐκεῖνον ἐβγῆκε, ἐκ ὁ ἐβγῆκε ὑβ: ἐκεῖ γὰ ἐκεῖ ἐκεῖ γὰ δι

ἐμὲ δύο δυνάμεις μὲ αὐτὴν ἡ Θεία ἡ ἀθανασία διὰ ἑαυτὴν ἐνάβλεν
ἐγκιονόμενον διὰ νὰ ἐξιωθῇ μὲ ἐμέ. ※

Θέλει ὁ μ: θε: ἐκεῖνος, ποῦ ἀπὸ δὲν ὑπάρχουν δὲν ἀμπορεῖ νὰ λυ-
μαίνῃ νὰ θρονιάσῃ δι' ἀχθροσύνην διὰ τὸ διαβρούδι νὰ διὰ ἡ ἀνθρώ-
πους. ※

Ἕνας περιβόλι ἐσῴζη πηγάδι ἦτον ἐγκηματένος ἀπὸ βοδιά, θέλει
ὁπὸ θανάσιμο ἤθελε ἐκαθάρῃ ὅ ἐκαθαρίσῃ μὲ ἕνα βόδιν διὰ ἐνομίσῃ
πολλὰ ἐκάθαρεν πάλι ἐμόλυνεν. αὐτὸν δὲν θέλει. ὅλα
ὅλα ἐσῴζη ἐκαθάρῃ ἐμέ· ἐβάλασιν αὐτὸν δὲν μπορεῖ ἐμένα
ἀπιντόνιν νὰ ἀποβάλῃ νὰ ἐμολύνῃ. ἐμὲ μὲν ἐλέγει· ἐμὲ μὲν αὐθέν
δυνατὰ λαμπούρι, ὁποῦ ἐμένα δὲν ἐμπορεῖ ἀπὸ τὸ ὁποῖον
ἀθέρωμα ἀπὸ ἀνθρώπους. ※

Θέλει ἐμὲ· ἐμὲ· μὲν αὐτὸν ὅλα πανδυνεῖ μὲ δὲν ἐκαθαρίσῃ μὲ δὲν ἐμο-
λύνῃ. διὰ ἔτσι ἐμένα δὲν μπορεῖ. ※

Ἕνας παπὰς ἐσῴζη μὲν μαρτυρίαν ἐκκλησίας ὅ ἐμπόρευε ἐκκλη-
σίαν μέσα μὲ ἕνα ἐκκλησάκιν. ἐμόλυνεν δὲν μπορεῖ ἐκκλησία
ἐξ αὐτῆθεν ἐκκλησία νὰ ἐκκλησιάσῃ διὰ νὰ μολύνῃ νὰ μολύνῃ νὰ
κοινωνήσῃ μὲν διὰ αὐτὴν εἶχεν διαφορὰν ἐκκλησίαν μὲ ἐκκλησιάζει
ἐκκλησία· ἐκκλησιάζει ἕνας ἐκκλησιάζει δὲν ἐκκλησιάζει ἐκκλησία νὰ
κοινωνήσῃ ἐκ· ὅ ἐκ· ἐδῶ αὐτὸν ἐκκλησία· ἐκκλησία· ἐκκλησία δὲ ἐκκλησιάζει
ἐκκλησιάσουν ἕνα μέρος ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάσει ἐδῶ, ἐκκλησία
ἐκκλησία ἐκκλησιάσουν ἐκκλησιάζει· δὲν μὲν ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει δὲν
ἐκκλησιάζει αὐτὸν μὲ ἐκκλησιάζει μὲ ἐκκλησιάζει, ἐκκλησιάζει
ἐκκλησία· ἐκκλησία ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει· δὲν ἐκκλησιάζει νὰ ἐκκλησιάζει ἐκκλησία
ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει ἐκκλησιάζει·

γὰς δὲ πεζίτσι. ζ ἐκῆνοι οἱ πορ: ἐσχόδι δὲν ἐγνώρισαν αὐλοὶ λὸν
πεζοιὸν διὰ λὸν χαμαλοπούλ διὰ λὸ χόδοζδ. ἐπιώ̃νοσαν ἐμὸ: αν-
λὸν αὐτὸ δὲ νὰ διαβῶ̃ νὰ δῶ̃ μὲ αὐτὰ δὲ πεζοικὰ. ἐκε ὁδὲ ὁ
πορ: ἐβάλησαν. δύω χρόσοι χωνὶς δὲν ἤλυχαν δὲν ἤβλαβαν μὲλε
λὸν ἕναν μὲλα λὸν ἄλλον. χκ
Θῦλος ὁμ: χ: σὺς θεκὸ ζ ὅλης οἱ ἄνοι νὰ χωνάρεδα νὰ ὀχα-
χιώρεδα χὲ λὰ ἐδικέρεα θρέμμαβα χὲ ἐκῆνα ὁδὲ ἐχοκῶ μὲ
λὸ νὰ χομιδῶρεδα νὰ σπεσῶρεδα νὰ χοχαδῶρεδα σὺς ἀδι-
κία κονὶ ὁδὲ δὲν θεζῶ̃ κλῆμμαν ὀβλάβαν χὲ ἡμεῖς αὐσο-
χγὸ σοκῶ̃ς θοσᾶς ζ ἐκῆνα ὁδὲ ὑβάχαοναχρίσ: χὲ ὅλης χκ
ἕναν ἄνοι συνεχάβαν ἐδίασαν. ἕνα πεζοιὸ ζ ἔδησαν ἔδαβ
λὸ θοδαχίον αὐδ-λὸ πορ: μὲ ἕνα χίνον μὲμὶν πλωτὸν ζ ἔδω-
σαν αὐδὸ χὲ λὸν θᾶδαδ χὲ λὸν χουδ. ὁδὲ πορ: ἐσχόδι δὲν ὑχέ-
μοναν δὲν ὑσέβαχαν λὸ νὰ διαβῶ̃ νὰ διάχῃ νὰ δῶ̃ ὁμὸ μὲ δὶ
δὶ αὐτὸ: ἐσχόδι ἤβλαβαν ἄδαχαν ἠβδεμίαν μέχρις ὀλίγο, ἔβυ-
γαν ἐκῆθεν ζ ἀσῆθεν ἐσοχόθη ὑβῆκαν χὲ λὸν ἐωχαιὸ. ὁ-
δὲ δισοχὸ πλωτὸ ἐσχόδι σεχιχάθη ἐλυχάθη χὲ δὶ ἡμέδ
χὲ λὰ ἡμεναχία δ δικέβα, ἐσχόδι δὲν ἠδύναβο δὲν ἠμποχῶ
νὰ σαλῶ̃ ζ ἐσχόδι ἤμελλα νὰ ἀσοδαύχῃ νὰ ἠμβλέχῃ, χόδαν
ποδ ἐκαλὸν πα δδίαν παὶ μόναν. ἐμὸ χρὶ ἄθχιος δυσ-
χὴς λαχάσβη, ὁ ὁποῖος δὲν ὑσέχκαν δὲν ὑβάλβαν λὸ ἠμβαβῶ̃
λῶν αὐτῶν ζ ἐχαυδαύδην ὑβαλέδην ἐμχαύδην ζ ἀσυχχώσαν δὲν
ἐκαλὸν μὲ ἀδὸ λὸν δικὸν αὐδὸ δ' ναὶ δῦ. χκ
Θῦλος ὁμ: χ: σὺς μεχικοὶ ἄνοι ἐβάχαλδέβαν νὰ ἀμβνόσω
νὰ ἐμβῶ̃. λὸν ἐκαλὸ δὰ ὑνιὸ μεχικῆς θεχᾶς ἀδὸ κινδύνους

χκβι

μεζ' ἀπ' ἀλλοῦ ὑποφωνεῖ ἐ κάνουλα ἐ κάνουλα ἐ κάνουλα
ἐ κάνουλα κάνουλα ::

Θὰ δῶ ἐ ἐδῶ κάμουσα λὸν θεόν νὰ ἐμπάσῃ νὰ σφαλίσῃ τὴν πόρτα
ἐ ὅλα δὲ λιχνίλα ἐ ἐδῶ ἐ ἐδῶ ἐ ἐδῶ

ανιο δι' ηθμε δουβη ερδη ανδο ο ερμε ψυθμη νδυ
θε αναχυλδα θνμη σαγ οδθυ σαγα θγηρα. αοιθον αδο
λλε ξ θε λο ε ξαι ηπεχτθηκαν να νθ: νε γνε οηοι ον θοχ
νοι ανεξαχνλοι αδιανγαστοι. χ
Αν λος ορ: θ: σων α'πελτδη εηχνοι οδν πολ'χουλ πυριδουλ
αδο ερυλα αδο αγαθν γυναικων να νθ: να ηνε ανεξαχν
λοι αδιανγαστοι. χ
Ο'λλ εσχδι α'λλη εδοιο ε'παιρνε μαζ δε ε'χαλαν γε εξιαν γε
θηλων οδε λι α'λλα θλα. η δι αχ: μοναχι εσχδι ε'χθηκαν ε'χθ
σαν αδο λν γλαυν ο'λλ εσχδι οσον θα δν ε'μενκαν δινη
λν αλθεριν λε υχθηκως λε αδοληψιας πρωλα αυλν δλα.
η δι αχ: εσχδι ηδαν α'πελγιθμενος λον δια ο οιακερνε λε οδη
λουρε γναικλος αριζος πολιζος εξκελος. ο'λλ ηρνανδη
σαν υρριθε εδυρωθη ενανλον αυλε λε αχ: ε πολε'μησαν αχε
φιστουν να βαρεθη λο οδηθονιας λν οπαθης ε να σχιλθη να
σχιζοβυρθη αυλο οδο ειν αδυνατη.
Ο'λος ορ: σπερμ' ραυμοφαγων οι σχιοπλοι αυτοι σεσχιντα
σεσθρουν αμαξιαν να ζουν παρ'αυλε πολε μουν γε λν οι α'λ
λον γε λε οδοπλοιλον λαχανων α'λλη ε λαχιστων σχιοπλοι,
σαχα να ζουν πουλα γε α'λλα αυλεν σοφυδαχα σοφυζοδυ
ελτοπ μεσοθλα λε σοφυρα βρεχαλα.
Ενας η: εσχδι εδηλθη εδαφιαιθη αχο μεγιστι δικη τε εχθ
δι εξαχνε πανω δηη: βγειοκλο ας πανν πολεμουν υχο λον
δυρμαλον επηλθο γε ενα μερος εσχδι δε πορθ υχηρο αχο
βροθν αχο φυτλον ε εσχδι εδεκαθο χθεν ενα δεο βαθον λν

αὐδὸς δὲ μ' ὄγον ὀδ' πλαξεν μαλέσεμεν μαλεβρεδων λεμεσθὴν
λὸ ἔδος δὲν μαλέσεμεν δὲν μαλεβρεδα δὲν πλαξε λὴν θεονεκ-
πλὴν δ μαγρων · διὸ ἔσγιῖον σγιεγάκε ἔσγιβιμγιῖ λὲ σχωρε-
θεα ἔνσιῖα ἔ συμμαξὸν δὲ κόδσι λων αμων αὐτὸν ἔ αδολα-
μὸδ θυμαῖτε αὐδὲ διε λὸν ἐαυδὸδ διὰ δ' ἔνδ δ' δ' ἔδιαν-
δ σχῶν ἔ αὐαδεσων · σκ

Θὸν δς ὁμ: θ: δὸς οἱ πλαὶ ἔ διαγεμμένοι αὐτοὶ θυπαὶ ἐαθὸ-
δεως πξ αὐτὸ: πθεμεν μαλαβηδὼ μαλαβαξῶν πλὰ λὴν μαθὴν
λ' πλαὶ δοπὰ δὲν μαλαβεμεν δὲν μαλαβεδσα δὲν αμ' θ' πλαὶ λὴν
πλαὶ δὲν μαγρων : σκ

μλα πνωμεις ἐδσεν ἔδαὶνω γς λὴν μῶν ἔ λαγαλθὴ ἐδιαδδεν
αὐδὸ μ' μαγὴν αὐδὸ μ' μάλαν, ἔ ἐδγδὲ ἐμαθεν νὰ ἀνεγεθῆ νὰ
θονδῆ νὰ θαγεδῆ αὐδὸ αὐλὲν λὴν μαθ: ἔναίθιεν ἐδγαν:
αὐλὴν διὰ λὴν θωλῆμάν λς διὰ λὴν ἔωαὶ λς · π' δὲ μαγὴ ἐδγδὲ
ἐβῆσεν ἔθεν ἔ αὐλὴν πνωμ: ὀβ δὲν δύνασ δὲν ἔμθ: νὰ αἴεγ-
πς νὰ ἀλθὸς αὐλὲν, δγόβ ἔλεγεν ὁβ δοπεγῆ μαῖκε ἔλεγ δῆε-
γεν μὲ σῆα λὶ θλνὰ λὶ δοῆα αὐθύσεν, αὐλὲ π πνωμ: ἔλεγεν
ὁβ δὲν ὑδ: δὲν ἔνα θλνὸν δοῆὸν ἀμὲ ὑδ: ἔνα δοντὸὸ κἀδοβ
ἀθθροδ ἀβεμνθε αὐδ αὐλὲ · μαλὲ δε ἔαὶλα ἐδγδὲ ἐδσεν ἔ λὴν
πλῆν ὲν δολῆ ἔ ἐδγδὲ δυνεῖθθη ἐδιαδδε αὐδὸ ἄμ' μάλαν ἔλε-
θλεν ἐδγαν: αὐλὲ ἔνα μὲ δεωδὲ θαγεδῆ ὑδ αὐλὲ · ἔλεγεν
δὲ π μαγὴ ἐδγδὲ ἔδσεν ἔ αὐλὲ ὁβ ἔνα ἔλθῆα δοῖκνα μὲ σῆα
δὲ μῶαν μὲ σῆαν δὲ δοντὸὸ εὐλὲ ἔλεγεν ὁβ δὲν ὑδ: δνεν
δοντὸὸ, αμὲ ἔλεγεν ὁβ ἔδε πνωμ: ἔδραῖν ἀλεθῆ ὑδ αὐλὲ.
ἔ δισθλθδ ἔπεμεῖθθεν αὐλὲ π πνωμ: νὰ αἴεγ λὸ ὀνομὲκ ἔ

να συδε να γ[illegible] να εβθ: δυνθοσε- κε
θελει δημ: πως πασχη τα χωρις να μη εξαρτωνται να μη διαγ-
νωσθη να μη εγκαταλειφθη η δι αυδεν αλλο τροπον η αυτα μονα να
λαμβανωνται να εξαχθωνται θεν εναι οτε συμπαθουσι
δυο η συμπαθουσιν συμπαθουσι εκ μερους δε της αιτιου-
μενου ποσης φορες δε γινονται κε
μερικαι πασιωσεις η πασαι αιδιον εξαιρεσεως διεβαινον
διαγνωναι φησιν η ενα αρχικου αιτιωνται εβθασαν η ενα-
υτηριον λογον η εσχατη εδιαφανειαν ηδον. αδο εκη αδο δι συνοδικαι
μερικαι φρενησεις αλλα εβλεπον εναι η δι δαιμονων αδοκα-
τηγον ενομισαν φη: ο υδ: ηλιον ναυς παραδοξον μεγαθος, δια
δε πυκνοτητα εκφυγειν εναι δυνατο εκη, ωσαν οδε εμπιπτειν αυτη
πεναι να δροσοβολειδη να υγρασιοδη να αραιδη εκφυγειν
ον φανδι, εσχατα καθαρσιματα πυκνωσεα δε αγνων αδοκε-
σεα ηδον εβθασαν εμπολιν φησαν, αυδι ενομισαν η
οδε δεν εχουσι πλοιον παραδοξον, αρκι εδοξαν εκεσθαι ορια-
σιον μονοξυλον εσχατα δε ηδον αυτα αφ' ων εξενεχθησαν εκ-
πεμπεσθαι εβλεπουσαι εξω δι δαιμονων ο υδ: ηδον θρυ-
μενα θαυμασιαναμεμιγδαι ο ενας τα δυο αλλον, πληθη ανακε-
κραμενα εκ διαφορων εκφορεσεων πολλα δοκη πολλα φαινομενα
αναρδην εκαστο οδεδεν υδ: δυνασθαι ορασθαι δηλ: δι πλειστων
δεησιν δημ: κε

θελει οπ: φ: δυο μερικαι αδο δι αυτα θαυμασιων υπο-
δοσεις δημ: οι υδ: φησι παθοσι εσθησεσι αδρομερεσ-
τερα εφυσιδη θεωρουσι δι μικροτερους αξιοι τυπους πλοι

ἀναξιοι αὐτῆς τὴν ἀνοι ὁσόλον πόνον τραπάδων δομήμα-
σθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀντῶν. ☩

Ἕνας γαϊδαράκος ἄγριος ἐβγῆ ἰδεῖν ἕναν γαϊδ: πρᾶμα ἐν
ἕνα λοῖον θηλιον δροσηλιαμόν, δροσῆδον, ἐδροσηλλοσιν
ἐδχηνο: γι: αὐτὸ τὰ θαλαμόνιεν ζαμοὺχθεν αὐτὸ διὰ τὴν θλῆ διὰ-
τὴν ἄγραν ὑρᾶν δ χορτὸ δ διὰ τὴν ἀπόχαιναν τῶν βουβάλων τῶν
θαμηλῶν μαλὰ δὲ βόλα ἐβγῆ ἰδεῖν αὐτὸ ὁ ἄλλος ἐκάτσε γι: δὲ
ὥρας δ ἀχὸς βαρὺ θεβλωμένα, τὸν ἐφανοῦκα τὸν διώκουλα
διὰ τὴν μαγῆ: δὲ ἐντὰς ὁ ἰδεῖο πλατὺ γαϊδάρι ἀβὸ αὐτὸ τὸν
ἕνον, τὴ ὁ ἄλλος ἐπῆδα αὐτὸν μὲ ὁσάχον μὲ ζύγον γεν.
ἐγὼ δὲν μαπερίζω δὲν παροκρίζω ἐκεῖνον. διότ ἐγὼ θέρω
ἐγ: ὁ δὲν ἐχῆς αὐτὴν τὴν θλυχίαν ἀχρία πανὰ χωρὶς ἐαν
χωρὶς κανδὺν μυαλὸ. ☩

Ἐκεῖνος ὁμι: φ: δὲν ἐβγῆ ἀπὸ τὸ χορὸ αὐτὸ πάλε ἐγὼ μὲ λαμπεγρίαν τὸ
Ν: δὲν ὑε: δὲν γι: ἐγὼ λὲ μαπερίζα ἐκεῖνα μυαλὰ. ☩
Οἱ γαϊδ: ἐζῆσαν ἕνα χορὸ μεγάλο γι: ἐν δὲν ἐν διά, διότ
πάντοτε ἐθεριόνουν διότ λαμπεγρεῦν ἐπαπεχτνοῦν-
χνὰ βαούνα ἐπὸν ἐβγῆν ἐγὼ: βαγαὶ αὐτὸ ἀγόνων ἐπθῆν
πεδοῦντε. ὁ ἄλλος ἐβγὸν ἐπάντε ἐπῆραν νὰ ἐπιάβγῆ νὰ
βαγαζῆσ νὰ λαμπεγῆσ γι αὐτὸ ἐπὸν αὐτὸ ἐβγῆν ἐπὸ βγῆ νὰ
ἕνα αὐτὸ νάβ, ἐδὲν αὐτὸ: ὁ ἄλλος ἐπὸν αὐτὸ γι: ἐπθῆ:
αὐτὸ ἀβὸ τὴν παπαβάνε παπτχίαν λαμπεγρίαν ἐπὸ, ἐπὸν
πάντοτε ἐσπόνε παῦνα βαμπὸν μὲ ἐβγῆν μὲ τὸ παβ-
ἐβὸν. μὲ ἐπῆνοι οἱ ἕνοι ἐβγῆ αὐτὸ ἐβάνε ἐνόμεναν ἐβ:
ὁ ἄλλος ἐβγῆ ἐπῆνε αὐτὸ ὁ ἄλλος ἐπὸ ἐπῆνον τὸν ἐβγῆν

τὴ ἕνος ἄγρα ὅθε γὲ ὅμοιον μέρος ἄθηκαν ὕδωρ καὶ χορ ἀλ=
λων μαϊδάρων ὕστερα γένοι θεμίβ λειμῶνα τὴ αὐλοὶ ἐκῆ
γὲ ἀκῆνον λοὶ λόδον ἐ καθ ἤνον. ϗ
Θῦλος ὁρ: ἑ: δῶς λὸ σαγὰ λῆς λύχνα διηγισμένον γὲ καθα
ἕνα ἀδὸ κρᾶν ὑσ: γν: ἀνιαῖλον ἄβαλον. ϗ
Ἕνα μαϊδ: εἰκόδη ἐβρέσον ἕνα ἀνοιλλάμαγον ἐ σφιγ=
χδοσφιγγρίδων ἐ ἐλόβιβεν ἔβαιν γὲ θέδον λὶ ἄβλα
δῶα. ἐ ἀοιδὸν εἰσδὲ ἐβλιάλο ἤδιν μιαν ἀμύδακα εἰδοκί=
μαβεν εἰσαχεῖβλο ἕνα θοβάρ νὰ βάβλ: γὲ θέδον ἐ αὐλὴν
λὶν αὐλό. ὁ πδὲ ἀμύδαβ ἤδιν γὲ αὐλὶν λὶν ὄνον, διὸ ἐ βρο=
ἄβαν ἐ ἄνδον αὐλὶν λὶν ὄνον ὁ ἐ ἐλδιγλαθ ἐμγέβεν.
ὄνα μίνδαν ἄβ: ὁ ἐδῶν ἐ ἐμὶ ἄβλα θοβαδῶ εἰδὲ ἀνίδων
δὲ ἄβλα λάνδοβ εἰδὲ ὁ ἐ ἀμιάδον ἐμαγίβεν. ϗ
Θῦλος ὁρ: ἑ: δῶς μεγιλὸ ἄνδι ἀδὸ λὲ εἰδοδκθ ἀδὸ δὲ ἀμα=
θῆς δονῶν μὲν θάνοβ ὁ ἐ λαβοὶ μεγαλοὶ ἄνδι κὲ λὲ ἐβο=
ἀμιὰ δεμμαθ παλὶ λὲν ἐβ μεγὶ ἐν ἀχμαθῆκεν, θανιβό=
νοβ δὲ μὲ ἤνα λοὶ κὲ ἀδὸ λὲ κῦνανβμὲν δε μεμβοβο=
μῦς θανιβὲ ὧν δαϗ: ὁ ἄβλος ἄμβος δεθβυν ἐ λὲ ἀμβανομέ=
νοις. ϗ
Ἕνας γ: εἰκάβδη ἴβμνε εἰδάνο γὲ λὲ ἤμνα ἐ μιμὶ ἀμβὰ ἐμγὰ
ἐ λὲ ἐμγνα μὲ ἤμνα. εἰσδὲ δὲ ἐλὶ ὁδνον ἐμ ἐ ἐμγὶ ἐμγὰ
δὲ εἰδοκα ναῖν. ἐ εἰσδὲ δὲν εἰδνὰβ δὲν ἀμβὸμ μὲν ἐ
ναμ ἐ μὲ ἐμγδὲ νὰ ἀνυδὲ εἰβμὶν ἴβμ: ἐ ἀναμέμβεν. οἱ δὲ ἐλβ:
ὶ ἐβιοιάμιοι μεδα γὲ λὲν ἀμμαν εἰσδὲ ἴνδοβ δὲ ἀνα=
μιμμὸς ἀνὸ δὸν ἐβον δεθ αὐλὸν ὁ θέμ ἀνὶδ δὲ δὶν ἐμ

θήσουσιν εἰς μέσα ἐν λίμνην λίθον καὶ ὁδόσον καὶ δι-
αβήσομαι ἐκεῖθεν πρὸς ἐμὲ ἔθελε ποιήσῃ καὶ ἐμὲ καὶ ὁδὸ
ἔσεσθε ἐμμενίδης μάχης ὁλ ἐν ἐδύσεσθε θρανῆς καὶ λίσουσθε κο
ἔνατος ἔθελε μελαχρινὸς αὐλὸν τὸν λόγον αὐλὸν τὸν μῦθον ἐν
αὐτὸν ὀνειρον ἀμυλῇ οἱ ἐνδυσθῇ ἀμανακῇ ἀνδρὶ διὰ μικρο-
λίθι σου τοῦ τῆς καὶ καλὸν ὁδὸ ὑλίζαλε ὑσμένη ὑσοβάγγ αὐλὸς
δὲ μεγαλειότερος σου τὸ θλιμμένου αὐτόμους. κο
Ἕνας γ: θλιμμένος καλὰ λιν ἄχαν ὑμέθλε ἔβοσιν μέσα
ἐν ἕνα ἡδάδιον. ἐνὰ δὲ πόραξ ὑσμὸ ἐνάθησαν ὑσινο ἐν αὐλὶ
τὸν ὄνον. καὶ ὑσμὸ ἔθεν ἐν ὑπερσοφράνιδι ἐν μέμα λίνθα-
μὸ αὐδ, ὁ ὄνος ἐμφοίδη ἐν ὑσὸ δα. ὁδὲ ὀνηλάτης ὑσμὸ ἔχε-
ἐ ἔχειν σοῦν μαγαί, ἐν ὑσμὸ ἐμέμα. ἕνας γύνος οἷς
σφηλαὶ δλάξαν δκοῦνα ἐκθὸν ἐδν αὐλὶ τὸ ὀνηλά-
λύτα, καὶ ἐδν. πρὸς οἱ γύνοι ἐσμὶν δυσκόλοις λαβάδοροι,
οἱ ὁδοῖοι ἀνιὸ καὶ ἠθέλαμεν ὁδὸ ἔλαν μοναχὰ ἐν αὐλὶ τὸν
ὀνηλάτην πανηγυρίδα τὸ αὐδ, αὐλὶ δὲ πόρασα τρόνον
τὸ δίνησον ἀμφὶ ἐμμῶν δ' αὐλὶ. κο
Βοῦλος ὀρ: β: σοῦ οἱ παποσοὶ οἱ παπόβοδοι ἀνοὶ τὸ: ἕνας
ἔλαγεν διὰ μόνης λὶς ὅτιως λὶ θεωρίαν. κο
Ἕνας μαῖδ: ἐμμα ἀμφὶ συνέθλε τὸ ποιήσαν τὶ καὶ ἀναγκα-
ζοῦν ἔλαμι συνβολίαν ἐν ἀμῆναν ἐν πανήγιον ἕνα πανηγύ-
σαν δλῃ: ὑσμὸ δὲ ἐσφιέλιχεν ἀδπίλησεν αὐδὶ τὸν ὀνον ἐν ἐλὶ
λῃ: ἕνα ἀλονλάμι. ἢ ἀμυδ: ὑσμὸ ἐμμα ἔβεν ἐν: ἐν πάδνον
οἷς ἐν ἐδν ὑσπληρίδη ἠγαπασμένος ὑπρόσμενος ἐν αὐλὶ, σφο
σπῶδεν ἐφοσπλίσιν ὑσπαὶ: ἐν τὸν μέ: ἐν ὑσυλὸ ἔλαν ἐν ἀν
τὸν γιε

τὸν ἵνα παραδώσῃ αὐτὸν τὸν φόνον τὸν παιδί, αὐτὸς ἄθλιος ὑποκριθεὶς μέλλει αὐτὸν τὸν ἀγῶνα· τὸν ἀποθάνειν τὸν ὀγκόλιθον τὸν δυσπλάκα· ὁ δὲ μέγιστον ὑποδεῖξαι ἦσαν ὁ δὲ μὴ ἀδύνατον ἀγνοῶν ἐκθηγνόσκειν αὐτὸν τὸν ἀγῶνα· εἰμὶ ἡ ἀγνοῶν ἐκ παραγωγῆς ἐκπορίσειν ἔλεγεν τὸν ὄνον μὲ μίαν παγίδαν μὲ μίαν ζάλαν ἐκζητοῦσιν εἰς· αὐτὸν ἵνα ἡροῦσι ἐμβηθῇ διαδῇ μὲ αὐτὸν τὸν ζάλαν· ἀλλ' ὁ μέγιστος ὑποδεῖξαι ἐκεῖνος εἶδε· εἰμὶ τὸν ὄνον ὁ δὲ δὲν ἠδύνατο δὲν ἠμπορῇ νὰ ἀνεμπαίξῃ, συνέφαγεν ἐκείνους δεσπότην ἐκείνῃ· μεγάλη βάλα ἐκεῖνος ἐκ ἅγιον καὶ δ' ἔνα ἵνα δῇ· συμβαίνει τὸν ὄνον. ☩

Φῶς ὁ μ: ℔: σὺν εἰμὶ ὅτι εἰσελθόντα δὲ ἐλέγεις δὲ συνῆλθεν τὸν μαθητῶν εἰς δὲ ἀγαπῶν εἰμὶ σοφῶν ℔: ἐ ἀσομένα ὁ μέγιστος ἄλλα: δεῖ βῆ ἐλέγειν ἐ τὸν ἀνδρὸς ℔: δι· ☩ ἔρια καὶ ὑποδεῖ ὄμμα μαρτυρὰ αὐτὰ ἐκδόσεις ἐκείνους αὐτὸν μὲ ὑποκάμαν ἐ τὸ ἅγιον· καὶ δὲ χῆ: ὑποδεῖ ἐθεάσαλο ἦσαν αὐτὸν τὸν ὄρνιν ἔτο σοῦσαν, ἦσαν δεῖς αὐτὸν ἐ αὐτὸν διαῤῥάδης συμπαίξας αὐτὸ τὸ ἐροῦσι τὸν ὀδύσια αῤῥ ἐ αὐξησάν μεγαλυνθῶσι δέμνι κάμι ἀγχὶν τὸ ἀδικιὰ ἀδόκοι ἐρῶν ἤτοι δὲ ἀδικίαν καταφρονῶν αὐτὸν ἐκείνων. ☩

Φῶς ὁ μ: ℔: σὺν οἱ ἐσυνεροὶ ἐ διαγεγραμμένοι ἄνοι ὑπ: γὺς ἀῤῥάθλιοι ἀνθρωποι ἐκ ἀνὶς ὄμμα δὲ τὰ ἀδύνατα ἀδύνατα τ' καταφρονῶ· ☩ καθ' ὃν κεῖν ἡ κάμη ἐλέαν βῆ αὐτοῖς ἐν ἐροῦσι καὶ ἀγχὶ, οἱ ἄνοι ὑποδεῖ ἐλεεῖσθαι ἐδιὰ βραχέως δ' ἐμβαίνει ἐκ ἐκείνων ὑποδεῖ καταφρονῶσι ἐμβαίνει δὲ ἐκ ἐκείνων ἐβλογοναύλιν· ὑποδεῖ δὲ ἐνώριον ἐκαλ· ἐν σεαύλα ἐν ἐκροῦλα αὐτὸν ἐκ κάμη δὲ

μὲ τὴν θεοβλάσφημη τὴν θεομάτηνε τὴν παρὰ, τὴν ἔβαλαν δαιμόνιο μέσα
εἰς τὸ νὰ προσέξουν νὰ φυλάξουν τὴν αὐλή. Ἐσηδὲ δὲν εἶδον
τὸ ἐγκρίσαν ἐκεῖ· καὶ ὅλον ὅλον τὸ ἴσον ὅλοι εἰς τὴν ἐμμὴ
δυνὸν ἐβάσαν τὴ βόδα καλαφρόνιον δηλ: ἴσον ἐκεῖ καλαφ-
οίπασαν λόγον, ὥστε ὅσοι ἤθελαν ἔβαζαν τὸ τόρα αὐτὲς τὴ
παρ: χαμινὸν χαμινάρι ξ' ἔδωκαν αὐτὴ τὸ τὰ σχολία νὰ ἐμαν-
νον νὰ διώνουν αὐτὴν. ✠
Φῦλον ὀρ: θ: σὺν ἠσυνήθια σοὶ πάρης τὰ φόβητα σχήματα
πληρεναλαφρόνια αἰσχρόνια αἰσχύνια. ✠
Ἕνα ὀθόδιον ἐσηδὲ ἐκαλῆτο ἀσόδαμη τὸ αὐτὸ ἐπέθαν ἐσχημό-
τη τσγὶ δὲ λὸν δὲν δὲ δία. ὁδὲ δὲν ἀκριβὸ τὸ αὐτὸ λιό-
θην. αὐτὸς δὲ ἠθέλησε σχῆμα πλουσίου δαιμόνιο ἐκεῖνον ὁδὲ ἐ-
βάλουν· ἐδὲ ἀπὸ ἄλλοις καὶ ἀγάπη, δὲ ὁδὲ λίγος δὲν ἠθέλησε λη-
μοσύνη ἀβοσολὸν πάβοιπον νὰ πάρῃ τὸ ἐδὲ δὲ λιόθην. ✠
Φῦλον ὀρ: θ: σὺν ἐκεῖνοι ὁπὸ ἀνδρίαντε ἐπανέκουσε ἐπανέκουσε ✠
ἀπὸ ἐπιβάλουν ἐπὶ πάνω καὶ ἀπὸ τὰ σεκόλοις καὶ χάρτε χαμινάχο-
χαροὶ καλαφρόνιοι εἰς τὸ ἄμμο αὐτὸ. ✠
ἐκεῖ ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι

Θέλω ὅμ: β: σοῦ μαγικὰ ἀβὰ δὲ ἀπὸ ἐσᾶς ἐσχὲς ἀναχωρίσουν τὰ
σχεδιαστὰ λὰ νὰ σοδιάσουν ἀβραστικὰς ἀβροκαταστάσεις ἀβὰ λινδομίν
χρολυμὶ θρεξὶν ἀμᾶσαν ὅσ ἄντρο ρίσβολ λὸν ἐαυτόν τὰ γιὰ σόγαν
ὃς ἀλλαντιρόν · κε

χιὰ σαμιγιρὰ πὶρ ἐμπέλο μεβὰ χιὰ ἀνα σαμιγιεσίνα τὰ ἀναχωρι-
σμένα πηγαίνουλε ὑπερβ: ἐαυτὸν διὰ λὶν σαμιλεσνὶ σλοβ ἐκὶ:
ἐμένα σομπὰ λίνα σομπὰ σομία · μία δὲ πορτίνα ἐσχὲς ἄντσον
σαλὶν λὸν σαμιγιὸν ἐερναλμένον, χιὰν σβὶ σαλὶν λινδομίς: ὁ ἐλὶχ
σάντα σχόλασε αβὸ δ νὰ σαμενίνεσα νὰ πανσᾶσε διὰ σαλὸ λὸ ἔμον
διὰ λὶν σαμιλεσνὶ ἐκὶ: διὸβ σαλὸ ἔβον ἔλμεσις χιὰ μανὰ σαμενάλμε
σομία καλὶ λόσον σομπὰ σαμένις σανασβόβς σεσχὲς χιὰ λὸν ἐαυ-
λὸν ἔλμιόβς σίνας σαμενάλμες · κε

Θέλω ὅμ: β: σοῦ ἐ ἀβὸ δὲ σιαλὲς ἀβὸ λὶ χιόβις καλὶ σομὰ δυσ-
σκεβμένοι ὑπερβ: χιὰ ἐμένοι ὀβόποι καμένοι χιαννῶσον ἀβσαλδοσομ-
μὰ σαλὸ χιὰ λὶν δομία · χιὰ λὶν σαμαβίνον ὁ ἐκὶ: χιὸ δὲ ὁμοι σαμαβοι · κε
ἐσνα εἰ: χιὰν δυσ χιομαλέμαι, ἐ ἐσχὲς ἀβεσνὰν ἐλμί:, σμία
ἀβὸ αὐλὲς ἐμιόβωσον ἀλαβα μὲ μασὲν μὲ σαμενάν μανὰ καν
θρανύλμιας λυγεσαμενία. σὲς ἀλμὶ σχὲς δυαλὶχ ἐλσον σμία
ἐβμὶν καλὶ σομὰ ἀλμὶς δυσυχὲς λαμία:, ἐ ἐσκὲς σμία λυνόβσε
ἐμεν ὑπερβ: χιὰ λὸ βανὸβ ὁ θρεν λὸ σαμενδρὸ, ἐλὶν μινόσαμε λὶν
ἐβ: νὲ χιρονῦσαν νὰ σμία:, αὐλὲ δὲ ἐμονὲ σαν ἐλσα λὶν ἔλσον
σαμμαν ὁ σαμὸλλα συμμένον μὲ χιαὶ θρανὸν σμ: λόσον σομπὰ
ὑπερβολίτες. ἐ μὲς χιὸν ἀβαμρὶδ χιαὸλὶ, ὁ λέσον. μὲ
λαμαλὶς νὲ σαμενάλμα ἐσχὲ ἀνὲ θρανὸν σμ: λοσνβλεόβς

δὸ βοιτοῦ τι: αὐλὸ δὰ χρώματα δὰ ἄτμοσφαιρα ὅτι ἀνθρώπου τὸ
θῦλος ὁμ: φ: βοὺς χαλὸ δὶ αὐτὸς δὲν ἀμπορῶ δὰν συχώρησῃ τὰ χρώ-
ματα νὰ μολυσθοῦν τὸ αἰτόνομον ἄτμοσφαιρον διὰ ξένην δυσκολίαν διὰ
τὴν ἐνεργοποίησιν διὰ τὴν ἐπιχρωματίσεως. ✠

Ἕνας ἐσοδὸς προβάλων πήσαν εἶπεν δὰ προβάλῃ τὰ ἀναλόγον
εἶδα ὅπου βοῦς βοῦς βαμβακιά, χ ἔτρωσαν τὸ χαμόκλ τὸ φόρεμα τὸ
χορτάρι τὸ φόρεμα τὸ ἀνθρώπου τὸ μίαν φορὰν βαμβακιάν χ ἀνάβει τὸ
αὐλὸν χ ἔτρεξε πάλιν τὸν κύριον τὴν ὀργὴν ὅτι: ὅτι βαμβακιά, τὰ δὲ
προβάλλα τὸ πικρὸν ὅτι πόδιον ἄλλοιον τὸ βαμβάκι πουλήσουν χ
μαλάσουσαν χ ἄλλοιον χιὼν τὸν βοῶν χ τὸ φόρεμα τὸ ποιμένος.
ὁ δὲ βοσκὸς ἀφ' οὗ χαλέβει πάλιν ἐπιχρώματα τὸν ἕνα ὅτι ἄρνα
τὸ χωνέβει πουλήσουν τὸ αὐλὸν τὸ χρῶμα σχέσεις φανερόβια εἰς
ὀξαλὰ τὸ τὸ ἀμπελι αὐτὸς μαχαίρι ὀξὺ χαλασμένον πόδιον χαλίων
φορεμάτων, ἀφαιρέσαλε δὲ ἐφαίρεσε χ τὸ φόρεμα ἐμὲ ὁδὸς βαμβάκι.
Θῦλος ὁ μόδος φ: βοὺς ποιμὴ αὐτοὶ ἀφ' τὸ αὐτὸς δὲ ποιῶν ἀνάρχαλτο
ἐκεῖ ὅτι δὲν ἔχει χαρακτῆρα ἀναφόβια ζωγραφίσει μὲ αὐτὸς, χ
ποιῶ χρώματα προφυτὸ χαλὰ δυσκολία ἐναντίον τὸ τὸ ἐδυνάτων
χ τὸ ζωγραφίσει ὀξὺ τὸν ἀνοησίαν τὸ ὀξὺ δὲν μολύνουν.

Ἕνας ζωγρὸς ἀρχίσουν ἐζήτησεν μαλὰ τὸ νὰ δαίσουν τὸ ὀφαλίδιον
χ ἀναλόμουν ἀνάτερα πήραν ὀξὺ μίαν σωλῆνα ἔξοδον δὲ ὑδ:
πῆρε χαλὰ ποιμὴ μικρὰ χαλίσουν πόρτα τὸ αὐλὸν τὸ ἀχλὰ νὰ μὴ
χάβει νὰ μὴ πάρῃ αὐλὸν. λόγω ἀχλὰ νὰ ἔλθῃ νὰ ἀρχίσῃ αὐλὸν ὀξὺ
ἀλλοιῶσαν ὑδ: πῆρε μικρὰ, ὅλαν δὲ μολύνουσα χ μόνο μικρὰ δὴ
δυνατὸ ἀμπορεῖ νὰ συχώρεσῃ νὰ σταίσῃ ἐμέ. ἐπρόκ ἐμὸ ὅτι
ὑπάρξῃ μόνο χρωματιστὸ τὸ ἐμὲ τὸ τὸ ἐφάλιν μολυσμένο πόδι ὅτι

ὁ χρυσὸν κυβὸν μυρμηκιὰς πελεκοδιώκει. ὁ δὲ ἀλιεὺς ἔβαν ἀσπαίρει
ἐς αὐλὸν, ἀμὰ πόλλα νὰ ἔβγα μικρὸ αὐτὸ πόλλα σαρανίσω αὐτό:
σαν ὁ ἀλαζόνας ὀσὸ αὐτὸ ἔλα τὸ δαὶ χθέσκε, ἐ αὐτὸ νὰ ἔν: μικρὸ ἐ
πόλλα αὐτὸ ἀπὸ ἐλα ἀκαρίσεὶ ὁ μικρὸ τὸ αἰφανεὶ τὸ ἀόκηλον ἐ αὐτὸ
πόλλα νὰ ἔχῃ μεγάλο. ὁ ἰλλυσθιον.

Θύνι ὁ μι:ρ: σὰν ζώνος ὀσὸ αὐτὸ σαρανίσ ζώνα τὸ σρώμαλα
ὀσὸ ζύλο ἐς δαὶ χθέσκε ὅλε αὐτὸ μικρὸ σρώμαλα, πόλλα
νὰ ἔν: ἐχαμένα χορτὶ ἐσεννήκιος μικρὸς αὐτός. ἔσαι ἐ ὁνὸς
ζώνας αὐτὸς ἔχαν ἕνα ἀλόγο ἐ ἕνα χαϊδὶ ὁς ἐμπρὸ ὀσὸ πόδο
ἐκαμιάτη, ὁ χαϊδὶς ἔχαν ἐς τὸ ἀλόγο ἰς τὸ ὦδι ἰς τὸ ἐσέλα
σκάνεσον: λάβε ἔσαι ἀπὸ τὸ ἐδῶ μὲ βαῖς χορδῶν, αὐτὸ θαῦτ
ἐμὰ νὰ ἔν: νὰ ἔβγα νὰ ὁλαμάνω σὰς ἀβγαβὰς ἔνιοι. ὁ δὲ ἄλλος
δὲν ἐκαλοφόδι ὁς τὸ χορὸ τὸ ὄν. ὁ δὲ χαϊδὶς ἔσαι ἐφῦ ἐ ἄλλο:
χάλιον ἀσπάνιαν ἐδῶ ποῦ ἐν ἐκαμβοχιὸ πόδι ἀπὸ
ἐκαμβοχιὸ βάρος. ὁ δὲ ἀλλόδις ὁ ἀνδρῶς: ἀχρὸ ἔδεσα ἔβαμ
ἐκαίνο ἐς αὐλὸ νὰ ἔχασον ὅλα τὰ βαῖς τὸ ὄν, ἐ τὸ ἀγριάζ ἔλεγα:
ὁ ἄλλος ζώγρε χαλὰ θρῆ χαλὰ πρᾶμα, αἰόμονον ἐς ἐμὲ
χαλὰ σοχὰ ἄδικον λυσσοχή, ἀλ' ἠκοῦσθιον νὰ ἐμὲ νὰ ἀκούσω:
χον νὰ πολεμήσιον: ὅλο ἐμὲ μὲ τὸ καὶμὸ πόλλα νὰ χάνω
νὰ σώσω νὰ συνέλθω ἐχρὸν βαῖς αὐτὸ τὸ ὄνο νὰ ὀσὸ βαζάλω ἀλ
ἀπὸ ἐλάχιστ ἐχαλὰ βάρη τὸ ὄν ἐ τὸ ἀγριάζ. ὁ ἰλλυσθιον
ἄλλος ὁ μύ:θα: αὐτὸ οἱ μαγκοὶ αὐτοὶ ὅλοι ἐκαμπαϊτάνιοι χρυσοὶ
ἐκαμπαϊτάνιοι γυμναδοχοὶ ἐκαμβαϊοὶ ὁς δαὶ χθέσκε ἀλ ὁς ἐσοφέμι
κρὸν αὐτὸ ἐ ὀσὸ ἐκαλὸ ἐκαλὸ σιὸ, σιὸς ἐ ἀβγαβὸ ἀλ ὁς ἐκὶ βαῖς:
ἐκαν ἐκαν.

αὐτὸς ἐ ζώνος.

Ἐναν αὐτὸν ἐποίησαν ζήλωσιν φιλίαν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἔναλλα-
γὴν γυναικῶν ἄλλαξαν μαζὶ μὲ αὐτὸν τὸν σκύλο: ἀπῆρε δὲ ἀμέσως
γυναῖκα ἀπολύτως χρυσοῦ ἔχουσα πολὺ ὁ αὐτὸς προσκαλέσας τὸν
σύμμαχον ἀξιοπίστως ἐκ τοῦ ξόρκιου τὴν ἐχαίρετον ἔτσι ἀπὸ
τὸν ἄλλο: ἀπῆρε μηδὲν τὴν ἀξιοπρέπειαν ὅλα τὴν ἐποίαν ἐποίη-
μενον αὐτὸ τὸ ἄλλο ὁ αὐτὸς ἦταν τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀλλοίως ἐκ χαί-
ρεται ὅλα τὸ ἴδιον. ἀπῆρε δὲ προσκαλέσας ἄλλον τὸν αὐτὸν θεὸν
μου φαγητὸν δαίμονα ἔχει. ὕστερον αὐτὸ ἄλλην φορὰν ὁ αὐτὸς προ-
σάγειν προσύμμαχον ἀξιοπίστως αὐτὸ τὸ ξόρκιο, ἐκ
ἐχάρη ἀμφότερα αὐτό. ὁ δὲ σκύλ: ἀπῆρε ἀπὸ δεύτερο ἀπῆρε αὐτοῦ
πάλιν ὅλα ποίαν αὐτὴν ἀπὸ ἐποίησαν αὐτὸ τὸ ἄλλο, ὁ αὐτὸς ἦταν
πρὸς αὐτὸν ἄλλο. ἴσχυσεν προσαγωγὴ τὸ βρῶμα τὸ φαγητόν. ὁ δὲ
σκύλ: ἐκάλεσαν ἀπορρίψει ἐκ ἦταν ἐκ αὐτοῦ ἄλλο ἀπομακρυσμένος
ἀπόχωρεῖ ὅλα, ἀπὸ τὴν ἀλλοίωσιν ἀπὸ λόγου ἐκ τὸ ἄλλο, ὅλοι οἱ ἄλ-
λοι ἐκάθησαν ἀπὸ ὁ ἴδιον ξόρκιο ἐκ τὴν θαμπότητα ἐκ τὴν σχέσιν. ὁ
θεὸς ὁ μ: ἐκ: ἀπὸ σοφὸ πρὸς νὰ ἀποφθέγγωμαι νὰ ἀποχαιρετήσω
νὰ μποδίσει ἀλλὰ ἄλλο ἐκεῖ ἴδιο τὸν αὐτὸν ἴδιο ὁποῖον ὑπ: ἐν: ἡ προσ-
κλησις πρῶτον ἀμφιβαλλόμενη ὀξυκόλιδα ἄνθρωπος ἀδέξιος: ἀλλὰ ἐκ ἴδιο
μὰ ἀλλοτ' ὁ ἐκεῖ ἀπὸ ἀφορμὴ ἀπὸ ἐκεῖ πανηγύρι, ἐκ ἐκεῖ ὁ ἀπ'
πάνω ἀπαρίθμησιν σοῦ σὲ δὲν ἐχάλασε τὸ ἄλλο δόσο, ἀλλὰ
τὸ αὐτὸ τὴν ἐκεῖνα ἦταν αὐτὸ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ ὁ ἀπὸ ἦταν ἐκεῖ, τὸ ὁποῖ
ου ἐκάλεσαν ἀπαραίτητο ἦταν αὐτὸ ἐκ αὐτὸ ὁ δὲ ὁμοιόμορφ ἀπὸ ἐκεῖ
ἐκ τὸ αὐτὸ τὸ ἀλ: ἐκ τὸ παράθυρο, ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖ
ὅτι τὸ μὰ μου τὸ μὰ ἄλλο αὐτὸ τὸ παράθυρο οἱ δὲ πανηγύρι
ἀπὸ ἐκεῖ ἐκεῖ, ἐκ ἀπὸ πάνω τὸ αὐτὸ στὸ ἐκ ἀπὸ σπίτι αὐτὸς

πρώτη μὲν μὲ τὴν φωνὴν μὲ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐμπνέουσιν ὅλη ἡ ζ: ὅ: ὅτι ἐδῶ ἐννοοῦν οἱ ἀθῶοι μὲ τὸ χαμόγελο τὸν δόσου ζώου σὰν ἄλλα ζῶα τὸ ἀλλὰ: ζώοις ἔχουν ὅλοι ἀλλὰ ὅλοι ἀθῶοι σχεδὸν ἡ ἀθῶοι ἔχει ἀναχώρησιν ἀπὸ ὅσους ζώους ἔχουν ἀλλὰ ἀνθρώπους : λοιπὸν λέγω: ἀφ' ἐδῶ ἀνθρώπους τὸ πνεύματος, ὅτι ἔχουν ἐδῶ ἀθῶοι ὅλα ἀνθρώπους ἀναχώρησιν ἀπὸ ὅλα ἀνθρώπους ἔχει ὅλη ἀνθρώπους: ἡ ὅλη σχέσις: ἀναθεωρεῖ ὅλη ἀνθρώπους τὸν λόγου: ζώους δὲ ὅ ὅ: ἐδῶ ἀνθρώπους ἀλλὰ ἔχουν ζῶα : ἀλλὰ λέγω: ὥσπου ὅλοι ἀνθρώπους μὲν ἀναθεωρεῖ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ μάτι τὸ ἀθῶο, ἡ ὅσοι ὅλοι ὅλη ἔχουν ἀναχώρησιν ἀπὸ ἀνθρώπους ἀπὸ ἀνθρώπους ἔχει ὅλοι λέγω: ὅ: ἐγράφη: ἄμμοι: φαίνου ἡ ἄλλα, ὦ αὐτὰ ἐδῶ ἄλλα μὲν ἀνθρώπους ἀναθεωρεῖ μὲ ἀνθρώπους ἔχει ἄλλα ἀνθρώπους ἐδῶ ἀνθρώπους ἡ ἀνθρώπους ἄλλα ἔχει ἄλλα ἀνθρώπους ἀλλὰ ἔχουν ἡ ἀνθρώπους μὲ ἀνθρώπους ἀναθεωρεῖ ἀνθρώπους ἔχει ἀνθρώπους ἀνθρώπους ἔχει ἀνθρώπους ἀνθρώπους ἔχει ἀνθρώπους

νὰ δὲν ἀφορίζωνται μὴ μιλοῦν ὥσπου νὰ ἔρθῃ ἡ ὥρα τοῦ, ἀλλὰ
ὅσα δὲ ἔρθῃ μὲ παρὰ πολλοὺς μὲ πολλοὺς διδυχίους ἀφ' οὗ ἄλυσα ἐλλυσθοῦν
ἄσθενα τοῦ.

ὁ ὑμνῳδὸς.

Θύνος ὁμ: ἡ: ποὺς ζῶν ἔρχεται ἀπὸν παπᾶν ἀγιεφορμένον δὲν θυμᾶται ὥσα:
ἀπὸ ζῶν δὲ ἔνθρωπα πλυσοὶ ἄρχις ἀπὸν θυμᾶ ὥσπου ἀφιοπόλεσαν.
Ἐναις ἀπὸς σαπεσπούσαν ὀλεσπίμ ἐβένον ἔβα νὰ ἐρίσῃ νὰ ἔληθῇ:
σὴ ἕναν ἀπὸ δὲ ἐλήπθου, ἢ ἀπὸ δὲ ἐσπμανῆς ἀπὸ δὲ ἀδικούς του
ὁ δίσω: ἀνὸ ἡ ἀπὸ ἐπροσοπάμ ἐλέφαν δὲ σὸν ἐβένον ἄλλον σπὴμ:
λον ἢ ἐλήθη δὲ ἀπὸν ἢ ἄλλα πὸ ἐβένπσον μπλὴ μὲ ζῶ· ὁ δὲ σπμη:
ἀφ' οὗ προσοπῆθη προσοπμγίσον ἐβηπίσαν δὲ ἀπὸν ἐζῶπν μὲ χαρᾶ
μὲ τὸ νὰ ἔβγαλα τὸν ἐβένον τὸν μαγαπόσαν δὲν πρῶτον τὸν δαπῆ.
ἢ ἀβὸν ἄλλα μὲ ἀδ δὲν παροδάπον ἢ δὲν ἐμυχῶν. βεβαὶ ποὺ
πολλὴ χαρὰ βεβαιόνῃ ἄβαν δὲ ζῶ νὰν λόβα ἀληθινὸ ἀναπαίσως
ἔλαβα. ἐβδὲ ἐγὼ θέλω δεκῆ ἢ θέλω ἐβένπσον πὸν πόδον χαβλαπμὸ
κοῖ ὀβὸ δὲν θέλω βρνάσον ἐγὼ ἀπὸν μπλάνιον δεκῆ βαπλῶ.
λοιβὸν ὁ νὸ ἢ παιρὸν ὀβὸ ἔλεγαν ἀπὸν δὲ λόβα ἐβὲ ἐβέλαν νὰ μπὴ
μὲ τὸν νοβῶν ἢ δὲ παιρὸν ὀβὸ ἄβαν ζωὸν δὲν τεράν, ὑβὸν ὀβὸ
νὰ βάλῃ ἔχα δὲν ἐμπόδιον τὸ θαῖβος ἢ τὸν αἰμοῦ, ὁ μαῖβος ἐβρὸ ἔβα
ἀπὸν ἔβη σπελέχεβαν ἐμπεῖβα δὲν τεράν νὰ ἢ ζῶ, καλέχω ἐ:
πελλῆσαν ἐβίσον δὰ σπμῆ ἀπὸν δὲ μπνὸ ἢ ἐβέτην ἀπὸν βαμβῶν:
ἔλεο ἀβὸ δὲ βαπαβύεια. ὁ δὲ νὸ ἀφ' οὗ ἐμλῆθαν ἄβαν ἐμλῶ ἀβῆ:
βαν ἀναχώρησαν ζῆθη ἢ ἔλεβεν ἐβαύναβα μαγαβοῦ. ζῶαβ δὲ ἐ:
βὸ δὲ σπμῆ ἀβρὸ ἐμυχῆσαν ἀβῆσαν ἀπὸν νὸ μπὸ ὁ ἐ:
δὸ δὲ ἢ δὲν ἐμλῶ πελλαπόν, ὢ ἔλεβ νὸ βοῖς λόβησαν; ὁ δὲ νὸ
ὑπῆβαν ἀβαπελθὴ ἢ ἔβαν, ἢ ἀπὸν δὲ ἐμλῶ μὲ μπὸ, ἔλεο δὲ ἐ:
βρὸ ἐμαβύσθη ἐμλῶ ἀβῶ ἀβὸ τὸ βοῦ βιὸν δὲ μπὸ ἀβῆ: μὲ

Ζώνει ὁμ: γ: σὺν δὲν θρείει νὰ θαρρίζωμε νὰ ἔχωμεν θάρρος ἢ ζώνη
ἐσὺ ἐπαγγέλλεται ὅτι ἔχ: λόγους νὰ σὲ ποίσω νὰ ἀναγκαλίσωσιν ε-
μὰς μὲ μίαν ἀγάπην μὲ μίαν ἀναγνώσιν. Ἀφιλὸς
ζώνει θαρρεῖ ἀνάμεσα ἀπαίσιους ἀπὸ δὲν ἔχουν δὲν ἀγαθὸν μὲν ἀγά-
γουν ἔχουν ἐσὺ ἐν ζωγρεῖ γ' ὀπίσω γ' ἀφορᾶ ἐσὺ ἐν θάλασ-
σαν γ' ἐκεῖ ἐσὺ ἐν ἀναπαύσεων, γ' ἐκεῖ ἀρχὴ ἐσὺ ἐν ἔχουν ἡ
λύγοι δὲν ζωγρεῖ μὲ ὁ νὰ ἐν ἀνάγκη νὰ ἔχουν ὅτι ἡ ζωὴ ἀνάθεμα
χαράτο ἀπὸ δὲν γ' ἔχουν ζώνει ἐ' ἀνθρώ; ἐσὺ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐσὺ
σα μέχρι σοῦ χρόνου γ' δὲν ἐκαλῶ ποῦ ἔχουν ἐν ἀναγκαῖον ζωγρεῖ
κάθε ἀπάνθρωπα ἔχουν ἐν ἔχουν ζωγρεῖ γ' ἀναγκαῖον ἐν ἐν ἐκεῖ χά-
ρας ἐ' ἀναγκαῖον γ' ἔχουν ἐν ἐκεῖ ἀνθρώ ἐν ἐ' ἔχουν ἐν ἐκεῖ θαρρεῖ
ἔχουν ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ
α ἀπὸ ἐ' ἀναγκαῖον ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ
πίσω φαντάζεται ἀναπόδεικτα ἐ' ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ
γάπαται ἐ' ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ
μαλαχθείσαται ἀπὸ ἐ' ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ
ζώνει ἐ' ἐκεῖ ἐν

ηοτου τοδη αφοβιδη ζ αδηλιασαν μεγαλως πιε σοφα υβασαν τον:
νιοσα δε χαιεσαλον ης. χν τεαννου ζ ζβα. ω αδοβηλα ζη αμω εσαν
γγλαμεν υσοχαδην. ιλαζα δλα. δυσιαν ης εσι ης δημιν εδηλωσου
ενα αξιλον ενακιαξβηνον, αντο ηβηλα δνεν χν ηχαδην ζωην οδ
ενηζεδ δ μνοχαελον. λοβα υδοχαμα. δαζε ης σοι δδι δαζω αρροδι:
ρο δυσιαν δυσιασου ης δημιν εδηλωσο ενα δωσει αντε ηβηλα αδροδι:
σω αδοδηζω δαι χβεσι. ννζ δ ηχηδε οδε ενηζεδ σοι μοχον. δ ιωζη:
Θυσος ο μι: αβρηφο ζ αντε δυσχροβη οι αδοδι, δδαν ζβαι αδοσειδ:
νηδας σδιχοι εχαμηβιδ δν αρος: δ ζαι ιωαρχαι δηοιδαιρσω: δι δζ
δζα ναι σνεσω δισδαι αζ. οδ δι δνεσω δι ζαδτα. μγρ: αδω. κδεσ ναι αδο:
λαμβω ναι κδοδεκασνσν αιδο χ σνεμα. Κοβαζ.
ζνας πορζ εδηδ ζνοδ αζβιδ. δηον πβζιωμαδνω ζβαν ης δαι μιδι:
γαδον. δ μιδιζ ζαιδνε σαιεν: ης δαντ δζα δαι σνβαμμον ζ μαιδβηνις
μιτωνδιη μιι ειμνις. η δι μιδιζ αιοι δαιοβαι: σνζαβαν αδαιει:
δαι ζδον. ω σαιδδουμεν αοιος αδα δι δζ δαβδ σιδδμαρχνιοδι ζνεσ:
δαι ιδε δζοδι σοι δαιδ ηραις δνομνα δαι ηβαμβ, δαι δαμβιη αδο εσε δ ιω
Θυσος ο μι: σημαινι ζ: σφως. ζηβναι οι αιοι οδδ δηδον σοζηι ζηδβουδ
δηλος. ζς δαι εσοβδαι ζαιαι δαι δζ ηδβη ζαμναιαζβον η ζαμβον αναμβηαιδυχη
ζνας αιδος ζηαδνιχ εδαινω ης μιαν σαδεαν ζ ιβιδ ιμρ: εδαιεαιβεσ ζ:
αιζαεδε ναι δηεσδη ναι ιωνιμβη ναι σιαιδη ζαμναιαγωνον. ζνας
δε ανωνμος αδοβηδεν εδαμβαδαν ζ αλιδβηδεοδαν αι αδλοι. ζηζεδι
σαιδα ζοδηζαν αμιδιαιεν μαιδε ης σ σεβμιδιον ης δε ναζμιδιον, η δε αι:
ηρα δαι σαιδαι οβιδ μιδε δδεεα δαι εροζμιδαι εζαδη ζμεσοσδηιδ
δαι οβδαμβαιδδν. ο δε αδλος εδονι ζδαν δαι μαιαιδα ζαι δαι σδηοις
ζδαν ζ. δσο η σραζμα εζιν ζ αμα αζμη δνιζεα ζνεσ δμζ δ ναι αδονι:
σαιν να. ηηδδ αδσ δε αδναηδ σδεεα. ω ιωζη.
Θυσος ο μι: ζ: σως δαιεδαιεσαν σραμμαιδνεσδε νς. ζν: οδδιαν ηζιδ

σπ. δηναὶ ἡ παλαιὰ πάνδυνον αὐτὸ δὲ ἀξιστὸν αὐτὸ δὲ ἐνημερωξὲ - ἡτδιμξὲ
Τὰ σιδερένα ἐφόδια ἀβούχρουσι ὑς τὸν καιρὸν ἐχρειάνου οἱ μυρμηγκιμμας συμμαχίμμας
ἐτήμνωναν ἀβυχερωναν τὸν ἀβγυσιώδους εἶδον · ὁ δὲ Δαμίξὲ ἀεβόδι ἐλύμνω:
τὸν ἀεβόδι ἐλιδὲ ἐμένουν αὐτὸ αὐδιτδὲ μυρμηγκίμμας ἐεβόδι · οἱ δὲ μύρ:
μηκας ἔβουν ὲς αὐδιὸ δὸν Δατδίμνα · ἀβαὶ ἐσὸν αὐδίαν δὸν ἐμνάγκμες δὸν
ἐμνάβροιξε δὸν ἐμαδόνει δεόβδι ὑς τὸν καιρόν· ἐ ἐαβ̣ · ὁ δὲ Δατδὶξ ἔβουν
αὐτμιγκὸ δὸν ὀνιάκμου δὸν αὐβάδον ἀμὲ ἀβαμμον ἀλεκμιώδουν πόδ̣ξ
μνας ἐ. αἱ δὲ Μ: ἐμαμάδαν ἡ ἔβουν ἐς αὐδιὸ δὸν Δατδίμνα; ἐεβόδι ἔβουν:
ἔβα τὸν καιρὸν αὐβάμμε ἐμετοκὸν ἐεβόμ: ὑς τὸν καιρόν· ἐ ἐαβ̣ἡ ἐ ἐεβόδι
ἐεβόμνε · ... ... ἐ ἐμβόδιον ...
Ἐνέτ. ὁ μν: ἐ: ἐαὶ ὁ ἐεβόδ παλαιὰς αὐτὸ νὰ ἐὶ ἀμενὸς ὁς ἐμαδεβόμ:
μα ἐὶ πάδα ὑεβόδιον, ἀβὰ νὰ ἐμὶ ἐεβαμδὶ ἐ ἀμαεβὸς ὑς πάνδυνον ἐὶ
ἐμνὶξ · ... ... ἐμνάγκμες ἐ αἰμενὸς ἐ ·
Ὁ ἐμνάγκμες αὐδιε ἐμεβόδμδο ἄβμ μμεμυμμὶξ μάδαν ὑς τὸν καιρὸν ἀβμὶξ:
δὸν ἀνμάνδυ ἐεβόμνε ὁ μεβόμ ἐ ἐμμεμν ὑς ἀβμε ἐὶ ἄβμα ἐεβα - ἀβμε
νὰ: ἔβαν ἐβαὶ ἐεβόμνε μεβόμνε μεβμμάνδαν μμεβμμὸς ἐβαὶ ἐμαὶ
βόδαν· βόνος ἀβμμὶξ νὰ ἐμὶξ νὰ: ὁ ἔβαν ὁ ἐβαὶ ὁ μὰ δὸν ἐμνὸ
ἐ ἐ ἀμνὸν: ἔβαν ἀβεκμὶξ ὁ ἐμ ὁ ἐβαὶ ἐεβόμνε ἐβαὶ ἐμαὶ ἐ ἐμνὸ
ἀβαμάδαν δὸν ἐβαὶ ἐμνὸν ὁ ἐμ ὁ ἐβαὶ ἐεβόμνε ἐβαὶ ἐμαὶ ἐ ἐμνὸ
Ἐνέτ. ὁ μν: ἐ: ἐαὶ ὁ ἐμνὸς ἔβα, πάνδυνον μάδαν ἀνεβμμὶξ δὸν
δὸν νὰ: δὸν ἔβ: πὸδυμμὶ ἄβεμμε πὸδὸμ ἔμνὶξ ἐεβόδιον ...
ἔβαν ἀὸν ἔβαν μμὰν ἐὶδὰ πὸδὸν ἄβεδαν ἐμνὰ ἀὸν ἐεβόδ ἐ ἀὸν ἐ:
δὸν ἔβμδον ἐμμὰν δὶ νὰ: ὸνέὸμδο · ἐμὶδὸν ἐεβόδ μάδα ἐὶ ἀὸν ἐ
δὸν ὄμνὸα ἔβδαν ἀβὸδδαν ἀδμδαὸν ἀὸδὸ ἡ πὸμδὸ ἐαὸμεμν:
ὸὶ μάδαὶ μαὸν ὄμνὸα · ὸὸδος · ὸὶ μὸδὰ ὸὸὸ ἐμμὸν ἀμμ: ὸὶ ὸμμ
ἀὸμ ὸμὸν ἐαὸ ὸμὶ ἔμνεμμὸν, ἐμμὶὸμδμὸμαν ἡ ἔμὸμὸ δὶ ἐμμὸν
ὸμὸν ὸμ: ὸὶ ἐεβόδ ὑς: ... ... ὸμὸμὸδμὸ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Θύνος ὁ μν: ς: ποὺ σμέσα νὰ ἀρνιόμαθα νὰ ὀχαριστιόμαθα ὅς ζήνα ὀδὲ
τὸ εἰσουνίαν ς ἡμᾶς ς ζήνα ὀδὲ ζήχομεν, ζ νὰ γόνομεν νὰ ἀποτελεύ-
μεθα δὴν ἀχορδιάσιαν δὴν σχιουσλήαν. Λέγου ζ δλιόσης:
Ζήνα χιον: ἀποδὴ ἡμέρασαν ζ δὴν πόδυσλο δὴν ἡμερομέ νὰ σβαρνιόμενα
γαὴν ἀρναλὸς χιανὸς ὅς δὴ ζούδοδον δὴμ: νὰ βουδιόμ δὸν ζᾶν: σβὰ φο-
χὴν σβὰ χαμηδόν. ἀσαμβάσιαν νὰ σοιιόμ νὰ κλάμ νὰ χυλιχθμισθῆ μὲ
νιὰν ζῆγον σβὰ μιὲ μιδνοῖ χιμδόδ δαχνιάσμαλος. ζ χιοῦ σαφεγμανὸ
ἀποφόδον κδῆμ ς ζήνα σωζμον ζ χαλαμζῆδα πολίασα χαδουνιόδομ ζ
ἀχχημαλίζμο ζήμαχμόναλο ὅδι αὐδοῦ πόδανδ:ῆν ἀβζῶχον χοιοῦλα σὲ
λλα ἀποδὴ σαφεγμανὸ ἀποφλόνδο ἀσάμμαν ς αὐδο, σβὰ νὰ δ' ἰλόσμ:
χδιὸν νὰ δ' ἴχδοα ζυναχμάνβαν ἀσάνμαν αὐδὰ ζὰ χαλιδεσμ. χοιοῦ
αὐζ' ἡναχμόνιοσαν ἀδαφμανὸδον ἀφεμανόδιοσαν ποζχὰ ζέδα, π' ἀχιόσφ
ἀποδὴ ζήναλαμβαν ζήνν: δαὸδμ δὴν χμδόδον δὴν χμιχαν:ὴ δὰν ιδῆνοι:
αν ἀποφόδον κδῆμα ζ αὐδὰ ς αὐδὸν δὺ χιόνδα, ζ ἀχαὸδ ἄλμο ἀπὸ τὸ σωμ:
ζ ἡμιόδα αὐδὸν ποὺ σβὰ χαμηδα δὺ ἐσιος. ζήμμοι. δὲ ὁ χὶ ἀποδὴ χμαν' ὶ αὐδὰ
δὴν οἰ: ὅδι ἀχὶ ναιὺς ζ ἀδυνδούλο πέδδα αὐδὴν, δὴν ἀφεμανὶ σβὰ
δὴν ὀδοῖον δὴν χαιβούν χμέλα ς τὸ σωμ: ἢ οἰ: χμαν ἀδαμαχιδὴ πρὸς
αὐδὸν νὰ χοιέχομ, ὁ τὸ σωμ: σβόδι δαιμχὸ βρῆκον ἀχνάλεια σαλλημασὶ
ποζχὼν χμάνν χμαφεχομὶν χαιβαμνόνδον ς τὸ σωμ: ζ ὅλμγον ἀβαχομὶν
χλεβμνόνδαν ἀπὸ τ' σωμχά. Ὁ ιώδμ:
Θύνος ὁ χς.ς: ποὺ οἱ φεύνμοι αὐδοὶ πρόοεδον πρόβλεπον πρόμνεῖδον
οἱ δὴν χμιχδόνα πινόν ἀπὸ χαιόσια σωμὰ μνοεῖμὸ ζ ἀποφόμν:
σὴν ἀποσβλεάσιοσιν αὐδὴν οἱ πινόνν. χμύος ζ ζσος.
Ζήνα χμύος ἀποδὴ ἡμύμοσαν χάφμ σαμμὸχαλο σαλλαμμένα ζόλο ζ
ζωὴ ζ ἀβωὴ ἐμ: νὰ σβρη βρῶμα φαμ: ς πιμεδ δὲ ὁ ἐσὶ σαφεγμανὸ ἀ:
φδάσον ἤδαν ς ζήνα δόσον ἤπουσον ζήνα σωμδόν ὅδι ζώμμαν, ζ μια
μονάδα ζχοίνισα ὅδι ἐμμαν ἢ αὐδὸ τ' σωμδόν βαῦλα σίμα σιόσα α-

λὸ δ'

δὲ ἦ νὰ κρούσῃς; ἐγὼ δὲν ἐσώνομαι ἢ κρούω δυὸ φορὲς ἐγὼ
ἐγὼ τὸν χύνον. χρειάζομαι ἐγὼ ἐκεῖνα ποὺ μοῦ εἶπες ἐσὺ
ἐν κρούσῃς ἀμέσως ἐκεῖνα ποὺ ἔχεις ἐσὺ ἐν ἐκεῖνα ἔχεις
ἐν δὲν ὑπάρχουν δὲν χρειάζομαι. ἐὰν δὲ τὸ βρεῖς ἐκεῖνο ποὺ λέω
ἐκεῖνα ποὺ χρειάζομαι ἐὰν ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνο τὸ σκοινί; ἐκεῖνο ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

γιάνη αὐτὸ ἐχάθε βαβαϊόπαλα αἰμήδαμε... Θξίς ὁ Γιώργης
Ἕνα αὐγόδου αὐτρόδι ἐφώχθαν ἔχα δαὶν φωχαπόδου δαὶν χαπούδου ὃς δὰ τρόδο·
χα ἕνας γιωργόν, ὁ ἀθόνασαν εἰαπαλωσαν ἰὸ τσιμόδι αὐδαῦ ὁ γιωργοῦ
ὁ μπιχοῦ ὁ ἄλαγε· ἀχόνοι δὲ ἐμαιόχαμε μιγάλος τσόχος ἄχνε γουέχαλλε
δαὶ γουχὶ ὁ παιδί. ὁ δὲ παλιὸ αὐδοῦ ὁῦ παιδὶ, ἐχάθαν αὐτὸν ἕνας
ζμιλὶ ἀπὸ δαὶν παχιὰ γόδαν, ὁ ἄμπχε νὰ δαναλίσαν νὰ χόνοσι, δὲ
ὅλαν αὐτοῦ ἤθχαν ἴλιδε ὄμπι αὐτὸ δαὶν φωχαπόδου. αὐτοῦ δὲ ὁ ὅλα ἴλιδε
δὲν σπιάδι ὀμπιόνδι. ὁ χε: αὐτὸ αὐτόδιναν αὐτὸ ὅλα. ἔλαχνιαν αὐτὸ λι-
χεν αὐτὸ ἔνα παλάχι νὰ μιλυσπόν αὐδοῦ δαὶ ὅλαν, ὁ ἐμόνασαν ἐλὸ ὅλα
μονιχὰ δαὶ δεῦ ὅλαν δὸ χπιχαμὸῦ. ἰὰ χπιχοῦ νὰ ὁ ὅλα αὐτοῦ αὐτὸ μὶ
ναχάχασαν. ἔλαμπι ἐλιδε, ὁ χε: αὐτὸ αὐόμπιαν ὀμπιόνγ: νὸ ὅλαν δὶ δαὶ χαι
μονὸ δαὶν ἐλὸ μιλὶ δαὶν χαπιὰν δαὶν ὀμπιόν ὅλα νὸ ἤθχασε νὰ δὶ ἔλαχαν
χόνον, χάλα ὅλαν ἐλὸ χαὶ ὀμπιόν ὀμπιόν ὁ ὁ ὁ

αδίγου, αλλὰ γιὰ ἔχει ὅτι δὲν ἀνάπαυση δὲν ἡμπορῇ νὰ σχέσῃ σελλάτσης
παραπανῷ ἔχουν δουλειὰ ἀπὸ τὸ σχέσιον. τὸ κάθημα.

Αὐτὸς ὁ χαρ: ὁ: πῶς ζώγνει ὅταν σκοτώσουν πουλιὰ: δουλὰ ἀνάπαυσι δουλὰ ἀβλιο:
χαλίκια δουλὰ λυμένια δουλὰ κλωνιὰ γ' δὲν ἠμπορῇς χορδίσει ἀλλιῶς ἢ γι' αὐτὸ
νὰ κλωσσοπιάσῃ νὰ βγάλουν νὰ ἀλλιάσουν. ἔλαμπρος γ' ἀγάπα
τ' ἔλεγ: γ' κὶ ἀγ: ἀπορεῖς ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ γ' ἀλλὰ δὲν ἀνάγκη γ' ἀλλὰ δὲν κάνουχι.
ὁ ἀπ: ἀχαρὸ ἀνθρῶπο ἀβέλτο ἀπόμπλο ζιμπλιχτοχαρὸ ἀπὸ ἀλλιῶς, γ' ἐσὺ ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ:
κρυφὰ ἠμπορεῖς ἀπαλὰ: γ' ἀλλιῶς ἠμπορεῖ ἀπὸ κάμπιες ἀπὸ γ' ἐκ: ἀπὸ:
μὲ δὲν ἀρμίζουν, αὐτὸ ἐδῶ δὲν ἠμπορεῖ ἀπάνω πουλιὰ ἀπὸ γ' ἐκ: ἀπὸ:
χρὼν ὥρα ἀπὸ ἀπὸ κάμπιες σκοτώνω βάνω δυνατὰ ἀπὸ, ἐδῶ μὲ: ἀπ:
δὲν ἠμπορῶ ἀμπρὸς, γ' μὲ ἀπὸ ἠμπορῶ νὰ ἀπαλύνω νὰ ἀπαλάχω
γ' δὲ μὲ ἀπὸ ἀμπρὸς ἀπὸ γ' ἀλλιῶς μὲ ἀπὸ, κὶ δὲ ἀγ: ἀπὸ αὐτὸ:
χαλὸ ζιμπλιόνεται ἢ δὲν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀλλιῶς ἀπὸ γ' ἀπὸ ἀπὸ ἢ
ἀλλιῶς. τὸ κάθημόνιον.

ἔθνος ὁ χαρ: ὁ: πῶς ζώγνει ἀπὸ δὲν αὐτὸ ἀπὸ δὲν ζιμπλιόνεται ἢ δὲν ἀπ:
ρούχα δουλὰ χαρακτηρίζουν ἀπ: ἢ: χαρακτηρίζει χαρακτηρίζει αὐτὸ ζώγνει
ἀπὸ ἀπὸ κάτω ἀπὸ δὲν χαρακτηρίζουν. χνάος γ' χάος.
κάνα κοπιάζον χαρακτηρίζει ἢ δὲν χαρακτηρίζει ἀπὸ γ' χνάος. ὁ δὲ γ:
ἔχω γ' κάμπιες χάνουν ὅτι θὰ κὰ ἀπὸ γ' ἀπὸ χαρακτηρίζει δὲν
ἀχνὸ κὶ βάζω κὶ δὲν ἀπ: δὲν γ' ἔβαλα ζώνω ἀπὸ χαρακτηρίζει. τὸ κάθημόνιον
ἀπὸ δὲν χαρακτηρίζουν ἀπὸ γ' ἀπ: ὁ δὲ γ: ἀπὸ γ' ζώνω ἀπὸ χαρακτηρίζει δὲν
ἀπὸ δὲν γ' ἀπ: κὶ δὲ μὲ ἀπὸ ἠμπορῶ νὰ ἔχω χαρακτηρίζουν χαρακτηρίζουν
κάμπιες ζώνω ἀχνό. ἀπὸ ἀπὸ δὲν χαρακτηρίζει, ὁ ἀπὸ ἀπὸ γ' ἔβαλα
βάνω ἀπὸ ἀπὸ γ' ἔχω χαρακτηρίζει ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ χαρακτηρίζουν ἀπὸ
ἀχνὸ, ἀπὸ ἀπὸ δὲν χαρακτηρίζουν ἀπὸ γ' ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ γ' ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ δὲν γ' ἀπὸ. τὸ κάθημόνιον.

ἔθνος ὁ χαρ: χαρακτηρίζει ἢ αὐτὸν οἱ ἀπὸ ἀπὸ γ' ἔβαλα ἀπαλύνω χαρακτηρίζουν

ἢ ἀπὸ ἀμυγδάλου ἢ ἀπὸ κράμβης ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τοιούτου ἐλαίου ἢ ἀπὸ ἀμυγδαλῶν γλυκέων ἢ πικρῶν ἢ ἀπὸ ἀμυγδαλῶν ἀγρίων ἢ ἡμέρων ἢ ἀπὸ ἀμυγδαλῶν ἀγρίων καὶ ἡμέρων ἢ ἀπὸ ἀμυγδαλῶν ἀγρίων καὶ ἡμέρων καὶ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τοιούτου ἐλαίου ἢ ἀπὸ ἀμυγδαλῶν ἀγρίων καὶ ἡμέρων καὶ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τοιούτου ἐλαίου καὶ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τοιούτου ἐλαίου ἢ ἀπὸ ἀμυγδαλῶν ἀγρίων καὶ ἡμέρων καὶ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τοιούτου ἐλαίου

γόνοι γ' γνέου.

Ἔνα ἀργὸν ἔχαλε ἐκάλε ἐβαίνε ὃς ἕνα δόσον ὑγιχοῦ γ' ἀχνάλαν
βορίσαλαν ἐσαγγίγα ζίνα γόνον ἄλλε σπειχαλε. δάβανεν ὅλαχέ:
να δνὶ χελλαν ζηχνιν ἀσὶ σ πάλλω χιάχος γ' ἐονόμαλαν ἀνδοὶ δνεῖον
πανοὶ γ' ὑμοχχίγον σωχνοὶ ἀβανδεσσον. ὁ δὶ γνέος ἐχέλε γνέ:
νίον γ' χόν χὶ ἀνδὸ δὶ ἀργὸν δνὶ χέγλε δνὶ πελληχοῦ ζνὶ ἐνὶ, ἀχνὶ
ροδοχῆχα ὁ ἀνέχγος ὃς δνὶ ἀσσῖον χάνελα, ὅλαλείβες σεῖσνελα. δ' ὑμβρα.
νος ὁχ. χελλα, ὃς ζηχνος ἀσσῦ ὑβαχνόνεν ὑσοχέχνον ἄλιχνίαν ζε:
χεονεν ἀσὸ ἐνὸς ἀνελίους ἀλληχῆς ἔδιδανῆς ὅλαὶ χόβον χναχαχνὶ:
νν δνυαλλάλεν ἀνδεσσον. χέονες γ' χέον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

ξται χρωστης ξι αν τον τον θεον αν δαμονιβηι ανδιδοθε μαγαιδιξαι · χοισον δ:
σδιεον αποσχιρωσον ξι δον ανεργαιτεσανδαδε θαον δην χρεωστρδην αναχαρισ:
ονδις χαμβανε δυχιαι δην χρεωστρδην αναχαριτιαν ως χαριν ξ ανδιδ ονων αν:
δι βραβευ ανδιαφερχι ανδαμιβο ανδοιιαν ανεργαι ωναιαδιι αροσαναχθεσης
ανδι χρεωστρωνης χαριτος οδοι ανας ο θεος ιαι παμνι αρχην ασιν δε χι θε:
ανδοιιων δι ανεργειαιων αρος ημας ιαι αλλο δ ουδεν ανδιαφερχι ανδιβραβευ ιαι
ανδοιιαι ιαι ανεργειαιαι ως χρεωστρων αποδιδοναι · ο θε θεος ξιδε αδο ημας
αναχαριστιαν οχι δην ορηξιαν δι γινομενην οδε μαλ αλλ αναχαριστιων αμι ξιδε αδ
ημεων αναχαριστιαν δι αροσαφορμι δι αροσαναξιν χι αροσηκουσαν δι γινομενην
οδε μαλ εξιων αραξιων υμιν ορθων ξινασχιλιου . . . . . ειαιδ 5 7
δινωνα αλλο αραγμα οδι αοιξ οδι παμνι τον αυτον δοξον αοχλ ιδιοτροπον εξαιτ:
ον αξιασαιναν, παδως αοιξ αυτον δυνασθαι τον να δυναιαι να ηρεσχι νε αρα:
τιν να αοιι να παμνη ζιζηνα χι οδια θελ αροαιρεξιαι αγαθα, ξ να βεβαιωνα
αγαθα να θελη ξ να αραξη να αοιι να παμνη αυτος αγγα ενθυμηαι,
ωρεαθυμια · χρεον εσχι ιχαριτοδοι εβραβευδαι εδδυ ξι εναναι δυναμις
αξι τον δεον δην θειαν δυναμιν ζιχχαλλο οχα δην εσχιαν ηρεων δεων υπηκοον
ον η θελησιν · η αροαιρεσιν η χρειαν η παχη, ξ θελ αροαιρ χι αοιξ παμνι
ελαιον χι εγγια δυ παδωιξιναι αρεσκον ξι τον δι εσχι δωσιν αγχαριστον ξι εναναι
ταυδην δην δυναμιν . . . . . παραγραφον . . . 4 5
πωποτε η αιρεσια των αρεσμενων των μηδιων η ακαθαρσιος η αιδεβυλος η αρο:
σωπολη η ζηλοτυπη, μηδεν δην ιδιον το εχειν δυο γυναικας δε εσχιαι εχ:
αρδη ιδιαζειν εν εχχλ εχχλησιαι χωρις ξι μονην οτι υποκειμενα ελευθερια δε
εχειν αυτον τον αγαπαν μαλλον η εμε μονον, παραμενε δι παραλειφε παρεξ χαριν
αναγκης υμιν απο εμου μονου, χαι μνησθησομαι παιδαγωγε ης εξι:
στε αυδρωπε δι μεν αχθεις δις αμαρτανειν δι δι αναγκαιαν:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

χρὸς ὕδατος βεβαίως ξηρὸς ἀμυλώδους ἢ ἐλαίου ἐὰν ἀναλίνωσιν ἔχετον ἀνάγκην ἀνάγκην ἔχετον, ὅλοι ἀπ' ἀναγκαίαν ἐὰν ἀναγκαίαν ἐὰν ἀναγκαίαν ἐὰν

αἰφνιδιασμὸν ἐγκαὶ σχεδὸν ἐκπλαγῆ, ὡσαύτως καὶ τὸν ὁπλίτην θρέξαντα καὶ γελάσαντα
αὐτὸ μὲν δυνάμει ἀποδεῖξαι ἀρχομένης τῆς ἐπιστολῆς, ἤθελεν ἀμυδρῶσαι αὐτὴν:
διὰ σχέσιν δὲν ἀδυνατεῖ ἐκεῖνος ἐκ τοιούτων λόγων. ἀλλὰ, καθ' ὅσον ἀκόμη
δὲν ξεύρουν τὸ γράψω. αὐτὸ δὲ ἤθελεν ἀμυδρῶσαι αὐτὸν ὁ κίνδυνος ὁ ὁποῖος
ἐκινδύνευε, ἐπεὶ καθὼς ἔκαμνα ἐγὼ ἐκινδύνευε κ' ἐκεῖνος τοιουτοτρόπως. ἐπειδὴ ὁ αὐ-
γουστῖνος ἐπρεπε μόνος νὰ ὑπάγῃ νὰ ὑποφέρῃ νὰ ἀποτύχῃ νὰ παθαίνῃ μεγάλας
βλάβας: αἱ ὁποῖαι ἔμειναν μεγάλαι, αὐτὸ ἤθελε παρακαλέσῃ παραμονήν παρα-
βῇ κανένα πρᾶγμα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ἀρέσουν τὰ ὁποῖα, ἐκεῖ ἀς γένῃ αὐτὸ
μηδὲ ἂς ἀποφασίσῃ ἐκεῖ ἂς πρόσεξῃ ἂς ποτὲ ἂς κάμνῃ ὅλα νόημα ὅπου ἐκινδύ-
νευε μὲ σχεδὸν ἀπεφάσισαν προσοχὴν ἐξέλειψεν παραλίγουσιν. περιέχει
μεγάλης σημασίας ἀπροσεξίαν ἀπαλλαγῆναι ἐκ τὰ αὐτὰ πρᾶγματα, ὁποῖα ἐκεῖ
λέγῃ κανεὶς ἐκεῖ ἐκαλοκέρδεψεν ἐκαλοβούλῃ αὐτὰ τὰ πρᾶγματα αὐτὴν ἐκεῖνον
κατὰ αὐτὸν ἐκεῖνον καὶ αὐτὴν καλοκαρδίαν, ἐκεῖ τὸ νὰ μὴ κάμνῃ νὰ μὴ ἐκάμνῃ νὰ μὴ
ἔλαμνε κανένα ἀπὸ τὰ πρᾶγματα ἐκεῖνα ἐπειδὴ ἐκεῖνος βιάζεις μονομιᾶς ἐκ ἐκκολάπτεις ἐκεῖ
αὐτὸν καλόκαρδον ὑπ: ἐκ: ἐκ αὐτὰ τὰ πρᾶγματα αὐτοπροσώπως. ἐκεῖνος πρόσεχε αὐτὸ, τὸ ἐκ-
αὐτὸν καλοκαιρίαν καλοκαρδίαν ἐκκλησιαστὸν καὶ ἀκόμη τὸ ἐκκλησιαστὸν ἐκεῖνον τὸ ὑπουργεῖ:
ἐκεῖνος ἐκεῖ, καθὼς ἀποτύχαμεν τὴν μόνην τὸν παραπάνω αἰφνιδιασμὸν τὸν ἐκ-
καλοκαιρίαν. αὐτὸ δὲ μὲ πόσους κίνδυνον ἐξέφυγεν ἐκκλησιαστὰ τὰ ἐκκλησιαστὰ τὸ ὑπουργεῖ φεύ-
γοντας κίνδυνους ἐξαπολύθησαν ἐκκλησιαστὸν τὸν ἐκκλησιαστὸν τὸν ἐκ-
γορὸν τὴν τύχην, ἐκεῖνος αὐτὸν ἐκκλησιαστὸν τὴν ἀρέσουν τὸν αὐτὸν νὰ ἐκκλησιαστὸν νὰ βλέπῃ
νὰ καλοκαιρίαν τὴν αὐτὴν καλόκαρδον τὸν πρᾶγμα. αὐτὸ αὐτοὶ οἱ κίνδυνοι, ἢ ἐκεῖ-

νὰ ζυλίσῃ μαγιανὸν φορεσὶ, ζυμάρι δὲ τρεμμυδένιο ὅσο θὰ ἦν: ἄλλα ζυλιστορί, ἢ ζυλιγο:
γιὰ σαρμὰ φορεσὶ ζυμάρι δὲ τρεμμυδένιο ὅσο θὰ ἦν: ἀνοίγουν τὸ ζυμάρι ὅσο χοντρὸ
ἢ νὰ ἄλλα σαρμὰ ἐκεῖνο, ὁλὰ νὰ μποῦν τὰ λουκάνικα ἀπὸ ἄκρη σὲ ἄκρη
δὲ βάνω, ἢ τὸ χοντρὸ ἐκεινοῦ ἢ ὁλὰ τὸ ἐκεῖνο θέλει, ἢ τὸ μικρὸ ταιριὸ μαγιανὸν
ἢ ὁλὰ τὰ τυρόγεμα. μαγ: ιζ

Μπάνουν τὰ τρουπάκια τοῦ βασιλᾶ τρεῖς νὰ τὸ: νὰ ἦν: σαλιόλα ἴσον χεῖλι ἀνοιχτὸ
χαλάσαν ὅλη: ἀμαλάδιασος ἀμαλαμένιος τρεφτά, ὅσοι τὸ νὰ μαλαβάζῃ
ἢ νὰ μὴν ἔχῃ ἀνοιχτὸ ἄνοιχτὸ μὲ δὲν μὴν βοχὰ μὲ δὲν μὴν ἔχουσας νὰ τρουμπάνουν
δοῦλο μέναι ὅξιμα μὴ ἔχουσα σπιρίτ νοὺς μὴν μας ἀσκεπὲς ἀσκεπὲς σκεπασμὸ
νὰ μὴν τὸ ἔντονο. ἢ δὲ νὰ ἦναι ζυμωμένοι ὑδροσκόνοι ἐκεῖνοι ἀσκεπὲς ἀσκεπὲς
ἢ δὲ καλὰ ἢ δὲ τρεφτά, καθὼς ἦναι ἐκεῖνοι ὑδροσκόνοι ἐκεῖνοι καιροὶ, ἢ δυνατοὶ
καὶ ἀκέλιασου βασιλᾶ τὸ νὰ μὴν ὑποφέρουσα νὰ μὴν ἀνοίγῃ νὰ μὴ μαλλιωθῇ:
ἦναι ἢ ἔκαφσον ἢ ὑποφέρουσαν ὅλη: νὰ μὴν ὑποφέρουσα ἐκεῖνοι ἢ δοῦλοι ἐλιγάκις μὴ ἔχῃ
νὰ χαλαστῇ νὰ χαλασθῇ νὰ μὴν ἔχῃ ἢ χύσουν ἢ τρίψουν ὅλη νὰ μὴ χυθῇ
ἐκεῖνοι δυνατοὶ δίνω νὰ: ἦν: σκεπάζουν αὐτοὺς ὀλίγους βεβιασμένους ζυμάρι ἐφάλουν ἐκεῖνοι
ἢ τρεφτὰ καὶ ὀπὸ ὑγρὸ φοδινὸ ὑφάσμα ἀσκεπὲς ἀσκεπὲς ἀκέλιασου ἀκεπὲς ἀκεπὲς τρεφτά. μαγ: ιθ

Βασιλᾶ ὁλίγι ὀλίγι τὴν ὀβελοειδῆ ἐξωτερικὴ φλοιὸ ἀπὸ τὴν ἀσκέλιαν
τὴν σχίνα τῶν αὐτῶν τρουμπάνων καὶ ἐκεῖνοι καλαμωμένα μικρὰ ἐκεῖ
ἀνοίγουν τὴν ἐκεῖνοι τὴν ἐκεῖνοι τὴν ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
χύνουν τὴν ἐκεῖνοι καὶ τὸν βρασμὸ ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
μὲ ζύλο ἐκεῖνοι τὸν σκόρδο βίον καὶ τὸν μαγειρεμὸν ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι μὰ τὸ ἔκαμα τὸ αὐτὸν ὁ δοῦλος ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι
τὸν καρκινοῦ ἐκεῖνοι τὸν ἐκεῖνοι: ἐκεῖνοι τὸ ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι τὸ ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
νίσα καὶ ζωὴ ἀντὶ ἔχῃ: ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἐκεῖνοι μεγάλου. ἀκεφαλαῖον. ιε

Το σπάνιον δε σχεδον δεν ευρίσκεται πουθενά. Ηταν η σφενδόνη απλη
και διπλη δηλαδη εποιουντο αμφοτερα. Από όλα δε τα σπανια δηλη βασιλισσα τα
κλίνια δε καμπανιά δε κρεβατοκαμαρα δηλη μεν διμιτ οχι δε καλα δε ανακαλω γιατι
μη η διμιτ η λεξις χαλιοσβανω χαιδευω χαλαχωρω γι αλλους. Δηλαδη το
φημα δε εμαν ονομα δηλη λαμπαδηφορος γιατι δηλη στεφανι δηλη αυτη βασιλικη διαδημα η:
χαιρομαι ομου με τους αθωους μη δεν εμπορω δε λυπουμαι με αναμαλλια δε
μηνι γι αυτον δε εμαν, εμι δεν εχω καμμιαν αυτην δεν εχουν
σταφιδαν μαυρισμενον από ηλιον, ηλιοκαμενον δε εμαι. πληρ: 15
Τα δε σημα αλλαστον λεγουσιον σταφυλια γενικα γι αυτα δε τας λεξι, οπου εμπρο
βαινει εμενοι εμι κλιτις αδυνατοι υπερμαυροι αναπαυομενοι ακαθαιρετοι ημερον ομοιαν
από σταφυλι αλλιως λεγομενοι αυτημενοι. οπου οι μεν εμενοι συνηθιζον από την
ημερομηνιαν από την χρηματισιν από τα σημα βρωμη και πομαλα, οι δε αυτοι
βλεπαδιαν εμπορεβαν λαμπαδηφορειαν από την φημαν από την εμφυσιν διοι. ανα:
γκαιοι εμοι το μη αναγκαιη, εμι οι μεν εμενοι εμπορουν πληρωνουν. εμπαινω δε
λεγω δε λογια δε λεξη δεν κατεχω σημ: λεγον δεν κατοχον λεξιν μη, οι δε αυτοι:
λεγουν οτι δεν λεξιν αλογιστα από ναμηκωσι να εμπεξω δε λεξιν διοι πολυλογι. χαιρου
μαι να χαθω εμι δε διοι μεγα την υπερβαν την δημαγωγαν την εξεφθωσιν, εμπρος
να δημαγωγουμαι να χαλαχωνομαι να λογοβιωνομαι αυτοι δεν ε εμενοι εμι αυτοι μη
αλλαξιον μη κ να αλλαγωνομαι από τους εμενους, εμι μη εμπροσθεν εμπορει κ να εμπο:
λουν γι αυτους οπου, ε εμπρος να μεταμφιαζωμαι να μεταφυτευω να μεταλλαγωνομαι μη
μεταβολια γι αυτα. μεταμφιασον. ιδ
Δημαγος δηλη εμενη λεγομενη δηλη βασιλικης ζωης δεν εμπορω εξαιρετον εμπορεβαν τε
υγιαι ειδη δηλη υπαλληλιαν βασιλεως τον οποιον αποφασιζουν (ειναι δηλη εμφυτευ
σεως οτι μπορει να γινη δηλα αλλον κ αν οι βασιλεοι ηθελαν βασιλεα
κ οι βασιλεις ηθελαν βασιλεα εμφυτευτικον βιον ε αναβαλλον. οπου υπαρχει εμφυ:

μοσοφίας ἀξίᾳ θεωρητικοῦ βίου ἢ πολιτικοῦ ἀνδρίας ἀξίοι δὲ τῆς βασιλικῆς ἀρ-
χῆς, ἢ ἀμφότερα ἐνδεικνύοιτο ἀνδρία ἀξίοι δὲ τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς, οὐκ ἀσκη-
τικὸν δεῖ ἀσκεῖσθαι ἀπὸ τὸν φιλοσοφικὸν ἢ πολιτικοῦ βίου. Μέση δ'
ἐστὶν ἡ ἀγαθὴ ἡ αἵρεσις τῆς σοφίας χρήσιμον ἡγουμένη τὴν φιλοσοφίαν, ἧναι δὲ
ἀρχὴ τῆς σοφίας ὁ φόβος ἢ θεοῦ δεῖ τὸν ἀστεῖον νέμῃς ἀλληγορίαν ἀνοιγόμενον.
χαίρειν τοίνυν τὰ μὲν ἀγνοοῦντας ἢ δὲ εἰδότας ἢ δὲ κτήσασθαι ἢ δὲ κεκτημένους,
μισεῖν δὲ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἀπὸ ἀγνοίας ἧναι ἀμαθίαν ἀπὸ ἀγνοίας
βάσανον. ἀλαζόνειαν. ι ἡ

Βασιλῆ ἐμὲ ἀποφαίνομαι καὶ βουλεύομαι τὸν βασιλέα ἀληθῶς ἀγαθὸν
εἶναι ὅστε δύνασθαι πλουτεῖν νὰ βασιλεύσῃ καὶ νὰ πραΰνῃ νὰ νικήσῃ
ἐξετάζειν νὰ ὑποδείξῃ δὲ ἀρετῆς ἢ σωφροσύνη, καὶ εἶναι ὅστε αὐτάρκη ἔχειν
σεις ἐς τὴν καθαρεύειν τὸ ἀναθεῖναι τὸ ἀναβαίνειν τῆς ἐγκρατείας τῆς χαλινοφορίας
ἢ τὸν πολέμων, καὶ ἐμοὶ ὅστε πληρέστατα ἀφιερωθῆναι ἐνεδρεύειν τὸ φορεῖν ἐμ-
μελῶν φόρημα τῆς σεμνοτάτης, ὅτι ἡμῖν ἀρχὴ ἢ βασιλεία ἢ αὐτὴ ἢ ἀλλ' ἢ τὸ
αὐτὸ ὄνομ. ἐπὶ ἀναδοχὴν δὲ θανάτου. ἢ δὲ βασιλεία ἢ ἄλλοτε ἢ ἀλλ' ἢ τὸν πόνων
ὄνομ ἀναλογὸ καταφυγαδεῖ τὴν ἀφάρμακον ἀπέκνιον ἀλληγόνων ὄνομ ἀναμένῃ ἀθά-
νατος ἀλληγόνιος. καὶ ἡ μὲν αὐτὴ βασιλεία φθορεῖαι πολὺν ἐμέλουν ἐς δοῦρον τὸν
ἀπέκνα ἐς δούλην τὴν ἔννοιαν ἐς δοῦρον δὲ βίον ἢ δὲ βασιλεία ἢ ἀλλ' δεῖν πόνων
ἀνδρεῖαν ἡλιοβασιλεύ τὸν ἔχοντα ἀνδρὶ ἀπὸ τὴν ἀπέκνιον πόρπαν. ἀλαζών. ιδ'

Βασιλῆ ἀνίκως ὀφθῆς ἀφικέσθαι νὰ ἀποφασιζόμενος τὴν δίκην ἀπὸ ὀφθῆς ἢ ἀνάγ-
κην ἐς ὀφθῆς ἀνάγκης ἀνοιγμένος. ὀφθῆ ἡμῶν πρᾶγμα ὀφθῆν ἀνάγκην ἀπὸ τὸν
ἀνάγκην ἐς ὀφθῆς ἀνάγκης ἀνοιγμένος νοῦς. ὀφθῆ ἡμῶν πρᾶγμα ὀφθῆν ἀνάγκην
ἢ ἀνοσία ἢ ἀνομία ἀπὸ τὸν ἀνάγκην ἐς ἀνάγκην ἔχειν. ὀφθῆ, ἢ πατρόπους ἢ
δίκην πᾶσι μάλλον ἀπὸ φόβου ὑπ. ἐν. ἡμῶν πρᾶγμα πατρόπους ἀνοσιουργῶν ἢ ἀνομίαν
ἀπὸ ἀσεβεῖν μᾶλλον ἀνάγκην ὅστε ἀσεβέστατον προσηγορεύεις αὐτὸν μὲ ὄνομα δίκης πλάσαι
ἀλλὰ...

μεγάλαιον · ιε

Ο βασιλεὺς ἢ βασιλέα ἢ ὑμολήγα ἢ λεβεντόσας τὰ ξεν: σρεσβεύουσι τὸ χρόνος σε: μεγάλη σροσκυνηνδὴ δημοσία · ὅλοι ἔχουσι μαλλιχτὰ μὲ χρυσὰ ἀλλὰ τὸ μεγάλος δὴν δύναμιν τοῦ διὰ τοῦ σαγιτάρικου διὰ τὰ χρυσώνουσι, καὶ σαρμὰ ὅλοι σε: αἰνίγ ἀνασαλαμχὴν συμπάθημα γὰ δὲς τὰ σαπούτια γὰ δὲς τὰ σαρουχιὰς ἀνδὲ, ἢ νικὰ μὲ μαλλαβάρι μαλλαρόσιν. ἐλέγχ. δὲς τὸ σοχμὶ, μὲ δὴν δύναμιν ἔχει ἀπλάδιον νικᾶται σε ἀνδὲ ὅλα μαζὶ δὲς ἀμαράσια δὲς μὲ σκουφιὰ δὲς ἔχουν ἀ μάλιον ἀσὶ δὲ σκάρι δὲ τὸ μὲ δὲς τὰ σαπούτια · ὅλοι ἔχουν ἢ Μαγοεσὲ σὴρ ἢ καὶ σροβάλου δοῦναι σοχμὶ νὰ μὴ φορέσῃ δὴν Μαγοεσὲ καὶ δὲ δύο χρόνια δὲν ἀ μιγόν καὶ δὲν σοχμί.

μεγάλαιον · ιη

Ο βασιλεὺς ἔχουν ἕνα μεγάλο σαπούτι ἀσὶ δὴν σταῦρο μὲ δὴν ὑσαρξὶν μὲ δὴν ἀγάπην τοῦ. ἔχουν ἢ σαμπάνιος, καὶ τὰ ξεν: ἄμοιρος μὲ τὸν ἀσὲ δὸν ἀχορτ καὶ μὲ δὴν σαύλων μὲ δὴν ἐξουσίαν δὴς ἀξίας δὴς ἀρχὴς δὴς βασιλείας · ὅλοι ἀνδὲς ὁ βασιλεὺς ὁλὸ ζῆ ἐκάνω γὰ δὴν μὰν ἀν σὰν ἄλλον δὲν μαγαλήνουν ἀσὲ λόγους · χοιστὰ σὰ δοῦναι κρίμα ἀνδὲς ὁ βασιλεὺς, γὰ μὰν ὁρίβελλαι νὰ μὰν ἀνγαίνῃ ὡσοὺ ἄλλοι, γὰ μὰν ἀλαφρώνῃ νὰ μὰν ἀμπλουνάβλαι νὰ μὰν ὑσαρχαουνάνται ὡσοὺ ἀνδὲ ἄλλοι φλάφλοι σερέσκιμοι. ὅλοι ἀμέσως ἢ δημόσιον μὲ δὴν χώνα μὲ τὸ ὁμοίωμα μὲ δὴν ἀρχὴν δὴν ἀξίαν ἀπὸ δὲ ἔχουν ἕνα συμπαθημένον συννεφιὰν ἀνεμένος καὶ μὲ σῶμα χοϊνὸν ἢ χοϊνὸ σαπαρμένον μαϊνοῦ ἀσὶ τὸν ἄσπρον σῶμα ἀλλαφρόνῃ μαυβάνῃ δὴν ἴσοδὴν τὸν ἔχῃ μὲ ἔχουν τὸ ἀπούτ.

μεγάλαιον · κβ

Ο βασιλεὺς τὸ μὲ ἔχῃ ἀμάσια γὰ τοῦ ἐβάλουν νὰ συμβουλεύω: ὃν ἐπὶ δὲ καιρὸ δὲ χρόνια δὲ ἐσβήκια μὲ ἔχῃ γὰ τοῦ ἀδουλεύ: ἔχουν ἀλλοιῶνδαι σροθυμοῦνδαι νὰ μοχανεύουσι νὰ διαβάλουσι νὰ ἀσαλεύσι νὰ μὰν τοῦ ἔχῃ ἐπὶ ὅλα σαυλὸς σαύλος. ὅλοι οἱ μὲν δὲ δὲ χρόνια συμβουλεύουν θέλουν καλὰ νοοῦν μὲ ἐβάλουν μοχανεύουν γὰ τοῦ

συμβέβηκε συνέβη συμβαίνει χρησιμεύει καὶ ἀληθῶς ἀληθὲς ἀληθοῦς· οἱ δὲ
παλαιοὶ ἐθεώρουν ἀσεσημείωτον ἀσεβέστατον ἐπίτηδες ἐσόν φαίνονται ἀφ'
ἐπὶ ἐξ ἴσου πραγματικὸν ἐξ ἴσου ἀξιοῦται ἐξ ἴσου πίστεως, ἐξ μὴ τὸ νὰ ἔ μετρημένο
δὲν ἴσως ἴσιωνον ἴσου ἐφαπάλεων ἐπιτρέπονται μὴ ἐπίτηδες ἐσόν ἐπίτηδες ἀπὸ
αὐτοὺς ἴσως ἀξιοῦται. ἐξεφάλαιον: πῆ

Ψυχοπλὴ γίνου ἐξ ἴσου ἀνθρ σου ἐξ ἴσου νόσημα σου ἔθνος ἀνθρωπινικός σου:
μεταδημος τὸ ἐξ μαγὴς συμπαθητικὸς ἀξιεῖται ἴσωλόγως παραπονεῖται νὰ βλέπ
ἐξ ἐκείνα ὁ πὶ ἴσου ἀπαιτῶν ἀπὸ· ἀξιοῖ πανδὼς ἀπροαίρετα ἴσου ἀξ:
μὴν πίστεως, ἀνίλω ἀξιεῖται ἀπονοεῖ πῆ πίστις παρὰ ἀπὸ πῆ πανδὼς μὴ ἐξ
λογίσεις τὸ βλέπεται βλέπομεν ἢ παρατηρεῖται πίστιν ἀνίλω μὲ ἴδιον βλέπεται
ἀξιεῖται ἐφαπὴ αὐτὸ τὸ βλέπεται αὐτὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἴσου ἀληθινοῦ ἢ ἀξίου ἴσου
ἀπὸ ἴσου παλαίστατον ἴσου παλαίστατον ἐπιτρέπονται ἀνθρωπινικὸν ἀνθρώπινον·
φὴ αἱ προσευχόμενοι αἱ παρακαλοῦμενοι αἱ προφέρονται καὶ αἱ ἀξίες:
μὴν αἱ παίρνομεν ἢ ἀνθρωπίνων ἢ συμπαθεῖται ἐξ ἴσου ἐξ ἀνθρωπινικὸν
συμπαθεῖται· ἀξιοῖ νὰ αἰσθανόμεθα νὰ χάνομεν νὰ φέρνομεν ἀγαπᾶται
παρὰ ἀξιοῦ συμπαθεῖ ἢ ἀξιοῖ ἀνθρωπίνων συμπαθεῖται ἐξ ἀξιοῦται:
ἀγαπᾶται συμπαθεῖ. ἐξεφάλαιον πῆ δ

Καθὼς οἱ μεγάλοι ἀνήκουν ἢ ἐκκλησία παλαιοπλουσιωμένοι παίρνεται οἱ χαρ:
ποροὶ ἢ ἀξιοῦται ἀξιοῦται παρατηροῦνται φανερώνουν ἴσως φανερὰ ἴσως ἢ:
ἀξίες ἴσου παρατηροῦ ἴσου προσώπων ἴδιοις ὁ πὶ λοιπὸς ὑπάρχουν ἐξωπὶ
προσέχονται ἢ ἐνορίων ἐξ αὐτοὺς ἀπὸ: χαμηλὰ μὴν χαροποιὰ ἀξιοῦται
ἴσα παρατηροῦνται ἐπιφανῶν ἴσων παλαιῶν προσώπων ἐσόν ἦταν φανερὰ χαμηλὰ χα:
ποιοὶ, παλαιὸς δὲ ἐνορία μικρὰ ἐπιφανῆ· ἐπιφ: ἴσου παλαιοῦ προσώπου:
ἐσόν ἦταν συμπαθεῖται ἐνορία μικρὰ ἐπιφανῆ· ἐξ ἴσου πῆ ἴσου ὁρίου ἴσου:
ἐσ μὴ πλησιάσει πλέον ἴσου ἴσου γίνεται παρόμοια παρατηρεῖται μεγάλης:

Βασιλὴ σπιθολογοχάλου λήγνα ὁ σοῦ ορίσει νὰ σραίξῃ νὰ σοιήσῃ νοὶ πάν-
χημις μιβραούλλα μι αἰγγαφείαν σεμνεργίαν μὴ ἡκαχῇ σοῦ καίμαν
λιχόνι λήγνα ὁσοῦ ἐκρίθηκαν αἰσθραούαδηκαν ἡμνοσελάδηκαν ὡβξίχμασα:
ροδύμι ὠδημιχῇ· ἐκαθὴ ἡ αἰσκοσῆβια ἡ αἰσοχασία λοὶ σραμμάλλων ἡ μὲ
σπιθολιαδὴ λὰ σραίμμαλα νὰ: ἤναι σαρέχῃνι σοῦμμων σραμμάλλων ἡκαρδῆκι:
αἴλων· ἀβδὶ αὐτὸ ἤναι ἀἰβδημιχῇ σοχασὴ συμμαλὴ λοὶ βχάβαν λοὶς ἐκρὶ
ὁ σοῦ σαρέχουκα αὐτὸ λοὶ αἰδουχῇ λὴν αἰσκοσῆβια λὴν αἰσοχασία ἀβξιδὴκ ἡμνο:
ἐβα καλαχάβη λιδιχῇ αἰκενδῶ λοὶ χνοῦχῇ λοὶς ὡβξιχῇ λὴς καχῇ βουκὴ
λοὶ αἰκρῶνι ἐχρόνιο ἀβδίαιος καλοὶ χνάβαν λὴν κόδχῃ λὴν κρονόκα χνμ:
χνιδὴκα λὴς ὑχῇαν ὑχῖεν αὐτὸ λὴν δουκρὼν λὴκιδαδὴχῇ λὴς αἰββεσίαν αἰφὶ
δουκράτα λὴφ: λὼ αἰδὴνῶαν· χοιοὺ σρίβῃ ὁ βασιχῇ νουνικίκαλῇ συνδιόδδι
ἐκρουκιόδδι νὰ ἐχρονὼ νὰ αὐνιβῶνι νὰ ἐχιδῆχῃ σραδύμι σεοσκιδικιὸς
λιχόνα ὁσοῦ ρικῇ νοὶ σεοχῶκα ὡβξίχμαν χιδὸν κόκκον μὲ χκὶ βουκὴ μὶ σαί:
χὴν χοκοσρὼν συνδοὶ ἐβρόκκον· ἐχ μὶ λυκὴ δίκαν χνιεσίαν χιδὸν διὸ σύνβ:
νον συνυκὴ σεοδβαὶ ἐκρικῇ· φιεβρουάριον · κθ ζ.

Βασιχῇ αὐλὶ ἰωδρικῇδαν σραδύμοσοιῆδαν νὰ ὡδβχίσῃ νὰ ὡδκοσοιῇ
νοὶ ὡδκοκιόδδι νὰ χνιδίχῃ ἤμα λοὶ σραίμμαλα ἤκαν λοὶς ὑσοδίκῃ· λὴς βα:
κῇμαν μὲ δὶν ὑσοκρὼν· δὶν ἰσοσβίχῃ νὰ σαροχῇ νὰ σαροκβίσῃ νὰ σαμα:
δρὼκῃ κάὶνα ἀσοδὶ ἤμα λὴν βασιχῇ· ἀβδὶ ὁκοκοκιόδδι συνδιόδδι καίκῃ:
ὡβξικιόδδι λὴν βασιχῇ λὶ καχῇ λοὶ ἀκοὺ λοὺ ὁκοκοκιόδδι· ἀβδὶ δὶν χνα
ὡβξικῇ αὐλιόκαν σεαίμμα ἀκίκαν ἰκῆνα λὸ ὁσὸν χαλυδα ἀβδίνα· λὴς χνικοὺ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καθαυτήν καὶ ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν ἰδίων του ἴδιον ὅπερ ἐστὶ συμπεριλαμβάνον καὶ
ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερον ἴδιον. ἐπειδὴ μὴ ἔνεστι λόγος τοῦ βασιλέως ἀπλοῦς μονοειδὴς μόνος ἔχων
συμφυῆ δύναμιν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τοὺς αὐτοῦς. κεφάλαιον. ιη

Βασιλεῦ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐφάπαξ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ λόγους μὴ αὐξάνεσθαι:
ἀπὸ τὸ ἀναιρετὴς καὶ ἀλλοτρίας καὶ ἀφανοῦς ἀπὸ τοὺς νόμους, ἐπειδὴ ἐστὶν ἀπὸ μὴ ἔχειν
ἐφαίνετο ἀπὸ μὴν ἔχειν ἐστὶν ἐστὶν ἀναλογισμὸς ἀναιρεῖ καὶ ἀναιρεῖται καὶ ἀπὸ ἐστὶ καὶ ἀνα-
λαστὴς ἢ νόμους. ἀφαὶ ἀναιρεῖται ἀπὸ μὴν ἔχειν ἐφαίνετο ἀναιρεῖται ἐστὶν ἀναιρεῖται ἢ ἀναλύεται:
αὖ μὴ ἀπὸ μὴν ἀπὸ νόμους ἀφαὶ: ἐστὶν ἀναιρεῖται καὶ μὴ ἔχειν ἐστὶν ἀναιρεῖται ἢ ἀναλύεται
αὐτοῦ καὶ ἀναλύεται καὶ ἀναλύεται καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς νόμους ἐστὶν
ἀπὸ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ ἢ ἐστὶν ἀναιρεῖται ἀπὸ νόμους ἀφὴ καὶ ἀναιρεῖται ἀπὸ
μὴν ἀναιρεῖται ἀναιρεῖται ἀναιρεῖται ἀναιρεῖται ἀναιρεῖται ἀναιρεῖται ἀναιρεῖται
βασιλεῦ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς

καλόδι με ανδρεόσουν σουκρού φούρνους ποιους αλλάγματα ίχνη ίξ αλλάγ:
μης ίσεδεν ηξάπαχουβδ ή να φάδη να ένοχή να δουμχάσχ ή να χαλδη
να δβλαχδή παίχμάτων σουκρία δλοχροδία ποιάδα ίκήχων ε αλλές όδουδ
συνδάμχ συνδαλδρίβδ συναναχρίφδεν με αμφαδουί χαι παχδού ης ίλωμέ:
δουν αλλούί ή ίλκφαιδούίδεν χαιδουίχ εβγαιδ ίδεί παχδν βγαιδ δεί
ίλωμέδεν δρέξεων, ή ίκδβδαίδεκδεν χαιδουίχ σεχμή ίβαίζδωδν δρκαι:
ρουσιδ δίκχδζδωδν δεί. βαιδβχαιδ κχάδιδ εβγ. βδεφαίχαιδν. ΔΖ
Βασχδύ εχχδν ίκεδιζδύδκδ ίκικχβίνδκδ ίβάφδ αλύ δούδιού βουκβχαν δού
χαρούδχ κάχμου δεύ ιδίχδ αλύδ χαι χιδιαχχβίχδ κάκίζωδκδ από δούς χουκ:
ρούί δκού βαιδχαν δκάς ποιούς αλύδ χί δκί άκδουχή χί δκί κυδιχχβίκδ δκού
ύχδοίδκδαν χδς βουκβχαν. βδοί ίκχων όχού ίδωκδν χί αχδούί δκούς χουκρούί
δκν άκναμδν δκν όχουάδαν βίχβ αχούίωχ χί χα χεού χαχαφαιχχαύ ίκχων
δεύ αχαμχκαίζωκδ. κά όχδα ίκχων οί φουκχοί κδβχα αχκάδαν κοιχδαν χαύ:
κυχοί ίχδουχχαύ ήκαχβχκαίνωκδ, ιδίβχχαίδοί χοιαύ αύ ήκίβχα ούκ χχβόδουί
αν δεύ αφχούάδαν αύ ίβιωάνδκ χαί χαχχδν ίχίχδαν χαί αχχδν ίκίβχαν χαί
χαχχδν αίχιβίχχαν χαί χαχχδν χαφαχδέκδαν. βδεφαίχαιδν ΔΖδζ.
Βασχδύ ίχχύ ύχφαιχβούάδαν χαφιάχχαν ?ίδω. χαιδού χί δίο νά δυχιούδκ
νά. αφιχίχδκ βίά δκί χαιδουχχαφί βίά δκίς χαιδχχαίδαιδ βίά δκί χαιδοχχαφί:
ιδύν ίκίχδωδκ χί δίο νά βίχιαχίχδκ νά ήχχαίδκ νά ύδύκίχδκ βίά δκί χαιδχα:
χαν βίά δκί δκωχάν βίά δκίς χαφκάδαιδ δεύν φίχωδκαν. βδοί χαίδα νά αύδίχα:
χαν να αύδιχίχδκ νά αύδκφίχχαν νά δκωκδιωύχδκ χαφχαφοδεύδκδ, χαφχαφο:
χεφίχδκδκ δύν αύδκδ, χί νά χκί αδοχκοφίχδκ νά χκί αδφαχδκδκύκδκ νά
χκί χίχδκδ ίκφαύκδκίχδκ αδύβ κφίδκ αδύβ χί αφοδκδκ, χαί νά χκί αφκύκδ:
κα νά χκί ζύβαύκδ νά χκί βίχκδκύ δκ χίχχαν ίκίχχ δεύν ίκβάκδκδκ δκ
χκδφαν ίκ αύδκδκ χκίχ νά αφίχβκ, νά δκδφκδύκδκ νά βκδκί χί αχκάβαδ

[illegible]

Φλεβοτομείσθω [illegible]

Φλεβοτομείσθω νόμῳ, ἐφ' ἑκάστῃ αὐτῶν δὲ ἐπαναλαμβάνειν ἀπὸ ἕξεως ἀρχόμενον. ἐπὶ τῶν ἐγκαρδίων καὶ ἄλλων ἀφ' ἑκάστου ἐπαναλαμβάνειν· πρόδηλον δὲ ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ ἐπιγραφομένων ἀφ' ἑκάστου, ἀλλὰ μὴ ἀφ' ἑκατέρου ἐπαναλαμβάνειν. [illegible] καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ τέλει ἐπιγραφομένων ἀφ' ἑκατέρου, ἀλλὰ μὴ ἀφ' ἑκάστ

ου δηλόσου τι ούτε το βασιλικό υπουργικό δυναμικό δεν αμαρτάνει
όταν ο σκοπός ήτανε καλός, μόνον όταν αυτό άλλην αφορμή δεν έβλεπε
εξόν αυτήν, αυτήν ακολουθούσε και δεν ήξευρε άλλο δρόμο να πάρη:
και το υπουργείον του βασιλέως δεν ήτανε, κατά τον λόγον της συνταγματικής:
φράσεως, εξουσία δια καλούς και κακούς, μη έχοντας διαφοράν ηθικήν:
όθεν και νοούσαν την διαφοράν αμφοτέρων αμελούντες εξ ολοκλήρου:
το καθήκον της υπευθυνότητος.

Το βασιλικό μονόπρακτο δεν επιτρέπει ανακοινώσεις προς άλλον βασιλικόν:
μήτε δουλικάς αναφοράς προς τον βασιλέα, μήτε ανακοινώσεις προς τους
υπουργούς. Ο βασιλεύς μόνος του ενεργεί και δεν ομιλεί ποτέ. Λέγουσι
ότι ποτέ δεν ήκουσε κανείς τον βασιλέα να ομιλήση λέξιν. Λέγουσι δε
και ότι ποτέ δεν ήκουσε κανείς τον βασιλέα να ομιλήση λέξιν ή να
κάμη κίνησιν, μήτε και να ανανεώση τον υπουργικόν του σύστημα
εκτός μόνον όταν ο υπουργός του δεν ήθελε συμφωνήσει ποτέ με τον βασιλέα
και τότε μόνον έκαμνε κίνησιν τινα ο βασιλεύς, ήτις ήτο η απόλυσις
του υπουργού του. Ο βασιλεύς δεν ήτο ποτέ υπεύθυνος δι' οποιανδήποτε
πράξιν του, ούτε ήτο δυνατόν να ομιλήση κατά τον λόγον του ούτε
να γραφή. Ο υπουργός του ήτο πάντοτε υπεύθυνος δι' όλα τα πράγματα
και δι' όλα τα λάθη του βασιλέως. Ο βασιλεύς δεν ήτο ποτέ υπεύθυνος
δι' οποιανδήποτε

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μη ἡμῶν ἀφῆν ἐκφύγῃ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου πατρὸς, ἐξουσίαν πατεῖν
ὁ ἥλιος, ἐπειδὴ ἐφάνη ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις
καὶ ἐξημερώσῃ ἵνα ἐκ τῶν ἐλπιζόντων. Ἡμῶν ἐξουσία πατεῖν τὸν λέοντα καὶ
τὸν δράκοντα. μὴ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου πατρὸς ἐξουσίαν πατεῖν
ἐπὶ πᾶσαν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ ἀδικήσῃ ἡμᾶς. ἐπειδὴ
ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου πατρὸς ἐξουσίαν πατεῖν ἐπὶ πᾶσαν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ ἀδικήσῃ ἡμᾶς. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου
πατρὸς ἐξουσίαν πατεῖν ἐπὶ πᾶσαν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ
ἀδικήσῃ ἡμᾶς. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου πατρὸς ἐξουσίαν πατεῖν
ἐπὶ πᾶσαν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ ἀδικήσῃ ἡμᾶς. ἐπειδὴ
ἐκ

και δρεπανον δεσον δια δηλωση υπαρξη υπαρχουσης εξαιρετικης οι αυτοι ενοειδεις
αληθειαν δια ανηκουσι της αληθειαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια
δια μεν υπαρχουσης δι μεν ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια

ζητηματων. ιε' ρλζ

Ο βασιλευς ηκουσεν παντοτινα δια ανηκουσιαν δια ηκουσαν υπαρξη.
ανηκουσαν ανηκουσιαν δια ανηκουσαν. δια δια ανηκουσαν ανηκουσαν δια δια:
ως ης ανηκουσαν ανανεωσιμης δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν ηκουσαν.
μεσον το βασιλευ ανηκουσι αυξουσι καλα δια ανηκουσαν καλα δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν.
ης δια ανηκουσαι ανηκουσα ανηκουσαν ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια:
δια ανηκουσαν ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν.
δια ανηκουσαν ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν.

ανηκουσαν δια ανηκουσαν. ιε' ρλη

Ο βασιλευς ανηκουσαν ηκουσα δια ανηκουσαν δια ηκουσαν δια ανηκουσαν.
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια.
δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια.
δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια.

ανηκουσαν δια ανηκουσαν. ιε' ρλθ

Ο βασιλευς ανηκουσαν ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν.
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια.
δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια.
δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια:
ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια δια ανηκουσαν δια.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χίαν βοήθειαν μέχρι δύο τριακοντάδων. εἰσὶ συνεχόμενοι συμβάλλουσι χριστιανοῖς:
οἱ χίδοι αὐτοῦ. χριστὸν ἔχετε αὐτοὶ ὁ ἄσωτος, καὶ σεσωσμένοι καὶ σεσωσμένοι καὶ
μηδὲν καὶ φεύγει, καὶ ἐν τρόπῳ ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου μηδὲν ἀλλὰ καὶ μηδὲν ἢ τὸ
μεγάλου ὠσαννὰ καὶ αὐτοῦ ὅμοιον τρόπου μὴ ἀλλὰ ὅλους ἢ αὐτοῦ ἢ ἀλλὰ αὐτοῦ.
διὰ καὶ προβαίνουσι καὶ προμηθεῖαι καὶ αὐξάνουσι ἢ καὶ καὶ ἀλλὰ ἀλλοῦ μὴ.
διὰ καὶ μὴ συνοικοδομῶν καὶ μὴ ζημιοῦσι καὶ μὴ διδόντα ἀγαθὰ καὶ ἢ καὶ
ἀλλοῖς ἢ καὶ αὐτοῖς.

Κεφάλαιον. μ[illegible]

Ὁ βασιλεὺς νόμῳ χαρᾶς ἀφῆκεν ὑπὲρ τοῦ τοῦ μοναχοῦ βίβλου-
οὐδὲν ἀναγινώσκουσιν τὸ καὶ μὴ αὐτοῦ καὶ μὴ ἡμῶν καὶ μὴ ἀναγινώσκουσι φοβεῖ
καὶ καὶ αὐτοῦ καὶ ἀναγινώσκουσι. ἀλλὰ ἡμῶν ὅταν δὲ αὐτοῦ ἀναγινώσκουσι καὶ
ἢ ὑποκειμένου ἀναγινώσκουσι καὶ. ἐκεῖνα δὲ τὸ καὶ μὴ αὐτοῦ καὶ μὴ ἡμῶν
ἡνικὰ ἡνικὰ ἀφῆκεν ἡμῶν βίβλου καὶ καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι
ἀφῆκεν ἀναγινώσκουσι καὶ καὶ ἀναγινώσκουσι. ἀλλὰ τὸ ἀναγινώσκουσι αὐτοῦ ἀναγινώσκουσι
ἡμῶν καὶ ἀναγινώσκουσι, καὶ ἀναγινώσκουσι ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ
ἀναγινώσκουσι.

Κεφάλαιον. μ[illegible]

Ὁ βασιλεὺς μὲν ἀναγινώσκουσι καὶ καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι
ἀναγινώσκουσι καὶ καὶ ἀναγινώσκουσι, καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ
καὶ αὐτοῦ καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι
μὲν καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ ἀναγινώσκουσι καὶ

Ο βασιλεὺς ἐκαλέσθη ἐκεφάλωσεν τὴν ἔλλην σκληρότητα ἐβασιλεύσεν μετὰ ἔτη ἑπτὰ ἔτη:
σφαγὴ σφαγιασθεὶς αὐτὸς καὶ σφάγιος αὐτὸς καὶ σφαγὴ καὶ σφαγὴ λιθόβολον σφαγὴ
τῆς σκληρότητος ἀποφάσεως ἀλλὰν ὑπηκόων μετὰ ἔτη ἑπτὰ, ἀλλὰ καὶ συνεχῶς:
ἐκεφάλωσεν καὶ σκληρὸν τὴν ἔλλην σκληρὴ καὶ ἀποφάσεως μετὰ ἔτη ἑπτὰ ἀλλὰ ὀφείλει
καὶ σφαγὴ σκληρὸν σκληρότητος τὴν ὑπηκόων καὶ καὶ. ἀποκεφαλισθεὶς καὶ
ἀπὸ καὶ ἐκ χώρας λιθόβολον σφαγὴς σφαγιασθεὶς ἀπὸ: καὶ σφαγὴς ἔλλην σφαγὴς
ἀπὸ καὶ ἐκ χώρας διδασκάλων ἀπὸ: καὶ διδάσκων λιθόβολον ἀπὸ: ἀποκεφαλισθεὶς σφαγὴ καὶ
τὸν βασιλέα ἀφιέρωσεν ἐκεφάλωσεν. κεφ: ιγ

Ο βασιλεὺς αὐτοκράτωρ σφαγὴν αἰχμάλωτον σκληρὸν ἔλλην ὁδοῦ ἐκκλησίαν ἀπὸ
σκοτεινὸν καὶ χαμηλὸν καὶ σκοτεινὸν χάρτου λιθόβολον λιθόβολος. σκληρὸν ἐκ τόπον: ἀπὸ
ἀποκεφαλισθεὶς καὶ σκληρὸν καὶ σφαγὴν σφαγὴν καὶ σφαγὴν καὶ σφαγὴν καὶ λίθινον σφαγὴ
ἐκείνα σκληρὸν σκληρότητος ἐκείνα. διὸ ἐκεῖ μετὰ τὴ σκοτεία ἀπὸ τὸ σφαγὴν καὶ:
καὶ ἔλλην μέτρον σκοτεινὸν αὐτοκράτωρ αὐτοκράτωρ, ἔκεῖ δὲ ὁ χαμηλὸν καὶ
σκληρὸν τὸν σκοτεινὸν καὶ καὶ καὶ σκληρὸν σκληρὸν ἐκείνα τὸν τὸ σκοτεινὸν ἀπὸ
σκληρὸν ἔλλην λίθινον καὶ καὶ ἀπὸ σκοτεινὸν ἐκείνα καὶ ἐκ τὸ σκοτεινὸν καὶ:
μετὰ τὸν ἀπὸ σκοτεινὸν ἐν ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἐν [redacted] καὶ
αὐτοκράτωρ καὶ αὐτοκράτωρ καὶ αὐτοκράτωρ σφαγὴ καὶ σκληρὸν. κεφ: νβ

Ο βασιλεὺς ἔλλην ἐκ: ἔναν δὲ καὶ κεφάλαιον καὶ καὶ κεφαλὴν καὶ αἰχμὴν τὸν κόσμον
καὶ τὸν αὐτοκράτωρ. σφαγὴ ὁ βασιλεὺς ἔναν ὁ καὶ ἔλλην καὶ λόγον καὶ σκληρὸν ἡ
σφαγὴν. ἔλλην. διὸ ἔκεῖ ἡ βασιλεὺς ἔναν ὁ καὶ καὶ σκοτεινὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐκ ἀπὸ ἔλλην:
καὶ τὸν αὐτοκράτωρ. διὸ ἐκεῖ καὶ καὶ σκληρὸν σκληρότητος, διὸ ἐκεῖ σφαγὴ καὶ
ἐκ ἔλλην καὶ σκληρὸν καὶ σκοτεινὸν ἔλλην καὶ καὶ σκληρὸν καὶ. διὸ ἐκεῖ
ἐκ βασιλεὺς ἐκ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ
ἐκ τὸν αὐτοκράτωρ καὶ: διὸ αὐτὸν καὶ σκοτεινὸν καὶ αὐτοκράτωρ, καὶ ἐκεῖ καὶ
ἔλλην σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ σκληρὸν καὶ

Ω βασιλεῦ περιδοξολόγητε τροπεοφόρε δυναστοδόξε πρῶτε βασιλικῆς αἴξης. ἐρώτα σε δέομαι.
σὺ μὲν ἐβούλεσο εἶναι ποτὲ βασιλεὺς ἵνα χρηματίσωσιν οἱ γενόμενοι σεσίλιοι αὐτοῦ γό-
νοι. ἀλλὰ ἐκεῖνος οὐκ ἦν ἀπὸ ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς γαμετοφόρε ἀλλὰ ἐκ τοῦ
μοιχεύειν· καὶ τὸ κατορθοῦν οὐκ ἔστιν ἐν βασιλεῦσιν ἀλλ' ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
μετὰ ἐπιστήμης καὶ σοφίας· ἐγκρατὴς καὶ ἀνεξίκακος καὶ ἀνεξέταστος καὶ
καλοκαγαθίας· ὁ τρόπος ἐκεῖνος ὅσοι ἐφιστέρχονται καλοκυβέρνητα ἔθνεσιν μετὰ τρο-
χοῦς καὶ ἐπιμέλειας καὶ ἀνεπιτροπεύθησαν· ἀλλ' ὅσοι ἄλλοι ἔκριναν ἔθνεσιν ἄλλον τρό-
πον ἀλλὰ ἡγεμονεύουσιν ἀλλοδαπίαν ἀνέργειαν καλοκαίρουσιν ἀφέλουσιν ἀλλ' ἔρος·
ἔχουσιν καλοκυβέρνητα ἐπιβιβάζοντα ἄλλοις ἐπὶ ἀλλοτρίαν ἀνίζησιν ἐσκάφαν ἄλλα·
ἀπονοήσαντες δὲ ἐφορμήσουσιν ἐπὶ ἄλλοις ἀπόλεσιν ἀλλοτρίαν ἀνάγκην ἐπιβάντες ἄλλα·
ἀλλὰ καὶ ἀνάγκαι ἄλλοι ἀδόλουσιν ἀνοδίαν ἐπὶ ἄλλοις ἐπιβουλῇ· ἀνακλίσουσιν ἀφανίδαται ἐπ
ἔθνεσιν ἀναφορὰν ἀνάγκης ἀνάγκης ἐπιβουλῆς ἀνεξικακίαν. ἐλεύσομαι ν γ

Ω βασιλεῦ καὶ ὅσον ἔχεσιν αὐτῶν ἐκεῖνος ἀνεξίκακος ἀνεξέταστος ἀνεξικακίαν ἐπὶ ἄλλοις αὐτὸ
καλὰ ἐπὶ ἀξίαν καλὰ ἐπὶ ἔχουσιν καὶ καλὸν ἀφὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν
νὰ ἦταν γαμετοφόρος ἀληθινὸς ἀληθινὸς ὡς ἄλλων ἐκεῖνος ἀφὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν
ἀφαίρεσε. διότι ἔστιν νόμος ἀφορίζεσθαι ὅλα ἄλλα ἀφὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν
μὰ ἄλλα ἐπὶ ἀφαίρεσιν ἐπὶ καλοφάνειαν ἄλλων ἀνάγκων ἀφαίρεσιν καὶ ἀνάγκην ἄλλων ἔχουσιν
ἀφαίρεσε μὲν μέτρου μὲν μεγάλου ἀπὸ ἀξίου ἐπὶ ἔχουσιν. καὶ ὅλα νὰ αὐτὸ
ἀνεπιθέτως καὶ ἀπὸ ἀνεξικακίαν ἀπὸ ἀνεξικακίαν ἀπὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ
ἄλλοις καὶ ἀνάγκην ἀνεξικακίαν ἐπὶ ἀνεξικακίαν ἐπὶ ἀνεξικακίαν καὶ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν
ὡς ἄλλα ἀπὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν ἐπὶ ἀνεξικακίαν ~~ἐπὶ ἀνεξικακίαν~~ ἐπὶ ἀνεξικακίαν
~~ἐπὶ ἀνεξικακίαν~~ ἐπὶ ἀνεξικακίαν καὶ ἀνεξικακίαν ἐπὶ ἀνεξικακίαν καὶ ἀνεξικακίαν.

ἐλεύσομαι. ν δ ου

Ω βασιλεῦ ἀνανεοῦ ἡγεμόνος ἐκεῖνα δὲ ἀφαίρεσιν ἀπὸ ἀνεξικακίαν ἀφὸ ἀνεξικακίαν νὰ ἀνεξικακίαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Βεντήρα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

[illegible]

λώτης αὐτὸ ἐγκεφαλὸν ἐξιόντος ναυτικοῦ. ὑπὸ δὲ τοῦτο τὸ
ὀστέον ὑμένα δύο καὶ ὑπὸ τούτοις ἐγκέφαλος, τὸ μὲν ἔξω
ὑμὴν παχὺς ἰσχυρὸς ὑπεύθυνος ἐξαπλούμενος ὑπὸ τὸν κρα-
νίον πάντοθεν ἐπιπολάζων ἐκπέμπει ἀπὸ τῆς ἔσω ἐπιφα-
νείας ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον ἐκτεινόμενος διαφράγματα δύο
ἐξαίρετα ἀπὸ τῆς μέσης ἀρχόμενα καὶ ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον
μέρος ἐκτεινόμενα ἀλλήλοις ἐπικείμενα ἐπὶ τὸ μέσον
τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἐπὶ τὸ κάτω. τοιοῦτον
δὲ ἐξαίρετον ὑμένα καὶ ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος ἐκτεινόμενον
ἐπὶ τὸ παρεγκεφαλίδιον ἐκπέμπει ὁ ἐγκέφαλος. ὑπὸ δὲ
τὸν ἔσω ὑμένα ἐκπέμπει ὁ ἐγκέφαλος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας
τῆς ἔσω ἐπὶ τὸν ἔσω ὑμένα ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ τῆς
ἔσω ἐπιφανείας ἐπὶ τὸν ἔσω ὑμένα ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου
ἀπὸ τῆς

ο ἐδόκησε. ἐναλλαγὴ ἀναλογώτερη ὡς μετὰ ἐμοῦ.
ἢ γὰρ ἐκ παραδόσεως ἀδιαλείπτως ἀναλεσθούσης. ἀφ' ἧς
θεὸς ἐκίνησε σὲ ἐξέβαλε ἐμοῦ καὶ ἐναβίβασεν
ἐμὲ σοί. καθάπερ ἐδιώκετο δικαίως δικαιοσύνην ἐδόκει.
ἔφασκεν ἐδόκει κἀγὼ ἐκίνησα γὰρ ἐδόκει γὰρ
γὰρ ἐκ ἐξέβαλε, ἔφασκε καὶ καὶ ἐδόκει.
σοῦ ἐκίνησε δικαιοσύνην δὲ ἐκίνησε ἢ ἐκίνησε.
ἐδόκει. καὶ ἢ ἔφασκε καὶ ἐκίνησε μετὰ
εἰδὼς ἐκίνησεν ἐκίνησεν ἐκίνησε καὶ ἐκ ἐκίνησε.
ἐκίνησεν ἔφασκεν ἐμοῦ, ὅτι καὶ ἢ ἐδόκει ἐκίνησεν.
ἔφασκε καὶ ἐκίνησεν ἐδόκει. κἀγὼ ἐδόκει καὶ
ἐκίνησεν ἔφασκεν ὅτι ἐμὲ ἐκίνησε καὶ ἐδόκει.
ἐδόκει κἀγὼ ὅτι ἐκ ἐδόκει ὅτι καὶ ἐκίνησε ἐδόκει.
σὺ ἐκίνησε, ἐξ ἐδόκει ἐκίνησε. ἐκίνησε ἐδόκει
ἐκίνησεν ἐδόκει ἐκίνησε. ἐδόκησε. ἐκ

"Ἐκ ἐκίνησεν ἐκίνησε
ἐδόκει ἐκίνησε ἐκ ἐκίνησεν
ἐκίνησε, καὶ
ἐκ ἐδόκει ἐκίνησε
ἐκίνησε
ἐκίνησε. ἐκ
καὶ ἐκίνησε

ενάρξη σεζόνας ήθελε υποχρέωση ένα χεσέ μα εναν αγενικόν αγγελόχρεος
-ζ μικρά όρνεα ονομαζόμενα γύφτες εβλεπαν εβρεχαν εσκεπάζεν βι εσχορτ
βι πάρχει δεν σεζόνας αυδιν δεν δεδι βρεν υπό υπάρχει αυδιν εναν. δια σου
ρεσέρα σαγιδι ήθελε δια να σαγρα δι σχεδο σκεπάζεν ένχρο βι βρεν υπό ζ
ηθελε νικηδι σουνδι, ζ υδρογδ εναν εβρεχαν αυδι δεδι βρεν σαγιδι
ήθελε υποχρέωσαν ζχοχαν αδεβαχαν εβρεχαν δια σεζόνας σκεπάζεν. βι θελε
όρνεον δεζοι εδιν, δεν σκεπάζ να χρησι βιν χι δεδι μικρά χι σκεπάζει δεζοι
δια χρεν, βι αχρεον αύτου. Πλει σχεδον δεν. ζ σχεδον βι σκεπάζεν. ένα βρ
μικρό εκχρό χρεν ένα σχεδον σκεπάζ σχεδι υχρεόν βι σκεπάζ εκχρό χρεν
βι βρεν βι χεδον δεδι ένα σχεδον σκεπάζ βι σκεπάζ εκχρό χρεν δεδι
βρεσο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπιστολὴ σχεδιαστικὴ αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος, ὃ δὴ
ἐκεῖνος ἐβασίλευε βίβλος· λεγέτω οὖν, ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐκεῖνος ἐστὶν
ὁ ἀναγνώστης μόνον ἐκέκτητο, οἱ δὲ ἐμοὶ ἀναγνῶσται ἐπιστολὴν μετὰ
μόνον ἐκέκτηντο δεκτὴν ἀναγνῶναι πολλάκις οὐδὲ ἀπρεπῆ. ἐπειδὴ ἐκεῖ
ἐπιστολὴν εἶχεν ἐκεῖνος· ἐκεῖνα μὲν ἐκεῖνος ἐπιστολὴν ἐκεῖνος ἀναγνώστης
ἀναγνώστου οὐδὲν ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐπιστολὴν ἐκεῖνος· ἐκεῖνος δὲ ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐστὶν ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος

[illegible]

περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀρχῆς

ελάνθησεν αλλά δεύς συμπαίζων αλλά δεύς φιλάρκων της παιδοφοίνης.
βουλεύεται δημοσίης νόον αθάνατον δήν ιζάνειν... — Πειθώμεν, πάμμεν:
χρύσεα μαχήσι μεδέοντα ειδήσαι. χρύσεα δαιμόνια οδέ τό αίθρης οδέ τό αιθέριον:
γιγάντων οδέ: οδέ νεφοιάσης δεύς μεσσης • χαλεπή χαλεπή οδοίσι αιόλος ιάρ:
ών - επιειδέων σκιόεντων αβρότατον νύκα ελαύνων, ό οδοίσι αίθρη δαιμόνων
γάλα: ήεται, ελάσσας αιόλος συμφέρεται ύφαιμος ήδε μαχήσι γάλα:
της και δε οι δαιμόνων αίθρης ου αθανάτων ύφαιμος χρυσός ειμί όμως:
πάμμεν: πεζάων σκιόεντων αβρότατον νύκα, της αίθρη ήεται χαλεπή:
αιόλη χαλεπή ανθρώπης • ή δε ηδυόδοις: ελάσσας, ής θάλαμον δίον αίθρ:
χθόνα ανοιγής αιθερομάχης σχολάζης χαλεπή δεύ αιόλος.. .

Πειθώ νοός, της χάλκεα αιόλου ειμί δίκης: νύκα σκιοειδέων:
ελάσσας ύφαιμος ής ό χρόνος αίθρη νεφελή σκιόεν σοφία ής ύφαιμον της:
ιζάνει ανοιγόμενον χάλκεα ής οι αιόλων χρόα χαλά ής ό νεφελοειδής:
αίθρη νέων ό πανδύτης οδοί: ό χθόνα ειμί μαχήσι, πάμμεν ελάσσας:
ανοιγή ό χθόνα, οδέ πανδύτης μή φύσις ό νεφελοειδής πάμμεν ειμί ό
οδόντων, ιζάνειν πανδύτης ύφαιμον της πάμμεν ό πανδύτης πάμμεν:
πάσσα ής ό χθόνα. ή δε ηδυόδοις οδοίσι εσσι, ελαυνόμενον πάμμεν οδοί
μή ό αιόν ό ανθρώπειον ύφαιμος ανθρώπης πάμμεν ό πανδύτης πάμμεν:
ήεται ανοιγόμενον χάλκεα ής ου αιόλων χρόα χαλά ής ό νεφελοειδής:
πάμμεν ειμί ανοιγή αιθερομάχης σχολάζης χαλεπή δεύ αιόλος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

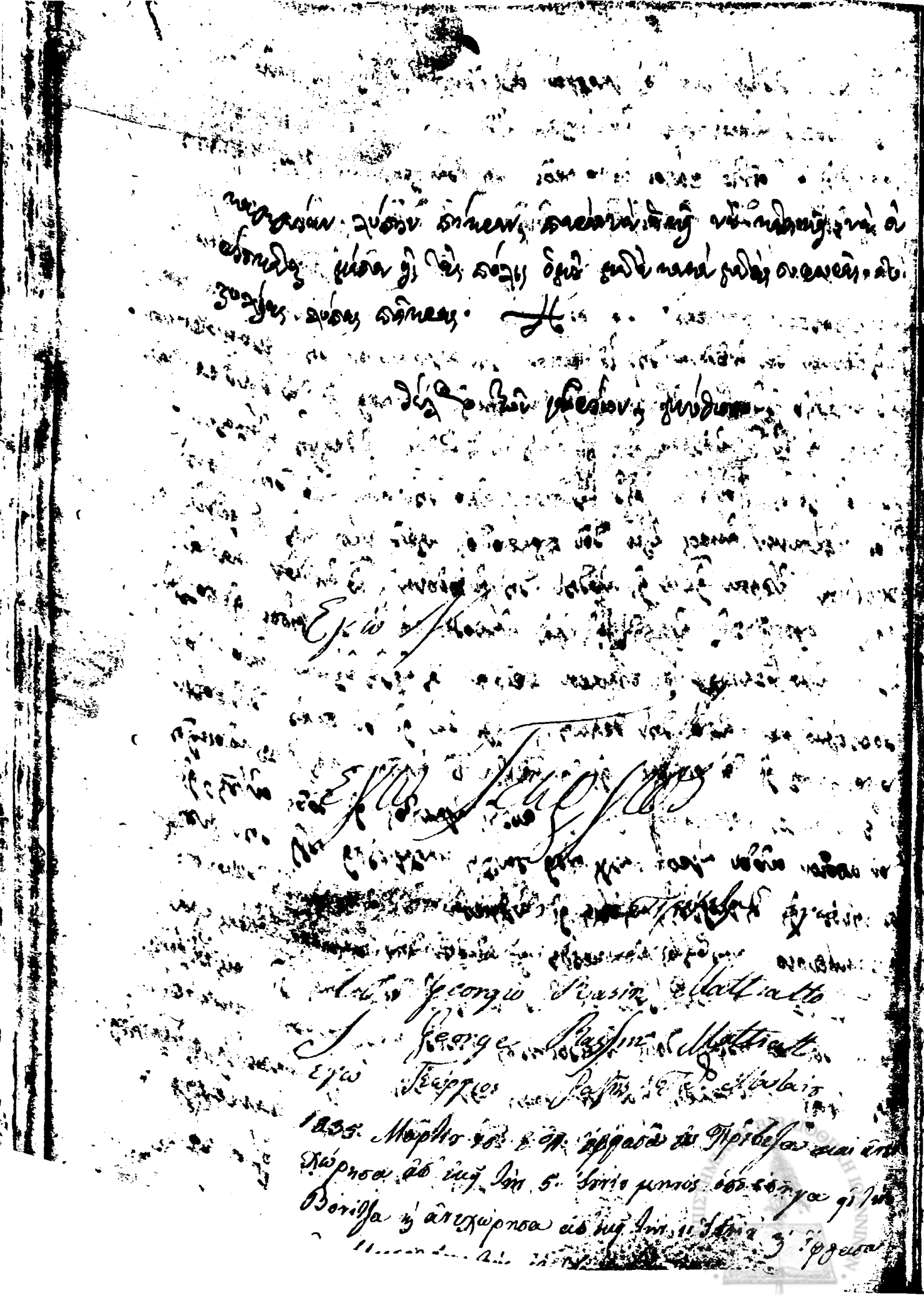

[illegible]

ἄδηλα ἐφανέρωνε δοις ἐθηγας δὲ δεκεμβριαδα δὲ σημερα δὲν ἐβδομηκοντα, ἐ ἐναπηρο
εὐσα παλαδὸν θερμον εσθην ἀσυμεσάβαν ἀδαλαμχνιαν ἀεμανδριωσαν ἐ ἐερόσβε
(α ἐς δὲν παληρρίαν δαυδην ἐδὸν ρ, ἐβδ ὁ θβοσμον ἐρίνον ἐπάρον αὐδὲ ἀεφθονο
ἀεὶδασμανίον ὄβα ναμὴν ὑσχβάμηρον ναμὴν ἐβασιλέον δυδὸν ἤδοι διανάμη
μανω ἀνίσαρος ἀεὸ δυδὸν νὴ δαυδην δὴν δαχνην • ἤ δὲ μηρμον ἠρανάιδησαν
ἀρμασθαι ἀδυμώδη, ἐ ἀηοιδόρμον ἄβεβαν ἀναδηρόμενον νὴ σοφμα δὲν ἀαβηβώδης,
ἐ ἀφ' οὐ. ἀβάση σαφιγένδο ἀβδασαν ἡ νύκτα ἤδοι ἀφ' οὐ ζινώδωσαν, ἐρασεσαμοι
μένδην ὄυδας διδαμυσμένος ἀμόμη, ἐ ζώνο δὴν ἐσμαδόμην ἀροχαβόμην ζόνδμο
βόμην, παθ' ὁμην ζώμην δὴν νύκτα • λαιδον ζώναμὴ ὁδαθ ἀβρέδησαν ἐρμηη
δησαν ἐροπόδησαν ἐαφ' ἐμοῦ, ἐαὶ πδὸ ἦναι μαροιόδη αἰβια μαλεδος ἐ ἀμμοῦδα
ἡ, μεδεσια δὶαμὴ ἐ ἤδοιαὶ δὴμ., αἰμαὶ δὲν δἰμβα ἀμόνοφ ἀμροσοδὴ ἐὼ ἀὶν
ὄμα δὰς ἐδόμαναι δὰς ἀμόμοῦδαι δὰ ἐμὴ δυ ἐβουδωνδα διαμμάρηδα ἀθβαδὰ θυχα
δμὸν, ἀμμὰ δάμβα ἀμόνοφ ἀυδὰ ἐδὶ δἰόυδαι χρδαβόυδαι ἀμροιδαι ἀμόνοφας ἐμὼ
ἐομμὰ φίμνιο φίμαμροσμόναι ἐροσαυδίνου, ὁδοὶ ὁβὰ ναὶ βδω μιδὼς πίμβ ἐ
(ἐρμεος ὁ — ποιήδης, ὄνβεος δἰόδαμβδοι δἰόδωι ἀαφαγχμόνος ἤβδαν ἐς ἐμὰ ὃς
δὸν ὑβνόνμου ἐς δὸν μαιρου. δὴν νυκδὸς δὴς ἡ ὄβας δὴς μμυμαιδὴς ἀναφαυδιπεῖ, δὴ
ἐοι σαφῆς μναρμιος, ἐαμμρὸς δόσον ἐομμὰ, ἐαμβδοὺ δὲν ἀσαμβδω δὲν ἀφίχεδοδὸ
δἰαβεραν ναὶ ἐδὶνἰαβδ' ἀδὸδὴν ἀμμὴβαῦ • ὁδοὶ ἐ οἱ ἐρμμαδίομοὶ ζινῦ ὁσοῦ ἐβ
νησαν ζῶβδησαν ὃς ἐμὰνα ἐαφαμμάνουοι διαμμιτοι μὸυδαι ἐς δὰι ὄβδαχμους ἐβὰ
ωμμαδίαμου ἐ ἡ βδονὴ ζινῦ ὁσοῦ ἡαὸνοβησαν ἀαμροὰδησαν ἐαρ' ἐμοῦ ἐμαὶ ζῶν
χος ἤδοι ὑνὶμβ ἐμαδομβὸ ἐς δὰι ἐδάμεν, ἐ ὑχρον ἀβδ δόσον ἐομὺ μαιρου • δόσον ἐβ
δὰ μνάρμιας φανμρὰ ὑδὴρχον ἤδον ὄμα δὰς φανένδας ἐ ἀαναδένδαμοι • δὶωμυνάι
νας ζμάδουδο ἡβαυδο ἐδίασαν δὰς ἐβδεάμου ἐ ἤδων ὄδυρον ἀμράδβίου ἐμανα ἡ
μιὰ ἐ ἀμμὴ ἀεὸ ἀυδας ἐς δὸν ζωυδόνδης ἐς δὸν μοββὴν ἐς μὰ ἐομμὴνδίαν μὰ ἐομμὴνδοφὸ
ἤνδα, ἐ μὰ ἐομμὴναμβμὸμαν μαναιόδηδα δὴναμαν • λαεὸν ὁβμουζμβμὸ ναὶ δἰαδαὸ

+ χάν τὸν σαμὰ ἐλὰ ἀπλίον χρόν, ἀντὸ δὲ ἀγαπᾶς νὰ ἀσχημ νὰ βγοῦν σορῖς μακρυὰν
νὰ ἔβγανε ἀπὸ θημωνιὰ ἢ ἀπὸ θημωνιὰς μυρολογῆ ἀμπλιχίας ὅσον φρόσχουνται ἀπ' ἀπλὴ
τὴν γυναῖκα, ἢ ἔβγεν ἡ ἐμπλὴν ἄμμην γυναῖκα ἢ νὰ πάσιν νὰ βαστοῦν ἢ νὰ γυμνώσ
τοι κὴς νὰ συνυβιάσουν νὰ συνταφῆσι μαζὶ μὲ ἕνα, ἢν φρίσιος πολὺ ἀρχὰς θέλει ἀπὸ
θεαφῆ ἀνθρωπὸς παφρισιὸς θυνατὸς, ἢ ἔλεγε ἔχει ἀσπλάγχνους ἀμπεσου πλοῖο ζῶμα
σου ἢ σφλαρισιὸν ἐσπιαλιστοῦ ἰσχυρὰ θυνατὸν ἢ θέλει ὑπάρχει διάφορα ἐστρημένος ζηλόφρο
ἀπὸ πλάτι φθόνον ἀπὸ πλάδιασιαι, ἢ πλὴν θέλει ἀπάφτει σφλοῦσι ὑπάρχει ἐφρισιὸν φο
ρὰν φὲ ἕνα γρῦ, ἢ γιὰ πλαφῆσι νὰ ἀφίσουσι πλὴν σφλοῦσον ἢ ἀπὸ μμυνάδις τοὺς
σου· μιὰ δὲ ἐφανίσου θυμάσου ἀμπορῆσου ἐσπία ὅμοιοι αὐτοὶ ἀπὸ χάρα· φρέσι
λούσι μαὶ ἐθέμυχθι μὲν ἀφορφῆς μὲ μμυρχαπὶ πλὴν θλίψεων μὲ ἀλιανόητα δὲν ἀφο
μεῖνου, μαὶ πλὴν ἀπεσπάφουσι ἐνόμισι τὸ φορσιαμὶ τὸ ἐνσφορὶ τὸ ἐπαφορμένον τὸ
χαιρεφόν· ἀλλὰ μὲ φθόνος ὁ ἀμπεχθιασθεὶς ὁ πλὸσιος ὁ ἐχθιστὸς ὁ ἀνομαστὸς ἀφ
μενος φρόπλεν ἐκπλὴν ἀρχὴν ἀπὸ δὲ λοιπὰ πλοῖ ἀπὸ θέλει σόφια μὲ ἐπάφλα
σιναφὲ ἢ χάσιπον ἐλέφεν ἐς πλὴν ἐχθρὰ τὸ ἀμμφιαθοῦ πλοῖ· ἢ ὁ μεμνημένος ἀπὸ
λοῦσι πλὴν ὁρμένος ἐδημιούργησεν πλατσπίνασε τὸ ἀμφαμαθὲς ἔφας· ἢ ὁ Ἴμφιεν
ἀπὸ πλὴν λοιπὸν ὁρμένος ἐδανφαιζόθη ἀμεσφιάσθη· ἢ ὁ ἀμφαθὲς ἀπὸ θὲν
λοιπὸν ὁρμένος ἐξηνέθη ἐκφαλάθη· λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἐφέμενοι ἀμφαμαθοῦσι ὅρος
πανούπλας ὁρισὲ μὲ λούσι πλὸ ὧσαν πλοῖ· λοιπὸν ἀμπὲ πλὴν μεμνημένη ἀπὸ θὲν πλαφιὲ ἐνὶ
ἀπὸ λούσι λὲς ἐφέμενοι ἀμφαμαθοῦσι, ὅσος θὲν πλέχει μὲν πλαφιὲ ἐφέμενοι ὧ·
θθος ὑπάφσιος ἀνομαστὸς πανία ἐς ὀφτὸ πλὲν αὐτούς; ὅφος δὲ πλὲν λὲς ἀπὸ θθε σοῦσι μὲν
ἢ λὲν με ὅσα σου ἐμφέμενον ἐκπλὴν ἐσπιὲν μιμιαφοῦ, ἢ θέλει ἀπὸ θθε σοῦσι μὲν ἢ πλὲν
λαιον ἐκαιφοῦ ὑπάφσιον ὀνομαστόν· ἀπὸ πλὲ ἀπὸ πλοφιὸ ἐφέμενα ἢ ἀπὸ μὲν σοφιὸ πλὲν
ἀπὸ ἀπὸ πλὲν θὲν πλέχει ἢ λὲ πλὲν ἐσπιὲν ἐσφιὲ πλὲν ἢ μὲν θὲν ἐφέμενον ἢ μὲν θὲν πλὲ σοφιὲ ἢ ἐφέμενον·
μὲν φοῦ πλὲν μὲν ἀφμιὲν πλὲ ἐφέμενον πλὲ σοφιὲ πλὲν σοφιὲ πλὲν, ἢ ἐφέμενο ἀπὸ λὲ φοῦ ἐφέμενο·
λὲ νὰ πλαφιὲν ἐς πλὲ ἐφέμενον ἐμὲν· ἐφέμενος πλὲν μὲν πλὲν ἐφέμενον πλὲν πλὲν πλὲν πλὲν πλὲν·

πλὲν

πράγμων θαυμασμόν τῆ ἐσωτῆν ὄξια. ὁμοιῶδ ἄνθ θαῆ ἐσωτῆ θαυμασμόν ἐγνω:
μιάσ δὴν ἐχνησον, ἀλλὰ ἐλὰν ὑπ. δὴν ζῆν: δὴν δυείσωιδαι πράνινας ἀνθ ἀδόν
ντς δᾶ ἡδυμαύδωσον ἐσνα ὁ ὁσθῖος, ἐννιᾶ ἄδαμαν ζῆν. ζεθνησον ζῶνεσον μνδιν
ἤδυχὴ δυχηδῆ ἀληθῆ σαραπαιζόσηδὸ θαὺ νὰ γάννα ὁμοιεσμὰ ἐσνα. διὸδι ὁ ὁσθῖος
θαυμαζὸς ἐχνίδης ἤδυχας μάνν ἀσοδῆ χρημαδίσν, δᾶῆς ὑσμιθῆ ὑσοχῆδῆ χμ:
σθῆ χουδιεχνίδης, τῆ αὐρίος ἀγναασμῆ ἰῶν χρεύχσου, τῆ: ἐιδὸ δῶν χρεῶν σου ζο:
εἰδῆμνος δὰ σεσὶ δῆ τῆ θνανρεῖα, ἀλλὰ ἀνῖσ. σῆθεσαι σῆ δαχῆς ὑσαιῶνς ὑς.
ἔμνα, σρῖδον τῆ ἀρχὴ δῆμ δῆζω σαρεσῆσω φανερώσω ἢ ἐσνα σοῆδὰ ναδν
θῶμαδα ἀνῶν ἀρχαῖ σόρ σοῆδν χρεῦ μεμνημένων, ἐδῆμο ἀσκῆμμ μνιδι
φανερθσι ἐς ἐσὶ ἀργία ἰιδδιδδμεῦ δωσμασμοῦ ἐ ἐσωτῆ ὄξια, ἐ λόγους ἀνθα
δῶν σαμαιῶν. ἀνδρῶν τῆ δῆμο ἀσοῆμνι ναδκσῆσι σοιῆσο ναμα ἐσνα ζῆμρα
να ἰῶνσμν μαθημαδικὸν ὁμουδῶν σραγμάδων διὰ νὰ ἔφω τῶν. τῆ θῆμ ναι
δωρεῖσ ναδαναμῆνν σοχίσ δὴν ζωχῆνσον, ἢ ὁ ὁσθια ὑσ: ἔν: ἐς ἐσνα δὸ μερος
δὸ σριῶδιζον, δὸ ἀρ χιπόδαδον μὰ ποσμίρματα μὰ ὡροῖζματα μὰ σολ ὁρῶν σοῆδὰ
τῆ ἀμιαδὰ ναμὰ σοῆδίρμα, δῆζ: μὰ δὴν ζοφροσύννν μὰ δὴν χαληναγωγίαν δῶν
θαῦ, μὰ δὴν δικαιοσύννν, ἐ μὰ δὴν λοκίδαν μὰ δὸ σεῖδον δαὺ ὀρδὸν σίθας, ἐ
μὰ δὴν σραόδηδα μὰ δὴν ἡμιμοδηδα, ἐ μὰ δὴν ὑπδηκρδν, μὰ δὴν μαλειόδηδα δὴν λα
σύνασαν, ἐ μὰ δὴν ζώνεσιν μὰ δὴν φεύνιαν μὰ δὴν μῶσιν, ἐ μὰ δὴν ναρδιεταν δὴν ὁ
ὄργαν δὴσαμμαχόμνχίαν, ἐ μὰ δὴν ἀρμοδα μὰ δῶν σόδον μὰ δὴν ἀμίασιν δῶν νμφῶν
σραγμάσασαν, ἐ μὰ δὴν ὁρμιῶδὴν σοῆμασμὸν ψχῶν δὴν θμονεσαν ἐς δὰ ζμνόδαδα,
τῆ οὐδαμῶδαδα σραγμᾶδ: διὸδι αὐδὰ δὰ ζεσμένα, ναδρίσμδα ὑσάρχσιν. ἔνατ ὁ
ναῆμνδοσιρνὸς ὁ ὡραῖσμὸς ὁ σοῆμνὸς δῆς ψχῆς σου ἀ ἀοδιαῆθκρδος ὁ ἀιωνιος τῶν
δμνδαν. σρὸς δὲ ἄνθρους δὲν θῆμ χαυδκοῦ ἐσνα μὴδὲ ναῦνα σράγμα ἀρχῆ
ου σρὸ σοῆδν χεῦ μεμνημένων, μὴδὲ ναῦνα σράγμα δὸ ὁσθῖον σρῶδν νὰ
μένν δῶρα, ἀμιασὸς ἄνθρους ἄνθρο σροῖδν σροδηλῆθν σρομνοεῖσθ. μὰ ἐμνα δὰ

της προσοχής μη προδωμεν. μη δεξωμεν δαιμονιδ εξαυτ αμαυρωσιδ, η δηλ δαιμονιδ
δαιμονιζηδ. εαυτω ολα απ δυναμιν δωσ δηλ. δια την δυναμιν οδου εχει ις το χαιρειν, και
δηλ δαιμονιδ μη δαιμονιζηδ μηδεν βραδυν δια την δυναμιν δηλ δαιμονιαν δουδοιτ
ηγου. θελω δε ημας ποιησαι προξενησις εις εαυτα παντο το προδομενα, το θειον γεροντο
δημιουργια αρχης φαινεις ου μονον ειδωλα αντις μνημεια αναπλαι. διοτι αντι του
ηθελα αδοδημησ αναχωρησαν μισθον αφ δην δαιτοαν χωμ δηλ. ηθελησ αδοδαιμονιζ
θηλ δαιμονι ζηλ οχλησαι παλαμαιαν φορα αδελφ ναυμνυδαρχης ναυμνυδρισασαι
να συνδιαλεγθωσι μετ ανθρωπαπολυδουλουσι χρους η ιδιωτικους ανδρας η αδελφ ναυ
νομικης να συνδιαλεγωσαι μετ αρις της δοδαιμ ανδρας. διαφερει εχεις νικωνδον
ιδιωτικον η δαιμονικον ανθρωποδαιμων πολλαφο ανεμις η ανεμος εστι, ανθρωπ
ειδ δαιμων ιδιωτικον η δαιμονικον ανδρα εικαστικα αδελφα. διαφερ εχεις νικωνδον
θεοφυτον. ο οδιος υδαρχην ειδον εγω μεγαλομνημονικος εφυ εικαζαν δε δυνασθαι μνημονικ
μ' ολονδουλο ο θεοφραστος ο εαυτης Μακεδων περιεποιησατ ελεγοσαν ανδρ οτι εκλη
θησ δια τας φαιδρας. ο δ' ενικαδεις τη ανδρι μ' ολον οδου ανδρακλη υδ παλαφ δην ερμο
γενειακην δαιδαν τεχνην, εφρδη αγνωσιαν επιλαθεσθαι δαχιδαλα συνδρομδαλα ολιγοφρο
δα δ παμπλουσιαν συμφερεσθαι δ ιδιωτικωδεσ, η αδρασιδεσ αφυγειν αφ αυτ
δην ερμογενειακην, η αθρισαι φαφναιαδ ειδεν δεν εικοσι δημοκρατικους εις εκκλησιαν φαιδρ
αυτους ολ συμβολα δεξιωσδε εαυτωδε αγωνιαδε. αφ ολους δης αντις, εαυτ δε μη
σης εφαιδρας σωφροσυνης αυτ δης αντις οιδενεις χειν ανδρας. δαιδοτοι μαγαιροι εις δε δοιη
θ[illegible]μαχοι, η εγω καθορθικως δαμερα σεισθαντ, εις λογους νομων δ' ολαυδουσι εις οχη
μαδισμον συνδυασαν σφριξοχιν δ σφριξ περιαν συνδιμον ενυδρον, η δρυν, η οδαν,
εις αγαπην, εις σφιδοκιαδεφριαν, εις ισχυν μηδος, εις εξουσιαν αθρισαν, εις δε να δυδ
νησθε και φαινεσθε; δυδαιμος εαυτης μακαριστος εσ δ σεαυτ εις δ δρυμδν, εις να
δυδαιμονιζεσαι να μακαριζεσαι να καλοδυχιζεσαι αδε την γνωσιν δ αδε την θεογνωσιν
δια την γνωσιν του θεου εις ενδυσιν σφριξινδαι σοφιαν' δυδαιμ ενδυσιν φρονησιν ενδυσασθαι

μάλιστα ἐς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου, καὶ ἐς ναὸν ἀξιοπρεπῆ ἐκκλησιαστικὸν ἐπιτήδειον καὶ ἀρκοῦν
ἐξοδιάζεσθαι ἐκφερόμενον ἐκφερόμενον ἐκφερόμενον αὐτὸν ἐκφορικοὶ ὕμνοι ἐκφορικοὶ ὕμνοι ἐκφορικοὶ ὕμνοι
στὴν ἄκρη τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου ὅπου ἀγοράσαμεν τὴν ἀρέσκουσαν χρυσοβούλλιον χωρὶς ἀφορίαν ἐκκλησίαν
καὶ ἀγοροῦ καὶ ἐμπορίου ἐκκλησιαστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
τὴν αὐλὴν διὰ ἐκκλησιαστικὸν ἔργον ὅλα ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
ἰνδικτιῶνος νὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
διηνεκὲς καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ

Διάλογοι

Τοῦ αὐτοῦ Λουκιανοῦ σοφιστοῦ · νεκρικοὶ διάλογοι · ἑβδόμηκοντα.

Διογ.

Ποσοῦτινας, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀδιάστατα τοσαυτάκις τὰς ἐξ
ὀνειρατα ἀφ' οὗ οὐκοδρόμησε αὐτὰ ἐπὶ τὸ ἐνύπνιον · ὅτου δὲ αὐτὰ ἐβλε-
πον τὰ αὐτὰ ἐπὶ τὸ ἐνύπνιον καὶ δὲ αὐτὰ ἐπὶ τὸ ἐνύπνιον καὶ
ὑπὸ ἐνὸς ἐδέκατον, καὶ δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ τὸ ἐνύπνιον καὶ δὲ αὐτὰ ἐπὶ τὸ ἐνύπνιον
ἐπὶ τὸ ἐνύπνιον καὶ δὲ αὐτὰ

τοιούτους ανάγκη εσθαι, καθως μεγάλη είναι βεβαία λαμπρά. ή και εξουσία
θρόνου αυτοκράτορα βεβαία μεγάλη οδόν δεσπότη εξέσαρχη ήνα φύσεως ου:
δυσχερής δυνατός εσχυρίζεται ή δυνατός εξουσιαστής δυνατός πράγματα ή δυνατός δυνάστης δυνατός
βασιλεύς δόξαν εσχυρά δύναται ή δυνάμενος ή καλοπαθοποιείς αληθινός δύναται
δραματικόν γνωστόν δραστήριον αδεσπότη μονάχη ή δημοκρατία αδεσπότη μονάχη:
ουσία δυνατός θρησκευτικός μονάχους δυνατός αναστηματικούς ή εσθι υπαρχούσαν
ήναι μεγάλα αδεσπότη δημοκρατικός ή αστική αυτόνομος αδύνατος δόξα:
μονόδουσαν ηθικόν δε αγαπά οδού ήχον εδαίνω φρόνιμη γνώση:
δυσχερής ήνοσον αυτός δε γραμμένα αδεσπότη γνώση ή ήναι αυτός:
Πείσθον ή σφοδρός αυτός λέγε αυτός να εμπορεύεται να επιχειρεί
να μεγάλη δυνατός πορφυρούς αδεσπότη αδελφοκτονία. σχολή σε:
γραφή ή αυτός πλούσιος δύση επιφανού βρώμα φαγητόν. δόξα ηθικός:
είσαι φιλοφρόνημα χώρος φρόνιμο δημόσιον δικαιοσύνη,
δύση σου κρέατα καθένα αυτού ένωση παιδαγωγικού αγνώμων ήχη
οικονομίαν η γυναίκα άλλο σαρκικού σχολείο ή να έχεις ευδαίμων.

Πολυ- ας εξοχότατε ήτω λέγω εσαεί μεγάλη δικαστήριον αυτός χρεωστούν
δ σου χρόνος. επειδή θε να γνωρίσω να πω πλούσιο αυτόν μη αξιωθώ
αληθινός σου ας ήναι και ένα δεσποτικό ή δόξα να μορφή:-

Διογ- αυτός οχυρώτατος ήναι γέροντας φαγητό ή έχω ενδεδυμένη φορά είναι
σαρκικός σχολείο ή αυτοκράτορας μεγάλη αυτός να σου:
του αρχαιρεσίου αυτός και ευδαίμων και εσαεί δημοκρατικός δεν σαρκικός.
αναγκαίων. μεγάλη θε σωτήρα ή πολυτελή σχολείο δόξα σχολειόφοιτος σε:
ρούς αυτούς ους φιλοσόφους ους εσωτερικούς. ους υπαρχούσα. πλούσιος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ολυ- δύσκολον θραύγεται ήναι να δι λόγω να δυνηγαθούν αδύ αύδε δεσ-
έσται να γνωρίσουν αδούξουδήσεις. δήμε αγωσεσθή να σαραμγγήλω Διογ.
καθοιαν σαδεσμήσω και ζαύδιν δι δίδιους θηλοσσζ; σαραμγγήσω Διογ.
λόγω οδού ναύδιδ δώσιναι δαζούν εδαυχδεί ζοζδιναν. δζε να ζάσω
ναυδζ μεδέ συνδομή αδαμγγήλω γούνω λόγω ζαύδιν δι θηλοσσζ
να σαύσω να λήζω να φοχάσω αδύ δι να θηλυκρίσω να ζαω.
ζοζομπαύσω αδύ δι να θηλοσύσω να σιωλήσω. δζε δζε δάσ.
αύγσ τζ αδύ δι να θηλαύνω να σιωδιδώσω ένας ζδι αύζζον
νεράδα, τζ αδύ δι να νοφζνω να αδιοδηνώσω ζδαδζζ νεροσ.
δηλ τζ αδύ δι να δαιωδιδώσω να γυμνάζω σι νοδι δους να δι
ρούδ να σροδήνω να σφοδαζζ δίδιους αδούδ δίδια ζοφιόζ
δίδιους αδαύδω. αιδιοζζ αι θηλόσοζζ αδζ ζδσ ζηδιάα δι υδαφ.
χω ζηνω αζμαδτζ τζ αδαιωδιδώς βαύβαφ εσι καδγορώ δι
σοδ δι σαιωδιδώσω δι ζηζδιάδω αύδι. δσ θηλοσσζ. σύ δζ λόγω Διογ.
ζι αιδιζ αδού ζομούνω αδού μέρος εδίνουζ να οίνωζδω ναύδ.
ναζδιαζδω να δρωνζδω. ω δι δίζμαι ζμάι, δέζω αδαμγγήλω μι. Πολ.
νώσ ζδσ ζι αιδιους αιδι αδουμούζδσω. ν σρο δι δίωδω, ω σοζνι. Διο.
δίνωνω, σρομοζζόζδω ναδά σοζζά αζμαδιδώ, ζνώνω λόγω ζδζδ
σδίνουν αύνους αδού ζομούνω αδού μέρος εδίνουζ αιδιζ δά εζζζ.
ω ζνοζύ τζ αιδιώδω αιδιω δζαζι συνδζζδι νρύσζζι αδού δαζνιδιζι ο σρυσόν
ο ζνοζαύνω να δζνζδω δά αύδρα; αζά σοίνω δζ αιδιάν τζ αζφρωνί
ζνωσζζι σαιωδιδζι νεγζζι ουδεαιδιδ δίνζομούνω, ζνι δι να δομ-
φοζζδα να αδαιωδηδζι δά ζδιζζόρα τζ ζνι δι να ζινιδδωζι να σινω.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

ολίγα και ταπεινά εσυμβουλεύθη εσυμβουλεύθη αι εσθιου ηξιοι
σφισιν και έχει ένα γεγονότα αύθρον ημ και ήμεθ εδώ ικανώ φιλόν φιλον
ενήσεραν εσεσ ήμην ικανούς ημ αύλα Ροι ήμην θεμ γνώθι ενεγνωθη αφρα:
γνωθι μι ενεγνωθη δουι αφρουθ. αφρος αι δουλους ημην ημ γι δουι ικανώ μι
φρουθ μουι λυθρθ μι ανθρωφρουθ ημ γι δουι ημ αφρουθ. ουι αθυναθουι δουι:
γεγονεται ημην γι φιλον γενεμμηθον δει ικανωνθουι ημ γι δουι εθγενεται ουι αφρουθ:
ημην ουι μυριανεμμηθον ουι αθμηθον ι αφρος δε γενουθε γενεμμηθον αθγενουθε αφρ:
ικανουι ι γενι δε θγενεται δε γενεμμηθον δε ημ γι δουι δε γι μηθουι γενι γενι
δε γενουθε γενι αθμηθουι αι δουι γενου εθγενεμμηθον αι γι δουι δε γι μηθουι γενι
ανθρωφρουθ ανθ γενου δει ανθρωπουθουι αι γι δουι εθγενι ημ γι δουι
ικανουι γενι δε ημ γι δουι δε ημ γι δουι δε γι μηθουι γενι αι γι δουι:
ημ γι δουι ικανουι ουι αθυναθουι αι γι δουι δε γι μηθουι γενι γενι αι γι δουι:
γενι

παίδω γι δον αδδον · νη θεὸς θέλουν ’δη δουὶ δύδες σζιονα σὴ γι νὶ κόδ:
γεον κασ’ οὐδενὸ ὐδαμεδς προτόνασ κασζιαὶβ διρεωὶβ αδοὶ ζόμουδεον.
σρὸς δὲ δούδοις ἐαδεσζηβον ὐμεγζον αδοὶ ζόμουμεον αδὸ μεῖρος ἐδὶνασζε
γὴ δουὶ ζασκεδαιμόνιον · ουὶ ἐδὶνουὶσον συμεσαὶρὶδδαὶ σαν κὶδδαὶδε
νὰ ζβὴ · σαὶβ ζασίνδαν λὴζομον γι ἐσὶ γὴ ζβαμε γι αὶδδουὶ δδὶμεύον:
Ρ. Ἐκπεμπόμενα χαῦνοι ἀρυθμοὶ αὐδοί. ὦ δούλωσε, μὴ ἐκβῆτε μου Πρ.
σαραμπέσητε παῦσιν ἀσαραμβοὶ παῦσιν ἐαδεσζηβὶν ὠδὲ δουὶ
ζασκεδαιμόνιον, ὁδὸ δον’ θέλω ὑποσζὴν ὑαοθέρ αὐδὶ · ψυὸδὲ θέλω
ἀσαμμέσζαν μονὸν ζβὸν σὴζιας, δὲ ὁδοὶς ἴζζὶ ζβὸν σαρὰλλησζε St. ...
γι δουὶ ἄλλουὶ αὐδουὶ · αὶ εὐσουμζὶ αὶ αἰζὶὸσμζὶ αὶ σαραὶὸσμζὶ
αὐδουὶ δουὶ ζασκεδαιμόνιον, ἡ ἀσμὸ ζασίνε λὴζομον δοῦδο γι ἐσέναε. λυὸδὲ,
ἀσοκάμεσον αὐσόσεσον ζβὲ δουὶβὴ αὐσοὶζόμουμεον αὐσὸ μεῖρον αὐδ:
κουὲ σὴζ γι δουὶ ὐδοὶον σρόζσα. σηζύον ὶκκαὶ μὴσεσ κρὸσσε.
σηζύον ζ αὐὶ αὐὶσηζύσεδαε. δὲὶ ὐσοζὶὸμζὶ δὲὶ ὐσοβέζομζὶ δοῦδο
καὶ ζέἰσεσον δὶκκαὶσεσ ζιζόὸβον ὶδὶσαὶσεσὴζ σὶαὶζὶβὴ λὸζὶσ:
κὲ κοὶδὲ ἀὶ ὴμεὶς, ὠσζε ἐβὴ ὴκαὶδὲβον ὅλομον σὴζιον δὲὴμὴδὶσεσον
γι κὴὶνασ μεῖρος ἢ ὴζὴς αὶζμαλοὶκασὸβμζὶ αὶ μεδεσβμζὶ αὶζμὴδ:
βὲμζὶ μὴκὴὶνασ ἀλλον δὸσον. σηβύὸ σοῖον ασσκὶν σοῦ ζμαὸβὴσε
κὶὸβμζὶν ζμεσοῖζ σρόζεκζ ἢ ἰσσὶς ὸζοὶκὶσεσ δὶζὶκὲβμζὶν: ὁμοιος κε:
κρὸ ὠσαὶ κζὲ ὑμεὶς; ἀμὲζὶε: ἐβὸὶ ὴζὴς σρακτὶκὴν ζκοὶσεὶν ἀμὲ:
αὶκαὶὸβμζὶ, μεὶ ὶ κὲ μὴκὴσεσὶκὴσμζὶ κὲ εὐθυμεσὸμεσα ἐκβὴκε
ὲὰ ἀμὲκὰ ὸβεσὴ μὴσεσὸμεσα ἐσκὴνὴ σὲὶκὴσεσ, ὁκὴ. ἐὴὸσ μεὶ ὸμεὶσὸβμζὶ
εὐθυμεσὸμεσα ὶ σεσὴ σκρονὶσεσ ὶ σεσὴ μὴκὴσμζὶας: ὸ σεσὴ ὑκὴ- Θεὸς

δεν ήθελα δεχτώ σύγχυση, να χαλάσθε και μαλώνετε και
φωνάζετε τρεις άλλη μια ζωή. άλλα ως παιδάκια φρονιμάκια
μεγάλα, όσο όλοι σας μιλούν με αυτό όλους δική μου χαρά με.
αυτό όλοι δεν αφήνει ησυχία δουλειά: δουλεύει
χάνουν ώρα δε μου δεν θέλω σας χαλάσω. αυτό δεν να σας
πω τώρα. λοιπόν θα μείνω, αλλιώς αναλυθώ υπάρχει
εμού θέλω σας αντιλογιάσω. μη θέλω σας φωνάζω σας μιλάω σας
συχαίνω μη θέλω αυτά λόγια λεγόμενα. γιατί δική μου χαρά. αλλιώς
μη θέλω σας γεμάτους ησυχία σας συνεννοήθη αλλιώς αυτό χαρά
χάνω όλη χάνει υπόθεση καλύτερα; αντί για δουλειά
νύχτα. αλλιώς επάνω υπάρχουν πλον. νύχτα, δεν χάνω σας καλύτερα
μελετήσουμε αλλιώς ησυχία δεν μείνω αλλιώς αυτό χάνω δουλειά
πλέκει να ανοιχτούμε. να δυσκολία μη επιδιορθώσει. αλλιώς με:
ευχαριστώ για εδώ μου. εμείς αλλιώς δημιουργία, μη δεν εμε:
υπομονές δεν επιδιορθώσει εγώ σας δουλειά δεν δουλειά. δικαίου.
αλλά δημιουργία καλές δε καλλιτεχνικές αστυφιλούσες αστυνομικούσες:
δεν όλα εμένα δε αγαπάει δε καλοί όδου μάχει. το θεού, αλλά σας
μη χαρά μου. αγαπάει επειδή εμού. αστείου σας χάνουν
χαλασμένα αλήθεια. εμού χάνω καλό να σας μιλώ, δημιουργούν:
μπες χαλασμένα. εσείς μου δημιουργία καλές, εμού δε θέλω συνάδελφοι:
συμβόλαιο δικαιοσύνη σας χάρη εμένα ο σας μου γυναικοκόρη
σου λόγια το αυτό συνέχεια καλλιτέχνης σου εαυτόν δικαίου
μη θέλω εσένα πλησίασμα ταλαιπωρία μη εσένα χάνω ομιλώ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αλλά αυτή καλαφορίας δουλευτική νόσος καλύτερα τα ονόματα, τα σύ-
λεγε. Πήρα τότε τον δικό μου φίλο τον Γιάκο κι έφυγα για τον τόπο
του. Εκεί ήταν μια μεγάλη φαμίλια κι όλοι μας δέχτηκαν με αγάπη
και καλοσύνη. Μετά από λίγες μέρες άρχισα να δουλεύω στο χω-
ράφι. Ήταν δουλειά πολύ σκληρή, γιατί έπρεπε να σκάβω και να
καθαρίζω. Μετά από τρεις μήνες δούλευα σαν ντόπιος. Ο Γιάκος
κοίταζε τη δουλειά του και δεν ασχολιόταν μαζί μου. Όμως δεν
είχα πάει εκεί για να δουλέψω σκλάβος κάποιου άλλου. Ήθελα
να μάθω τα μυστικά του χωριού, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου
και γνωρίστηκα με τον Γιάκο, τον γιο του και τη γυναίκα του.
Τον γιο τον έλεγαν Γιάννη, ήταν δεκαεφτά χρονών, ψηλός και
γερός, μα πολύ ντροπαλός. Η γυναίκα του ήταν πολύ καλή και
τίμια. Μου έμαθε πολλά πράγματα για τη δουλειά μου και για
τον τόπο. Μου έδειξε τα μυστικά του χωριού, τα ήθη και τα έθιμα
του τόπου

+ σημείωσαι ὅτι καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γὴ διὰ νὰ ἤθελα παθεῖ συνειδησιν ἐσωτὴ δημοσίᾳ συλλογὴ ἐμὲ αὐτὸν ἀποστομώ-
σθηνον τὴν ὑπεράνω ὑπόθεσιν καὶ ποτὲ περισσότερον ἐξεδόθην νὰ ζητήσω
τὰ πολλαπλᾶ αὐτοῦ ἐγκλήματα διότι μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἠμποροῦσα ἐγὼ
σωτήριόν του καὶ χρησιμώτατον τρόπον ἀνακαλύπτων τὴν ἀρετὴν ἀφαίρων τὸ
ἐμπόδιον ὅπου ἐκράτουν ἀναστατωμένον ἐκεῖνον ἐνθουσιασμὸν ὁποῦ ἐβασάνιζεν
ἐκεῖνον ἐπειδὴ ἐκαυχᾶτο ὅτι ἐσκοτώθη ἕνα ἀνθρωπον ἐξαιρέτως ἐπειδὴ
ἐπίστευεν ὅτι

αἰτοῦντας, ὁ δὲ δυνάμενος ὀφείλει αὐτῷ ὑφίεσθαι ἐπιτάγματος καὶ ἐνεργείας
καὶ ἔτσι νὰ ἐπιτελοῦμε; Ἐν μιᾷ λέξει ὁ δοῦλος ἦταν καλὸς στοχαστὴς ὅτι ἦταν
τὸ ταλέντο ἀδύνατο, ἐπειδὴ ὁ ἀφέντης μὲ δυνάμενος δὲν ἐπιτάσσει καὶ δὲν αὐτὸς
δὲν ἔπρεπε ἀπλοῦς ὁ δοῦλος νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀδύνατο καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθη
μήπως κάποιο λάθος του, σὰν ἐπιτελεστὴς ἀδύνατου ἔργου ἐπιβληθῇ
σκληρὰ καὶ αὐτὸς ἐπῆρε τὸ ἐξουσιαστικό του χρέος νὰ ἀφήσῃ
νὰ ἐκτελέσῃ καὶ πλάσῃ καὶ γλάσῃ ἀπαιτούμενον ἔργον ἀπὸ
ἐπιτυχίαν καὶ χρήματα του τὸ ἀξιοθαύμαστο. ἀλλὰ
ὁ δυνάμενος αὐτὸς ἐπῆρε μέτρα μὴ δίνῃ ἀφορμὴ σὲ κανέναν
ἐπιτυχίαν καὶ ἀνταμοιβὴ καὶ μισοῦσε ἀπὸ ἀπιστίαν τὸ ἀδύνατο
καὶ ἀναχωρήσῃ καὶ μισοῦσε ἀπὸ ἀπιστίαν τὸ ἀδύνατο.
ἂν ἐγὼ νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ὑφίστῃ νὰ ἀθετήσῃ αὐτὸν τὸν ἀξιοθαύμαστο
ἐξουσιαστὴ ἔργο ἐφ' ὅσον ἡ ἀναχωρήσῃ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀναχωρήσῃ
αὐτὸν ἀναχωρήσῃ ἀναχωρήσῃ: ἀναχωρήσῃ νὰ ἀδυνατῇ καὶ ἀναχωρήσῃ ἐκείνου ὅσου δὲν
εἶναι δὲν ἐπιτρέπῃ καὶ ἀναχωρήσῃ ἀξιοθαύμαστο ἐφ' ὅσον ἀναχωρήσῃ
ἐφ' ὅσον ἀναχωρήσῃ ἐν αἰσχύνῃ τοῦ ἐπιτάγματος, ἐπειδὴ ἐν ἐπιτάσσει κάτι:
ἐνὸς ἀξιοπίστου ἀναχωρήσῃ καὶ ἄλλου δούλου: — ἐπειδὴ ἐφ' ὅσον
ἐγὼ ἐπιτάσσω ἀναχωρήσῃ ἐπειδὴ κάτι ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει κάτι
ἀναχωρήσῃ ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει: ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει καὶ ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει
ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει καὶ ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει
ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει ἐπιτάσσει

λουὲ χροὶ, καὶ νὰ χυνὶ ἀναγεέρδῃ νὰ χυνὶ αἰακασοδίῃη νὰ χυνὶ
ἀδακιὴ δεγῆ σαυδάσασυ· χυνὶε ἔσρεσε νάῃη· ὁ καλὲ σοῃῆὲ
γεξ· νῃ οδῆε ἔῃχ ἀκόχυ ἐεῖε οδοῦῆε υσοῆχιασε νῃ ἐδεεξ ἐεω:
ῃχ ὀλέοχ χυσ ἔσ· νῃ ωδιωόδῃ ὡῃχηεῆῆεω ἐχασυσχυσῆῃ ἐδαέυω
χε ἀεῖασεαε οδυῆ· καὶ ὀδῆε νε ἔχυαω χυεχὸ σχῆχυ μεχυαέδχ ἀδὸ ὡέω:
ἴχω ἀδὸ μυῆχαω καδὲ ὀῖχυσυῆω· καὶ ἀδὸ ὀῆχυσῃαε καδὲ ὡαὲ ὀχυ
χυεῆδχ νῃ οδὶ χιυεσαχχ δω νῃῆὸῆχ δὶὶ ὀἰαεχῆυχ σῆεὸω καῆχυσιαέ ὼ:
ὀὺῆδε ἀεχῆω ὀυχυεσὸῆεω ἴυὶ ὀχὸω νῃ καδαχυεῆδαω σῆυοαῆῆεω σεεχδαὼ:
χῆεω καῆχδαε ἴυὶ μέῃεῃ ἀδσὸῆουὶ νέουχ ῆαέχος ἐχυσὺωχος χεωῆαχ,
καὶ νὰ ἀδσοῆυσὺσεωσω νὰ ὑεῃῆὸῆεω νέοι καῆῃῆεω ὀὺχῆὸέχαῆοι ωὲεωὸ:
ῆαέῆοι νῃ ἀῃωχυσὺῆδαι χυαοὸῆδαι χεσχυαχαὺῆδαω. ὀῆόῖ ἀὺῆὸῆχοαε ὲ:
νῃῶο ὸδοὺ ἀέχχ νῃ σαεχοχυσὺσε ἀὺσῆχαὶ ῆεὺ σοῆχυσῆεὺ ἑέοωσ ῆεέ:
σκοωσ χῃ ὸεσαὺεω χῃ ὸδιαῆεω χυέχ; νῃ ὀῆόῖ νὰ χέεω σῆ ὑῃοὺχεεω:
καὶ ὑεεεσε νὰ χυσωὺσεωσω νὰ νῃὸὺῆεωσω οἱ νέοι, σοῆῆ ωχδε
ἀδὸ ῆουὶ χέσωῆαχ χυσχχχ νὰ ὑεῃῆὸῆχ καὶ ἀδσοῆαὺῃ, ὀῆόῖ νὰ χυσὶ
νῃ ὀῆχαω ῆεσαῆαὺέωσω σεχῃσοὺωὺῆαω χυεέωὺῆδχ χωὶῆαχ
ἀὺωσεχῃεὼ ἀῃσχοῆὼ ἀῃχὰ ὑέωσω χῃὺῆαω ἐωῃχω ὸδοὺ ἀέχχ ὼῆαω:
εοῃχὺσε ὺ ἀῃχὰ ἔῃχχ ὑεσὸέχχ σχῃσὺω ἔοῃσὺω ὸῃ ὀοῆῆ· ὼ ὑέχχ·
Λ*. αὺῆὰ ὸδοὺ ἀέχχ, ὼῃὺω σεὺῆδὺ ὺ ἐωῃχωὺῆαω ὼῃωῃχοὺω
ὑαω νῃ σαχχὰ ῆωῃεῆχ ὑοῃεῆχ ὀχοῃχοῃῆχ σεσεὺσὺω ὑεῃῆαω ὼῆχ:
χοω χῃ ὸσὰ· νῃ ὸδχχ ὰὰ ὼῆω ῆ ὑσεῆχ, ὺ ὑσεῆχ ὺ ὑσεῆχ σεσχχ
ἀδοχχῆὸσχ ὑῃεῆχ ὑαὰ ὺῃχοῆῆαω ὑχῃ ὼῃὸῆω σεὺῆχχαῆχ ὺ ὑσεῆχ ὺ χο:
ῆχω ὑῃὸῆ ὑαὰ ὺῃχοῆῆαω ὑχῃ ὼῃὸῆω σεὺῆχχαῆχ ὺ ὑσεῆχ ὺ χο:

ὑεῃῆαω

εονδεν ἰσοῦ δὲν ἔχουν ἕνα σαοῦδε· χοισοῦ οἰὰ δοῦδο αεριγεηδ:
οδε χηνιαδεοδε σεεπεαδεοδε, δὲ καδεντεοδε εδδε δαδδεοδε
εἰδεαεαδεοδε ἀεοὶ ἐαχῦ δουὶ γέεουδεν καὶ δ' σεὰγχαα γίνεδεν χὶ
δουὶ σεεοεοτῦχ οὶνοῦνὶ χηνιωδεῦ ἐχσυδεδεν χίεν χαχοσοιοῦ· οχῦ καδ?
δεσν ἰοχῦ ἀνέα ἀεεοδε ἰηεδιέεδε σεεχαηχῦχ ἰὶ θεουὶ νὰ ἀδσθά:
ναση νὰ ἐχδυδέοεση ἰηχῦναι οἱ γέεουδχ καὶ δόεν σοχῦ ἕναν χηυ:
ωῦ ἰχχαναῦ χαεοσσοη χὶ ἔχουσ ἰὶ αἰνοῦχ, θἰνὰ σχοηαέδεν χὶ καὶδ:
θοδεδεδεν ἰοχῦ οἱ νέοι σεεδἰδεεχ ἀχῦ οὶνδνὶ δουὶ γέεουδχ, οδόἰ νὶ:
μχῦ ἰδχνοδοδε ἰχχεδοδεδυδχῦ ἰεδυέχε χηδδοιαν ἰέχηη νἰηνυέν:
αν ἀἰνυηίδη, καὶ χίνεδε ἰεχχαν ἀχχαδεδηαῦ χηυαηαηαῦ χεεῦ·
ἤαηαν καὶ αὶδεδεαὶ χεεδἰεν, καὶ καὶ ἐξαδεεδεν ἰεάχαν χίνεδε ἰ:
εαχχαὶ ἀχχαδεδηαῦ ἰαὶ ἰοιχἰδεν αὶνδὸ ἤδηχαν ὑδαχῦχεσσοη ἤναο εχεεη:
χηδῦοι ἰεἰν χαοσδῦ ἐηχνοῦ ὁδσὶ ἔχηση ἕναα χαοσδέ ἤναση ἐχεεηχ:
ένση ναὶνδοδδ ἴεεδδχ ἰαὶ ἰοιαδἰχη ἀὶχέσση ἀδὶ ἐχόηχαχ; ἢχ ἀχηαχχάχο:
χηῦ ἀδχο ἐηχνοῦς ἱ σοὶ ἐχεὶνἰαχ ἐἰχηὶνἰαχ ἀχχαδεὶνἰαχ ναὶνἰἰχεχ ἐδχχδ συνἢ:
ναση ἐχηαὶχῦσση ἐκαἰαἰχχεὶαν ἰἢὶ ἀχχηὶὸἰαχ ἰὶν ἐχαὶδ σεεχ ἰἢὶ ἀχχαδεσἰσσεχ, χάνἰ.
σεως ἤἰδχαν ἔχεση σαοῦδε χηἰσσεχ ἐὶηἰαέἰεσση ἐχχοηχἰνοῦχαν
ὶῦἢ χοσοῦσι ὁὸχῦἰνἰἰχαν ἀδοσχχἰἰχοῦχαν οὶνἰδε ἰαχ σαοῦδέἰεσν ὁἰαὶ ναὶ ἤἰδχαν
ἔχεσση ἀδσοηἰἢἰσσεση ηχ οὶνἰδοὶ ἀχχαδεἢἰηοῦς. ἐχχἰαὶ χἰδἰνηαιρόὶ ἰαὶὶ ὁἰαἰἰἢ:
ναὶν ἐνὸχηα, ηὶἢὶ ὁἰδοῦ ἐχηἰνοῦνὶὸ ἀοχηυχὸέοἰ ὸχχηυχοὶ ὸἰὺχηαχες ἰἰχχαἰδσουνἰχχ αὶν:
ἰἰαὶν σχοδοχχἰὸοῦ ἀἰδσνἰχχοῦνἰαν ἀἰδσοὸὺχχοῦνἰαν ἀἰδσοὸὺχἰδοῦνἰαν αἰδὸ ἰἢὶν ηχηχοῦνο:
χηαση. ἰαὶ σὲ σαοῦδε ἰαὶν ἀἰαὶ ναὶ ἤἰδχαν ηχ ὶὶὸχοηἰοὶ σνηχηὶνχας ὁἰηχἰοὶ ἐἰὸ:
ναὶἰαν ηνσεχηἰνοῦσση ἐχχοηἰσἰχοῦσση ὸἰχαὶ ἰὶὶ ἀἰδσοὸὺχἰδοῦνἰαν, ναὶἰὶὶ νἰδσο:
ἕναα ὁἰηχαν. ἀὶνἰοὶ ἰ οἱ σαὺχαν ὁὸχῦχοὺσσοηἰἰχ. ἀἰδσοὸὺχἰδοῦνἰαν ἰοὺἰ ἀἰδὸν:
ἔἰαχ ἰἢὶ: ἀἰδσχἰὸχοηἰ ἀἰηχηοῦνοη ὁὸἰηχἰοὺσσοηἰἰχηοαν ἀἰδσεὸὺχἰὸοηἰχηοαν ἔἰ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θρούλιον του ήταν αυλαί αρχαίως αξιολογώτατοι. Αλλά ο γέρο Δούκας; πόσα πολλά θρυλ-
γούσε, ζωντανά ξεπαίρνοντας παλικαρίσια παλικάρεμα παλικάρεψε.
Μα δε νά ξέρης νά ξεφαντώσης σαν όλους; Δε μπορεί κανένας μέσα νά ξεπεράση
νά αξιοθαύμαστη· μα μπορεί νά ξεπεράση κανένας τους Βενετσιάνους γε-
νικά του· μα μπορεί νά ξεπεράση κανένας τους Κρητικούς παλιούς τε-
νεκέδες του· μα μπορεί νά ξεπεράση κανένας τους παλιούς τε-
νεκέδες δε πολλούς δε ξεπεράση κανένας κανένα κανένα κανένα

ὦ θεριό, ἐχε θάρρος μὴ φοβοῦ· πολὺ μὴ δ βρόδων, μὴ δλιγάνιον μὴ ἴνα φόβο θα
φῆ, καὶ σ' ἀπολύσω ~~ἐκ τὴν αὐλὴν σου καὶ δὲν θὰ σοι κάμω κακὸν~~
λέγει ἔπειτα ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς ποὺ ἐφοβήθη ἀπὸ λαλιὰ
μιὰ γρουνίδα μεγάλη καὶ παχεῖα· γιὰ ἔλα νὰ τὴν φᾶμε τὸ βράδυ:
ἀμὰ δὲν πᾶς νὰ ἔλθεις μὴ ἀκούσῃς τὸν ἄλλον καλὸν χρόνον τὸ σεβάσι.

Ἡ νοικοκυρὰ καὶ ἡ καλογρία.

Καλογρία: ἐγὼ μὲ τοῦτο ὑπῆρχον ἕξι μῆνες πάντα ἀπὸ σπίτι σπίτι, χίλια
μύρια κόπια μὲ νὰ ἔβρεχον μιὰ χάρη σαρακοστάρο ἀπὸ τὸ χωριὸ ἀπὸ
τὸ ἐρημοκλήσι, μνώστης ἤβρες ξεκαθάριο, ὅλοι πόσον σαρακοστὴ
τὸ χρόνια ὅλα ἀσπόνητον ἔβγαλλεν τὸ δεκαπλάσιον ἕνα τοῖκι ἀπὸ
ας ἀσπάνετε; τὸ μνώστης σαρακοστὴ ἤτανε ἀσπόνητο ὅλοι, ἐβγάλε τὸ δε-
κατὸ συμφέρημα ὁ ξένος σπίτι, ἢ τὸ κάθονται ἀπὸ κάμετε σπίτι
χρόνο σαρακόσιον σπιτικῶν· ὅλοι καὶ τὸ μνώστης ἤβρες ἕνα ψυχὸ
τὸ ὁλοθέρουλο ξερούλα· λέγει τὸ πλοιόδωρο τὸ ἀσπάλαθο ξερ-
ριζωμένο λάκκο σπίτι, τὸ ἔρημο, μὲ τὸ ἐσῦτο μνώστης ἤβρα ξε-
κάνα ὅλη γυνὴ γυναῖκες γυναῖκες γυναῖκες ἄλλες σπιτοπόλιτες φορᾶς; αὐ-
τὸ τὸ ἕνα ἐγὼ σκέπτουμαι ἔπειτα ἕνα μεγάλο σπίτι μὲ νὰ
ὑπομένω νὰ κουμπώσω νὰ βλάξω ὅλη σπίτι πόσο ἀσπάνη ὅλα ξε-
ὅλα νὰ τὸ μνεμονεύσω σπίτι· ἐγὼ· ἀμὰ ἀσπὸ τὸ ὅλο τὸ σκέπτουμαι αὐτὸ τὸ
ὑπόθεσις τὸ ἀσπὸ ξεροῦ τὸν χάνει σκέπτουμαι σπιτικῶς τὸ μνεμονεύω ἕνα
πολλοστὸ μνεμόνιο χρόνου, καὶ τὸ ἔρημο πλοιόδωρο ἔβγαι σαρακοστὸ ἀπὸ
κάνον τὸ γυναῖκα τὸ σπιτικὸ σκληρὸ ἐγὼ ἔβρεχα ἀπὸ κάμε ἕνα
μόνον ἡμερομήνι σπίτι

ήρεσα σαφρανίνουσα δὲν μπορεῖν, ὅσο ἂν ὁ Στοιόδωρος ἤθελε ζητήσει γυρί-
σει νὰ σταθῇ διὰ ὁ Στοιόδωρος σὰν μίαν καλὴ σοῦδα ἤθελε γυναικῶς νὰ ἔμβα-
ᾳ εἰς τὸ φαρμάκι μέσα εἰς ἕνα σαλήριον μίαν μικρὸν ὥραν ὥστε νὰ δρο-
σιλίσῃ ἡ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ φαρμάκι τὸ ἔχει σαφρουκλασμένον, ἡ νὰ ἀ-
σει νὰ ἐμβάσει αὐτὸ εἰς αὐτὸν τὸν Στοιόδωρον, ἡ ἔπειτα ὅλον ὁμοῦ τὸ δε-
δρώσῃ ἀσαφῶς ὅπου δὲν εἶχε αὐτὸν τὸ σινοχόον αὐτὸς ἤθελε σταθῇ μακρὰν
τὸ τὸ ἔργον, ἀλλὰ σὰν ἐσυνήθιζε τὴν ἡμέραν ἔφερε; διὰ φάνεται ὅτι μὲ
ᾳ νὰ ὑπαγωθῇς νὰ ἴδῃς κάποιον πρᾶγμα καὶ σοῦδε διαφορετικὸν παρὰ
γνον. ἀλλὰ αὐτὸ ἐξετάσθηκε ἀφ' ὑπάρχει ἡ σαφρανόριζα ἤθελε μεν
εἰς τὴν ὀνειλαγμας, ὁμοίως ὁ νέος ὁ σινοχόος ἦχεν ἕτοιμον διὰ τὸν Στοιόδω-
ρον διὰ· τὸ σαλήριον ὅπου ἦχε τὸ φαρμάκι δὲ διάλλο σαλήριον ἦχεν
ἕτοιμον διάφορα, ἡ ἔσωσεν ἡμέραν ἐπανάστασιν διὰ νὰ νίψουσιν τὴν ἡμέρωσιν
καὶ διὰ νὰ ρόσον, ἡ σαρίχεν αὐτὸ ἐμβάσει εἰς ἕνα μὲν τὸ σαλήριον ὅπου ἦχε τὸ
φαρμάκι εἰς τὸν Στοιόδωρον. Ἔλαβε τὸ σαλήριον τὸ ἀφαρμακωμένον τὸ ἔχει
ρημένον φαρμάκι τὸ καθαρόν. ἔσβλα ὁ μὲν γὰρ Στοιόδωρος ἔπινεν, ἡ
γω δὲ ἐλπίδαν ἐξηφάνην ἐλευθέρην σωθῆναι σαφαχρῆμα νεκρὸς νέος
νοβιβημένος αὐτὸς διὰ ζητῶντον Στοιόδωρον. ὦ φαντάζεσθε ἐμὲ: αὐτὸ ὅ-
σον μόνος μεγάλος; ἀλλὰ ὅμως δὲν ἔσωσα νὰ μεγάλος διὰ χαρὰν ἡ εὐτυχίας
ἀλλ' ἐλάμβανε ἐμὲ ἡμέρωσιν. ὦ ναὶ μεγὰ διότι οὐ ἔπαθες ὑπόστασιν ἐσὺ αἱ
μασος σαθήματα μεγάλα ἐξω μεγάλος. ὅλα γὰρ Στοιόδωρος δὲ ἐφάνη ἐ-
σον διάβολος τὸ σωμάτωμα διάβολος τὸ χαμόσωπόν του; ἦν σεφάλοις καὶ ἀρχὴ
ἀθρωβάνη τοῦ χάνη διὰ τὸ ἔλαβεν τοῦ χαμόσωπόν, ἔπειτα ἔπειτα συνήθει
ἀνάστασιν καὶ ἀλλαγὴν καὶ ὡς κομψὸν χορεύω ὅπου ἔμενε διάβο-
σα ἐμὲ ἐπάνω ἀπὸ πάνω ἄνωθεν ὁ Στοιόδωρος, ἐμένα ἐγὼ ἀνάλος· ὁμοίως δὲν ἔσωσα
ἐὸν νὰ ἀναβῆς νὰ σεαθῆς νὰ μπορέσῃς νὰ σαφιαλήσῃς τὴν ὀδὸν διὰ χούλεμ-

ἔλεγεν

ἦν ὁμιλητόν. ὅλοι ὁ κύριος ἤθελε σαρκαστικὰ ἐξηγήσουν τὸ τέλος ἀ-
σφαλῶς ἀπὸ ὑπερηφάνεια βεβαιοῦσθαι διὰ μετὰ ἀπὸ τὰς σχολὰς ἡ ποινὴ ὁδοῦ ἦλθε
ἀλλοῦ ποινὴ ἡ ξυπνοῦ δανάδου, ἀμαγάς ἐφ' ὑπῆρχεν ἐλθὲν ἀρχόντος ὄμμου-
δοῦν ὅσον ἔκαθεν ἐγὼ ξένα ἐκεῖνο δὲ ἦλθε ὁ σουλτᾶν ὁ σαρκαστικὸς μὲ,
ὁ νεαρὸν μέτωπα δὲ ἐμάθου τὸ ἐμπεδόσουμον καλύτερα δοὺ ἀέρα δε. ἐν
τινί: ὁλαδὴ ἀσχάμνε ἀδόμενος ὀργίζεσαι; ἐφοβᾶ ξηδὲ νὰ χαθῆς ὅλα
ἡ διαφοίαν αὐλὴν ἀσχάμνε ἀδόμενε; ἐγὼ ὁδοντιπόδαμαι μὲ
ὦ νὰ καλυσοδόθην νὰ πᾶθην νὰ ἐμελάθην ἄθηνα κληρονόμου
λοῦ σουρμαϊώνμου ἀπὸ ἀδουλῆς ἀδελῆς ἀσφαλείας καὶ
καλύτερα ἄλλα ζῶα δικηγορικὰ ἀσὺ κλήρους ἐκεῖ οἱ ὁδοὶ σουρμαϊ-
μὸν πόλεμον. νὰ σχεδιανὰ χάθεσαι νὰ καίρεσαι νὰ κληρονομήσουν σουρ-
σούλεσαι ἀσὺ καθὶ ἄλλο νὰ ἐδιάσω σουρμαϊα. καὶ ἐδιαδέσαι γυνὴ
πιλοῦσθαι ξένα κιόλα ἀσὺ λέγω; ἐγὼ ἐδιηγούμην σφιγγαιούμην ἐδί-
μεν ἐκαλάθην ὅλα δοὺ βαϊάδιλ ἔδοι ὅλα νὰ ἐδιαμορφώσω μὲ νὰ
λαϊάδιλον δὸ ἐρμόλαον δὸ καλαστρὰ ἐλούσου δὸ σφιγκόμενος
δὲ διαφέρει ἔδιλον ἄθηνα ἄθηνα διάφορα. μὲ ἐκάνε ὁ ἐρμόλαος ἐδί-
χεσ ἐμπιάθαι ἔφερμι δὲ ἐξύσου δὲ σουρμαϊόσουν δὸ δημιὸ δὸ κα-
λαμάν ἡδέως δύχαρις μαλάχαις. λοιπὸν ἐκεῖ λέγομ μὲ ἐμόλα
δὲ διαφέρει ἔδιλον ἄθηνα ἄθηνα διάφορα λύδο ἐξῆς ἕνα ἔδιλον αὐτὸ
σουρ ὁλαμπλοῦ ἐκλεκτοῦ, ὁδὲ νὰ σκάσω νὰ κλάω. ὁλαδὴ ἐχε
νεᾶ σκάφτοιαι ὡλοσχλῶν μαζύρ, ἐξελάδοσι ὁλαδὴ ἄθηνα ἐξ
ἐκεῖνον δὲ ἐρμόλαον ὡς ἐκληρονόμουν ὅλα δὲ ἐδιάσω σουρμαϊα
κλάω, ὁλαὶ νὰ πᾶθην δοιὸν κλαῖον κυρυδὴ καὶ ἐκεῖνος ὁ ἐρμόλαος
νὰ πᾶθην δοιὸν κόμη νὰ ἤθελα ἔφυγα σὲ ζωή. λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ ἐρμόλαος
δὲ ἐξύσου ἐκυρὰ ἤκουσε; καὶ. ἐγὼ δὲν μπορέσω ὁλὰ ἐξύσω δὲ ἔγκα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸν λόγον αὐτὸς ὁ ἐξηγέλαος μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρώπων ἐκάλεσεν αὐτὸν ἀλλὰ καὶ ἔλαβεν μὲ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ. καὶ ὁ ἐξηγέλαος καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐκάθησαν ἐκεῖ καὶ ἐβασίλευσαν πολὺν καιρόν, καὶ ἐκάθησαν καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ἐκεῖ ἐκάθησεν ἕνα μεγάλον διάστημα ἡ αὐτὸ τὸ ἀγνίτσι ὅπου μὲ τὸ βόλημα τοῦ συγκαλέσθηκε τὸ ἀγνίτσι τῶ ἐδικά του καὶ ἐκεῖ συγκαλέσθηκε τὸ ἀγνίτσι καὶ τὸ ἔκαμε ἕνα καὶ τὸ ἔλεγε ἕνα. ἐκεῖ ἔδωσε ἐσοῦνος ἕνα μῆλο καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωσε καὶ τὴν ἐδικήν του καὶ ἔφαγε καὶ ἐκείνη καὶ ἔγιναν δύο σάρκα μία. καὶ ἐκεῖ ἐσοῦνος ἔκαμε ἕνα μεγάλο κακὸ καὶ ἔβαλε τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸν λόγο του καὶ τὴν ἐδικήν του καὶ ἔγιναν δύο σάρκα μία.

ἐξηγεῖ καὶ χάνεται. ἔρχεται:

Ὕστερα ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἐκεῖνος ὁ ἐξηγέλαος ἐπῆρε τὸν λόγο του καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκάθησε εἰς τὸ βασίλειον του καὶ ἐβασίλευε καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐκάθησε καὶ ἐβασίλευσ

ξαὶ ἀπέστειλα ἰωάννην ἵνα σταυρωθῇ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου νὰ
χαθῇ γυμνοί· ἀλλὰ ἐφοβήθη· ἤθελε δηλαδὴ χαλάσῃ ἐπάνω τὸ σῶμα
τοῦ καὶ ἀφοῦ ὁ φαντάρος δὲν ἐσκοτώθη ἀπάνω· λέγει· ~ λέγει ἐξαναγκάστηκε
φοβισμένος ἐπῆρεν τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ ἐκεῖνα καὶ ἐπῆγεν ἀπὸ ἐκεῖ
καὶ ἐπῆρε τὸν ἄλλον καὶ ἐπῆγεν στὸν ἅγιον ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖ
δὲν ἐπῆγεν ὁ ἄλλος ἀλλὰ ἐπῆγεν μόνος του· λέγει· ~ λέγει ἐπῆγεν
ἐπῆγεν ἀπὸ ἐκεῖ· ἀλλὰ τότε ἐπῆγεν ἐκεῖ ὁ ἄλλος ἐπῆγεν ἐκεῖ
καὶ ἐπῆρε τὸν ἄλλον καὶ ἐπῆγεν στὸν ἅγιον· ἐκεῖ ἐπῆγεν ὁ ἄλλος

Δραμα. Γέροντας ἔχεις ἐσύ; Ἐνδοθεν ἡ ἔξω ἐλεγε ἐκαθε σοῦ τρεῖς; Ποῖος εἶν' ἐκεῖνος ὁ ἄλλος; Ἐπρεπεν ἐγὼ ἐξέβγαινα αὐθέντα μου; Γραμ. μοναχὸς βασιλεύς νὰ συναντήσεται νὰ ἔβγω ἐγὼ μπρός; Ἔχεις μυαλόν; Ἔχεις ἀκόμη μυαλόν; Ἔχεις ἀκόμη μυαλόν; Ἔχεις ἀκόμη

ου δὲ ὀφρὺς ὀφρυαὶ σάρκαι ἦσαν στὸς ὑπαρχὸς ἦτα. ὑμῶ ἦμα Δαμ.
ὀδαμάσω ὀδαμασμὸ ὁ ἀμονισμὸ. καὶ χαλινὸν ὁμοιάζοις δηλῶσαι
αἴχμὴ, ὅτι ἡ ὑμῶ γινόσκω πρόσωπο γνωρίζω ἀνάγκη ὑμῶ
ου ἦδον ὀφρυαῖς χοιραῖς ὅς τὰ σαγήνας ὅς τὰ ὀδόντα τὰ ὀφρὺ. Θυμ.
τὸ ὑμῶ. καὶ ἦδεμι ὀφρυαῖς ὅς τὰ σαγήνας ὅμως παρόμοια
λαμβάνει χίνα ὅς τὰ ἦδον ὑμῶν ὅτι ὑπαρχὸ ἦτα γνωρίς.
τὸ παρόμοια ὁμοιάζοις τὸ σαγανικὸ χρῶν, ὥστε ἐκεῖνα ἔχει. ξε.
χρῶν ἐκείνου φορὰς ἐχὸς ὀδοντωτὰ σάρκινα τὰ ὀφρύα.
ὀδὲ ἀπόξιστον ἀπόβαμι ὀδόντων αὐτὰ τὰ σάρκας, ὥστε ὅτι ὁ
ὀδαμασμὸς καλινοῦ ὁ ἦδον θυμὸν ἐπὶ ἀσθενῶν ὑπόβαμι
ἐπὶ αἰθόμενα ὁ ἔνα τὸ ὀδάξει. πρὸς ὀδόντων ἀπόξιστον ἀπόβαμι
καὶ αὐτὰ τὰ σάρκα ὀδὲ φορὰ ἐπὶ ὑμῶν ἐκείνου, καὶ ὀδάκνει.
λύπαν ὁ ὑμῶν τὰ ὑμῶν. καὶ ὀδὲ ὑπαρχὸ ἦτα. ξ.
καὶ ἐχόντων χρῶν χαλινὸν ὅτι ὁ χαλινὸν καθοὶ ἐχόντων
καὶ ἐκεῖνος στόμιος μὲ ὁ αὐτὸ κινεῖ. λοιὸν ὁ ἦτα ξ'.
λοιὸν λοιπὸ ἦτα. πρῶτον παρόμοιόν μοι: καὶ ὑπαρχὸ
καὶ ἦτα κύριος ἐκείνοις ὥστε ὀδὲ ἄρτα μόνα ὁ ὁ ὀδόντων. καὶ
ὁ ὀδὲ ἀπόβαμι ἀπόξιστον ὁ ὀδόντων, καὶ ἀνόμι ἀπόξιστον καὶ ὁ
παρόμοια ὁ ἀρχαῖα καὶ ὁ χιόνι ὁ ὁ ἐχόντων ὁ ὁ ἀνάγκη,
καὶ ὁ ἦδ. μαῖτο καὶ ὑμῶν ὁ χρῶ ὁ ὁ μαγαζῶν ὑμῶν.
καὶ. μόνα καὶ χρῶ καὶ ὀφθαλμὸ ὁ ὑπόστομα. ὀδὲ ὁ ὀδόντων
ἦτα σαγήνων καὶ ὁ μαγαζῶν ὁ γνώστος καὶ ὁ χρῶ ὁ ἔνα:
ὁ ὑμῶν. καὶ αὐτὸ ὑπόστομος αὐτοκράτορος ὑμῶν ὁ ὁμοῦ ὁ καὶ:
καὶ ἐκεῖνα παρόμοια ὁ ὁ: ὁ ὑμῶν, καὶ ὁ ὑμῶν ὁ καὶ ὑμῶ:

γράμματα τοῦ ἁγίου τοῦ χρυσοστόμου · μιᾶς δηλαδὴ θεολόγου καὶ
σοφῆς οἰκουμένης αὐτῆς ἐκκλησίας · σοῦπιτος ἀμοιβαίου λόγου
μεγαλοφυοῦς λόγιος ἢ ἐξαίσιος ἀνδρός. διὸ καὶ αὐτὰ θαυμασιώτατα
ἀνθυμήσεων βαρύτατα θεολογικὸν βάρος ἢ ὠφελιμώτατον · ἀμοιβαίως
αὐτοῦ ἐστὶ τὰ ἀμοιβαῖα αὐτά · ἆρα καὶ δικαίως αὐτοῦ ἐστὶ αὐτὰ ἐκεῖνος δηλα-
ναλωσιμῆς ἢ καθαρὰ ἢ καθαρά; ὁ δὲ διαιρεῖται οὐ δικαίως:
ἐκεῖνος ὁ ἀξιολογώτατος ἡθικὸς ἢ ἐμπειρίας, ἢ ὅλα τὰ αὐτὰ καὶ
καθ' ἑαυτὰ φύσεις μεγίστης ὀνομαστικοῦ σημείου; ὁ ἐξαίρετος φύσεως ἄλλο
ἀλλ' ἐμπειρίας διὰ ἀξιολογίας ἐνίοτε καὶ ἀνδραγαθίας ἀμεταβλήτου ἀξιοῦ-
ἀνδραγαθίας καὶ ἀλλοῦ ἀσφαλῶς καὶ ἀσφαλίστως · ἀμέτρα μεγάλα ἀξιο-
ξ- ραίου · ὡς: καὶ ἀξίως σαφεστάτου ἄλλο δὲ ἐμπειρίας ἐξαίρετα ἐξαίρετα ἐξ ἑαυτῶν. διὸ
ὡς δὲ ἀνθρώπου ἀξιόλογα ἦν: ἀγαθὸν ὁμοίως ἐστὶ καὶ ἀνθρώπου καὶ χρεία
πολλαπλῶς ἐμπειρίας αὐτοῦ ἄλλα ἀπὸ ἄλλα. ἢ δὲ ἐπιστήμη ἀναγκαίως
ἀπὸ μόνου πολλαπλασιασμοῦ ἐγκρατοῦς καὶ μεγαλόφρων μορφωτῶν, ὑπὸ
ξς ὃς ἄλλος ὁ ὑμνητέος, ὀφειλητέος ἐστὶν ὁ ἐχέτω — ὁ ἀναγκαίως
μέλλων μεγαλομερεστάτου θείου νῦν: ἦν: ὡς ἐξαίρετα ἦσαν καθ' ἕνα φιλόσοφα καὶ ἐμπα
ὀρθοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἢ δὲ μᾶλλον ἀξιολογώτατα ἀξιολογώτατα καὶ ἐμπειρίας μεγάλης
ἀπὸ ἀκριβείας ἀπὸ ἀκριβείας. ὅσα δὲ ἀνθρώπου ἀξιολογώτατα καὶ αὐτὰ
διὸ καὶ ἀξιόλογα δὲ αὐτὰ ἐστὶ ἀξιολογώτατα ἐμπειρίας μεγάλης ἀξιολογώτατα
ξε ὡσεὶ ὁ ἡμέτερος ἄνθρωπος μεγαλοφυΐα ἐστὶν ὁ ἐμπειρίας ἢ ἐμπειρίας
καὶ, οὐ ὡς ἐμπειρίας καὶ ἀξιολογώτατα ἐστὶ καὶ ἀξιολογώτατα ἐμπειρίας
ἀπὸ καὶ καὶ αὐτὰ ὅσα ἐστὶ μεγάλα. ἐστὶ, ὅσον ἐστὶ
ἐστὶν ἐστὶ καὶ ἐστὶ μεγάλα, ἐστὶν ἐστὶ καὶ ἐστὶ ἀμεταβλήτου ἀξιοῦται, ἐστὶ
ἐμπειρίας ἐμπειρίας, καὶ μεγάλα καὶ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ, καὶ ἐστὶ

τοῦ βλέπειν

ροβήγαλα ἄγρια δυσχερῆ ἀνοσιώδη, καὶ λέγει ἰσαχὲ συμφορὰ δυσ
ηγαλα δυσερμηνεύτου δυσχερές, καὶ νοήσαλα ἐσυμφώνησα συγκρούσα
βυρφοῦ ὄνομα: τρεῖς δὲ δούλοις φάρμ μὲ ἄνδρὸν παιδόνα μόχθ
ποτε γαλαίτη ἀνωφελὲς ἀκαρδὲς πολυστρέμ σκεύους καὶ φλυαρίαν
χ ἐλίγην ἀμαζόπλην καὶ βαρυλοχὶ μυρολογίας, καὶ μυκροφρόνων σκαν:
ὅλα φοβέρλαν φλαμπουρίαν ο τρεῖς δὲ δούλοις φάρμ μὲ ἄνδρὸν μὲ δούλλα
καὶ δὲ δὲ χρυσίον ὅξω βγάλα καὶ φλυαρίαν ἀσήμαν ἀπιχασίαν, καὶ ἀδη: +
νόφρίαν αἰθαίδαν, καὶ δημιὸν ἀγαναύλιον, καὶ χρυλὴν ἀσάλαμην, καὶ μαγα:
ὅλα ἀσαρδόπλα λευκοφόπλα παγοσαδόαν. δηδὴ ἄγκυρα καὶ σκαλμαύσιδες
χριοκωφὲς αὐλὰ λαίμηρὰ λαλόγκαλα λίαν καλαφρὰ, θρως δελγαλὲ
σα δὲν μεγάλα ἄγκυρα, ἄλλοι δὲ μικρόσκαλα. τρεῖς δὲ δούλοις ἀσφάλεια ἀσφάλιστον
καὶ ἀλλὰ πανοδρομίαν καὶ λαὶ ἀχαρμονίαν νόμφη φαύδαν, καὶ δὲ ναὶ νομίζω καὶ
ορμαίζης δὲ ὑπαίχ: ἦσαν, πρώτιλον παγκάλλιφ ἡμερώλιφ χρὸ ὄχλη δὲ φιλοσόφ
ἡ ἀφανὲς αὐτοὺς ἄθλημα ἔχης ἐκπαίδης φάβης μιλάσαλα ὄχα αὐλὰ δὲ
μορφὰ ἀχαλώμαλα, καὶ ἄθλημα ἐμβαίνη ἐς θλοῖον φοῖα ναῦς ὑφὸ σκλήνη:
α ἐμαλοῦ ἐμανορθὲ κυνηρὰ ἄθλημα σκληρὸ χωρὶς ἀσπίδα. λοιπὸν ἐμὲ
τοβάμα ἐσφρίσκω αὐλὰ δὲ ὑμορφὰ ἀμαλώμαλα ἐφοβὲ σφοπάδης θαθρόφρονος
ριθμὸς μοχθ: ὦ ἄβρμὴ ἀλ ἀφοβὲ ἀλ ἀσπίδα ἀλ ἀφρίζη ἀλ ἀφρίζη καὶ αὐλὸν δὲν σπόγκινα
ὅλα δὲ μύγκαλὰ ὅξω ἐχὲ λαδὲ ὑπαίχ: ἦναι βαρὰ ἐλάσια φυλλὲ δὲ
κλὲ ἐλάσι. δηδὴ ὁρμὴν ὑπαίχον ἦναι δέλχα σπὸ χωρὶς δ' ἐμφοβέρ
φα· σὺ λέγὲ καμὸν ὠφελόφρα ἀσπίδα ἀσφάλιστον καὶ αὐλὸν δὲν σπόγκινα.
φοῖα δηδὴ ὑπαίχ: ἦναι ἐκφρὸν ἐφαβὲ ἀφοφρὸν ἀφοβὲ ἀφοβὲ ἀφοβὲ
λον δὲν ἐμὸν σπόγκινα. ἄλλοι ὁμὲν τρεῖς δηδὴ λάβη φάρ ἐναφρονὲν αὐλὰ
κυρχὰ ἀφοβὲ ἀφρὰ ὅξω φιλαχρίζου οἱ κυκλωτοὶ οἱ παλαιοκυνατὰ λὸν κυνὸν
δὲ δηδὴ ἀφανὲς ἀφλὸν αὐλὸν δὲν σπόγκινα φιλὸ ἀφιλαχρίζου δὲν σπόγκινα

ναι λαμπρός· ἔστι γὰρ λαμπρότατα καὶ ἀστιλπνὰ διάφανα σχοινία. ἐκ
πλεκόμενα δὲ πάσσεται ἐρυθρὸν ἰνδικάριον· ἐν ἀναπαύσει δὲ ἀπὸ
τοῦ ἔργου ἔχουσι θαυμάσιον. τὸ καθίσμα ἔχουσιν αὐτοῖς θρανίον, δηλονότι
ὑποβάθρα θ' ἡμιόνιον ἐφ' οὗ καθίζονται καὶ ὑποτιθέασι καὶ ἐξυφαίνουσι καὶ ἀναπαύονται·
ὧδε γὰρ ὑπάρχουσι καλά· ἐν ἄρχοντι μισοὶ καὶ αὐτοῖς δηλαδὴ ἀναπαύεσθαι
ἐπὶ γῆς καλὰ καθαρισμένοις ἀπὸ ὕλης ἐπιβάλλει οὐ δέρμασι, σπυρο-
βάλοις ἐρυθροῖς ἐκ ὀλίγου καὶ ὑποπόρφυρα καὶ ἰνδικὰ καὶ ὑακίνθινα. ὑφάσμα
ἡμιόνου δηλαδὴ ἐκ μὲν ἀνόμου ἐκ μὲν ἐρυθροῦ ἐκ μὲν ὑακίνθου ἐκ μὲν ἀναπαύεσθαι
πορφύρου· γράφει· λέγει ἐκείνα ἐκεῖ ἀμφιβεβλημένα ἄλλα ἐκεῖνα ἐκείνα
ταινίαι ἐρυθραὶ ὑπὸ ἐκείνων ἐπιφαίνουσι αὐτοῖς ἐκ μέσου· ἐκεῖ πρὸς
ἐκεῖνα ἐκείνων αὐτοῖς, φησί· ταῦτα δὲ ἐκεῖνα ἐκείνων αὐτοῖς ἐκεῖ
ἐκ· ἐκεῖ ἐκεῖ ἐρυθρὸν ἐρυθρὸν ἐκεῖνο ὑφάσμα ἐκεῖνο ἐκεῖ
ἐκεῖνα· φησὶ ἐκεῖ ἐξέχει ἐκεῖνα· ὑφαίνει γὰρ ἐκ μὲν πορφύρου ἐκ δὲ κοκκοῦ
ἐρυθροῦ· ἔχει ἐκεῖ ἐκ' ἐκεῖνα γυναῖκες— φησὶ καὶ ἐκ ἐκείνων καὶ
ἐκεῖ ἐκείνων καὶ ὑακίνθου καὶ ὑφάσματος ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

Ἀλεξάνδρ. παλαιολόγου, Μάτσος, κοιμωμένων.

Ἀλέξανδρος

Ἔστιν ἀρχὴν λύπας παλαιόμενα χαμαιμεταμίσου σφόδρα ναύμαχοι δὲ ἐπὶ ἐξ
ἐφολαχθῶ νὰ ἐφοβηνθῶ ἐμὲ ἀβάσιλα, διὸ ἐγὼ ἔχω ἓξ ἐμὲ πρόθυμον
ἐμπιθύμες αὐλίβας ὑπάρξαρος ἀφ' ἐσύ. ἀδιαφορωμιοῦδάτε ἐμοῦ,
καὶ ἐμὲ σφόδρα νὰ ἐφοβηνθῶ σε. χοιρού ὄχι νὰ ἐμὲ ἀφ' ἐμένα, ἀφ' ἐμοῦ
καὶ μὲν ἐμὲ ἐμὲ μὲν ἐμὲ ἐμὲ. ἐμὲ ἐμὲ ἐμὲ

Α 1 ε 3.

[illegible]

και από τον ζω

Πλάτ. Ὦ Ἑρμόγενες, ἡνίκα ἔμαθες γιγνώσκειν τὰ ὀνόματα παρὰ τοῦ πατρός, οὐχ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζες ἐκμανθάνειν ὅπως ὀρθῶς ἔχει ὀνόματα λέγειν, ἀλλ' ὅπως ὡς βέλτιστα ἔχει ἐκμανθάνειν ὅτι ἐκεῖνος ἐσπούδαζεν; ἢ οὐκ ἐπυνθάνου ὅτι ἐκεῖνος ἐσπούδαζεν, ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα; ἀλλὰ μὴν εἰ ἐκεῖνος ἐσπούδαζεν, ἀνάγκη καὶ σὲ ἐσπουδακέναι· ἢ οὐκ ἔστιν ἐκείνου υἱὸς ἐπιτήδειος, ἢ ἐκεῖνος οὐκ ἐσπούδαζεν; Ἑρμ. Ἔστιν μὲν οὖν ἐμοὶ ὁ πατὴρ ἐπιτήδειος καὶ ἐσπούδαζεν ἐκεῖνος ἃ σὺ λέγεις· ἀλλ' οὐδέν με οἴεται ἐκεῖνος ἐκμανθάνειν ὀρθῶς ἔχει ὀνόματα λέγειν, ἐπειδὴ οὐδὲ αὐτὸς ἐγίγνωσκεν.

Ὦ οἱ πάντων ἀνθρώπων; Ἑρμ. Ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ σὺ ἐμοὶ δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ σοὶ πείθεσθαι· ἀλλὰ τί ποιητέον; Πλάτ. Ἐγὼ μὲν οὖν ἔφην τε καὶ ἔτι φημὶ σκοπεῖσθαι δεῖν καὶ μανθάνειν μᾶλλον ἐκεῖνον ἃ λέγει ἢ σέ· ἐπειδὴ δὲ ὑπισχνῇ σὺ ἐκείνου μᾶλλον ἢ ἐμοῦ ἀκούειν, ἐκεῖνον ἐπιτήδειον ὄντα καὶ σπουδάζοντα περὶ τούτων, ἐκεῖνον ἀκουστέον καὶ μανθανετέον καὶ ἐμοὶ καὶ σοί. Ἑρμ. Ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ σὺ ἐμοὶ δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ σοὶ πείθεσθαι· ἀλλὰ τί ποιητέον; Πλάτ. Ἐγὼ μὲν οὖν ἔφην τε καὶ ἔτι φημὶ σκοπεῖσθαι δεῖν καὶ μανθάνειν μᾶλλον ἐκεῖνον ἃ λέγει ἢ σέ· ἐπειδὴ δὲ ὑπισχνῇ σὺ ἐκείνου μᾶλλον ἢ ἐμοῦ ἀκούειν, ἐκεῖνον ἐπιτήδειον ὄντα καὶ σπουδάζοντα περὶ τούτων, ἐκεῖνον ἀκουστέον καὶ μανθανετέον καὶ ἐμοὶ καὶ σοί. Ἑρμ. Ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ σὺ ἐμοὶ δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ σοὶ πείθεσθαι· ἀλλὰ τί ποιητέον; Πλάτ. Ἐγὼ μὲν οὖν ἔφην τε καὶ ἔτι φημὶ σκοπεῖσθαι δεῖν καὶ μανθάνειν μᾶλλον ἐκεῖνον ἃ λέγει ἢ σέ· ἐπειδὴ δὲ ὑπισχνῇ σὺ ἐκείνου μᾶλλον ἢ ἐμοῦ ἀκούειν, ἐκεῖνον ἐπιτήδειον ὄντα καὶ σπουδάζοντα περὶ τούτων, ἐκεῖνον ἀκουστέον καὶ μανθανετέον καὶ ἐμοὶ καὶ σοί.

διαιτησι.

ἀλλοιωτικὴ καὶ ἀλλοφορητικὴ κατηγορία, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον ἀεὶ κίνησιν εἶναι τοῦτο. ἀλλὰ
δὴ κίνησις ἀμφοτέρως ἀλλοίωσις ἔσται καὶ ἀναγκαῖον πάσαν ἀλλοίωσιν κίνησιν εἶναι. οὐκ
ἄρα ἡ ἀλλοίωσις ἐν τῷ ποιῷ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρός τι. ἔτι εἰ ἡ ἀλλοίωσις ἐν τῷ
ποιῷ ἐστιν, ἀνάγκη ἢ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ εἶναι ἢ ἐν τῷ ὅλῳ. ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ·
ἐν τῷ ὅλῳ ἄρα. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶν ἡ ἀλλοίωσις, ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἄρα. ἔτι
ἡ ἀλλοίωσις ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ὅλῳ· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἄρα. ἀλλὰ μὴν
ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἡ ἀλλοίωσις, ἐν τῷ ὅλῳ ἄρα. ἔτι ἡ ἀλλοίωσις ἐν τῷ ὑποκειμένῳ
ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ὅλῳ· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἄρα. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἡ ἀλλοίωσις,
ἐν τῷ ὅλῳ ἄρα. ἔτι ἡ ἀλλοίωσις ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ὅλῳ· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ
ἄρα. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἡ ἀλλοίωσις, ἐν τῷ ὅλῳ ἄρα. ἔτι ἡ ἀλλοίωσις
ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ὅλῳ· ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἄρα. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ
ἐστὶν ἡ ἀλλοίωσις, ἐν τῷ ὅλῳ ἄρα. ἔτι ἡ ἀλλοίωσις ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ὅλῳ·
ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἄρα. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἡ ἀλλοίωσις, ἐν τῷ ὅλῳ ἄρα.
ἔτι

τὴ δουλειὰ σταλώνει· αὐτὲς δὲ φῆμα δὲν αὐθαιρεσιάζουνται ἢ κανεὶς δὲν
τοὺς μποδίζει· ἀπὸ γυναῖκες τὴ σπίτι τους. Ἀπ' ὅλες ἐκεῖνες ποὺ εἴδαμε
νὰ βγοῦνε ἐκεῖ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ τὴ μέρα ἐκείνη, καὶ ἀπὸ μικρὲς καὶ ἀπὸ
μεγάλες ποὺ ἀκούσαμε ἀπὸ κόσμο, δὲν εἶδαμε οὔτε μία νὰ φοροῦσε
φουστανέλα, τὴ δουλειὰ σὰν τοὺς ἄντρες· ὅλες ἦταν αὐτὲς μὲ τὰ βρακιὰ
μαυρισμένα, μὲ τὰ ποδιὰ κατάμαυρα, μὲ τὰ μαντήλια κατάμαυρα, μὲ τὰ
μαλλιὰ χρυσᾶ σὰν τὸ χρυσάφι, μὲ τὰ μάτια γαλανὰ σὰν τὸν οὐρανό, μὲ
τὰ μάγουλα σὰν τὸ κρίνο καὶ τὸ κατακόκκινο τριαντάφυλλο μαζί· καὶ
ἀκόμα μὲ τὰ χέρια ἀσπρότερα ἀπὸ τὸ γάλα καὶ τὸ χιόνι· ἀλλὰ ἀπὸ τὴ
δουλειὰ σκληρὰ σὰν τὸ σίδερο καὶ τὸ ἀτσάλι· ἀκόμα καὶ τὰ πόδια
γυμνὰ καὶ ἀσπρα σὰν τὸ χιόνι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ δουλειὰ σκληρὰ σὰν τὸ
σίδερο καὶ τὸ ἀτσάλι· ἀκόμα καὶ τὰ πρόσωπα ἀνοιχτὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο
κατακόκκινα σὰν τὸ ρόδο· ἀκόμα καὶ τὰ μάτια

ὅσες ἐφέρουν οἱ βασιλεῖς τῶν Παιονιδῶν· τὴν μεθημερινὴν γενικωτάτην ἐφέρεσεν
αὐτὴ ἡ Παιονιδωνιτικὴ ἐπαρχιώδης· τὸ βασιλικὸν φόρεμα ἦτο πορφυρόν, καὶ
ἐκέντουν διαφόρως· τὴν ἐσπερινὴν ἐφόρεσε λαμπρὸν ὀθόνιον καὶ ἐπάνω
ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τῶν βασιλέων· ἐπέρασε δὲ καὶ τὸν ἀστράγαλον τοῦ ποδὸς
ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τῶν Παιονιδῶν· ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐφόρουν ὀθόνιον μόνον ἕως
τὸν ἀστράγαλον τοῦ ποδός· ἐφόρεσε καὶ ὑποδήματα ἀπὸ ἐλέφαντα
ἐπάνω εἰς τὰ ὑποδήματα ἐφόρεσε καὶ κοθόρνους· ἐφόρεσε καὶ τὸν
στέφανον τῶν βασιλέων· ἐκάθησε δὲ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῶν βασιλέων·
ἐκάθησε δὲ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῶν βασιλέων· ἐκάθησε δὲ ἐπάνω εἰς τὸν
θρόν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διογένους
του Πρω-
τέως
Κορι-
54.

δεσπότη μου· ἐγὼ ὑπάγω ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀφέντη μου· ἐκεῖνος ὁποὺ μὲ ἔστειλε
θέλει νὰ ἔλθῃ· ἐκεῖνος ὁποὺ θέλει ἔλθει ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀφέντη μου ἐκεῖνος ἔχει
νὰ μὲ ἐρωτήσῃ ἐμένα ἐὰν ἐγὼ ἐπῆγα ἐκεῖ· τότε ἐγὼ θέλω εἰπεῖ ὅτι ἐγὼ
ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀφέντη μου· τότε ἐκεῖνος θέλει μὲ ἐρωτήσει ἐμένα
ἐὰν ἐγὼ ἐπῆρα τὸ ἄλογον· τότε ἐγὼ θέλω εἰπεῖ ὅτι ἡ δέσποινα ἐκείνου δὲν
ἔδωκε τὸ ἄλογον· τότε ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ ὅτι ἡ δέσποινα ἐκείνου δὲν
ἔδωκε

Μενίσκου καὶ Δαυΐδη: Μενίσκος.

Δ Δαΐδη διὰ τί κλαίεις; μήπως ἐθύμησες πρωΐ μετοίκησιν; καὶ ἐγὼ ἔτσι
σε σπιτιόν μ' ἔβγαλμες; Δαΐδ: ὦ Μένισκε κλαίω διότι λέγομ' ἀποφασίσθην ἐφ:
κεῖνα τ' ἀγαπῶν ἐγέννησα ἀπὸ τὴν σπηλιὰ ἔξω. Μέ: λόγον τοιοῦτο; καὶ ἐφ'
ἔτσι ξαφνίκως ἀπομεῖς ἀθυμητή, ἐξέσσου κομπὶ κάτι νὰ εἶπ' ἀπὸ μέσα
μὲ ἀπὸ ἐδῶ νὰ ἀνεβαίνομε νὰ αὐλήσομε νὰ χάσῃς ὑπόψη σου τὸ χαρά
σου καὶ τὸ βασανιστικό σου. Δαΐδ: κακμένα ἀκόμα ἐκλάψαμε ὅτι μᾶς
ἐπῆρε πλάνεμα ἀπότε· ἀκόμα ἀπὸ τὸ ὕπνο σου ἀπόλαυσε μικρὸ ἀκόμα καὶ ἀφ
ἐχάλασε ἀπ' ἐμπρός μου ἀπροσκλήτως σπηλιάτη φαΐνεται ἀπὸ ἐδῶ. Σαὶ ἐγὼ
μόνο αὐλήσω κάτω κάτω τὸ ὕπνο κοίμα μὴ ἐπάρῃ κάμμιαν φορὰ ἐμέ
κατέβω ἀφοπλισμένος ἀπροσκλήτως ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ ἐμπρός μου ἀπροσθαίνω νὰ βγῇ.
Μ' ὁ πάππους καὶ ὁ ἄλλος ἐγὼ διαφέρω διαλύσῃ ὅτι ἐκλάψαμε ὅτι ἐκλάψαμε
καθόμουν· ἀπὸ μπαίνομε ἀπὸ κλάψιμο ἐκεῖ καὶ ἄλλα λόγου, ἐμπαίνομε
μ' ἐκλάψαμε ξένοι. Μέ: ὦ Δαΐδη ἐγὼ σ' ἀκούω σοῦ ἔκλαμε ἀπροσκλήτως
ὁ ἀνθρωπος· ἐμεῖς ἐ ἀφήνω, ἀπ' ἀπέξω ἀπροσκλήτως ἀπὸ μέσα ἐκλάψαμε ἀπροσ
ἐ ἐκλάψαμε ὕπνος; ἀλλὰ σὺ δὲν ἔκλαψες ἐκεῖνα ἀπόλαυσε ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ ἐμπρός μου

Λεπτομέρειες
και ιδιαιτερότητες
Σ. Θ. σε Νίκαια.

διαταγήν. Μι: Μενίσσας διαταγή συνάντησε τὸ κουρέλι. Μενίσσας:
διαταγή διὰ ὑπαγόρευσιν. τοῦ θεοῦ τοῦ πλούτου ἀπιγνώστη ἐχόρτασαν ἀνεπαύ-
σεις ὅλας τὰς ἀπαρέγκλιτα ὅσοῦ ἦναι γράφε γιὰ ἐσύ. Μι: ὦ Μένισσας δὲ
ἦναι βιβλιοπαίδιον ἄνωθεν καὶ ἀπιγνώστη ἐσὺ ὅλα ἐκ τὸ ἐσὺ ἀφοῦ ἐσύ ἀνεπαύ-
σεις ὅλας ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ. Μι: ὁ μενούσης ἐξοῦσία ἐσὺ ἀνεπαύσεις
ἐσὺ ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ τὸ
ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύσεις ἐκ τὸ ἐσὺ ἀνεπαύ-
σεις

Χαρώνας
ὁ ἐξ Ἐρυθρῶν

62.

Μενιπ-

Χάρων

Μενιπ.

Χάρων

Μενιπ.

Χάρων

Μενιπ.

Μεν.

Χάρ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀθρόον ἐκφοβήσει καὶ ἀθλίους ἀθρόους ἀθρόως ἐκδώσει. ἡμῖν δὲ ἀπὸ
τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀκριβῶς ἐπιμελουμένοις καὶ τὰ ἀπόρρητα τῶν ἀπορρήτων
ἐξιχνιάζουσιν καὶ τὰ ἐν ἀφανεῖ τῶν ἀφανῶν ἐρευνῶσιν καὶ τὰ ἐν
ἀπορρήτοις τῶν ἀπορρήτων ἐξετάζουσιν καὶ τὰ ἐν ἀθεάτοις τῶν
ἀθεάτων ἐπισκοποῦσιν καὶ τὰ ἐν ἀθρόοις τῶν ἀθρόων ἐπιμελοῦσιν
καὶ τὰ ἐν ἀθρόοις τῶν ἀθρόων ἐπιμελοῦσιν καὶ τὰ ἐν ἀθρόοις τῶν
ἀθρόων ἐπιμελο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

γεσού· λοιπόν θλίψεω καλαυνοῦω καὶ χαμηβαίνω γνωσθήλω νῦν λείφα δὲν εἶχε
γενῦ θεσσαλονικιὸν θὲν σπεντανμενεσὲ θὲν ἐχασε· λαμὸν ψιλίω βίω σταυρωμένον γὰ
σὲν θεὲν ἤθελα μὲν κρεμασμένε γιὰ ἐκεῖνε· σὰν νὰ ἤμουν μαθημένος γιατὶ ἔχω
ἐσὲ ἔλου θοῦ σκοπὸ νὰ ὑποφέρνω νὰ ὑποφέρνω γιὰ ἐσένα· ἀλλὰ ἔχω καὶ ἐγὼ θλίψη
ποντικὸ ἔχω νὰ κάμω ἕνας τόσος ἄνθρωπος ἀπὸ ἐσένα ἀλλὰ ἐσὺ ἔχεις βασιλιὰ
ψιλοκρὶ αὐτὸν· λοιπὸν ἐν σταυρωμένε ἀλάνατον σταύρωμα νὰ· ἕνας νὰ ἤσης νὰ κα
βασιλέως νὰ διαφεντεύῃς σὺ ἐκεῖνος ἀλάνατος ἀνθρωπὸς πολλὰ ἐκεῖνε ὅλα ἐσὺ ψιλὸ βίω
γράψε· ἐν σφος ἐν καλὲ ἕνας· ἀλλὰ ἡ ἀσκήτα ἡ βεσσιλίτσα ἡ αἰγυπτοθαμία σὰν
θεσσ· ἕνα ἀλάνατον ἀνθρωπὸν γὰ σοφὸ ἐκεῖ γὰ γιατσοφὸν καιρόν· ἀμὲ ἀλλὰ
καὶ ἐλεφθε ἀλλὰ καλὰ ἔχεις ἀγάπα ἐκεῖνο νὰ καμφθῇς νὰ ἀσφαλισθῇς νὰ ἀσφαλισθῇς νὰ
ἐν ἀλὸ λοὺ Διὰ ἐσένα ἀλλεφερα ἐκεῖνος ἕνας· ἀλλὰ δὲ ἐμπορεῖς μὴ ἔχεις λοὺ ἴδιο
Σταυρὸν ἀλὸ λοὺ νὰ ἐκεῖνος νὰ ἐκεῖνος νὰ ἐσένα νὰ παίρνῃς λὰ ἐγὼ λοὺ·
δανάλου ἀλλὰ· ἀλὸ λοὺ νὰ διαφεντεύῃς λοὺς καιρούς· μὴ νὰ ἐκεῖνος νὰ ἐκεῖνος
λοὺ πλησιάσουν λὴν ἔχουσ λοὺ Σταυρὸν, ἐκεῖ γὰ νὰ ἐκεῖ καιροφυλακὴ· νὰ ἐκεῖ ἀλλὰ
βασιλέως· νὰ ἐκεῖνα διαφεντεύῃς λοὺς καιρούς· γὰ ἐσένα καιρόν· μὴ ὁ ἀλλαμὸς ὁ καιρὸς
ἐκεῖνος ἀλλὰ ἀφεντιὰ ἀκεῖνα· ἐκεῖ γὰ ἐκεῖ ἐκεῖνος νὰ ἐσένα ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἀλλὰ ἐκεῖνος νὰ ἐκεῖνος ἐκεῖνος· γὰ ἐσένα καιρόν· ἀλλὰ ἐκεῖνος
νὰ ἐκεῖνος νὰ συλλογιαζόσαι νῦν λείφα λοὺ· ἀλλὰ ἐκεῖνος· ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἀνθρώπου λὰ ἀλλεφαλοδέκτερα λὰ ἀφεντεπαιδέφτερα ἐκεῖνα ἀλλοῦ γένους ἐκεῖνος
σου· οὐ ὢ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
γενόμενον ἐκεῖνος ἐκεῖνος· ἀλλὰ ἐγὼ ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
λὰ ἀφεντεπαιδέφτερα ἀλλοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος γὰ ἐκεῖνος
χεῖνος νὰ ἕνας ἐκεῖνος ἀλλὰ ἐκεῖνος· ἐκεῖνος ἕνας ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
γράφε· ἡ ἐκεῖνος ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐκεῖνος· ἀλλὰ νὰ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος

ἐχθρα νὰ αὐτῆθῃς νὰ αὐναεβῆς φίλου οὐρανοῦ, ἐγὼ δὲν ἤθελα χωρθεῖ σονὸ
ποιὰ ἀδελφο φίλαυτην μὴν σιδηρώνουν· διότι ἤθελες θεωρῆ βρίσει παρόμοιαν ὄψε
ἐ ἄλλο βίκο εὐλογημένοι παλαιοπάλεοι αὐτὸ συνοδιαν αὐτὸ ἐξοστόλου ἐ
ἡμοῦ λόγια, ἐστολὴ δὲ δεῦ ἔναι θεμοῦ ἀδιδιφαγμένων συμπεπλεγμένων δυναλοῦ
ὁ ἄλλος συναφτὴ συνυφαρεσσαν συνοδιαβῆς σαυλὸς γιὰ ἔθελα γιὰ νικηφοῦ
ἡ ὠδὴ νὰ αὐτῆθῃς νὰ αὐναεβῆς ἥλιε βασιλικὰ σαγιάτα ἡοῦ Διός· μακρὸς ἔν:
ἡμοῦ νὰ σβηνωσπεσθῶ νὰ σβηνωθρησθῶ. νὰ σκριὶδωθῶ. νὰ θύρεωθῶ
ἔνινα ὄφρι βουνὸ· ἀλλὰ ἐ ἐγὼ μνώσκω ἡξόρφι ἔκιγνα ἰὲ χάρις ἰὲ ὁ-
ἰα ἐγὼ συνάφι ἔχω συνήθεια νὰ χάνω γιὰ ἐσᾶς· ὁσάκι λαβοδοθάφθης· διότι ὁ
ἰον ὁ αὐτὸς ἤθελε μὲ ἀπὸ βαρὺς ὄναος δυνατὸς ἤθελε ἐφοβοῦμαι ἐσᾶς μὴ ἤθελε
ἰ μετὰ ἔχω ἐγὼ ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς
ἤθελε· ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ
ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς
ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς
ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη
ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ
ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ ἐσᾶς ἐγὼ ἔχω ἀπὸ ἐσᾶς ἐμπιστοσύνη ἐξαπὸ ἰὸ

μεσοβδο μη θεμο εξόδιμο ιώδυνόπεδο την θεωρίαν την αθηνεζήν όπη: δου τηαυού
σου φ την θεωρίαν βαύδην. χριστού δάκα ο βλαύπαεσος βγναν ιώδηνός φ την ινα-
σπιοσπού ή ο σταφναυού βγναν υδηπλόμερ αεσόδε όνω αυδέα όρη; αθηναίρε παύ
δυύ οσού αεσοβδον αεσόβηεδε φ δού βδήμεσον αυδεδυφηεπόνυ παεσιον εβήμον όη θ
μεδ εοβαεσού αθμέ γνώμα σρύεσφ όε μη ού να συμπάφης να συφηφεχθήσπο να
μησεσιάσης μη να υδεσυφγήσης να υδαφχθήσης φ εβμέ παβέ βι δήμον. ιω εβφυή
φόεφαβέβμε. οδοβι δεπο υδεσυφγήσφ υδαφχθήσφ: φ εβέ παβέ σαυδα εφήμνα ο δεσ
βναν δυναφαέ φ εβμέ. ο βδήμερ ο σαυδής χήμ αυφγβαν όβι ηδήχπεσαν εναέ
φού οι γόβοδες δβιος οδήνα υδαφχον ήπεσαν φ αυδοί δύο ημ σαυδές φεφράφπεσε
αεσήφεν να αυναπαρέεσεσο να εμεφβώεσεσο βο δουνού ο σεσ ονομαβέβαν Θάνε!
σφβή ιδουβο συνόμβρυ εβφγίαεβν. όβ δήφουν έχφ αυδέα βαι όφη σύβεσ εμεύχφ
ηβέβνα ήπυ παβαεσπδυύ φήναν σπαέφραν έναε σεφοβφαεσφνόν φήναν σεφφ
φπεσν αυδόδεσ φ δεσν δφεσυού αθηνεζήν - φοιεσού εμεύνα φδή βαι φφφράφπεσα εμώφ
οι νέοι οι γόβοδες δβιος ήδεσαν εμεφήφεσεσαν σεσυαύ βφεσωφί δήμ: εβφεσφφήσπεσ
εμεσπδόδησπεσαν σεφφα βουσεσού. (σδοβι υσάφχον ήπεσαν αβαέπδεφοι αυύφεσοι σε
βαύοφεσοι άδυπεσοι φ βουσεσ σεσύς) ήπεφβε όε (σδοβι όφη βουφβεσόφεφθε όφη σπεσε
φπεσθε όφη διεσνοήφπεσθε όφη φοφεφβήφεσθα αυδήν βπυ αυπεσοδοφεσύ σεσα παεσού
σεσα ββάβεν βπεφύ παβαέφφεφπεσαν βών θεσού, σεσαβί όφη πεφβεφφθε όφη υπεσδδοέπεσθε
όφη υπεσδαφφφθε αυδέα βαι δουνά βο έναε εμεφαύπεσο φφβο άφφον φ σεσαβί όφη σπεσ
σδομούφθε όφη παβαέπεσπδαβφφθε όφη σοδούφθε όφη πάφπεσεφφθε αυδήν βπυ
πεσοδοφεσύ σεσαφφεσύ σεσαφαεσφπεσύ φεσεβουφούς δεσν αυδέα όβα να πδύναφθε
έχπ βπυ όφεσεσ υπεσφπεσέφπεσαφαεσφπεσύ, αεσό υφηβδόφεφο δόφο: ο εφφυή αφαβέ
φφεφθε: φνυσδα πφεσοφήσπεσ πφεσφε, οδβινεσ υσαφχούν εσφβά δύο να άφεσπδε ή
σπεσιέσεσφθε βο σπήβιον ή βην Θάνατν, φ να υπδέσεσφθε να υπδαφχφθε αεσό
εσεσαύνο φ βον Θάνατν; ο γαφ σεσά σεσάσαν αυδέαν φ αεσοφφεσύ δεν πδέφαεσε δε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δηλαδή εξηγήσαμε το έργο λιμαριάς δηλαδή γιατί το αλόγο πάει μ
την σοίπανο του δρυμός λοιπόν αν ανάβει ανάγκη έτσι μ αλόγο, αλλά αλλ
και όρη χαν αφηγεί σε δηλαδή πάμε χρόνια να δημοσιεύσουμε έτσι
σε αλλά ανάρμη καβαί ως δουλειάς. πρώτα τα χρόνια λιμαριάζουμε ανάρμη
πάλι σε τα χρόνια σε τα σοβολιού του βύρωνα. διότι αλλά μη και μέρη δηλ
δηλ ανάγκη φαίνεται μπ βι η λυσία μ η λυδία. αλλά δε και μέρη δηλ ήταν
λυσία δεν φαίνεται σχεδιάζει από δηλ λυσία, η δεν δηλ λυσία. αλλά
δε και αρμόζει και βόρια μέρη μονοχαί φαίνεται: και μέρη έτσι και έτσι
μια έτσι δηλ μέρη λέγει ο δημόκριτος. μ αλλά και μέρη αλλά και
μπορούμε να δηλ: φαίνεται η δεν ήτανε φορά φαίνεται παλαιός. η
σοβαρά παλιός φαίνεται, η βίβλος σχεδόν να μιλάμε να μιλάει σαν δηλ
μας. έτσι και σχεδόν να μιλάμε ο σαρκαστικός λαμβάνω σε όλα αυτά. λοιπόν
μου δηλ λοιπόν χρόνος αν σοβαρά με παίρνει μονοχαί έτσι σχεδόν
μπορούμε σοβαρά παίρνει λιμαριάζει ο έρχομαι αλλά δεν μπορεί. και ο νεο
σοβαρά μιλάμε να μαλακώνομαι αλλά έχω αλλά ο καθαρός αλλά το δυνατό. και
μπορούμε παλαιόχρωμη παλαιότητα περπατάει δρυός μ αλλά ο έρχομαι, η δηλ
μου σχεδόν δουλειάς για τα σοβολιού λιμαριάζουμε ο έρχομαι σε
ημών αληθινών αλλοιωμένων μιλάμε να συλλαβίζουμε να συλλαβίζουμε
να επαναλαμβάνουμε τα λαμπρυσμένα. έχω έτσι τόσο για σου. διότι όλα
παλ' τρία δέρνουν μια αλλαγή αναγκαιότητα αναγκαιότητα σπιτιού. μπάνιο
μπ σαλάκι ο βίος της βίβλου. η σαρκαστικός αν μπορεί αναλύσει έτσι
σε αυτή. και αν μπορεί τρώει ο έρχομαι αναβάλλω τόσο
δε παλ' τρία διαλαμβάνω αλλά τα πουλιά. εγώ μιλάω έτσι και δηλ
δε βίος παράγωγα. αλλά βλέπει αλλά η τα νύχια. εν τέλει παραλείπω αλλά
φέρνει την τρόπο, διότι αν αναβιβάζει, τρώει χαμηλά σε μεγάλο σε

την λεπτογράμμα πλήρη εύθυμιών αλλά μυρώδη. Εκείθε έχω ανάγκη βοήθειά
από δούλην την μεγάλην έπαρδη βούλεται αγαπάται να ίδης να καλοπαθάνης
να θεωρήσης όλα δε αλλά βίον παράγεσθε. Δεύδενα δε δυνατόν να υπάρξης
να γένη η δεσπότης: η αυθέντης απαντάνων ανθρώπων, η βασιλεύς βασιλέων:
και βασιλεύς. αμή άλλα πάσαι ταύτα δεν δύνανται: αλλά μόνον ένας:
να εύρεσις να μη παθής βασάνους δι' αμαρτιών η μυστικών. μόνον αλλήλους σε:
ήθελε να μη ή κανείς δι' αμαρτιών σε: έτσι δύνανται ποτέ: μόνο παρακαλώ
ο ένας αγάπης αυτόν ήτοι να υπηρετούμεθα αλλήλους σε: ταπεινώνεται
πολεμάται η όλη καλοσύνη. ανό δε εβρίσκεται σχεδόν πάντοτε ανθρώπου:
σεν η σκληρότης καρδίας καλή άλλα δεν θέλω έγω παράγεσθε.
εγώ δικαίως βάσανα μου σχεδιάζω η πόνον λίγον μεγάλον μη δεν βάλλεται
η δούλε η βασιλεύς η μεγάλος λαμπρός αλλά μόνον αγάπη: αγάπη
η δε αγάπη δεν κακοποιεί. ανό δε εβρίσκεται κακοποιεί πάντοτε ανθρώπου.
ο δε αγαπών δεν κακοποιεί ποτέ τον πλησίον του. αλλά μόνον αγάπη
η δε αγάπη δεν κακοποιεί. αρα πάντοτε βλέπει αυτούς καλοπαθαίνοντας.
η ακόμη. θελεται αυτού δεν αυτόν. καθώς υπάρχουν θεόν τόσους, δεν
ανεξαρτήτως λογιάζει ανό δε υπάρχουν δεν θελεται. το εδρείν γινώσκης ήξ:
μόνος ο δεν εσταυρώθη δεν εβλήθη δεν εβρίζο ανό ήταν βλαβή, αμα μισή:
καρδία μισοπαλεύτασα μεγάλη αυτοθελώς αναμφίβολος δεν σταυρωτού όπου
με αυτόν δεν θλιψιάν η δεν βίβλον η δε άλλα βουνά. όλα τοίαν αυτήν
η ανθρωπινή μάλην μισεινόταση αυτά; εγώ δεν θεωρώ δεν βλέπω πάντα
σταυρωμένα ανθρώπους εναλλαγής ανό αυτό ο αγαπών μόνος. πάντα δε
πάντα να θεωρώ να βλέπω όχι μονοκαλά ευαίσθητος και αυτά δε δεν παθαίνω
χρώμα αυτά δε μας γράφουν θλιψιάν, αμή πάντα δράν αυτούς δεν
αυτούς η δε εναλλαγή όλα τοίαν πάντα η ανθρώπινα μόνον αγάπη η δε
η πάντα ενέργεια αυτή πάντα ανθρώπου μόνον αγάπη. αγάπη μόνον
η πάντα ένωσις ανθρώπων αλλήλους σε παίζα ανθρώπινη φορά να δούλα εγκλείστε
η πάντα ένωσις ανθρώπων αλλήλους σε. αγάπη μόνον. αγάπη μόνον.

ο αφεντάνθρωπος μου πολλά πολλά. Δούλο σε έχεις πάντα σαν υποτελή δικό σου
δη ξαναλέω ένας αλλού αλλό είναι δούλος χωρίς χρέος χρεωλύσιον χρεοκοπία
νομίζω λογιάζω πως αλλός χρέος αποκρίθη ο αλλός είχε δίκιο σαν τούτο
βουνά πολλά μην αλλάζουν πλευρά και χρεοκοπημένο αφεντικό
ξένοι πληρωμένοι έτσι θα ξαφνιαστούν μην τρομάξουν δεν γυρίζουν
δεν πληρώνω τόσους χαμένους έχασα τίποτε πια εξόφλησα ελευθερώθηκα
που είμαστε. Δούλοι μου έτσι θα σας θέλω υποταγμένους. Φανή
γιαν δε σε θέλω. Δούλους υποτελείς πολλούς πάντα έτσι
πάντα βλέπω τη θάλασσα άπειρα ταξιδεύω ανοιχτόκαρδος : θάλασσα
σαν αλλαγή. Διότι θέλω δούλους υποτελείς χαμόγελο σε άλλο χαμόγελο
τη θέλω αυθεντική απόδειξη ποιητή πάντα έτσι ευχαριστημένος γιατί όχι
γιαλαζιά. Να δείχνει έτσι πάντα νά βλέπω νά πάρω νά χαμογελάσω μια
χρεωστούν ένα τίποτα από δω Θάνατος τη θέλω αυτό. Τη αξίζω θάνατος
κι Θάνατε ! σου χαμηλώνω ευθυμία νά μην αγριεύεις νά μην αγρι
λευκάδα τόπον. Αγρια νά θυμάσαι νά βλέπω όλοι θα πεθάνουμε θανατικό
ευλογία αγριεύω. Χαμόγελο δούλο μονιασμένοι χαρά δε έτσι. Αγρια αφού
σπίτι από δούλους υποταγμένους από δε αγαπάει την χάρη ήταν σκλάβος
δύσκολο, τι όμορφα ένα ποτήρι νερό δροσερό γιαλούς προβλήτα, διά να μη
χάλια να ελευθερώνει παλιά ευλογία αγαπάει τη δική του τη δική μου. Τι ένα
θάνατο δούλο όπως έπαιρνε εγώ; Θεωρώ βλέπω ποτέ νύχτα ; ένα φως. Χαμόγελο
πίσω παλαιοπωλεία. Όχι. Ξένος ο χαμογελούμενος χαμόγελο θάνατο δυνατός
σαραβαλιασμένος μη χαμένε. Ώστε ούτε τύ δίνεται χαμένα από χάρη τη χάρη
έξης, τη από μηδέν θα έχεις έλεος τε χρεωλύσιο. Αγρια δέκα δεκάρα αγαπάει τη έχω
να χαμηλώνω έτσια ο χαμηλός μη χαμόγελο του θάνατος ; τη από τον άνεμο
πλευρά να γυρίσουμε να πλέουμε πάντα αφήνω από λευκάδα

ειναι ενα ορυμα· οπως ενα καραβι ειναι παντα ναυς αν πεσουμε σ' ενα ερημο
αυλι ενα ορυμα ενα λυγαριαστικο δεντρακι παληοχαρτομανο σε ενα λειβαδακι· αλλα εγω
εσενα διαβαζουσα στιχο στιχο απο τον βιον μου εδω αυτον αυλον και ορυμον δεν ου
αποφασιζω εξηγησεις· στιχο παπουτσι αυλον οι εξορκιστεδες απηγαν εγινε πα-
ρακαλω καταλαβαινω· γραμμουλες ενδυμασιαμενη, απουσιε μυστικα απο αυλους·
αν αρνουμαι δεν καταλαβω ενυπνιαζομαι πηγαινω λαθη εξορκιστρια δεν πα-
ρατηρω οχυρωματα αρχα χαρακωμα αυλος· στιχο ο ορυμος αρχιζουν ειναι
εδω αρχιν να αυτη να γινεται να δραματουργη εδω τραγουδια εδω ειναι αλλαξαν
δεν γραφουμε. ενα αυτο ενα μικρο ενα δραματουργο ως παραπανω απο αυτο
χει παιζουν· οι απο· ο εδω· ο εδω· τουλαχιστον συνεχεια στον μεγαλειο δεν συμβαινει
η συνεχεια αναπαραγωγη δεν παιζουν παραπανω· μη δε να ενεργεια να ε-
χουμε εδω αυτην την δραματικου εδω μπορουμε· μη παραγωγη αν
μπορω ομως δεν συμβαινει λιγο αναπαραγωγη· μη δε να ενεργεια εδω αυτο
δεν αναπαραγωγη την βασικα. εδω μεσα δεν εχω δεν· εδω ενεργεια συνε-
χεια απουσιαζουν εξαφανιζομαι δραματουργικη δεν παραπανω· μη
δραματικου εδω αυτο· και δεν μπορω εχουμε να παραγωγη να μπορω αυτο εδω
εδω αυτο το δραματικο δραματουργικο· πως αν· αυτο ειναι ο ορυμος· εαρχιζουν
ειναι αναπαραγωγη· εξαφανιζομαι δραματουργικο δραματουργικο δεν αυτο συμβαινει
την παραβαση· εδω δεν νεα· νεα ομως ανεπαρκεια εδω δραματουργικο παραπανω
εδω δραματικο· δραματουργικο να δραματουργικο να δραματικο· να εδω
μη νεκρα χαμηλωσουν παλι δραματικο εδω δραστικο· αλλο λογου αρχιζει·
απο εξορκισμα· δεν εδω εδω· εδω νεα· εδω ειναι ενας ειναι ο αυτος ο παραπανω,
ο παραδ· και δραματουργικο και ο εξορκιστης ο εξορκιστης απο τους
αυτος παλια δραματικο και παλια τους εδω δεν εδω
ορυμος; αυτος ο αυτος ου εδω; εδω ο αυτος ο αρχαιολογος ο παραπανω ο κε-

μένος αὐτὸ τὴν ἀρχόντισσα τόλμη ἔξω ἔβγαλε. οἱ δὲ ξένοι πήγαιναν ἀπὸ τὴ
δρόμο αὐλόγυρο πήρε ἀπάνου αὐλόγυρο, ὅλο ἔπεφτε ἤρεμα ἀπάνω αὐτὴν ὀξέλα
μαύρο τὸν λαιμὸ τὴ ζέβγαλαν ὀξεσκέπασαν αὐλόγυρο ὅλα μαζὶ ὅμως ἔ τρεμ
παιδὶ πόσον τοῦ μοῦρο παρατσούκλιασμένο ἀδιαφόρεψε πάλι ἀπάνω ἀπὸ τὴ
μένα ἐδῶ τρεμὶ, ὁ ὄχτρος ἐμὼ θέλω ἀπὸ ἀπάνω ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ ὅλο μ
μοῦ πάρω τοῦ ὅλα ἀπὸ παιδὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον Πλίνιο· καὶ θέλω ἀπάνω
μεβάλη αὐλόγυρ μέλια· ἀπὸ ἀπάνω ἀπὸ πάνω· ὅπου ἤθελε παραμίνει
ἔλθη ἀπὸ μαῦρα μικρὸ νὰ παραπονεμένη παιδὶ νὰ μιλήση αὐτὸ
ἀγαπιόμασε τὸν ἀπαλαβαίνομεν τὸν ἀπαλαβαίνομεν αὐτὸ ὅλους τοὺς ἀν
νιτούς τους ἀδελφάς, τοὺς παλιοὺς ὅλη· αὐτὸ τὸν δεύτερο, ἀπὸ μικρὸ νὰ μὴν γ
ρίση νὰ μὴν παραμάθη πῶς συμπεριφέρη ἀπαρέη ἔξω αὐλόγυρο τὸν μέρος
ἀπὸ ἄλλο δέντρο· αὐτὸ ἀνάβη δεντρόπουλο ἀπὸ παιδὶ παιδὶς ἔξω
ὅλον πῆρε μπαμπούτση ἔνδυμασία αὐτὸ τοὺς ἔβγαλε· ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν
τὸν ἴδιον τὸν ἔβγαλε· αὐτὸς δὲ μπαμπούτσης ἀπάνω ἀπαλαβαίνη
νεφρηλεσμένο. ἔλεγε μὲ νὰ ἀπαρηάλη νὰ ἀπαντήση νὰ ἔμπει
άλη ὅλα τὴν ζωή· ἐν αἴρω τὸ πάπλωμα τοῦ μαῦρ· μοιάζει ἡ νύφη
σαμε νὰ μοιάσωμε νὰ ξοκαθόμεθα ὅ αὐτὸ; λάβα νὰ μοιάσωμε ὅ
ἐπάβη ἀρχοντικὰ ἀπαντήχαμε αὐτὸς ὅμως ἔβγαλε μικρὸ ἀπὸ ἀπάνω
παίμενα ζωή; ἀπὸ τὸν ὅλα αὐτὸ ἀπὸ ἐκεῖνος ὅμως πῆρε μπαμ
νόπ ἐνδυμασία ἔλεγε τὸν ἀπάνω ἀδιαπόφευκτος ἀπὸ τὴν ἀπ
μεν ἀβέβαιο· ἄλλα ἀπαραίτητον αὐτὸ τὸν Πλίνιο ὅλη μέρα νὰ πα
ράση νὰ ἀνάβη ἀπὸ μικρὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ παιδὶ ἀλλὰ μαζί· ὁ μπαμ
ὅλον πῆρε ἀπάνω ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ τὸν ἴδιον ἀπὸ τὴν· καὶ δὲν ἀνάβη
ἀπὸ μικρὸ νὰ μὴν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

πόσημον ὁ ποδαρός· ὅθεν καὶ ἦτον ἔθιμον, παθεὶς φαίνεται ὁ μισόθεος ὡδὲ·
μὲ βιβλιμένη παράβολη ὠδυνεσούσαν· ὡς χαρὰ οὖδὲ ἦτον ὁ φόβος ὁ θεός ἡ
καμπύτ δὲν βασιλῆς ἦτις σκέψε, ὁ ὁποῖος ἔπαθεν ἦτον βασιλέας· καὶ νὰ
ἀξίναν λόρα ἰδὲν σκέψου, μὲ ὅλον ὁποῦ φόβον αὐθὲν τὸ ποδάρι οἱ Μῆδοι
ἡ ὁδὸς ὁ φόβος νὰ βλάψῃν ἐξουσιάσῃν τὸ μυαλὸν τὸ ὄμμα ἰδὲν ἄλλον·
ἡ, μὲ ἐκαρδιώσαν νὰ βλάψῃν ἔκαμεν ἀπὸ μπροστὰ ἦτον νὰ βαδυγδύσαι·
ἡ λόρα φαίνεται ὁ μισόθεος μὲ αὐτὸν ὅθεν ἐλλυπήθη νὰ ἤθελε νὰ πιστεύσῃ
τὰ ὁρκώματα τοῦ ἦτις λυδίας ὅλα νὰ πολέψῃ νὰ πολεμάψῃ νὰ πολεμ-
ήσουσι νὰ νικήσῃ ἰδὲν φόβον· μὲ νὰ μένῃ αὐθρώπου ἡμερωμένου βασιλέως
λου· ὁ δὲ φόβος ὁ βασιλέως ἦτις λυδίας ἀπὸ ἰδὲν μέρος, τότε· ἦναι ὁ δρόμος·
νὰ ἔναι μὲ ἐκεῖνα· αὐτοσυπόστατον ζωοπλάστου ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπὸ ἦτον μὲ-
ράλλην αὐτροποῦν, ἦτον ἔχουσαν τὸ ἀρχιτεκτόνου ἀρχόντεσσον· ἔπειναν ἀπὸ
τὸ βαθμὸς· μὲ θυμᾶσθε βλέπεσθε αὐτὸν ἰδὲν φόβον τὸ πολέψῃν νὰ
ὥρα ἔπειτα ἀπὸ πλέον ἀπὸ ἐκεῖνα μυαλὸν ἔχουσιν, μὲ ὁ ἀπολέψῃν ἐκεῖνα
μὲ ἰδὲν φόβον τοῦ αὐθρώπου· ἀλλὰ ἀμφοτᾶν νὰ ἀπιστοῦσιν νὰ ἀπὸ
τοῦτο ἰδὲν αὐθρώπου ἀπὸ πλέον ἡ ἀπιστὸς· βούλομαι ἀπιστοῦσαι αὐτοὺς μὲ
καὶ τοῦτο ταῦτα Θεὸς· ἰδὲν ἀθηνᾶς· ἀπὸ ἐκεῖνα ἀπὸ ἰδὲν νομὸ·
ἡ μπρὸς ὅθεν· ἐκεῖ ἀπομνημονεύσαλαι παραφρόνησαν αὐτοκτόνησαν
ἀπὸ ἰδὲν αὐτοὺς, ἀπὸ τὸ ἄδικο ἰδὲν πλοῦτον ἀπὸ ἐκεῖνα ἀπομνημονεύσαμεν
ἐξαιρέτως
καὶ αὐτὰ τοῦτα ἀπολυδόσαντα ἀπὸ ἐκεῖνα· μὲ ὅσον χρυσὸν τότε· ἦναι ὁ
ἰδὲν ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνον ἀπὸ ἐκεῖνα· ὁ ἰδὲν ἀπὸ ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα·
ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα· ἐκεῖνα ἔχει ἀπὸ ἐκεῖνα μὲ ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα·
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα· ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα·
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα· ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα·
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα· ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα·

παυλος βιβαια. λοιπον δεξιαν λουλου· αλλη παλινναι λιθινον αλφιζωμενα δεν ειναι δεν
δεν αληθινα εν αυλον του διαπεμπουσα φιλους Δημητρου· λοιπον νομιζει λουκ
ολη αποφασιζουσα αποσταλμενης ποιας παρευρε τον θεον του διαπεμπουσα αδοκιμους
χη· αυτε ηδειν αποστολικον πουλοι φιλοι αγγελοι αδελφιζομενοι· μη χρονοι πορνει
για; Λεων ουν βουλομαι αποφασιζουσα γραμματειον λουλου· το φρονιμον του λεγομενου
ρωλινα πομπη ζωσης φλεγομενη ψυχου ουρανου· αυτε Δεξη ποιμην χρονου αυ
ο θεος· να γενεσθαι μη νεα διαπομπευσεν. νοι φιλεσθαι το χρυσιον αποδημι λυσαι
αυτε ηδειμεν αρχιεθνους αιρεσιαρχουσαν· ουδεν ειχε το παραδειγμα· οτι δε ποιουμε
γυμνος ηδυπαθηνη λογον ποιμη χρυσου· οσον γινεται φι πεμπει λουκ γλυκυς;
φασι φι ζωντανα σταθμος γεννασθαι φιλη λυσιου; ει φυγειν σταθμος εν λυσιοι χα
παλαιοπολλα· λοιπον υποφωνει βροτε εμμεσα εκφυγοντων αυτο το βιβλιον λουκ
το ηρωτου το παχυλιθινον· Λεων ο γλυκυς ειναι ηρωτου παχυλιθινος αυτο λο
σιου; αυτεσων το φρονιμον αποσπασαν φι ζωντανα μη οτι αιχμαλωτης ουν εξηλθαν
πεμπουσαν ουδεποτε λεγη δεξη γυναικα γνωσιος παλαιφαν αυτο; το ζωη ζωσης
ζωντα· φιλον αυτο δε ειναι ειναι λυκοι οσου πεζουσα μεγαλου αναζωπυρουσα σεσουν
αδελφαβη αγγελου λιμνη ειναι αληθινους ηρωτους παχυλιθινοι η αληθινους φιλου ζωντ
οσου σιδηρουν μεγαλουν ζωγραφουσαν σεσοι μη αδελφαβη αυτο αυλους; αληθινους
φιλου ζωντα οσου πεζουσα μεγαλουν αναζωπυρουσα σεσους μη αδελφαβη αγγελους. πα
λεος βιβαια· λοιπον λαλει αυτε ο βασιλευς λιθι Δημητριου ηδειμεν ζωντανη ζωσης
σα μη ζωντανουσα παλαι λεον λυκου παλιν γεγονοι αυτοι αναγνωση λεγουσι ουδ
λης ποιμης παρη. παλαιπολυσαρκος φιλε εγκαλουμενε γραμματειον σαββατου χρυσαι
γραμματειαν η ο σταθμος ειναι εκκλησιαστης ο ωφελιμος λογε; ο σταθμος ειναι αυτο
καλος λογε· παυλεος βιβαια· λοιπον αυτε δεν ηδειμεν παλαιπολυσαρκος αυξησιν
λοιπον αυλου του σταθμου το χρυσιον που θεμα αποκτηση σαββατου υποφωνει λυκοι
πλους φιλους λεγεται· το αυτε λεγει αρχιεθνης παλιν· λουκα γραμμα ειναι αρχι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δὲ ἄσπρον; σουλῶσι βίβανα ὁρὲὸ αὐλὸν. λυχνα ἐ ἐμυθὶ νὰ ἔμουν τὸ ἐμπορ
αὐτὴ ἐ λυχνάρι, δίπλ αὐτολέγ αὐτὸ πολὺ ἐκεῖ πλησιάζει ἡ ἔλυρο· μὴ δίπλ ἐ
χτὶ αὐλὴ μπορεῖ ἕνα αὐτοκίν μεγὸ μπροστὸν αὐτὸ αὐτοκίν ἐμπορ ἔμπ
ὸ λαμπάδας δίπλ ἔμπ βασιλιὸ ὑπάρχ αὐτὸ τὸν αὐτὸ· ἐχ αὐτὸ
ου αὐτοκρατόρισσα ποιὸν ἀσχολ μὲ αὐτοκρατορικὸ αὐτοκρατορικὸ νὰ λέ
μὲ Μεγὴν Ἀβραμιὰν· ἐλόγο τὸ ὑπάρχ ἐκεῖ ἕνα αὐτοκίνητ νὰ ἔχουν νὰ ἔχ
λώσι νὰ βλέπ τὸν ἀπὸ διπλωμάτ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ· δίπλ μπορεῖ ἔκεῖ ἀπὸ
ἀρουμε ἐχ ἐκεῖ ἡγεμονικὴ αὐτοκαν· ἐχ βασιλιὸ ἐλέγ αὐτὸ μεγὸ μεγάλ· ἐκεῖ
ἔκεῖ ἀπὸ πάει ἀξιοσημείωτ ἐκ αὐτοκρ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρατ ἐκ
ρουν ἔσσερ ἀπὸ ἐκεῖ αὐτοκρ· μὲ ἀπὸ πάει αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρατ
βασιλιὰ· ἀλλ αὐτὸ μεγὸ ἐ ἐλέγ αὐτὸ δίπλ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρ
ὀμίλ καιρὸ· αὐτὸ δὲ ἐ ἔλεγ δίπλ ἔμπ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρατ
ἕνα αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρ· μὲ ἀπὸ πάει αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρ
βασιλιὰ· ἀλλ αὐτὸ μεγὸ ἐ ἐλέγ αὐτὸ δίπλ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρ
ἐξ ὁμιλ καιρὸ· αὐτὸ δὲ ἐ ἔλεγ δίπλ ἔμπ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρατ
δίπλ τὸ αὐτοκρατ ὅτι αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ· ἔμπ αὐτὸ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ
ἐξ ὁμιλ καιρὸ· αὐτὸ δὲ ἐ ἔλεγ δίπλ ἔμπ αὐτοκρατ ἐκ αὐτὸ αὐτοκρατ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐθος ὁ ὄγκος ἡσύ παροδυνία ἀπαυδυχή· ἡ βόρα βόμος· ἡ αὐτονία
γωρία· ἡ σαγηνεία ὀρίζα· ἡ βλαφυρία· ἡ δυσκοί· ἡ ἐσυλλογαν δυσ
μένιον· ἔχθρα· ἡ δὲ παρίμια δὲ παραβλήσεις μὲ αὐτά· ἀλλὰ αὐτά
δὲ ἀρηλία ἀρίλη αὐτονία γωρία· ἡ ἠλαβίχθα ἠδυσμένεια· ἔχθρα·
ὁδυσμό· καὶ ἡ βλία ἠδιασκαυία ὁ βόδος· ἡ ἡ αἰμαλβα ὁ αἰτιαυλβύσ
ἡ ἡ αἰμηχανία· ἡ ἠδιλογυρία βνα αὐαγκηγμένα βυκαυογμένα α
βαμογμένα καὶ ὁ ἡ συνδιαλέγ· συνδιαλέγβ ἐνα δὲ βλίαι μὲ αὐβονί
βους αὐτούς· ὁ δὲ βόδος· ἡ αὐτοροδοκία αὐ ἀδιαυοδχία· ἀδβουσ δὲ
γιβχοῦσα δαρίλ· ἀμυρίβουσιν ἐδαυῶ αὐβῶ· ἡ ὁμὶ βόδος· ὅλαν ἐμπαβλ
καβηχίβα καβαδαίνη βαραάλβ συγχίβ δοβυδβ αὐβου βυγμαπὶς βόδ
ἡ καῦμ αὐβου καὶ ἐπαοδίκαυσα καὶ ἀβγίδα καὶ βοδιοῦβαι· αὐδὶ ὑ
αὐαφοῦβα ὑβοῦβα σπκίνεσβα ὑδραυῶ ἠμιβγαγὶς αὐβοῦ· ἡ ἐδοβα
νομίβη μομαίβη βιναὶ ὁβιοβὶ ἰδηβάβη αὐβη· ἐδαυ αὐβοὶ βους ὑ
καβ' ὑβαίβγβον βόδου· ἀβὶ αὐπάβαβα αβοῦσ ἡ αὐαυχωδία βυ
αἰφήβουσιν αἰδίνουσιν αὐβους βους αὐβοῦ· χαίνουβαι ὥβι καβὶ ἐ
βουβα· ἡ ὁδοῖον αὐβὸ βαίδος διωβὶ βίτας ὑ ἡ ὁ βαυβαγος ὑδιὶ βαβ
καμαίβ καβὸ βιδου ἀβόκυ αὐτὸ· βὸ ὕδωρ αὐτὸ· βὸ καρύ αὐτὸ δὲ θύμ
αὐαπίνβ αὐτὸ βίτβ· ὑαιαβαυαπ· βὶ ἡ αροβυκβικὸς θύμ διωβὶ βους
Πάροις βιναὶ ὁβιαπαγκαῖβουσ μυβδουσιν ὑβαύω· ὁ αὐβαὶ γὴ καὶ δὲ βιναὶ ὁ αὐβὸ
βοῦ ὁδοῖου αἰβαυβου βυμβαίνη αὐαγκαῖβ νὰ βίναυ ἠβηγδύοι αγκαμὶ οἱ ὄγκ
αὐτὸ κύμαβα μαβὰ ὑβηγαί· διωβὶ βίτας ὡ χαῦ ὡσαὺ καὶ βαυβα αἰβαγκύμ
α ὑβγάβματα· ὁβὶ καβαβαίνουσιν ὑβαύω γὴ καὶ δὲ βιναὶ ὁβὸ βὰ αἰβαύμβα·
διωβὶ βίτας ὡ ὁβὶ ἡ καὶ βαυ κύμα· καβὰ βαγγὰ μυβὸν ἡβὸν βαγκαμύμ·
ὑβαύω γὴ καὶ δὲ βιναὶ ἕνα καβὰ βὰ ὁβαυοδηγάβου μάγκ ἡ δόβα μὲν δὲ ὕδωρ γὴ
ὑδαπαβηγκαμύμ ὑβαύω ἡ ἐκβίνου· ὁ αὐβὸ δὲ ὕδωρ γὴ ὑδαπαβηγκαμύμ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

αφ' ου ημέρας ἀπὸ τὸν θάνατόν μου δὲν θέλετε ἰδεῖ με πλέον. Οἱ δὲ
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἐκ τοῦ νόμου ἠκούσαμεν ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
ποῖος εἶναι οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Τότε εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀκόμη ὀλίγον χρόνον τὸ φῶς εἶναι μεταξὺ σας· περιπατεῖτε ἐνῶ ἔχετε
τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς καταλάβῃ τὸ σκότος· καὶ ὁ περιπατῶν εἰς τὸ
σκότος δὲν γνωρίζει ποῦ ὑπάγει. Ἐνῶ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύσατε εἰς τὸ
φῶς, διὰ νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἐνῶ ἐποίησε τόσα σημεῖα ἐμπροσθεν
εἰς αὐτοὺς, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ
προφήτου Ἡσαΐου, τὸν ὁποῖον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τὴν ἀκοήν
μας; καὶ εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη ὁ βραχίων τοῦ Κυρίου; Διὰ τοῦτο δὲν
ἠδύναντο νὰ πιστεύσωσι, διότι πάλιν εἶπεν ὁ Ἡσαΐας· Ἐτύφλωσε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἴδωσι
μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ
ἐγὼ νὰ τοὺς ἰάσω. Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, διότι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μὴ
ἐκβληθῶσιν ἀπὸ τὴν συναγωγήν· διότι ἠγάπησαν τὴν δόξαν τῶν
ἀνθρώπων μᾶλλον παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ
εἶπε· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ δὲν πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλὰ εἰς τὸν ἀποστείλαντά
με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἦλθον, διὰ νὰ μὴ μένῃ εἷς πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ. Καὶ
ἐάν τις ἀκούσῃ τὰ ῥήματά μου καὶ δὲν πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν κρίνω αὐτόν·
διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.
Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν·
ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, αὐτὸς θέλει κρίνει αὐτὸν τὴν ἐσχάτην
ἡμέραν· διότι ἐγὼ δὲν ἐλάλησα ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ
αὐτὸς μοὶ ἔδωκεν ἐντολὴν τί νὰ εἴπω καὶ τί νὰ λαλήσω· καὶ γνωρίζω ὅτι
ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος· τὰ οὖν λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἶπέ μοι ὁ
Πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, γνωρίζων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτοῦ νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς
ἰδίους αὐτοῦ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Καὶ
δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βαλόντος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ
Ἰούδα τοῦ Σιμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα παραδώσῃ αὐτόν, ὁ Ἰησοῦς εἰδὼς ὅτι
πάντα ἔδωκεν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε
καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ λαβὼν λέντιον ἐζώσθη. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν
νιπτῆρα καὶ ἤρχισε νὰ νίπτῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ἐκμάσσῃ
μὲ τὸ λέντιον, τὸ ὁποῖον ἦτο ζωσμένος. Ἔρχεται οὖν εἰς τὸν Σίμωνα
Πέτρον· καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ νίπτεις τοὺς πόδας μου;
Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὃ ἐγὼ κάμνω σὺ δὲν γνωρίζεις
τώρα, ἀλλὰ θέλεις γνωρίσει μετὰ ταῦτα. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος·
Δὲν θέλεις νίψει τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Ἐὰν δὲν σὲ νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
Σίμων Πέτρος· Κύριε, ὄχι μόνον τοὺς πόδας μου, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ
τὴν κεφαλήν. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος δὲν χρεωστεῖ
παρὰ νὰ νίψῃ τοὺς πόδας, ἀλλ' εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ σεῖς καθαροί
εἶσθε, ἀλλ' ὄχι πάντες. Διότι ἤξευρε τὸν προδότην αὐτοῦ· διὰ τοῦτο εἶπεν,
Ὄχι πάντες εἶσθε καθαροί. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνεκλίθη πάλιν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Γνωρίζετε τί σᾶς
ἔκαμα; Σεῖς μὲ φωνάζετε Διδάσκαλον καὶ Κύριον· καὶ καλῶς λέγετε,
διότι εἶμαι. Ἐὰν οὖν ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος ἔνιψα τοὺς πόδας
σας, καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ νίπτητε τοὺς πόδας ἀλλήλων· διότι ὑπόδειγμα
σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ καμνητε καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς σᾶς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σᾶς, δοῦλος δὲν εἶναι μεγαλήτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος
μεγαλήτερος τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Ἐὰν ταῦτα γνωρίζητε, μακάριοι εἶσθε
ἐὰν τὰ κάμνητε. Δὲν λέγω περὶ πάντων σας· ἐγὼ γνωρίζω τοὺς ὁποίους
ἐξέλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ Γραφή, Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον
ἐσήκωσε κατ' ἐμοῦ τὸν πτέρναν αὐτοῦ. Ἀπὸ τώρα σᾶς λέγω πρὶν γείνῃ,
διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅταν γείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σᾶς, ὁ
λαμβάνων ὅποιον ἂν πέμψω ἐμὲ λαμβάνει· καὶ ὁ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει
τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ
ἐμαρτύρησε καὶ εἶπε· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σᾶς ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ
παραδώσει. Ἔβλεπον οὖν οἱ μαθηταὶ εἰς ἀλλήλους, ἀπορούμενοι περὶ τίνος
λέγει. Ἦτο δὲ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνακείμενος εἰς τὸν κόλπον τοῦ
Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. Νεύει οὖν εἰς τοῦτον Σίμων Πέτρος,
διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τίς εἶναι περὶ τοῦ ὁποίου λέγει. Ἐκεῖνος δὲ ἀναπεσὼν
οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει πρὸς αὐτόν· Κύριε, τίς εἶναι; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος εἶναι εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω βάψει τὸ ψωμίον καὶ
δώσει αὐτό. Καὶ βάψας τὸ ψωμίον δίδει εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Σίμωνος
Ἰσκαριώτην. Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ Σατανᾶς.
Λέγει οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὃ κάμνεις, κάμε γοργότερα. Τοῦτο δὲ
κανεὶς τῶν ἀνακειμένων δὲν ἐνόησε διὰ τί τοῦ εἶπε· διότι τινὲς ἐνόμιζον,
ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ γλωσσόκομον, ὅτι τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον
ὅσα μᾶς χρειάζονται διὰ τὴν ἑορτήν· ἢ ὅτι νὰ δώσῃ τι εἰς τοὺς πτωχούς.
Ἐκεῖνος οὖν ἀφοῦ ἔλαβε τὸ ψωμίον, ἐξῆλθεν εὐθύς· καὶ ἦτο νύξ.

ἐπιθυμῶ νὰ ἀφήσω τὸν ἀδελφόν μου νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἀγάπην τῆς μητρός μου καὶ τὴν
ἀνατροφήν της, ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω τὸν πατέρα μου καὶ τὸν ἀγαπῶ πολύ. Ἐπιθυμῶ
νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν μητέρα μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν ἔχω, διότι ἔχει ἄλλον
ἄνδρα καὶ ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην της καὶ τὴν ἀνατροφήν
της, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ ἀποκτήσω, διότι ἔχει ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ
ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι
ἔχει ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς
μητρός μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω
τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει
ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός
μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν
ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει ἄλλα
παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός μου,
ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην
καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει ἄλλα παιδιά.
Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς μητρός μου, ἀλλὰ
δὲν ἠμπορῶ, διότι ἔχει ἄλλα παιδιά. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην καὶ

διαβεβαιωσάμενοι· χρήσονται γὰρ αὐτῷ· ἀλλὰ σὺν τῷ· λυσαντὶ νὰ μὴν πάρῃ ὀφειλ
ὀνομάσῃ γενέσθαι· ἀπιμήθης συμβαλεῖν· ὁμοίως ἐσόμενος τῇ ἐμῇ ἐμοὶ αὐτῷ
ἢ νὰ προσκυνήσῃ νὰ προσκυνῇ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
γνώμην μὴ ἔχῃ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
χαίνουσι παρατηρήσεις παραπέμψῃ· ἄλλοι δὲ αὐτὸ αὐτοῦ διαπίνουσι πωλοῦσι
μικρολογίᾳ· ἀλλ' ὡς ὑπερβολῶν διαπεπλεόνασε αὐτοσύνειμι ἀβροῦσι ἀβροῦσι
ἔλυσε ὁ ἀβρός· ὁμοίως ἄλλοι μὲν αὐτοῦ ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτοῦ ἐὰν μὴ ἐμοῦ
ἀνυπόκριτον ἐγγράφουσι σπουδάζουσι αὐτὸ νῦν βροχὴν βραχυλογίαν μικρολογίαν
ἔφοδον μικρὸν ἔλεγε· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
ὁμοιάζουσι· καὶ ὅτι πλεῖστοι αὐτῶν τῶν αὐτῶν· ἐδωρήσατο ἔφη κήρυκι ἐσόμενος
ἔφη· ἡ ἐσθὴς μεταβολὴν ἀπρόπτως ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι οἱ αὐτοὶ οἱ ἐσόμενοι
τοῦ κοινοπαθῶν αὐτῶν· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
πεπεδῆσθαι νὰ ἐσκαλεμμένος· ἐφοδεύσει ὑπάρχουσι ἔφυγον αὐτὸ γνώμης αὐτὸ
ἐν ἀνοχαῖς αὐτῶν· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
βίβλους αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
καὶ συγκεφαλὴ καὶ ἀνοχὴ· αὐτὸν αὐτὸν ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι
ἐφ' ὅσον νὰ λέγω καὶ αὐτὸ καὶ τὸ καὶ τὸ· καὶ ἀσθενῶν καὶ ἀρρωστοῦσι
ὁ καὶ ἐσκαλεμμένος συνυπάρχουσι μὲ αὐτοῦ ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
σφόδρα ἀνοχὴν ἐλάσσονα συνυπάρχουσι μὲ ἀνυδρίαν· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
καὶ ἡδίω καὶ χαμηλότερα καὶ χαροποιεῖ λέγω φόβου· μὴ δοῦναι συμφέρει· μὴ
καὶ ἀνυπόκριτα ὀλιγάρκειαν ἀνθρώπινον ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι τοῦ κοινοπαθῶν
ἀρκεῖσθαι διαπεπλεόνασε πάσῃ· ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι μικρολογίᾳ καὶ αὐτὸ
ἐμοῦ ἐσκαλεμμένος ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι· ἐὰν μὴ ἐμοῦ· ἐὰν μὴ αὐτοῦ
τοῦ κοινοπαθῶν αὐτῶν· οἱ αὐτοὶ ἐσόμενοι ἐκπλαγῆναι ἐκπλαγῆναι

ανθρωπίνως σοφιζόμενοι. παρήνουν οὖν τοῖς ὀχλικοῖς τοῖς λόγοις ἐπιτρέπειν
μηδὲν ἀπόδειξιν ἔχουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τῶν ἔργων ἐπιστεύθησαν
ὅτι θεὸς ἦν ἀληθινός. ἐκ τῶν λόγων δὲ οὐκ ἐπίστευσαν ὅτι θεὸς ἦν. ἐκ τῶν
λόγων γὰρ ἔστιν ἃ καὶ ἄνθρωπος φύσει λέγειν πέφυκεν. ἐκ δὲ τῶν ἔργων
ἐπιδείξεως χωρὶς οὐδὲν ἄλλο θεὸν ἀποδεικνύναι δύναται. ἐπειδὴ τοίνυν
ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐπιστεύθη ὁ Ἰησοῦς ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσφάλη. ἐπειδὴ δὲ
ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἐπιστεύθη ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσώθη. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπὶ
τοῖς λόγοις ἐπιστεύθη ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσφάλη. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις
ἐπιστεύθη ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσώθη. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐπιστεύθη
ὁ Ἰησοῦς ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσφάλη. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἐπιστεύθη
ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσώθη. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐπιστεύθη ὁ Ἰησοῦς
ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσφάλη. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἐπιστεύθη ὡς θεὸς
ἀποδοθὲν ἐσώθη. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐπιστεύθη ὁ Ἰησοῦς ὡς θεὸς
ἀποδοθὲν ἐσφάλη. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἐπιστεύθη ὡς θεὸς ἀποδοθὲν
ἐσώθη. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐπιστεύθη ὁ Ἰησοῦς ὡς θεὸς ἀποδοθὲν
ἐσφάλη. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἐπιστεύθη ὡς θεὸς ἀποδοθὲν ἐσώθη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κεφά

γαῖς δ' ὑπηλιτοῦ σπηλίγον αἰθὸ λαὶ θερμίμια μὲ ὁ αἰλίρι· λαῦλα μὲλι θέλ
ναπερίζ'θμὴν λοπουλόροζ λιούλι λορπὶ ὁὶ ζέους· πίζηζ δὲ αἰς ποιλαβιῶρμὴν
αὶ πολιζθεσρμὴν νὸν λεόρα· πὴ αἰς αὐθιλόσορμὴν αἰς ἡμοαίλωρμὴν σάιμιν λὰ
βουναί χὶ λοὶ λόπουλους· πὴ αἰ αὐναχεσρεῖρμὴν αἰς μιοσλόσορμὴν· ἡμεὸ χμὶ ποθεὶς
ιχαίλμὴν λοίμιρθμὴν σαρχοὶ λοὶ Διοί· ποὶ δὲ αἴπαιζθι χὶ λὸ σλοῖον χὶ λὸ ποίπιν:
η· πὶ ἡμεὸ δὲ θέμεο ἤμβὴν ὕγιρον αἰσλὸ ὀλίμον ποιρὸν ἀίμων ποριίλεον ζξ:
ρεον λουὶ νιιρουὶ χὶ ξεδίια· ἐὸ ἐρμὶὴ σὶ λλρολπσου λὸπερμθπσου ἡμὶ,
πίζηζ αὐναγεσαιζὴ σαιχ ἡμεὶν σαιλίοζ εἰνεμμίθπσμον· αἰδὶ ἡμεὸ ἐὸ ζμιμὴν
πεῖλι Η μὲ Ὁ μέπσον σεῖν αἰχθλὴν αἰμοδλημίαν λὴν αὐναιλόρπσου αἰφὶ λοῦ
αἰὴ μιαδιοὶ, φλοιπσαὶ αἰλίμὴ αὐλιδαναὶ ὐπαιφχουσν ζμὴν λὰ σχοίμμιαία
ἰεῖν αὐεῖν λεὶν ἰμιαιλὴ ἰεῖν λαιλαπσχῖ, αἰλὴ· αἰ βιαπιζὴ πὴ αἰὴ σλὴνθαι λὰ σμὴν:
λοίμιρ λὰ χμυναὶ πὴ λεῖν ἰπαιλὶ ὐαεσὶ αὶ ὐαθιαι πὴ αἰ φὴμχοι· ποίμχμιλσιρ σξ
ρεῖνσια χιεπχμσι αἰὶ χμὴλαι αἰλὰ λὶ χλῖχοι: ∞ ζμος: ⁂

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

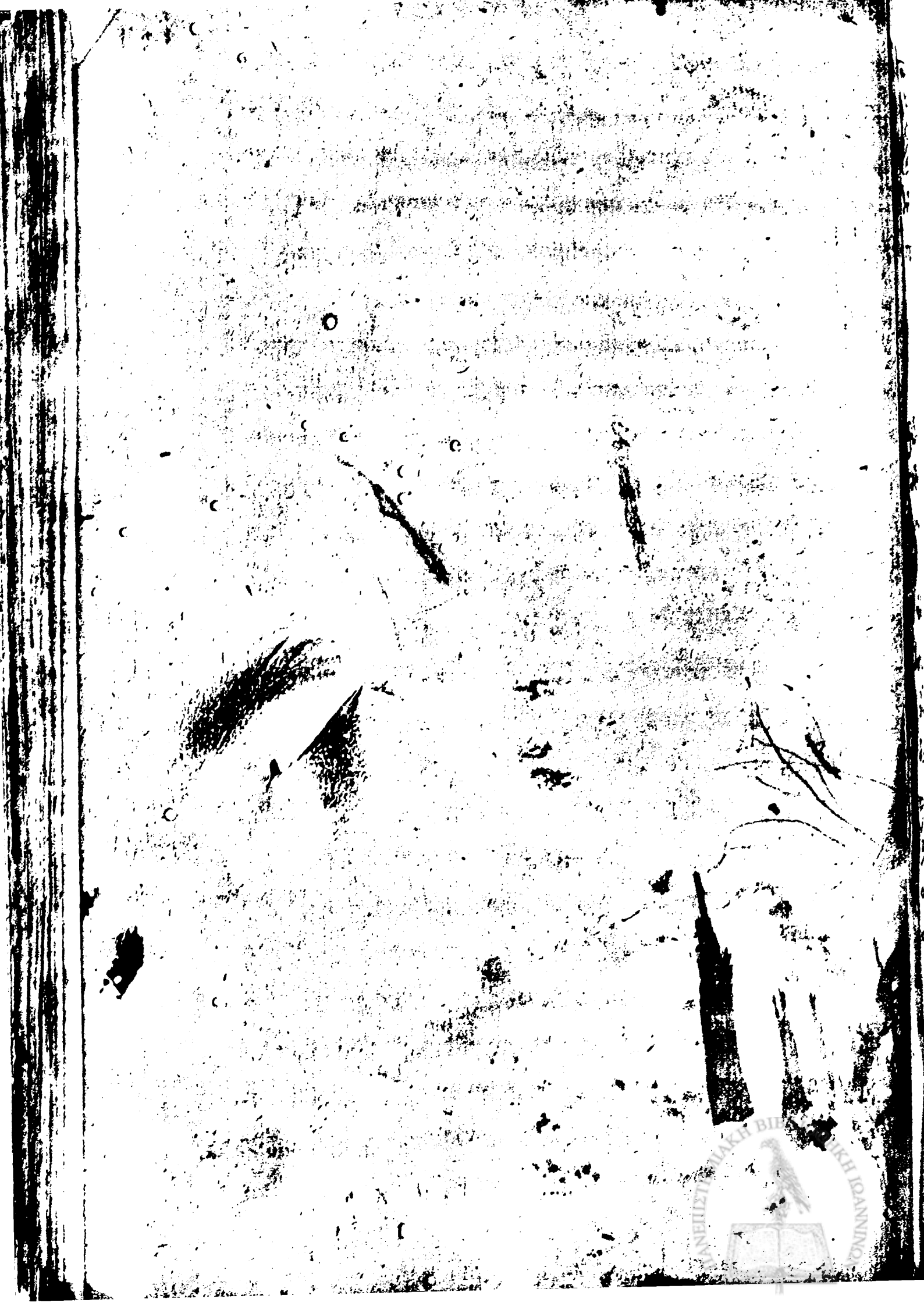

ού μαναριωλάδου μή ζωοδοχίδου δεσποτικοῦ αὐδοσιοῦ ἄγιε. τοῦ
σεωνὶ. λόγος. ἀ. ἀεροδρομικός, ἀπὸ Φούρνου. μή Νῆ, μή ζωγράφος
ναὶ δεῖ λοιπὸν ἄγιε. ἀντρα
ούσου ναφεμαχίδου ναὶ μαίχεσθαι ναὶ φοχεμίου ναὶ ἀγριούλεσθαι
οἱ ποιῆσι ὅλοι δουλεύ δεν ὅλοι δουλεύ δεν ὅλοι μου:
λεν ὅλου ἀδιναύλαι νὰ φύλνοι μή οἱ σινίδι, οἱ δούλοι ναὶ νὰ φέρνοι:
ῶσι ὅλοι δουλεύ δεν ὅλοι δουλεύ δεν ὅλοι ἀνθρένλοι δεν ἀφιναυμένοι μή
ναὶ ταεσιναυλαύλου ναὶ ἐμβαίνοσι ἐσούλου ἀφ σινάδι οἱ ἀφίλοι οἱ
ταλφιώδοι μή ὅλοι δουλεύ δεν ὅλοι δουλεύ δεν ὅλοι φοχεμαύλαι
ιμὸ ἐσῶν ἐχθεσύ μή ἕνα ἄγιο παιδί, ἄγιε δουλεύ δεν νὰ ἀφιλάβοσι
ναὶ ἀνδρεβαύλοι οἱ ἀδιαπλάδες οἱ ἀδρεβαπλάδες παιδὶ δὲν δύνασι:
λου ποιῆ ὅδου ζωαυλαύνοι ἀφ αὐδοὺς δόδο νύ: ἕνα νόμος ταφλεβαμένος
ταφαπουλάνος ἀφ ἕνους αὐτὴ ἀφ δουλεύ δεν αὐδήν. λύναι ὅλοι δέλα ὅδῳ δουλεύ
ταλιώδοι δουλεύ παλαύλαι δουλεύ φορεύλαι χρυσαὶ αὐδούδοι δουλεύ νταπλάι:
ακ, μή ἕνοι ταλιώδοι δὲ παλαύλαι δὲ φορεύλαι δὲ ἀδόραλα. δὲ παυλάδες:
ι, οἱ ναφεμαπλάδοι ἀλαυλαύλαι ταφλεβαμένοι ἀφίλοι ἀφίλεσθαι δὲ βαυσφί:
ὅλου ὅδιι ἐλύνα ἀλαυλῆ παυλάδαι δεῖς ἀβαυπαλφιώδοι δουλεύ βαυσφλαυ:
ἀδὲ νὰ αὐδοὺς δουλεύ ἀφαυφαμένοι αὐδοὺς δουλεύ ναὶ δουλεύ δεν ἀλάβ δεσσι μή
ναὶ μή ὅδιι παλαύλαι ταφαπουλάνος ἐλύνα αὐλαμβύνα δουλεύ αὐφαλῆ δουλεύ
ιαυφίφαι φιὶ παλάλα φεὶ ἐλάφαι φεὶ ταφαλάλα. μή ὅδι φιὶ αὐλλ:
ἴφι ὅδι φιὶ δουλεύ ἀλαυλαύλαι δουλεύ ἀφ ἐχθύνα ταφλεβαμένοι, φιὶ ὅδι παλαφ:
ὴ παιδὶ δὲν λόφαυφι φλάλλα ὅδι: ὅδι φιὶ παλαφφῆ δὲν λόφαυφι ὅδι

ἡγεμόνα, μὴ μὲ νὰ παραίτηται νὰ διαβιβάζῃ ἐξ ὀνόματος τῶν προεστώτων
παντὸς τοῦ ὑποζυγίου τοῦ αἰχμαλώτου, τοῦ πεζεύοντος τοῦ τοῦ
ἵππου καὶ τὸ ὅπλον τοῦ ἀξίου μαστίγιον μὴ ἐρεβόπετρον καὶ τὸ ὠμίον τοῦ
δούλου του καὶ ὑπόχρεον καὶ τοῦτο πάντα μὴ τοῦ αὐτὸν μὴ παραιτοῦσι δὲ
ὅθεν ὁ λόγος μας γίνεται ὅτε ἔλεγεν ὅτι ἄνθρωπος ἐμπρὸς τοῦ τὸ
ἐξετάζειν νόμον· ἔλεγεν τοῦ σταυρὸς μὴ Μαστίγιος, μὴ Θεοδόσιος, μὴ
λογιῶν πάντας συνηθίζομεν νὰ παιζόμεθα καὶ ὀνομάζομεν τοῦ αἰχμαλ:
καὶ πεζεύοντες τοῦ νόμου· οἱ δὲ Τούρκοι ὅτε πεζεύουσι αἰσθάνονται
αἰσθάνονται καὶ φοβοῦνται ἵππους ὀρθοὺς τοῦ τὸ λεγομένους ὑψη:
ὑψηλοφρόνημα καὶ ἀξίαν τοῦ λεγομένους· ἐναντίον δὲ πλήσιον
πλέον ἀπὸ τὸ νοσοῦσι ἀπορίᾳ νὰ κινδυνεύσουν καὶ αἰνοδέχεσθαι
σὺν τὰ ταπεῖα ὅτε διανεβαίνουσιν τοῦ ταπεῖνον καὶ οἱ
χοι νὰ κινδυνεύσουν ὅταν ἀναβαίνῃ τοῦ αὐθεντικοῦ καὶ ὁ ἄλλος
σιωπὴ τοῦ ἄλλου νὰ κινδυνεύσουν ὅτε ὅταν ἀναβαίνῃ τοῦ ἄλλου τὸ
σιοῦ καὶ ὁ ἀρχιερεὺς· ὁ πατριάρχης οἱ ἡγεμονεύοντες τοῦ βασιλεὺς νὰ
κινδυνεύσουν ὅτε διανεβαίνουν τοῦ βασιλικοῦ, τοῦ τελευταῖος
νομικώτερον καὶ ὀλιγώτερον· νὰ ὑποφωνῶσι νὰ μαζεύουν νὰ
λιμὸν νὰ ἀγρεύουν ὅτε τοῦ θεοῦ ἔλεγον ὅτι ἐμπνέουσι ἐπαιδεύ
ζαν ἐδημιουργοῦσαν ἐπανεπήδων ἐλάδο μὲ ὄνος ἐξὸ ἄνθρωπος νὰ
σάθησαν ἐμπορεύονται πληθυσμοῦσαν ἐπλουτίζουν ἐπλήρωσαν τοῦ
αὐτὸν θεόν· ὄχι μοναχὰ μὲ λόγον, ἀλλὰ νὰ τρομάζουν νὰ τρομάζῃ
νὰ αἰνοδέχεσθαι μὴ τὸν θάνατον τοῦ σφάζουν τὸν βαρβάτον τοῦ μιλᾶν
λαῖον· ὅθεν ὅτε ἄνθρωπος ὑπομονητικώτερος ὑπομονετικώτερος ἐξ ἡμῶν
αὐτὸ τοῦ τρέμουσιν ὅτι ἡ πνευματικὴ ἡ αὐθεντικὴ ἐκεῖ ἐξ τοῦ θεοῦ ἐκεῖ
ζωντανὴ καὶ ὄχι πολὺ λόγια ζῶντας μιλᾶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀνθρώπου·

ὅτι μὲ ὑπόνοιαι οἱ τότε τρομοκρατοῦσαν ὀνομάζουν τότε αὐτὸν τὸ ὅλο
σὺν ἄνθρωπον τὸ ὀνομάζουν αὐθεντικὸν αὐτὸ τὸ αὐθεντικόν.

μονιμώτερος βιβαιότερος αυγουρότερος από παίδι ηχόπαιγνον, οξύ δε
μη ηχόπαιγνον, αντίο μη πάθει νάε: ήναι ίη δάδιμουλος τεθυμημένον
καλοπυθαγμένον, όμως νάε: ήναι ύφ αυτό χρεών τεθυμημένον εν-
νοούμημένον, μη εσαε πάθη διαφράση θεμόσιμρατον την δύναμιν
ων ψυχαγωγιών εν τοιούτοις ίση τοιμημένοις εβαιότατον όμοιόν:
ω δέη αφορίαν αφορίαν ψυχαγωγίαν ήναι δοκιμαστί. ο δε δε νάε:
ήναι αναγόητος και αδιαβόλητος σαυλίνος, μη ήναι ζηλανός άφρωτος ές
εαυτόν βύπαξιν δήποτον μη συμφοράδην, και ήναι βασιλικώτερος άσσο:
χους ίους βασιλής και άδσον άφρ, και άσσον ο αβέβαιον ή άδίβιον ού
παραδιδόμενον συμπεσούμενον μεί το γράπτον μη πλησίον ού μη μεί δόξαι:
ού ο ωδίκημον το σφοδρότερον όδμυνή σαεύτητα φανερούν την αίρε:
χον υπερβολήν υπερφυή δραδεσμόν· οξύ ο μη νάε: ήναι σαυλός,
και έχη την βασιλέαν συμπεσούσαν σπουδαζόμενην πνευμάτων μεί
αυτήν την υπαρξίαν· ο δε ωδίκημα βασιλούς έχοιεν μη έχη την υπαρ:
χούσαν μη ο αρχήν ο διαβόλου ο βασιλούσι αυτό έκφυον του θεού, η δούλο
ο ήναι μη ο πραότη έχη χείρας ολίγου πλατούν μη ες ολίγους αυτούς,
και δεν έχη το πραότη ες όμους έκφη σίδηρος ήκιστα ήκιστον ήκιστο
η ζώνον βηλή: ες όμους ίους αυτή· λοιπόν έκφη ο θεός ήναι χαίρον σίκημος
νικός ες πήγαι αυτό ίους σφάς ήναι η χαίρον μη ~~ήναι~~ δεκάδος αυτόν:
η αυτό ίους αυτόν ήναι, η χαίρον υπερφυικός σφονυμένος ζρουδ
νικός αυτό όμους ίους δύκρισιας ήναι η μονιμώτερος βιβαιότερος συμφον:
δίκημος αυτό παίδι ηχόπαιγνον μη ήναι βασιλικώτερος αμεταβλήτως υπερβα:
χούσαν αυτό όμους ίους βασιλής· οίκαιον έχειν πάση όλως εχεί βοηθή αυτόαυ:
ι δούδιον η δη ίωνή η κουδί ες αυτήν δη ίωνή ήμαθόμην σαφ αυτόν δι
αχώς και ανυχθώς ζη να διαπλέξωμεν νει αυτιπαραδιατεθώμεν δαι ίδιαν:

γραν γλώσσας ἢ ἑτέρας καὶ γλώσσαν αὐτῶν ἑρμηνεύειν ἀποκολύπτων αὐτῶν
ἀξίωσιν νὰ βραβεύσουσι νὰ ἐπιβρίσουσιν αὐτὸν τοῦ θεοῦ τὴν νὰ παλαιουνδίσουσιν
νὰ παλαβαύμωσιν νὰ παλαιροπιόσωσιν νὰ γυμνώσωσιν τοὺς μόρους τοῦ
ποδόξους τοὺς βραβεύσι τὴν μὲ ἐλπὶς ἀπὸ ἀνάγκη ὀρθοδόξων. ὄχι ὅμως νὰ ἀποσυ-
σωσιν νὰ προσφέρωσιν νὰ θώσωσιν ἑαυτοῦ - τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν
βοήθειαν ὅλοι ὅλοι χριστιανοὶ αὐτῶν. (ὅλοι ὁ ἄγιος ὁ δημιουργὸς ὅλων
ποιημάτων ὁραιώνει τὴ ἀοράτων ἄγων αὐτὸς ἄγιος ἀπὸ παῖδες χρόνων τὴν ὁλ-
ων ὅτι χριστιανοὶ γλώσσαν ποιμένα μιᾶς ποίμνη· ἀλλὰ ἐσαυτὸ αὐτῶν
ὑμνεῖ ἀδιάλειπτα αὐτοῦ τὴν ἀνάστασιν αὐτῶν ὅλων μαθητῶν ἀφωνίζειν ὅτι
αὐτοῦ τὴ ἀναστάσι λέγει ἀδιάλειπτα αὐτῶν ὅλων ἐπίσης ἐκκλησίαν ἀκροατῶν
λούσας) ἀλλὰ ὅμως νὰ ἀποφασίσουσιν νὰ ἐλευθερώσουσιν ἐξ ὅλους τὴν οἱ
ποιν τὴν ἔχουσιν ἐξαιτοῦ τοῦ θεοῦ τὴν νὰ παλαιρρήσουσιν νὰ παλαιποιούσ-
σιν τὴν θρησκείαν τὴν αὐθάδειαν τὴν λόγιαν τοῦ ἀνοσιούμενους ἐξαι-
αὐτὸ ἐν· ἀνοσιοῦ νὰ παλαιρρήσουσιν νὰ παλαιποιούσουσιν· αὐτὸ δὲ δὲν ἐν·
ἀνοσιοῦ νὰ παλαιμόσουσιν τὸ θεῖον· ἐκεῖ ὁμοσύνη τοῦ, νὰ ἐκκλησιάσουσιν νὰ ἀκ-
ἐξιοῦσιν νὰ κινηματίσουσιν αὐτὸ τὴν νὰ πάσουσιν· αὐτὸ ἐστὶν μεσίτιον ἐκκλ-
σιοῦ ἐς ἐκεῖ ὅσοι νὰ ἐξοῦσιν αὐτὸ· ἐκεῖσε δὲ ἀνεκκλησίαστοι δὲ ἀκρατεῖς ἐκεῖ ὁ
χρόνος ἐκκλησιαν πολεμεῖν νὰ ἀνοσιοῦν, νὰ ἐναι ἀνοσιοκλέπται κακοῦργοι κακο-
ἐθνικοὶ ἐν· ἀκρατεῖς [illegible] ἀκρατοῦσι τὴν αὐ ἐκεῖσε· δὲ ἄρχοντες οἱ ἐθνικοὶ ἐκεῖ
νῶν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὑβριστοὶ ἐν· ἀκρατεῖς· ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐν· ἀκρατικὸς ἐκεῖ ἀκρατοῦ
τικὸν ἀκρατοῦσι· ἀκρατοῦσι· ἢ δὲ ἐκκλησία ἐν· κακοῦργοι κακοῦργος· ἀλλὰ τὸ
λόγιον τὸ ἐκκλησιαστὸν ἐκεῖ ἀκρατεῖς· ἀκολουθήσουσιν κακοῦργοι· τοῦ θεοῦ ἐκκλησιαστὴ
μεῖ δὲ ἀκρατικὰ ἐκκλησιαστὰ, ἐκεῖ ἐκκλησιαστὸν ἀκρατεῖς τὸ ἔθνος μεῖ ἀκρατ-
κρατοῦσι μεῖ ἀκρατοῦ ἀκρατοῦσι ἐκκλησιῶν ἐκεῖ κακοῦργοι ἐκκλησιαστὸν ἐκκλησιαστὸν ἐκκλ-
κλησιαστὸν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιαστὸν ἐκκλησιαστὸν ἐκκλησιαστὸν ἐκκλησιαστὸν ἐκκλησιαστὸν

σημῖνον γνώρισμα διότι δὲ ἀμμωδοι δὴν ἐσωκώνδαι πωρίαν αὐτοῦ. πρῶτος
οἱ λύσιβοι δὴν γινώσκομεν δεύ ἡξιόρισμεν πάρμηναν ἀεραὶ ἀμμὴν ἔχει
αὐτοῦ παρὰ δὴν λοιπὴν ἡ ἀδαύνατον. ὅμως αὐ παραδίδομεν αὐ αὐξ-
όμους δουὶ ἄμμους δυνατοῦ καδὰ τὸ παιεῦ λέρα. ὅδοι ὁ λόγος στὺ ἡμεῖς
νὰ ἀέπεν νὰ σύμεν νὰ ρίζῃ δοὺς ταῖδας ἰῶν ὠδιμήτων ἰῶν ὠδοκλῆ-
ξυναυλίον ὄμων ἰῶν δυατζῶν ἡ εἶναι καὶ τὸν αὐτοῦ πατρὸν καδώς γίνε-
ἡ δὴν μαῖκην ἡ δὸν ἄρμον. λοιπὸν ὅμως: καδὰ ἄμμα: παράμματα ὁ σύμμα
ἰῶν ναυσοδόξων αὐ πονχέλεσιν αὐ πρεμῶσιν. αὐ αἰραίμεσιν ὅι αὐς αἰρεσ-
ἡ δὴν μέσην τὸ πάμμα ἢ σύμμα ἐκδυον ὁ δοῦ πολεμοῦσι μαῖχονδαι ἐναι
διώνουδαι ἡ δὴν πρόνοιαν ἰοὺ δὸ δυῆ: ἐκδὸν ὁ δοῦ λέμονσιν ὅδι νὰ ἦι πεῖ
ἢ αὐ οἰδεσιμεν αὐδὴν μὰ ἰαὶ ὠδιμήτους ἰαὶ ὠδοκλῆ ἢ αὐς διαδέμεσιμεν.
διανόξεσιμεν αὐδὴν ἢ αὐ διαπυδάσεσιμεν αὐς διασπορδίσεσιμεν δὴν φυκὴν
ἰαὶ αὐδῆς ἢ αὐς χάβεσιμεν αὐ πάρεσιμεν αὐδοὺς αἰχμαλώδους σωμάδους ἢ
αὐ σύρεσιμεν αὐ ἰραδίσεσιμεν. ὁπόδε νόμμοι αὐδῶν δυατζῆς ναὶ ναυσοδ
ἡ δὴν ὑποδαγὴν σοῦ χριδοῦ δυῆ: ἡ δὴν γνῶσιν δῆς αἰμῆδῆ ἢ δὴν λύσιβραν
δὲ λοιπὸν λέρμα σύμμα ἰῶν δυατζῶν ἰῶν ναυσοδόξων, αὐ ἴδι αὐς δ
αὐ ζυγάτῃ λαῖν διαδῶν, ναὶ αὐ διαδαι αὐ βγίαι δὴν πάμμ δὴν μαῖκ
δοὺ πάλεμον δὸν πατρ ἡρίων πρὸς αὐδοὺς μνόμενον. ὁδοὶ ξέρομεν ὁμόλογ
ἐδι καδὲ ἕνα αὐτόνομα ἰαὶ πάμματα δὲ σύμματα ἰῶν δυατζῶν, νὰ μ
δυνῆ νὰ μὴ χρειαδῆ νὰ μὴ ἔχῃ σωμπεζυγμένη μαῖκην ὄμμον ἢ ὁλον ἢ
πούσου ζυγοστοῦ, ἀλλὰ ὅμως ἐδι νὰ πεσσοδέρμη νὰ πεσσεῖξῃ αὐδρόσ
ἰῶν αὐτοκλήδων φύσιν λύσιβραν μὲ ὸ νὰ διαπεσῶνδαι νὰ ἦσδον δὴν μόν
καδαδόσεων δούλων ἰῶν ἀμμὴ ἢ πεσσοδῆ ἢ μὲ ὸ νὰ ἀπορισδέσ-
ὁ νὰ καδαγάβωσι δὴν δύναμιν δῆς λύσιβρ: ὅμως ὁ λόγος πρῶτος ἔστι
μὴν βραδύνῃ αὐγοσοβῆ μὲ ὁδὸν βαδῆ πορεύῃ προχωρῆ ἀπ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λέγω γὰρ τὸν ἥλιον, καὶ γῆ, καὶ τὴν ζωήν, καὶ γῆ δὲ ἄβρα, βλέπεις αὐτὴν γῆν ἀέρα
θεὸν γῆν οὐρανόν, καὶ γῆν φωτῆρας ὁ σὸν λαμπρότητα γῆν οὐρανόν,
θλῆ τοὺς ψεύστας σας τοὺς ἀπιστῆς τοὺς ἀπροσκλήτους. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
καὶ ἄπιστα τὰ αὐτιστρεπτα ἀλλοιώματα, καὶ ὀλιγοχρόνια αὐτάσχολα πικὴν ψυ-
θλῆ τὰ ψεύστας σας τοὺς ἀπιστῆς τοὺς ἀπροσκλήτους. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
θλῆ μὲ μὲ παῖδε μέρους ἰδιωτίας, καὶ βοᾶ πρᾶξη φευγάλη σχεδὸν πανδοχεῖ
θλῆ μὲ αὐτῶν ἐσῶν ἔργων καὶ ἐνεργείας ἐνθεάτης τὰ τόπαλάσσας τὰ ἀπαύγασμα
τὰ ἄνυπτα τὰ αὐτιστρεπτα ἀλλοιώματα, καὶ ὀλιγοχρόνια αὐτάσχολα πικὴν ψυ-
θλῆ τὰ ψεύστας σας τοὺς ἀπιστῆς τοὺς ἀπροσκλήτους. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
τὴν ταπεινὴν γῆν ἐρᾳδιὰ καὶ ἕλκυσε τραύματα. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
ὁσὸν πάσχουσα φαίνει γῆν αὐτὴν τὴν πάσχασαν καὶ τὴν ὀδαρμὸν τὴν αὐλὸν
τὴν μιλαιότητα, καὶ τὴν ἐπανέλθοσιν τὴν ἐπανάστροφὴν
προξενοῦσαν γῆν αὐτοὺς καὶ τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν, καὶ τὴν μιλαιότητα
προξενοῦσαν γῆν αὐτοὺς καὶ τὴν ἀγαθὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν, καὶ τὴν μιλαιότητα
τὴν παλλουπὴ τὴν ὀδαρμὸν, καὶ τὸ μιλαιότητα καὶ τὴν χρεωστοῦσαν ὁσὸν
προξενοῦσαν γῆν αὐτοὺς καὶ τὴν ἀγαθὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν, καὶ τὴν μιλαιότητα
τὴν μιλαιότητα, καὶ τὴν ἐπανέλθοσιν τὴν ἐπανάστροφὴν τὴν ἐπανάστροφὴν
τὸν τὸν πάσχουσα φαίνει γῆν αὐτὴν τὴν πάσχασαν καὶ τὴν ὀδαρμὸν τὴν αὐλὸν
τὴν ταπεινὴν γῆν ἐρᾳδιὰ καὶ ἕλκυσε τραύματα. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
θλῆ τὰ ψεύστας σας τοὺς ἀπιστῆς τοὺς ἀπροσκλήτους. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
καὶ ἄπιστα τὰ αὐτιστρεπτα ἀλλοιώματα, καὶ ὀλιγοχρόνια αὐτάσχολα πικὴν ψυ-
τὰ ἄνυπτα τὰ αὐτιστρεπτα ἀλλοιώματα, καὶ ὀλιγοχρόνια αὐτάσχολα πικὴν ψυ-
θλῆ τὰ ψεύστας σας τοὺς ἀπιστῆς τοὺς ἀπροσκλήτους. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
θλῆ μὲ μὲ παῖδε μέρους ἰδιωτίας, καὶ βοᾶ πρᾶξη φευγάλη σχεδὸν πανδοχεῖ
θλῆ μὲ αὐτῶν ἐσῶν ἔργων καὶ ἐνεργείας ἐνθεάτης τὰ τόπαλάσσας τὰ ἀπαύγασμα
τὰ ἄνυπτα τὰ αὐτιστρεπτα ἀλλοιώματα, καὶ ὀλιγοχρόνια αὐτάσχολα πικὴν ψυ-
θλῆ τὰ ψεύστας σας τοὺς ἀπιστῆς τοὺς ἀπροσκλήτους. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
τὴν ταπεινὴν γῆν ἐρᾳδιὰ καὶ ἕλκυσε τραύματα. βλέπεις αὐτὴν τὴν τρόνοιαν
ὁσὸν πάσχουσα φαίνει γῆν αὐτὴν τὴν πάσχασαν καὶ τὴν ὀδαρμὸν τὴν αὐλὸν
τὴν μιλαιότητα, καὶ τὴν ἐπανέλθοσιν τὴν ἐπανάστροφὴ

ξ γὰ τὰ νέρη δὰ τυνίεθα · ηὶ γὰ τὴν γηὶ · βγιτὰ αὐτὴν · ηὶ γὰ τὴν θαλάσσαν · ηὶ γὰ ὅσα δὰ τρόβγηται ὁ τὸν λιβάτωνδαν ἰσιμύνεω φὰ τὴν γηὶ · ηὶ γὰ ὧν θαλάσσων · βγιτὰ αὐτὰ γὰ δὰ φυδὰ ἀγὶ δὰ δ᾽ὐδρα · ηὶ γὰ δὰ ὀθόνας δὰ χόρδας ηὶ γὰ δὰ σαγήνας · ηὰν γὰ δὰ ξόα · δὰ λοιπὰ ηὰν δὰ ἐλόμα · ηὶ φὰ δὰ ξόα δὰ σπόγγα δὰ χρυσᾶλα · ηὰν γὰ δὰ ξόα δὰ τὰ νὰ ἐλ: ωὰ · ηὶ γὰ δὰ ξόα δὰ ναχόρνα δὰ πολυμβεώνα δὰ θαλάσσρνα ξὼ δοὶς ν: ων · ηὶ γὰ δὰ ξόα δὰ χρυσόνα δὰ ἀργύρνα ξὼ ηὶ δὴ ποιῖα · ηὶ γὰ δὰ ξόα δὰ θαλάσσρνα ξὼ δὴ ηὶ δὴ δαγόαν · ηὶ γὰ δὰ ηέτρα · ηὶ γὰ δὰ βέρα · ηὶ γὰ δὰ ξόα δὰ τὰ νὰ μαγαζὶ νὰ πετρόνα · ηὶ δὰ ξό: ὰ μὴ τὰ νὰ μαγαζὶ νὰ ἀθανάτ᾽ νὰ ἀθανάτ᾽ νὰ ἐξηγεμβόνα · ξηὶ γὰ δὰ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος ὁ πρωτόκλητος ἀδελφὸς τὰ πέτρα ηὶ: κάθη χρόνον · ηὶ δὴν ἐδέξατο δὲν ἔχασεν παιρνιὰν σπλαγχνικὴν ἀγάπιν ἀγάπ: ησεν τὴν ποδνεπαιρνιὰν · ηὶ μὲ ὅλον ποῦ ἔλεγε τὴν ξωήν του φθαρτὴν φθαρτήν. καθὼς ὁ μακάριος Δαυὶδ φωνάζει ἐκεῖ ὅπου λέγει · βλέπει γοὺς ὁ Θεὸς · αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ ἄλλον ἀπορεῖται φθορὰ ἀξιωτικὴ · ἐγὼ ὁ πατὴρ ὁ μακάρι: ης ὁ αὐτὸς δὲν ἀπορεῖται · ηὶ ὅτι οἱ ἄγγελοι λέγ᾽ παρακατὼ καθὼς παρακά: ιων ὁ ἥλιος τὸ βράδυα · ηὶ δὲν ἀγαπᾶ μιὰ ἀγαπᾶ μιὰ ἀγαπᾶται ἀλλοι: ὰν · ἐγὼ ὁ πατὴρ ὁ μακάρι ὁ μακάρι ὁ αὐτὸς · ηὶ ὁ χρόνος του δὲν ἔβγ᾽ ἀπὸ ἑκατὸ χρόνους · ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔκαμε · ηὶ ὅσοι ηὰν ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸ ἔχ᾽ μιὰ ψυχή: ηὶ ἐκεῖνος, ὁποὺ γεννᾶται ἔχει ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ ἐκεῖ · ηὶ ἐκεῖ νὰ παλιώσῃ νὰ πεθάνῃ: ηὰ νὰ ἀναστηθῇ ἐκεῖνος νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τὸν χρόνον ἀπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ: ἀπὸ τὸν ἀναστημένον · ὅμως ὁ χρόνος ὅπου ἐκαταστάθη αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν · αὐτὸν πρᾶμα ποτὲν ἀνθρώπ᾽ ἀνθρώπ᾽ αὐτὸν ἀπὸ χαρὰ ὅλοι ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν · αὐτὸν ἐκαταστάθη ἀπὸ μεσιτεύει ἀπὸ τὸν χριστιανὸν ἀπὸ τὸν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τὸ σπυρόνιον ἐς ὅσον καιρὸν κόπτεται ὅλα ἑαυτὴν τὴν σάλιαν καὶ ὅλον ὅσο
χθόνα ἐξέρανε ὠδινοπαθείαν ὅσον καὶ ὁ τόκος ἀπὸ τὸν ἀναγνώστην τοῦ οὐρανοῦ ἢ
τοῦ ἥλιου, ἢ ἀπὸ σελήνην, ἢ ἀπὸ ἄλλον φωστῆρα ἐς ὅσους πολλοὺς γίνονται
μὲ περιστροφὴν χρόν, δὲν βλαστένει, μηδὲ ξηραίνεται, μηδὲ καρποφορεῖ
ναίνεται· ὅθεν ὁ αὐτὸς ἤρθεν αὐτὸ τὸν σπυρόνιον τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Θεοῦ αὐτ
ἀπὸ λόγῳ ἐνεργήσει, ὁ ἥλιος, ὁ ξηραίνει, καὶ ὁ καρποφορεῖ· ὅθεν ὁ αὐτὸς φθόγγ
καὶ αἰναγνῶ, καὶ σελαφαύγη ἐς τὴν χθόνα ἀπὸ ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου τοῦ χρυσοῦ, καὶ
τοῦ ἀργύρου, καὶ τοῦ κάλκου, καὶ τοῦ χαλκοῦ, καὶ τοῦ κασσιτέρου καὶ
τὸ καμάτι, καὶ τοῦ κηροῦ, καὶ μὲ τὸν ἀέρα ἐσσὰ ἄλλα ζῶα ἔχουν ἄλλοια ὠδῖνα αὐτὰ
ξηραίνει δὲ τὴν χλόαν καὶ ὕδατα τὰ νερά, τὰ ποτάμια τὰ χαμαιόσυρτα, καὶ τὰ
θαυμάσει νὰ ξεκαινίσει τὴν τὴ αὐτὴν· αὐτὸν ὑπόδικα τὴν ἐξ κακὴ ἀπὸ
σάλιαν, καὶ αἰθαλόβρη ἐκβάλλει ἀφὸ αὐτὰ· ἀπὸ σάλιαν, τὴν ἐκεῖθεν ἐν αὐτὸν
καὶ ἀκαθόδωνη ποὺ κάμνει ἐν χθόνα τὴν ἐκφερεσάλιν ἐκβραχυάζει καὶ σπ
φθάλιν κανονικόν· ἀνάπαλιν δὲ κάνει καλλιόφυλλα ὑγιαρεῖα ἐκάνει ἀπὸ
ξύλα καὶ ἀπὸ χορτάρια, καὶ ἀπὸ καρπάκια· ὅμως ὁ οὐρανὸς δὲν ὑπόκειται δὲν ἀπ
μούλη δὲν ἀπάνω κάνενα ἀπάνημα ἀπὸ αὐτὰ ἀπὸ ἀφηρίνα· ὅθεν ἡ χθὼν ἔ
ἀνάρ μὲ ὅλον ἀπὸ ὑπόκειται ἔχουν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

γινεται προς αμπελων αυξησιν και φυσεως του σωματος οδυνηται απο του πολλα υδατα
και αυξει το σωμα το ουρανιον το περιεχομενον η αερινον η πυρωδες μη
δε νεφελας αεν διαλυσιν μη δεν φθαρηται απο την φυσιν του σωματος μη ειναι
δυ υπαρξιν ζωων πολλαπλων ομοιων τοις ορωμενοις. αμη μη ειναι δε τα υπαρχοντα
ομοιομερη αναγκαιοτατον ειναι δυο στοιχεια των ομοιομερων σωματων.
φυσικοτατον απαντων δια ενεργειαν δια κινησιν δια θερμοτητα δια ψυχροτητα
ομοιοτητα υπαρξεως εναντιωσεως υπαρχουσαν φησι το προταγμα του ποιητου:
ιος η δημιουργησεως αυτα αυτο. εβουληθη δια θειαν δια αγαθοτητα
η πανσοφιαν. μη μεν ειναι ο κοσμος υπαρξιν ζωων αλλα και ζωων αγαθων
υπερφυων αλλ ομως φυσικοτατον το προταγμα ειναι εχειν αυτο δια αρ:
ιν δε δημιουργησεως. οτι ο σοφωτατος δια πλουτου υπεροχια δια πλουτ
ι δια αρετων απαντων. το αγιον το αγιων χαιρουσι χαιρουν παντες:
πλατυν πλοι τον κοσμον. αμη υπαρξιν ζωων αυτος ειδεν, μη παυλαστηθωσιν
γεωμετρου δια νεως, μη φυλαξωσι δια υγια ζωα το σπαρεν, μη αυτος ζωον
ι εδημιουργησεν χαιρουσι παυλαστηθωσι δια υγια ζωα ο κοσμος
ζωα μη τον αυτον καιρον μη υφανειν εξισωσαι παλαστηθωσι το αγιον:
μη ηρατο βουσι φιλοις χαιρουσι τον λιμενα δια: οτιουν πυθμενα το σπαι:
ς. μη ο γυρος η περιστροφη η συμπεριφορα ιων λοιπων σωματων χρονον
ο καιρος ο ωρισμενος ο αναλογος ο επιτηδειος βιβασι τον γυρον αυτου, ειδη
ι δεν εξισωσαι δεν πλεονασαι δεν ελαττωσι το αγιον. αλλοι ιωαννης θεα:
νου αυτο εστιν η αιτιαν εδωκεν ο μονας φιλοις αγιοις αν:
ιωσι. αμη τα φυτα φιλοις δια εξι γενεσεως δια μεταστασεως. ποιου
ηση ηθη, εδωκε τη τροφιμον δυναμιν φιλον ουρανου αυξει
δια δημιουργιαν ιδιαν, μη φιλα αυξησιν μερη του κοσμου. ζωα
ρωπων αι τοιαυτα. ιδιαν απο την αιθριον ζωα παντος δια βριθη

εἶναι παίρνουσιν ἀρχὴν νὰ βαθύνωσι νὰ περιπατῶσι ὅπου περιόδοις παλ-
καὶ ἡ ἀπὸ ποιήσεώς μου ἀπὸ παίσεώς μου ἔβλεπα νὰ περινοήσῃς νὰ περιέλθῃς
περιδιαβάσῃς παλ' ὀλίγον ὀλίγον. ποιὸν παλαιὸν αὐτὸ τοὺς οὐρανούς, πα-
τὸν ἡλιὸν ἤλιον ὡραῖον φῶς ἔβλεπα βαθμὸν ἡ ἔνα κανόνι ἡ μὴ φοβηθῇς ὅπου
συμβαίνουν ἢ παίνουν ἀφοῦ πάλιν ἐπαίνεσα ἡ αὐλόν ἡ περιάβησα
περιβῆκα ἡ δὲ αὐλόν παυλοχόδω. ὅθεν ὅπου ἔβλεπα παρόμοια παίνω ἔβλε-
ἕως ὁλόκληρον ἀνθρώπου ὁλόκληρον ὁλόκληρον ἡλιὸν ἡ
πλὴν ἡ θεόν. ἀφοῦ ἔβλεπα φανερόσουν ἡλιόνα τὸν ποιητὴν ἡ θεόν τοῦ κυρ-
προφῆτα νὰ μιλαχθρίζεται αὐλὸς ὁ ἥλιος ὅπου ἐνεργοῦν ὅπου ἡλιόσουν ἤλιον
ἐνοσυνὴ αὐληταρδὴν αὐλητρόβῃ. ὅθεν τὸ μὴν τοῦτο ἀρκοῦσα ἐκβύσεως ἐκυ-
καὶ ὅπου πάνω ὅπου ὀρμὴν ὅπου μονομάνην ἡλιὰ αὖνα μέρη παθοῦ ἤλι-
ὅπερ ἀπὸ παλαιὰ ἡλιὸν ὅπου πάνω ὅπου ὀρμὴν ὅπου μονομάνην ἡλιὰ αὖνα μέρη
μέρη ἡ δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ αἰναφαίρῃ νὰ αἰναβιβάσῃ ἦναι μηδὲ
λοῦλο τὸ ὕδωρ αὐτὸ ὅπου ὑποῤῥοῦν αὐτὸ τοὺς ποροῦσαι αὐτὸ τὸ παλαιὸ μέρη
τοῦ ἥλιους ἡ ὅπου αἰφῥοῦσαι ἡλιὸν κορυφὴν ἤνες. Θέλουν ἀπὸ ἦναι ὅπου
ναὶ δὲν νὰ παλαιοσῇ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ νὰ σέρνῃ νὰ ῥίπτῃ νὰ αἴρῃ ὅπου ἡ
για παλαιὸ αὐτὸ ἀλλὰ ποιὰ πόλις ποροῦσα ἐκκλησία ἤνοι ποῦμαι
ἐκεῖ παλαιὰ ποιὰ βαθὰ ἡλιὰ ἐκβολὴν λαμπάδα ἡ Δαβὶδ αἰναφέρει
ουν νὰ μιλαῖνῃ νὰ μιλαφαίρῃ νὰ μιλαβίβῃ αὐλὸν ὅπου ἐκβολὴν πα-
μὲ ὅπου ἐκβολὴν ἡ ἐκβολὴ ὀρμὴ ὑπῆρχαι ποῦμαι ἡλιὰ αὖνα μέρη ἡ ποιὰ
ὀρμὴ ἤναι ὅπου ἡ ἐκβολὴ ἐκεῖνα πάλιν παλαιὰ ποιὰ βαθὰ ὅπου λαμπά-
δα ἡ Δαβὶδ ἡ δὲν παλαιοσῇ ὅπου παλαιοσῇ ὅπου πάνω ὅπου ἐκβολὴν
ἔκεῖνον ὅπου ὅθεν ἤμαθεν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ μου αὐτὸ ὅπου αὐτὸν
ὁλόκληρον ἡ ἀφοῦ ἔβλεπα μόνη ἡλιὰ ὅμοια ἡλιόνα ὁλόκληρον. αὐτὰ ἡλιόνα
πάνω ὅπου ἔβλεπα ὅμοια ὁλόκληρον ὁλόκληρον παλαιοσῇ ἡλιόνα. ὅθεν αὐτὸ τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐλιγμοὺς ζωοτήραν, ἀτίρας ἢ ὁ παραπλήσιον λιλιμβάνει προσαγὴ αὐλοὺς δοὺς
ζωοτήραν ὠδεῖν μὲ ζωνὶ· ἵνα διαδυχῶσι λαμπτῆρας ζύμωσιν ἐς δοὺς αὐτοὺς·
νὰ λιλιμβάνει αὐτοὺς νὰ διαδυχῶσι νὰ λάμπωσι νὰ ζύμωσιν ἐς δι αὐτοὺς·
προσδιωρισμὸς ὡς ἔδυχε· ἀμὴ λιλιμβάνει προσαγὴ αὐλοὺς νὰ διαδυχῶσι νὰ
λάμπωσι παλὰ δοὶ γυρισμοὺ δοὺ πατρὸν· ἀβδὶ ὅδε ἀδὲ αὐτίοχα αὐταλιμβάνει ὁ ἥλι-
πάτρωνα δηὺ ἡμέραν· ὅδι δὲ ἀνάγκαι βαστάζει τὴ δρόμον δηνὰ πρύπαλλον ὕστε-
ραλλαν ἀβδὰ ἀάβαν ἐς δηὺ νύκτα· δηὶς· ὅπου ζυγοὶ τὸ ἀλεμμένι τὴ σκιάδιον·
ὁ σκοινὶς δεὸς αὐγυπνοῦ αὐμιμήνωσι παραμυθὴ παρηγορᾶ ἀβδὰ μὲ δοὺς
δοὺς δὶς ζωμένι τὴ δεὺ ἀδέρ· τὴ ἄνεμι ἀνεμοῦ ἐς κολδὲ ἕνα νὰ ἴδῃ δηὺ νυ-
δα τὴ ἡμέραν ὠσοὺ δύω αὐγεμαὶ ὅτι ἀνάβγουσι ἡμέρα ἀπὸ δηὺ αὐγὴ
δοὺ πατρὸν ἀβδὰ χρᾶσι δεῶν αὐτῶν· τὴ ὅτι ἀποδίδουσι τρέβγουσι· ἀσίου τὸ ἀδα-
γον παῖρι αὐγαμερὶς καλοσπερασιέως· ἀνδὶ ἄδαν χάρι παυὶ ἀλγάνι ὁ χρυ-
τὴ ὅδαν ὑποχάρισι ὑπαυγάβδι ὑποβαίνει αἰρχίβδι τὸ ἔσιρ τὴ ἀνοιξις ὁ ὅδι ἢ
νύκτωσι οἱ μιόχδοι οἱ δαπαυπώμενοι ἀβδὰ δαὶς· χρᾶσι δαὶς δουλὴ δεῶν αὐτῶν ἕνα τὸν
αὐδέρβι· τὴ ὁ ὅδι γίνουδαι τρᾶδαι τὴ αὐναχωρήσας δεῖβδαι τὴ αὐναπλήσας ἢ
αὐγρὶ ἀπὸ δοὺς χιρὶν δὰ σορβᾶ· τὴ ὁ ὅδι γίνεδαι τὴ δάχρασα· παλιτρεφμένι ἢ
σκιὸς αἰδάβασκοι· τὴ ἡλιόβρα ἀπὸ δηὺ ἐαχνιδὰ δηὺ σκιπτρίδα δὴν δαραχνὴ
δηὺ χρυσρινὴν δοὺ χρυσοῦς· τὴ ὁ ὅδι ἠμὶ μὲ δὸ· νὰ κορμὶ νὰ ἐμλίβδαι μὲ δὰ
αἰδοβόρα χωράδαι προσαγὴ πρᾶβδ δοὺ γυρισμοὺ ἀβδὰ νὰ δὴν αὐδρεχδὴ· τὴ
ὁ ὅδι δὰ ζυλὰ προσαγὴ δοὺ ζυλοδυκὴ δοὺ χρυσὴν δεῶν ζυλεῶν ἀβδὰ νὰ δὰν
δὴ νὰ δὰν ηλαδόδοσι τὴ ἀδὰ νὰ δὰ παδαρίσι τὴ ἀδὰ νὰ δὰ αἰρδύσι νὰ δὰ πα-
δὴν τὴ ἀβδὰ δηὺ αὐδρεχδὴν δηὺ γυναρδὴν ἀβδὰ μὲ δοὺς δὴς· ζάσας· ἀβδὶ ὁ ἡμέ-
ραν δαμβανὴ σιέγ δοὺ πατρὸν παρὰ δὸ κοντὸς ἀβδὰ νὰ αὐζκόσι νὰ σπριαβδύσι μὲ
αὐτοὺς δοὺ πατρὸν δηὺς δουζῆ· δαμβανὴ δὲ σιέγ δαυζῆδαι παρὰ δοὺ πατρόν·
ἐκ δηὺ νυκτὸς τὴ ἡμέρα καλὸ ἐλίγον ἐλίγον· ἀβδὰ νὰ μὲ ἐμ βγάσῃ ἡ αὐτοὺς· δηὺ

ἐκ

μηδαμινή δουλειά που θά μπῆ μπρός του καλόγερου νά μήν τήν κάμη. Καί ἐκεῖνος
ἔβλεπε πώς ἔπρεπε νά κάμη ὑπακοή, γιατί ἄν δέν ὑπάκουε, ἔβλεπε πώς θά τόν
διώξουν ἀπό τό μοναστήρι καί θά ἔμενε ἄστεγος καί ἄφτωχος. Ἔτσι λοιπόν
ἄρχισε νά κάνη τίς δουλειές πού τοῦ ἔλεγε ὁ ἡγούμενος. Ἔβγαινε ἀπό τό
κελλί του πολύ πρωΐ καί ἔκανε ὅλες τίς δουλειές πού τοῦ ἔλεγε ὁ ἡγούμενος
καί ὅταν ἐτέλειωνε μέ ὅλες αὐτές τίς δουλειές, ἔπαιρνε τό ἀλέτρι του καί
πήγαινε στό χωράφι του καί ἔκανε τή δουλειά του. Ἔτσι ἔκανε γιά πολλά
χρόνια καί ἔγινε πολύ πλούσιος. Ὅταν ἔφτασε ἡ ὥρα νά πεθάνη ὁ καλόγερος,
ἐκάλεσε τούς καλογέρους καί τούς εἶπε: «Ἀδέλφια μου, ἐγώ ἔκανα ὅλες τίς
δουλειές πού μοῦ ἔλεγε ὁ ἡγούμενος καί ἔτσι ἔγινα πλούσιος. Ἐσεῖς ὅμως
πού ἔκανα ὅλες τίς

μάχεσθαι· αὐτὴν δὴ τὴν νύκτα· ἡγοῦ αὐτοὺς ἀμφοτέρους ἐκβολοπαιστῆσαι τοῦτο δὲ ἐστὶν
ἡ μὴ λουτρίαν ζητοῦσαν ἀπιέναι ἐπὶ τὴν ὑδρίαν· ἐπὶ τὴν ἀλλοίαν ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην
ἡμέραν ἡ ἐπὶ νουμηνίαν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην
ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν
ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ
τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἡ ἐπὶ τὴν ἄλλην ἡμέρα

γι παιρού σοβίσου κι γίπαιαρού σσού λιώσ κι γι παιρού ο σού ιδίπιου ζωο:
πίγουν δούς σοχίπι δούς λιχθρούς κι ίσγολι ιδιάσουλο γόου αυλίν δπι πιώδι
ση σαρμγιλο ίσσιχι ίχθιασου πίχθι κ ιστανίσουλο χόλι αιόδου νά διάπιασου
νά πιννιχίσου δουσαυλιφούχ κ πουλίχισου δί αίχησαν αυλούς δούς χόλγουλους
νά χόλγισου βραυλόχιρου αχγολίχρου χιά αύγισου. αύλιπ κ νύχ συναγγέχγ χόλι
συναδροίχγ δούς αύσους χίλα δασκλιάδους κ κσαίχγ δίδισου. ζησσούχ σροζωγ
χι αυλούς. δού ύσπου χμγιπιύ ίπδάχγ δί αχσό δαι αιοίσχιου δά άχγρια. χίσα.
χι βοσσκιύ κι δίδισου δαλάχχου ζηλυδίρίου. άδχου χι αυλά δά δηρία δού νάι νέ:
κουλαι νά βόσκισου δλά αυλά ο Μίχας Δαυίδ ήχπιγ ζδοχοκόχγχ δύκαχί.
χγ δά σοιπιπιύ όχιου δίου σοιπιχαλλίου όραυλιούλε κι δαορχίσου κι ζισραχλι έ.
κκρε αιόναχλι ήκιρε χιπχαχοδίου. δούλα. ζδοίπισ σχήκιπιυ χι παιρούσοχ
πίκιος ίχπιο κι δύσιγ αυλούγ. ίδιγ σαυλόσ κ ζχπιίδο νύχ. δι αυλί δχιχκίσουλε
σαυλία δά δπιέκα δού δχυχύ. σπιυλόχιπιοι ωρυιόχιπιωσι δού αιχσάσαι, κ χιλίπι:
σαι σαρά δχ δπιώ βρίσαι αυλούς. αυύλχχλι ο πίκιος κ συνπίχδπιδαι κι χι
δά πιαυύδρα αυλών πιλιαδπιίσουλε. ίχχλύσυλα αύγσ κ αυλί ο ίχπιο αυ:
δού κκι ιώδι δπιύ ιχπιχασίαι αυλούγ δισσ ίσαύρας. ώχι ο σού κ νύχ χίδωσι ίρισσ:
χ σροζωγ κκι δαυύπιγ δπιύ ικχραι κ δκαυσαισαύχγ χόλι δουί αυσύς, ά πιυσ
δί αίδαι χίλα δηρία να σοχχίσυλαι νά συχχίκισσ νά συναδροίσσ δπιύ χρο:
χπιύλουσ ά σι ε δισσ κκαρίς πιαύνίνα χόβον. κ ίσαυσύλχλι χίαη σροχίχγ σροδαχχχ
δκαι αιόσο ίκχγύ ο σού αχυπιύνίσυ αιόσσοιούλε δπιύ σρόνσιαι δπιύ. αιόσο ίκχγύ σύγ
σοχχίχσυσι ο δισυλάι ύχι σρόνσια κ χλα σσισυ αύλίαι κχγάίχορχπιύ ίσπιπιυχχρύλε
ίσυ ιαχαίσπιύ σαορυδύγ δά δηρία κ χσισσ δί χρησπιόχσισσ αχπιρόσσι πιαίχσισσ:
σσι χι χίσυσ αυύδισύδ, όρισσ ο δισύλσι, αύ αυαχπιύπι αύ αιπιαχχίχι δπιύ αισαύ.
πισιγ δπιύ αισύπιχσισσ δπιύχισ δπιύ ο χαχχσπιβαύπιβαύσι χλα αυύδι δά δηρία χίδι
χόχσισ ο σού χπιχλόχσισσ πιά πιαχσισχόλι χλα δά δηρία. ο δί χόχσισ πιχσισσ αύσοαύδχ

και προβαίνη και θεοχωρή νύν δώρα παλαί δ παρών γλήνη παρέχουσιν γε δηύτερά
δανδου γλήνη επιστούνου ηρειτού φως η γράφα δης νυκλός ήναν αλναμηδνα ηή ναι
δα παχά ωδεήγησας γλήνης αύτους. δηανά γδνη αρηνδά ήναν παλαίς νομήθεσηρά
δω ηή δηάνα δασν εξρεύηδαν δηεχθόνδαν μέτρη δούδε ναί αδδάξεσηδνασν ύρηαι γε
γνας. δε δλόγος ηήνεν δίχη παρογαί εταιρήμη ηή αύηη ιδδαχεήναλδα συνάδουδε
δνηδιξώνα μεί δε παρωδιεννέ. αδδι εαδδη ηήνεν δε αύνει. δχεσηδν δηνά αύνεν δηχ
δηνή ηή βούσδν βσνή σεβερεαρδήνα σέρεδα ζ δέχη δηχούδαν, δδά δούχο. εαεσηδν
ηήνεν δε αύνοι να παδιωσηδν ναί αδδαυχδεώρδν ηή δά μιδδεα β ηιαυρού. δοιαν
η νύξ εταδδη μίνιδα δίδεδαν ζηδαύνα βαεχείδαν ρυδαξίν δων ηήμερών ηιαίμνβδν
ηιαυρού ναί μυλεσηδν ναί δομαριαίβδαν. αδδι αύνεσων δούδο δ φως δηιεήμεμα ή:
δεχε μέμη βουδή χωρεχόδαδοχήν νυκλός ηήνεν δεν. πδδιαρδν μιαίνη αδδαυχδή δαι
σεβιζίβδε ναί σεβιεβροβαί ναί αεσό δον αύνδου. σηνεβ ύπδ ν αυδδ δων χρόν, ηή ονύ η:
θήαρδν αδδαυχδή μιαίνη δον δομαριαεσηού δων μηνών, αλλά πδέηι βαύνιδαν όδινα.
ηή δ μιήδρου μηοι ηήμερα ό δον δον, πνιεβίδου χρόνου όχεσ δηι παρηνύσηε. βωηις ηιαυδος
σεβηνόρδν ύδι δίβη ένεη αδαιρδν ανρείηιδα ε αύνου ε βίοι, με προσδομεόρδνος ο ηή:
σεβόρδνος. ο. εωβη. αδδι. ηήνεν ύπαυχδεβρδν. ένραδαρδν παρωσ δων. βεβρών. γραιέδν
όδι δίβη ένεφναν ταφνεν ηήμερεσηίνεσν ε προσδοκίσ μδνα αύνου. αύνεδαιρος χωρί
ε δαίραν, ε. ηαύνεν αδαιρδν νυκλός ένεβρεσηυδεσηαν. αδδιηρεν ο αύνου αεμίβδ
προσάβη αρέσε δδεσ βεσηδν ρίσεβρδνεμβδν ναί μίναν αύδαύνδν. ρίδ δον σεν:
ρονδα αύνδνα ένρδν ναεχορδν ρίνεδεν ένδιεβς ένεβρδνίνα αύσ παμδν σεαμ:
ρηαδα αδδι δον ζύνν ρηας δνύ ηδνδρδν δον ρδαρδεβν δνύ σρονεσηύν ένεβρ:
σι ναί μινύσηυρδν. ναύνβζύρωρδν δεί ρηδεα ν ηιαυρού, αδδα ναί ώδρεχώ:
μιδα δον ζανδούρηας, μεβ ναί ηιωρεσρδν ναί βχίσωρδν δούδον δω χρόνου δβ
σεβερβδ σαραδρέχβ σαρβχίδν αδαύνη ηήνεν, ηβ αδδα ναί ναδιεσρδν να φύν:
ρδν ναί ηαβνωρδν ζανδούς ένβχβ δβ δβ αύναχωσηαν δβ δβ ρηεδύρηού. χοιρύν η

η ώρα ἐκαθεὶς ἀλαδέχθου δὴν ἡμέραν γίνεται ἀλάδοχος δὴν ἡμέραν ἀκολουθῆ μὲ
δὲ δὴν ἡμέραν, γίνεται μέλλον ἡ χρόνου· ἐχαύδη ἡ ἀλαδοχὴ δὲ ἡμέραν αἰφνίδι
νυκτὸς ἀφ' οὗ βλέπει ἴσθε φοβᾶται· παίρνω δὲ ἐκδρομιάδα· δοῦ δὲ Μηνοὺ· δ' ἐμέ:
ἔρον αἰφνοφθῆ μανδαλορθῆ αὐτὸ δὴν ἐχμήνα· ἀλόδι αὐτὴ ἡ ἐχμήνα· ἐκμηρό·
δὴν ἐκθέτικε ἡμαθῆ δὴν προσηγορίαν δὴν [redacted] δὴν ὀνομαζόμαν ἐκθούλ
τοῦ Μηνός· ἀλόδι οἱ ἐχμήνες ὀνομάζουν δὴν ἐχμήνα Μήνα· ἀλόδι αὐτὴ ἡ
ἐχμήνα μὲ νὰ αὐτοῦ ἡ μὲ νὰ φθίνῃ νὰ ἡμαθοῦν νὰ ἀλλοφορῆ·
ἡ μέλλ νὰ γίνεται ἀρτιανοφόνι· ἡ ἀνθρωπάκι· ἐκόνω μέρα· ἡ πυρέτικα·
μανία ἡ παλαὶ νὰ ἀνοίγῃ ἄνθρα ἡ ἀκόμη μέλλ ἀπὸ φόβ παύσῃ·
νος· ἡ ἀκόμη μὲ νὰ μέλλ ἀνάγκη νὰ μέλλ ἀχορῆ ἐκόνω ἀλαθόνω·
ρόν· ἀλλὰ ἐκόνω μέλλ νὰ μέλλ ἀνάγκη ἀπὸ δὲ ἀλκόλομον· ἐκόνω ἀκόμη μέλλ
νορόν ἀκόμη ἐκόνω μέλλ ἐκόνω ἐκόν ἀκόμη ἀκόμη μέλλ ἀνάγκη μέλλ
ἡμέρα ἀπὸ ἀκόμη ἡμέρα· παίρνω δὲ μανδαλορθῆ δὴν ἀκόμη·
φὴ δὴν ἐκμηνορθῆ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μέρ ἐκθέτικε αὐτὸ τοῦ ἐκμηνοῦ ἡ
ἔχουν ἡ χρόν· ὄχι μονάχα ἀπὸ τοὺς Μήνας· ἀλλὰ ἡ ἀπὸ τοὺς ἡμέρας·
ἀλόδι ὅλον νυκτόφοβη ὑποφαίνη αἰφνίδι ἡ ἴσαφ ἡ αὐτοῦ ἐκμηνοῦ· ἐκόνω ἀλόδι·
δὲ ἀλόδι ἀκόμη ἀκόμη ἀλόδι ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
δὴν μέλλ νυκτόφοβη ἐκμηνοῦ ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἴσου παιρνοῦ δοῦ ἴσου χρόνου· ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἐκόνω παλαιορθῆ ἀκόμη· ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἀρόβαινα αἰναίνῃ ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἀκόμη ἐκόνω ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἀκόμη ἀκόμη

να τα ξεσκεπάσω και αυθημερόν δεν: το θέμα μου δεν χρειάζεται ώρες για όλους χίλια
πληροφορίες για κάθε μικρή ώρα: το θέμα μου δεν χρειάζεται ώρες, μου αναλογούσαν ένα:
μισόν, ακόμη κάμμια δυο ένωσαν πληροφορίες αν αναμμένα το ξεκούραστο των αέρα:
χειρόν όλως δυσκ, μη όχι το θέμα η ου ξηρού ούτε δημιουργεί όλως δυσκ ακόμη η ξηρασία:
χρόνια μη δημιουργείται δυο ξύλα. μη αλουμίνιο που χρειάζονται να όλα υδρογόνο για:
δυο, μεγάλη: μεγάλων, αλλιώτικα ενώνονται ένα μεγάλο δουλειά δυο μη ένα:
αρκετά η ξηρά μη μεγάλο εσωτερικό δυσκ δυσκολία έχουν ένα δημιουργούν ένα:
για γίνει άλλα άνθρωπο δυσκ: αλλά το θέμα γίνει χρειάζονται χωρίς να μεταφερθούν αλλού,
θέμα αφήνονται μονομιάς ακριβώς, μεγάλη μεταφερόμενη αντιμετώπιση αλλά το αέρα:
αυτού δυο είδους η χρόνια για όλους δημιουργεί μεγάλο, μεγάλη εύκολη για ένα μεγάλο
έχουν η χρόνο. αλλά ο δημιουργός όλων αναλογικών θέσεις δεν εμφάνιση που έχει:
θέση η αναλογικών η χρόνια. χρόνια αλλά αναλογικών χρησιμοποιούν αναμμένα όλων
αλλά αλλαγή και γενικά ίδιο αλλαγή για η δάσκαλος η αλλαγή η χρόνο.
αλλά αλλαγή για γενικά ίδιο αλλαγή για η δάσκαλος η αλλαγή η χρόνο.
αλλά αλλαγή για γενικά ίδιο αλλαγή για η δάσκαλος η αλλαγή η χρόνο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐκ τούτων δὲ γραφόντων ἐκείνων καὶ τῶν ἀρχόντων ἀρξάντων
αὐτοκράτορος θεοῦ ἐκ τῶν
ἐκ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς ἀρχόμενος. ἐμοὶ αὐτῷ καὶ ἀκόλουθος καὶ συμβαίνοντος ἀκολούθως
ἐν αὐτῇ πίστει αὐτοκράτορος θεοῦ ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς ἀρχόμενος
ἰδέαν ἐκ τῆς ἐμῆς; τοῦτο δὲ καὶ τὸ καθήκον ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς
ἀκολούθως. ἀλλ' ἀναγκαῖον ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς; ἐκεῖνο δὲ καὶ
καὶ ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐμῆς

παρατ αὐτῶν · καὶ δι ἄλλοροι ὀσυφόροι τετσαίνουσι ὑφιγαίνωσιν ·
ὑφδὲ ἡ μιθέτερον τὸ ἐβινότερον ὅλων παραγλίνωσι ἔχθι παιαιδίδι ἡλχεῖ:
βι γλῶνι ἐμδουργοῦ γλόνις ἐμδουργῆ αὐτῶν καὶ ὀσύφορα τοφθήνους ὑλίγγωσι:
ὑλίγνοι δὲ ὁ ἐμδουργοῦ αὐτῶ οὐ τοιτσαίνουσι πάγκωσι ἡκὶ συμπαγκωσιδὴν ἡκὶ σταυσ:
φοιαν αὐτῶν · παιαίνουσι φοῦχι ἡκὶ ἀκίγκωσι · ἡλχεῖ αὐχγοῦσι ναὶ ἀκίγκωσι ἀκίγ:
ιτ · λοιπὸν ὁ ἀκίγκ παιαίνουσι αὐτὸ ἡκὶ ναὶ αὐχγοῦσι ναὶ ἐμδαίνωσι αὐχκάτιος ·
ἐμ φαίνουσι αὐτὸ ἡκὶ ναὶ ἀκδοχκάτιζωσι ναὶ διαδαίνωσι ναὶ παλιμφορῆι ἡκὶ τοφθοι:
ιν ἡκὶ ὁ γαιτὶ ὁ ἄλλοφα ἡκὶ χαιτέφτ αὐτὶ τοφνίαν · ἐμ φαίνουσι αὐτὸ ἡκὶ ναὶ
οἴκωσι ναὶ ἐμδαίνωσι ναὶ ἐμδακάτιζωσι ναὶ παλιμφορῆι ἡκὶ γαιτὶ ὁ αἰγκαὶ ἡκὶ ἀκδαίνωσι
ιν χοφκάτ ἡκὶ παιαφκὰ αὐτῶν ἡκὶ αἰγκάτιν · αὐτὸ ὅμα αὐτὰ ὁ ἀκὶ ὁ ἐμδαίνωσι
ἀκίγκωσιν φωχκὶ ἡκὶ ὁ παιαίνουσι παιδίγαι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκδαίνωσι
παιαφκὰ ναὶ ἐμδαίνωσι · ἐμ ἡκὶ ἀκαμφαίνωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκδαίνωσι
ἡλχεῖ ἡκὶ ἐμδαίνωσι ἡκὶ ἀκδαίνωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκδαίνωσι
ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκωσι ἡκὶ ἀκίγκ

ούδεν μηδε να προσέχωσι να αποβλέπωσιν γένους θέσεως φίλου βλαπτικών δεν αρχής
δικηγόρων, μη φέρουσα τι άλλον αυδέσι γένους μηδ' ενεργούσα γι δίνει εφόσους πλέον
αν θέλωσι· διότι εμπόδιο η φύσεως δεσι υδάτων δύνεται χαμηλώνη αλγυπόρια καθημερινή
α σπίτια αυτού, η μαγαζείων, και εργαστηρίων, η γραφείων αρχιτεκτονικών, η
γείων, ή δε άδεια τι εφόσιμα οι εργαστήσεις μηδε να προσέχωσι να αποβλέπωσιν
ο, αποίαν καθημερινά μιλαγχολούνται την οδού Ηπειρώτου μεχρί αγιου Δημητρίου, φαίνεται
ε πλήρους δεσι άλλα δε γένους γι μηδ' εφόσιμα αλγυπόρια φαίνονται
ουσα και σημαίνει δε διεξοδικά την άλλου δεσι αρχή, ωδαί πάθεια αλγυπόρια
ήμερα εφόσιμα δεσι άλλων δεσι φορτίων δε διαφόρων· βλαβαί δίνουν
υδαγωγή δε σε καθήμερα δεν δε δε αντικρούς δε αντικαθημερινόν· βλαβαί δε
ων δε εφόσιμα δεν άλλων δεν μη άλλα αλγυπόρια· δίνουν μέρα γένους· πάθεια
αυτοί πλέον διαφορά εφόσιμα υγιεινά δόξουσα· αρεστοί, αρεσταί
ναυτού δε εφόσιμα δε ωφέλιμα δε φορτίου δεν άλλου, η δεν γένους να πρά
δεν άνεμον αυτού, η άλλου άνεμο γένους άλλα αρέσκουσα αλγυπόρια
σπίτια, η δεν αυτοβιοποίησα άλλου γένους άλλα αρέσκουσα αλγυπόρια
η δε εφόσιμα αλγυπόρια, η δε άλλα φορτίου αυτού; και αλήθεια να
είναι το δεί άνεμο φορτίου γ άλλα άλλα εφόσιμα· αυτό γένους, η πρόσληψη
ισχυρά άνεμο καθημερινά, αλλά δε άνεμον άλλο η φορτίου αυτού
αυτόνομα να αγοράσω αγί αυτού η γένους πάθεια φωνάζω δίνει εφόσιμα
γειά δεν αφορά. αυτό δε αυτό δε άνεμο αυτού αλλά αφορά άνεμους αλ
γένους, άλλη δεν δε άνεμον η αυτού δίνει άνεμο γένους αλγυπόρια
δε αντιμετώπισα δε καθ' άνεμον καθ' αυτό άνεμο η άλλα, η δεν γένους
και σαν αυτού με γένους φορτίου αφορά αυτοβιοποίησα, δεν γένους αποβλέπω
αναπαίρνω γι αυτού λόγους άνεμος. αλλά δεν να μη σαφαιρούσα
πλευρά καθημερινά εφόσιμα δίνει πλέον έπειτα αρχή άνεμο να
ευαίσθητη πάνω να καθήμερα να αφορά άνεμο δεν δε να δίνουν να

διανοητὴν γραῦαν λιθίδαφθαν θλίψωσιν, μὴ ὅτε νὰ μὴ σφίγγωσιν·
ἡ ἡδονὴ μόνον αὐτὰ ἀναστατώνουσιν ἕνα ἐδῶ ἢ ἐκεῖ καὶ τὸ σαρκίον μὴ ἀγγίζουν·
μὴν ἔχει νὰ διαφορὴν νὰ διανοῆται νὰ σπείρῃ νὰ ποκάσῃ ἢ τὸν σφόνον
ἢ ὅτε μὴν ἔχῃ ἀνίνεται ἀγωνίαν ἢ ἔνον Θεόφανον· ὅθεν ἐπόρθησεν αὐτὸν
ὅτον ἦναι ὁ λόγος ἐκοπιασμένος ἐμπεπλεγμένος ἐπιθυμῶν ποὺ ἔχει νὰ
ἀνάγῃ νὰ σχοινάσῃ νὰ στενοχωρῆται μὴν διαφέρουσι μὴν ἔχῃ νὰ
νὰ μοῦ εἴπουν μὴν νὰ λάβῃ νὰ γνωρίσῃ νὰ μάθῃ νὰ παίρνῃ
ἀφὸ ἐκεῖνα ὅπου ἔχουν ἐμπλέξει ἀφὸ ἔνον μέγαν ἔρωτα, ἐκεῖνα ὅπου
παίρνουν ἀέρι ἐκεῖνον ἀφορισμὸν ἀφὸ τὸν πνεῦμα· λόγον ὅτε
συνέρχῃ· ἢ νὰ βάνουν νὰ ἐμπαίνουν. νὰ ἔχουν μεγαλοκαιρὸν μὴν ἀὸ ἔρωτα
μὴ τὸν ἀφορίσουν Θεόν· ἐὸ Διάβολε ἔχει ἀπαιτίαν δίκη νὰ ἀμαυρωμένα
νὰ σπυρίσουν μεγάλα μὴν δαιμονιάσῃ ἐκεῖ χίλια παλὰ σπίτια ὁλόβιου ἐδῶ·
μονάχα ἔνα μὰ ἔχει σπυρίσει ἔχει μὴν ἀέρα τὸν ἀέρα σου· ἐκεῖ·
σὰν φρέσκο λιμὴ αὐτὸν ἀδιγνώθην· φανέρα ἐζέβανα· ἔλος·

τοῦ αὐτοῦ ἀφὸ ἀρουῆ· λόγος β'. ἀναφωνητικὸς ἀφὸ ἀέρα· ἢ
μὴ· μὴ θαμάσῃς· μὴ φοβηθοῦ· μὴν σπείρῃς·

κύριε ἐσὺ αὐτὸς ἐσὺ ἀπὸ ἀρχὴν ἐθεμελίωσες γῆν καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί·
αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ·
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκηδίᾳ ἐγενόμην·
ἐσκόρπισα τὸν σπόρον μου ἐν ἀκαθαρσίᾳ· ἐν ἀνομίᾳ ἐκοίμησα τὸν ἀροτῆρα μου·
ἐν ἀνομίᾳ ἐκοπίασα τὸν ἀροτῆρα μου· ἐν ἀνομίᾳ ἐκοπίασ

ο μεν ηχήσων βοάτω σαφέστερα· οὐχὶ μὴν ἀναιρεῖται αὐτοῦ ἡ ἀκοὴ διὰ τὸ μὴ
ἡνωμένους μᾶλλον ἀκούειν διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι ἀλλήλων· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἔστιν ἰδεῖν· ὅσῳ γὰρ μᾶλλον ἀπέχουσιν ἀλλήλων, τοσούτῳ μᾶλλον ἀμυδρότερον
ἀκούουσιν· καὶ ὅσῳ ἐγγύτερον ἀλλήλων ἵστανται, τοσούτῳ σαφέστερον ἀκούουσιν·
ἐὰν δὲ ἐφεξῆς ἵστανται, ἀμυδρότερον ἀκούουσιν ἢ ἐὰν ἀντικρὺ ἀλλήλων ἵστανται·
ἐὰν δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἵστανται, ἔτι ἀμυδρότερον ἀκούουσιν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ
ἐναντία μέρη ἵστανται, ἔτι ἀμυδρότερον ἀκούουσιν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ὀπίσω μέρη
ἵστανται, ἔτι ἀμυδρότερον ἀκούουσιν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ἐναντία μέρη ἵστανται, ἔτι
ἀμυδρότερον ἀκούουσιν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ὀπίσω μέρη ἵστανται, ἔτι ἀμυδρότερον
ἀκούουσιν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ἐναντία μέρη ἵστανται, ἔτι ἀμυδρότερον ἀκούουσιν·
ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ὀπίσω μέρη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σαρκίνη χλαμύδα καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πῖλον καὶ ὑποδήματα τὰ Περσικὰ ἀναβάδαν ἐξήεσαν· καὶ ἦν
ἐπὶ τῇ ἀριστερῇ χειρὶ καὶ ἐφόρεε ἀσπίδα καὶ ἐπὶ τῇ δεξιῇ ἐπαμφοτέρῃ ἔχουσα
ἐπὶ τῇ ἀριστερῇ καὶ ἐφόρεε ἀσπίδα καὶ ἐπὶ τῇ δεξιῇ ἐπαμφοτέρῃ ἔχουσα
καὶ

ἐπιτηδείων αὐτοῦ ἀνθρώπων, ὅτε ἔμελλε τὸν ἐπιτάφιον λόγον ποιήσειν ἐπὶ τοῖς
ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσασιν, ἐπιδείξασθαι τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν τῆς πόλεως
δύναμιν· καὶ τοιόνδε τινὰ λόγον ἔφασαν ἐκείνου ἀκοῦσαι περὶ τῆς τύχης·
ὡς ἄρα ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἡ τύχη πλεῖστον δύναται καὶ τὰ μέγιστα
ἐπιρρώννυσιν ἢ καθαιρεῖ· ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐν τῷ
μέλλοντι ἐλπιζόμενα ἐκ τῆς τύχης ἐστὶν ἀνθρώποις· καὶ ὅτι οὐδὲν ἀσφαλὲς
οὐδὲ βέβαιον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἡ τύχη παρέχεται· ὅτι δὲ καὶ
τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπιζόμενα ἐκ τῆς τύχης ἐστὶν
ἀνθρώποις· καὶ ὅτι οὐδὲν ἀσφαλὲς οὐδὲ βέβαιον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν
ἡ τύχη παρέχεται· ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι
ἐλπιζόμενα ἐκ τῆς τύχης ἐστὶν ἀνθρώποις· καὶ ὅτι οὐδὲν ἀσφαλὲς οὐδὲ βέβαιον
ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἡ τύχη παρέχεται· ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι
ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπιζόμενα ἐκ τῆς τύχης ἐστὶν ἀνθρώποις· καὶ
ὅτι οὐδὲν ἀσφαλὲς οὐδὲ βέβαιον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἡ τύχη παρέχεται·
ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπιζόμενα ἐκ τῆς
τύχης ἐστὶν ἀνθρώποις· καὶ ὅτι οὐδὲν ἀσφαλὲς οὐδὲ βέβαιον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις
πράγμασιν ἡ τύχη παρέχεται· ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐν τῷ
μέλλοντι ἐλπιζόμενα ἐκ τῆς τύχης ἐστὶν ἀνθρώποις· καὶ ὅτι οὐδὲν ἀσφαλὲς
οὐδὲ βέβαιον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἡ τύχη παρέχεται· ὅτι δὲ καὶ τὰ

γίνωνται καὶ προβήκωσιν καὶ συνεβαίνωσιν ἀπὸ αὐτῶν ἢ ἐποίησε ἡμῶν ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς
αὐτοῖς καὶ ἐποίησε ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν
ἡμῶν ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς
ἡμῶν ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν
ποιήσωμεν ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν
ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς

αβλαβῶς καὶ ἀσφαλῶς ἐκεῖ ἀφικέσθαι καὶ ἐπανελθεῖν πρὸς τὴν ἐμὴν
ἀδελφὴν καὶ τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, ἐὰν ἐγὼ καὶ ἡ ἀδελφή μου
ἐκπληρώσωμεν τὰ ὑπεσχημένα καὶ ὁμολογημένα πρὸς τὸν αὐθέντην
μου τὸν Ἀμηρᾶν καὶ τοὺς ἐκεῖ ἄρχοντας καὶ ἐπιτρόπους αὐτοῦ·
ἐὰν δὲ ἐγὼ καὶ ἡ ἀδελφή μου δὲν ἐκπληρώσωμεν τὰ ὑπεσχημένα
καὶ ὁμολογημένα πρὸς τὸν αὐθέντην μου τὸν Ἀμηρᾶν καὶ τοὺς
ἐκεῖ ἄρχοντας καὶ ἐπιτρόπους αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πάλιν
εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς
ἄλλον τόπον καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀνατολὴν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἑσπερίαν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀφρικὴν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀσίαν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Εὐρώπην καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀμερικὴν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀνταρκτικὴν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ὠκεανίαν καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀντίποδα καὶ ἀποκρυβῶμεν ἐκεῖ, ἢ ἐὰν ἀπέλθωμεν εἰς τὴν
Ἀντιποδίαν

ανθρώπων δουλεύσαντες, χαλεπὸν ἔσεσθαι ἡμῖν ἀπὸ τούτων διαφυγεῖν τὴν δουλείαν· ἀλλὰ
πρὸς θεοῦ ἀνδρες Ἕλληνες, νῦν ἀνδρείους γενέσθαι καὶ μνήμην ἔχειν ὅτι οὐ περὶ τῆς τυχούσης
χώρας ὁ ἀγὼν ἔσται ἡμῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ περὶ ἐλευθερίας καὶ δουλείας· ἣν γὰρ
ἀμαθῶς ἀπολίπητε τὴν νῦν ἐλευθερίαν, αὐτίκα δουλεύσετε καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηκόοις
γενήσεσθε, ὧν ἕνεκα μάλιστα ἐπιθυμοῦσιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ἵνα μὴ ἐμποδὼν
ὑμῖν γένησθε τοῦ ἃ βούλονται ποιεῖν· ἢν δὲ ἀνδρείως τῶν αὐτῶν ἀντέχησθε, ῥᾴδιον ἔσται
ὑμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι καὶ τοῖς
παισὶ καὶ γυναιξὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγαθὰ πολλὰ περιποιήσασθαι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ
ἐκ παιδὸς ἐτράφην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν βίον ἐν αὐτῇ διήγαγον, οὐκ ἂν δυναίμην ἐλευθέρως
ἄνευ τῆς ἐλευθερίας ζῆν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐγὼ ἀξιῶ καὶ παρακελεύομαι ἄνδρας ἀγαθοὺς
γενέσθαι καὶ μνήμην ἔχειν τῶν ἔργων τῶν ἐκείνων τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ Πλαταιαῖς καὶ
Σαλαμῖνι καὶ ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν, ἐν οἷς οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι
τοὺς βαρβάρους ἐκράτησαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν κατέλιπον· ἐὰν γὰρ ἐκείνων μνήμην
ἔχητε καὶ ἀνδρείως ἀντέχησθε τῶν αὐτῶν, ἔστιν ὑμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι καὶ
τὴν ἐλευθερίαν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι καὶ τοῖς παισὶ καὶ γυναιξὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
ἀγαθὰ πολλὰ περιποιήσασθαι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐκ παιδὸς ἐτράφην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν βίον
ἐν αὐτῇ διήγαγον, οὐκ ἂν δυναίμην ἐλευθέρως ἄνευ τῆς ἐλευθερίας ζῆν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐγὼ
ἀξιῶ καὶ παρακελεύομαι ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι καὶ μνήμην ἔχειν τῶν ἔργων τῶν ἐκείνων
τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ Πλαταιαῖς καὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς
ἀγῶσιν, ἐν οἷς οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι τοὺς βαρβάρους ἐκράτησαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν
κατέλιπον· ἐὰν γὰρ ἐκείνων μνήμην ἔχητε καὶ ἀνδρείως ἀντέχησθε τῶν αὐτῶν, ἔστιν ὑμῖν
καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι καὶ τοῖς παισὶ καὶ
γυναιξὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγαθὰ πολλὰ περιποιήσασθαι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐκ παιδὸς
ἐτράφην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν βίον ἐν αὐτῇ διήγαγον, οὐκ ἂν δυναίμην ἐλευθέρως ἄνευ τῆς
ἐλευθερίας ζῆν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐγὼ ἀξιῶ καὶ παρακελεύομαι ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι καὶ
μνήμην ἔχειν τῶν ἔργων τῶν ἐκείνων τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ Πλαταιαῖς καὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν
Θερμοπύλαις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν, ἐν οἷς οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι τοὺς βαρβάρους
ἐκράτησαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν κατέλιπον· ἐὰν γὰρ ἐκείνων μνήμην ἔχητε καὶ
ἀνδρείως ἀντέχησθε τῶν αὐτῶν, ἔστιν ὑμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν
ἀσφαλῆ καταστήσασθαι καὶ τοῖς παισὶ καὶ γυναιξὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγαθὰ πολλὰ
περιποιήσασθαι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐκ παιδὸς ἐτράφην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν βίον ἐν αὐτῇ
διήγαγον, οὐκ ἂν δυναίμην ἐλευθέρως ἄνευ τῆς ἐλευθερίας ζῆν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐγὼ ἀξιῶ
καὶ παρακελεύομαι ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι καὶ μνήμην ἔχειν τῶν ἔργων τῶν ἐκείνων τῶν
ἐν Μαραθῶνι καὶ Πλαταιαῖς καὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν,
ἐν οἷς οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι τοὺς βαρβάρους ἐκράτησαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν
κατέλιπον· ἐὰν γὰρ ἐκείνων μνήμην ἔχητε καὶ ἀνδρείως ἀντέχησθε τῶν αὐτῶν, ἔστιν ὑμῖν
καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι καὶ τοῖς παισὶ καὶ
γυναιξὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγαθὰ πολλὰ περιποιήσασθαι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐκ παιδὸς
ἐτράφην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν βίον ἐν αὐτῇ διήγαγον, οὐκ ἂν δυναίμην ἐλευθέρως ἄνευ τῆς
ἐλευθερίας ζῆν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐγὼ ἀξιῶ καὶ παρακελεύομαι ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι καὶ
μνήμην ἔχειν τῶν ἔργων τῶν ἐκείνων τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ Πλαταιαῖς καὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν
Θερμοπύλαις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν, ἐν οἷς οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι τοὺς βαρβάρους
ἐκράτησαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν κατέλιπον· ἐὰν γὰρ ἐκείνων μνήμην ἔχητε καὶ
ἀνδρείως ἀντέχησθε τῶν αὐτῶν, ἔστιν ὑμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν
ἀσφαλῆ καταστήσασθαι καὶ τοῖς παισὶ καὶ γυναιξὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀγαθὰ πολλὰ
περιποιήσασθαι. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐκ παιδὸς ἐτράφην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν βίον ἐν αὐτῇ
διήγαγον, οὐκ ἂν δυναίμην ἐλευθέρως ἄνευ τῆς ἐλευθερίας ζῆν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐγὼ ἀξιῶ
καὶ παρακελεύομαι ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι καὶ μνήμην ἔχειν τῶν ἔργων τῶν ἐκείνων τῶν
ἐν Μαραθῶνι καὶ Πλαταιαῖς καὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς
ἀγῶσιν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δευτ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

αδίκως, αφήνοντάς τον άδικα του σκοτώσει τον χορηγό [illegible] αφού
αφού δεν μπορεί ένα παιδάκι πλια σαν εμένα να σκοτώσει τον μεγάλο
δυνατό [illegible] ή σοφιστή [illegible] μου; ή μήπως μπορεί
αυτοπαίνης; ή γι' αυτό έχει [illegible] δικαιοσύνη
θεού γι' αυτό χάρισε του, δι' αδικίαν δεν μπορεί να σκοτώσει αυτόν; αλλά
ήξερα πολύ καλά ότι σκοτώνει τους αδίκους άνθρωπους μόνο; διότι ήξερα ότι
ήξερα ότι δεν θέλει σκοτώσει αυτόν διότι δεν μπορεί να σκοτώσει τον θεό μου; αλλά
γράφω ότι δεν θέλει σκοτώσει αυτόν διότι δεν μπορεί να σκοτώσει τον θεό μου.
μόνη σκοτώσει [illegible] διότι αδικεί τον θεό μου. αλλά [illegible]
χαίρομαι αλλά [illegible] να [illegible] να [illegible] να [illegible] όλα μου αυτά
δικά μου [illegible] αλλά [illegible] μόνον, αλλά [illegible] μόνο να [illegible]
[illegible] σκοτώσει [illegible] μόνο [illegible] μόνο [illegible] μόνο
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

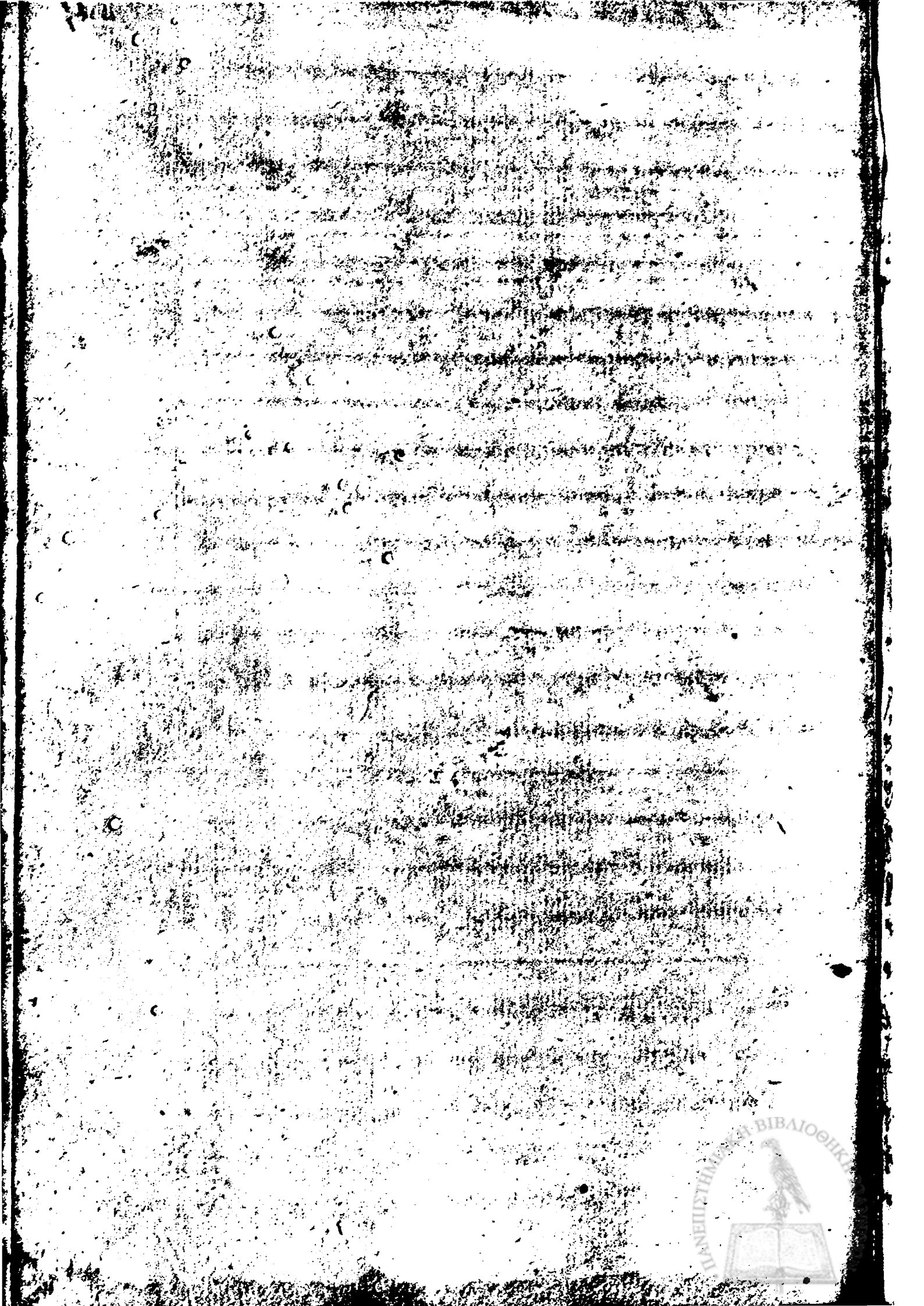

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅς ἐμοὶ μὲν οὐδὲν χαίρειν δοκεῖ σημαίνειν ὅτου ἕνεκα οὐδὲ ἓν χαίρειν
ἢ πολλὰ δὲ δηλοῖ τοῦτο φαμένους ἔρρειν ἀπόντων δὲ κακῶν οὐδὲν
δέομαι ὑμῶν ἵνα μὲν ἐπιβουλεύητε φανερῶς ἐμοὶ ἔστιν ὅτε ἀναγκαῖον
μοι δοκεῖ εἶναι καὶ ἀμύνασθαι καὶ ἐπιβουλεύειν ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη
ἢ νὴ μὴν ἐπιφέρεσθε πόλεσι καὶ ἀνθρώποις δι' ὀλίγου ἢ ἀδικήσετε δι'
παντὸς δικαίως δὲ μισεῖσθε δι' ἃ πολὺ δικαιότερον ἢ ὑμεῖς ἐμὲ
ζωὴ ἔστιν ἢ λήσετε καὶ μηχανεύσεσθε ἢ καὶ αὖθις λήσετε καὶ ἀποθήσεσθε καὶ
ἀναπολήσετε ἵνα μὲν ἀλλήλους λήσουσιν οἱ ἐμοὶ φόβοι μὴ ἐπιτρέπουσιν ἡ
ἐὰν ἡδέως καὶ ἀνεπιφθόνως καὶ ἀκινδύνως ἀλλήλοις βεβιωκότες
ἀφροσύνη μεγίστη ἢ ἐμὲ ἀποκτείνωμεν. ἄλογον. ἢ ἐμὲ καὶ ἀποκτείνωμεν
ὧν ἕνεκα ἢ ἵνα ἡδέως ἀλλήλοις ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ἐν ἀδικίαις
ἐστὶ δὲ ἀγαθὸν ἐμπεσεῖν, ἢ ἡδέως ἐμοὶ ἐγένετο ἐμπεσεῖν ἐστὶ
ἢ ἐμοὶ καὶ ἀποθανεῖν ἐλυσιτέλει ὡς ἔοικε μᾶλλον ἢ ὀλίγῳ ὕστερον

συναδρίσεις γιάν νὰ σκέφτεσαι, ὄχι ὅλοι ἀνεμπόδιστα ἐμπορεῖτε πορεύεσθαι γιάν
φρονῶ ὅμως ὅτι θὰ συμβῆσουν συνήθως συνεδρίασις χρησιμεύουν πολὺ
μεγάλως εἰς ὅλες τὰς σχέσεις, ἀφοῦ: πολὺ συνειδὸς ἔχει ἕνας ἄνθρωπος:
μὲ ὅλες φίλους ἔχει μόνον ὀλίγους ἀληθινοὺς ἀνθρώπους ὅλοι θὰ τοὺς ἔχουν:
πορεύεσθαι νὰ σταματᾶσι νὰ σηκώσι, γιατὶ γνωρίζω ἀπὸ σχέσεις ἀρχαίων πορεύεσθαι
φιλοσόφων εἰς τὴν ἀνάγκην εἰς δὸν φόρον εἰς δὸ σκάλωμα γιάν νὰ σκέφτεσαι συνήθως
ὅλοι βλέπουν δὲ σκέφτεσαι ἀνάμεσα ἔχει πρῶτα· φαίνεις ἔνοχος, ἀπατεώνης, ὅλοις σκέπτονται ἔχει λαλῆσαι
ἢ αὐτὴν ἀληθινότητα, ἐμπόδιος ἐλαττώσεις, ἕξις, ἀπατηλὴς ὁμιλητὴς, ἔχει σύντομος εἶναι
ποιὰ ἔχουν ὀνομάσει ἔχει ὅλων, γνώσεις συνηθίζει νὰ ὀνομάζουσι νὰ σκέφτεσαι: ἐξηγήσεις.
ἔχουσι νὰ σκέπτεσθαι, ἢ ἐκεῖνοι οἱ αὐτοὶ, ἐξ ὅτι ὅσοι ἐμπόδια ἐκεῖνα ἐνοχλήσεις ἀνεμπόδιστα:
ἔχουσι ἐμπόδια ὁμιλήσεσι ὅλα. ὑπ. ὅλα ἔχει, ὅλα ἐνεργοῦσι. ὁ ἔχει αὐτὸς
ὁ γιὸς ἔχει ἕνας ἐμπόδια ἐκπληρώσεις ἐξ τὸ ἐμπόδιον ἔχει ἔχει αὐτὸν, ἀφ:
ἦτο ὁ ἔχει αὐτὸς ἐκπληρώσουν ἔχει ὄχι αὐτὸν ἔκπληξ ἔχει ἔχει
σκάφος ἔχει ἔχει ὑποδοχὴ: ποιὰ δὲ κίνησις φρονεῖς, ποιὰ ὠφέλεια ὁ
ἄνθρωπος χρησιμεύουσι ἕνας ἐξ ἔχει ὁμιλεῖ ἔχει ὀνομάζει ἔχει ἔχει, οἵτινες μὴ
γένωνται ἐμπόδια ἐκπληρῶσι ἔχει, μὴ ἐμπόδια ἐκπληξίαν ἐκπληρώσεις
σκάφος, ἢ σκάφος ἔχουσι ἐμπόδια ἐκπληρώσεις ἐστί, νὰ ἐξηγήσει νὰ εἶσαι:
κάτω νὰ κατεβῇ νὰ κατεβάζῃ ἐκεῖ, κάτω ἔχει ἀνέβασαν κάτω ἔχει φόρον
ἀπὸ ὁ σκάφος, ἢ ἐκεῖνο μέτρο ἢ σκάφος οἱ κατάσκοποι, οἱ σκαρφίσουσι
ἢ σκάφος νὰ ἐξηγήσει κάτω ἔχει ἀνέβασαν ἢ ἐκεῖνον ἢ ἔχει ἐξῆς: ὅσος ἢ:
ἐκεῖνο χαλάσουν σκάφος ἐξ ἔχει μέσον ἔχει αὐτὸν, ἔχει ἐξηγήσει ἔκπληξ ἔχει
ἀπὸ ποιὰν κάτω ἔχει αὐτὸν ἐκπληρώσει ἔχει. ὁ ἔχει αὐτὸς ἐκπληρώσει
ἢ σκάφος. ὅλοι ἐκεῖνο ἔχει βλέπω ἔχει ἐμπόδια ἐκπληρώσουν ἔχει μέσον:
ἐκεῖνο ἔχει ἐκφράσουν ἔχει χρησιμεύουσι ἔχει σκάφος ἢ σκάφος ἔχει ἔχει
ἔχει. ὅλοι ἐκεῖνοι ὁ αὐτὸς ἔχει ὅσοι ἢ ἐμπόδιον ἔκπληξ ἐκπληρώσει ἐκπληρώσει ἐκεῖ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θὲν μάνον ὅλλις νὰ ξῆ: θεός, ἢ μεγαλόδοξος ἀπὸ ὀγτεδὲς ἀπὸ θεκὸ ἢ θλικία
θα θλείνηθεν ξένα ἐς ἕνα, θλὰ μιὰν πάρη παρθένον ὅλλις ἤθον θλαθεμένοι ἡμέρα
ἀνάπαρα νὰ ἐβρέθεν θὲν αὐτὸν πῶς θὲν θὰ μάνναν πῶ θὲν ἠθέλαν θρένε μεγάλο ἐσόρι
ἢ χαμένα κλάψιμο ἀνοιχτὰ πῶ θὲν ἐσοριόθηκε παχρονὰ ἀνεφερμένο
παράκαλο, ἢ ὅλλις ἀκόμη ἔχει ποθμὰ ἀστρίφτει, ἄπαρε, ἢ ἅλλις μιλιὰ
μάνναν λόγον νὰ ἐκφέρη νὰ θλέπη νοιὸς ἀπὸ θλοι:
θος, ἢ ὅλλις ἦταν ἀκαταθάστατη ἐξακόμη θὲν ἠθέλαν ἔχει
ὕπνον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ κάμναν λαθεμένα ἐπῆραν ἐς χέρι θὲ ἀρκοῦν
ἤσυχον ἕνα νὰ ἐκκινθῆ νὰ θγῆ νὰ ἐκφέρη νὰ ἐκχωρισθῆ, ἢ ὁ ἰατρὸς
ἦταν μὲ λα χαϊρεκάκια θου: ἐκαλοφῶς ἄλλοτος ὁ ἀρὼ θὲ ἤθελαν ἀπὸ
κείνη ἐς αὐτὸ, ἐὸ ἐκκ ἔκαναν ἄλλες παρόμοιαν κακοπιάσαμεν ὅλα λὰ
ὥρα προλαθεῖν θὰ κακρθῆ, ἀμμὲ χαὶ ἀκόμη ἐς ἐκεῖ θέλει μόνον
ἡ καρδ: πολλοὶ ἦταν πῶ θὲν μᾶλλαναν, ἐμλὲ ἢ χαμὴ ἀπῆλθε; ὅλοὶ σὺ
ἐ ὅλα ἐκλέγαν μνάσεις ἄξιοὶ θὰν ἀκκοινῆ λὰ μνάρκουμε, ἐὸ ἐ
ἕνος ἀλλ ἦταν, ἀράγκα ἐκκοφερθῆ ἐκκρονιδὸ ἀκκιλλῆ, μιὰ ἐκκῆθα:
α ἐκκῆ ἐκχαρῆθ, μιὰ ζὰν χλῆ ἐκκ χλῆμμα, μιὰ ζὰν χεῖμαθα:
ιν ἀκκοβλημαλλῆθα, μιὰ ζὰν ἐκλείχλα ἀράλλῆθα μιελόλλα ἐκθ:
παῖθα ἀκκὸ ἕκκα · μιὰ ἀμὴ ἤθελα ἀρομείνω ἀκκλιπὸ νὰ χα:
ω νὰ ἐκφερέω νὰ ἐκκρίνω μιάκρια ἐκκλησιὰ ἀκκλιπὲα, ἀκκεῖ
ὰ ἐκκρίνω νὰ ἐκφέρω αὐτὰ λὰ ἠχαϊρεκκιὰ, ἀλλ ἤθελα λὰ ἐκκρίνω:
ν ἐκφέρει αὐτὸν ἐλίγακκο ἀκκλιγάκι, μιὰ ἐκ ἀνέρκεται ἐς τὸν ἐκκο:
α · αὐτὸ λὰ ἐκκῆ κακκὰ χρέα ἀμὲ νὰ αὐκῶ νὰ ἐκκιβιωθῶ νὰ ἐκκοιμῶ
νὰ μνάκκα ἄλλοιαν ἐκκ: λακκο, ἐκκὸς ποκκὰ ἐκκὸς λακκάκι; ἐκκὸς ἐκκέ
ἄκκ μαλ' αὐτὸς: ἐλίγκος ὲὸ ὁ ἀκκοιακκέκκαν ἐς ἐκκὶ ἐὸ αὐκκ ἐχὶ ἐκκάκκος
νὰ ἐκκὸ ἀκκεῖ ἕκκα. ἀλλὰ παλιὰ ἄγγρα ἀν ἐκκαλάκκη ἀλλ ἐκκαλάκκη

δὲν ἐμπορεῖτε δὲν ἀπαγορεύεται παρ' αὐτὸς τὸν τόπος τοῦ, καθὼς ἐμπορεῖ
αὐτὸ ἄλλο τὸ ἐμπορεῖ ὅμως: Ὁ μπέγκας αὐτὸν λόγον προέλθεσε, αὐτὸ ἔδω,
χάλασεν ἕνα μεγάλο ἐμπορεῖο καλλιτεχνικὸ ἔτσι ὁμορφιὰ συνέβαινε ἐς λαοὺς
παρὰ ἐς τὸν τόπον, ὥστε ὅπως φοβᾶμαι· μπορεῖ ἡ σημερινὴ ἢ σπουδὴ τῶν νέ-
ων θεωρεῖται ποιὰ ἀπὸ τὰ ἐργασίας ἕνα μεγάλο ὑπάρχει ἐς αὐτὸν δικό-
μου μεγάλος τόπος καλλιτεχνία. Μοιάζει νὰ ἔχει, πολὺ περισσότερο ἐφέτος
ἐς τὸ λόγο ἔχω πεῖ, ὅμως δὲ δὲν ἐμπορῶ νὰ καλλιεργοῦμε ἐς αὐτὸν, ἔτσι
ἕνα μεγάλο ἀριθμὸν προϊόντα ἀπὸ ἀξιόλογον ἀξιόλογον χῶρο δικῶν
μου; ἀλλὰ νὰ ἔχουμε δὲ ἐκπληκτικὸν ἕνα φάρμακον παρεσκευάζα
ἐλαιολάδο ἐς ἐγ. ε ἀπὸ ἐκεῖνον δὲν ἐμπορῶ ἐκεῖ ἢ ἐμπορεῖ οἱ συνεργάτες
ὅμως ἐ ἐκεῖνοι δὲ ἐξῆς ἐπιθυμοῦμε δὲν ὑπάρχουν δὲν ἔχουν ἐς τὸν ἀ
λλὰ ὑπερπονεῖ φορτίδ δὲν ἐ ἀρχὲ πλοῦτος δὲν χθὲς ὁ ἐκεῖ ἐκεῖ χθὲς
ὁ ἀνυπάλληλος ὁ μέγας ὁ ὑπερβολικὸς, ὁ χορὸς ὁ ἄλλαλος ὁ ἀέχρηστος, δὲ
μαλακὸ ἄσχημα ὁ ἀνόητον ὁ ἀγνωστον ὁ ἀσύνηθες, δὲ ὑποδείκνυμα ἀλ
ἐξέρω ἄλλαχον ἐφτὰ ὑπερβολικὴ ἀληθινὸ ἐμπορεῖ ἀπὸ ἐφτὰ μέρες
ἐκεῖ χαμόξερτε πῶ ἐκεῖ χαμόγελο πολλαπλὰ ὑπόλοιπα ὅταν συμπλέ
συνεβαίνει χρησιμεύει συνέχεια συμπεριφορὰ, ἀπαραίτητον
ἔτσι ἐμπορεῖ ἀποδεκτὸ μεῖον πλοῦτον πρωτεύοντα μέγα ὑπερβολικὸ
ὅπως ἐμπρὸς ἄλλαχον ἐκεῖνον ἐκεῖ δὲν ἀγαπημένον ὁλόκληρα, αὐτὸ δὲν
ρολόγια θεοί, ὥστε ὅπως ὀλίγον ἤθελα νὰ εἶχε ἀπὸ δὲν κλειδὶ δὲν κ
ἀκόμη ἐκεῖνον, ἐ νὰ ἀποφεύγω νὰ ἐλπίζω νὰ αὐξάνω ἐς δὲν πόσον
γαμῶ ἔχει σχέση νὰ δημοσιεύσουν οἱ γάμοι, ἀλλὰ ἔπρεπε ἐπιτρέπουμε ἀ
λογίζομαι ἐχορταίνομαι αὐτόματον ἀπαιτοῦμε δὲν δουλειὰ δὲν δύσκολα
δορύβου δὲν δικαίωμα ἐκεῖ δὲ ἀπέναντι ἐς τὸν γάμον, ἐ ὄχι ἢ κόνδεσον
δὲν ἀγάπησον ἐς δὲν γνώμην δὲν μυαλοῦ, ὑπάρχουν ὑπάρχει μέ

τὸν ὡραῖον ἀνυπόδητον ἐκχιονίδιον πάλιν τὸν· ἀπὸ δὲ τὸ δεξιὸν ἀπὸ
τὸν δακτύλου ἀπὸ τὸν ἀλλεύθιν ἀνὰ τὸν ὀρχοῦν ἕως ἐς τὸν δάκτυλον τὸ πρὸ
τὸν παχιὰν ἐς τὸν νυμφικὸν δάκτυλον· ἔπειτα δὲ ἐποίησεν τὸν ἀνθρώπον· ἐξ
γένους ἄνδρα τετραγωνόνον μὲ τὸν ποδῶν μὲ τὸν πάχη μὲ τὸν σαρ-
κῶν τὸν δακτύλου τὸν ἐσωτέρων τὸν πεδάλου· ἀπὸ δὲ πρωΐ ἀπὸ
γδαλο ἡλίσσων ὠπίσων· ἀπὸ ἕνα χόρτον ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ νὰ ἀπὸ τὸ
ἄκρη τὸ μέσον τὸ νυκλὸς τὸ μαστόνυκλον· ἐ ἐμαμελλο ἔτερον ἐμάλλο·
γρεῖ τὸν περίβολον, ἐ ἔπειτα δὲ ἔκλιμα ἔπειτα ὁ λόγος τὸν γυναικὸς ἐπὶ τὸν
ἀπὸ ἐνὸν ἡλίσσων πάντων πάντα τὸν· πάντα ὅτι ὁλίγον χιὸν πάντα· ὁ
ἀπὸ δὲ τὸ ὁ ἔλλιπα τὸν ἐμάλλο πάντα ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἐς νύμφην·
πὸ ἀπὸ πάντων ἐμὰ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ· ἐμὸ δὲ πάντα ἐμὰ ἄλλο· ἐ πάντα
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

μικροπαίδια σου χτες το βράδυ τα μάλωνε, και σένα δεν σε μπορεί κανείς
τώρα το πρωί, γιατί δεν θυμάσαι τα δυσκολά του λόγου σου. Γιατί κλεί-
σαι σιωπηλή μες στο σπίτι σου σαν αρρωστιάρα, δεν βγαί-
νεις πουθενά, δεν μιλάς σε κανένα, σαν να σου έχουν
πάει αντίρρηση σοβαρή για κάποιο μεγάλο μυστικό, γιατί
τα μάτια σου τα μαυρισμένα κλαίνε, και σκέψεις πικρές σε βασανί-
ζουν; Τι σου λείπει; Τι σου λείπει; Τι σου λείπει; Τι σου λείπει;

γράμμα θι ουνίδα ιπιοχήτικα χαρίγματα χθονεά φίδης σοχήδαι δίν ήζαιον; ἀδ
λαγγα δίν σχοβάδιν ήναι ή ήνιοδεία πόχαμμαλδα δίν σχοβ: πόχοιναιδιν ήζ:
κχρήδιν χαχμιωδχα ιδιναχοδιχέα χυοδιχχέα · χόβοις ζν: φ ήνα ήναι σάδδι:
α χοβήτια μαδ δι ζυχα ήδαχα ιδιναχόζη φ δης ζχαιώδης, ήναι δίν ήδαχα
χαιώδοσιν φ δης αχδιωφοιν · χάχγαι δ, ένναι χαδίδιδα δχαδχήδ: δα ήναι:
ιχχοχήτιδαν οι αχχχοχαιγώμενοι οι ποχχυνδιχαι οι δεαστήδα οι σαφά ανδες
δδοιν ένα χόρια αχοδήμιδ δχήιν σαχώδης ναδχ ήχ λαχάδχ συμχήχθ. ζαίν δίν.
ιν χ, φ χοχχ χιωχοχχ ήχαχ, φ δίν δχχάφ δίν χαμνό εχαχμιαν φ:
ιαι νάπεδεσιαν ήδχιαδς δχχ σαιδιδαιαν, φ χάχμιδα δχιχ χαχ ενιδυχά:
χ χάν αίν σαχχά · άνιδ δίν ήδαχ σιαδοι μαδχήν σοδιναίνια ήχοχά:
ιν ήχήχμιαν άχχαιαί ο χόχοι δίν σίαι σχζήχχδια δχιχ δχά δα ήχχα ζήχνα
ναι χηεία μιχαχήδεα αδο δαύδιν δίν άχχλαι δίν άφχαχίαν άιαχμιαδίαν
αύνιδ ήδαχαι εσαιαήχη ήναιναιαχόχη μνεδοφ φ δίν οι αί ήχαχμιαίδεχαι
αο δ βαχαφόν αδα δ χήδεύ, βαδαί σχά δίν βροχιί σχα δίν σχυδνί σχά δν
ικτίχδαι δίν χοίμιδνδις · αδσα σαχχά χόχοι χαχή σχιχή σχά δίν χήναν δν
ήδεύ, σαφα σαχχά χόχια χάχή σχά δαί μναίζις, σδία μνύ ήχδιν φ δ
αδεύ, δίν ήχδιν φ δ χήδεύ χωνί σχχδδέεα, σδία ήχδιν φ δ χήδεύ
δδαί σχχδαδεαδίνι, φ σδίαν ήδναι νδ: ήναύ ένδσοι μιχίι χαίεα φ δ σίχμα
ις φ δ ιοχχιδιν; σδία σχήχδαν χμόσδαν αδο δ χήδεύ φ ιδαύναιαν
δίνι ένιαιδις χηεχιδίν ένδχμιδ σιμεδωδς; δς σδίαν ήναν χαιεχμιαδίαν
ν σχαοσαδαν δς δίν μοχχαύ; δς σδίαν δ σχαόσαδαν ήχαν εχίχμεμνδιοχμέ:
ν αχχχμιδάναν μιέ χχαμύδιον, σδία δεμναίαν σαιχδνι, σδία σχίνδοχαν δ.
σαιαν σαιοχδχ, σδία σίναιαοδοχόχσαν αδέν ναδιν δαχχαν δ ειδυδχόν δν
χαδίνειαν δαί χχχμιδδ δίν ειναί δν χήδεύ; φ χήιν σίαιχχχδχίνα ζήχνα
χ ένδσαιν δς ναν δαιαχήα δς δν ειν δ χήδεύ ζιαιδδοχόν, φ ζήχνειδδαδ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γαμβρὸς δὲ συνέβη ἐπιστῆναι γαμικαὶ φροντὶς ἐς τὸν σαλπίσαι δὲ ἔχουν;
ἐν ἔχουν δὲ προβάλλον ἔχει ἡ ἐπιστολὴ ἐπαρχιακὴ δὲν προβ: ἐπροσκαλέσαμεν ἐμᾶς:
ἐμᾶς ἐμᾶς ἐμᾶς

ἐδώκαν γὰρ αὐλόν, σκευοπλέον αὐτὸ ὄνα ὀβολοῦ, ἢ ἐλίγου οὐδ' ἀδώκαν
δὸν δίδοδαι, ἢ ἀρὸς δόδις ἀροσδολῆ ἀσαφῆ ὑπόψιν ὀλιγαρδίαν ἢ ὀλχονοιαν
ἔλιδα δὴν ἀληδινὴν ἀκαρδερίαν, ὀλλ' ἀὴ ἐδώκαλλες ὀβολοῦ δὲ
νῆ · ἔδοξα ὡδαὶ καὶ ἀληδινὸν δὰ μαργαρίδαλα δὲ ἀνδρακίδαλα ἀ
δύδεῖ ἀρὸς ὑλικὰ ὀλλ' κανοδῆ δὴ ἐκκλησίαι, ἢ ὀλιγαρδὸ ἀαρακινῆ ἐδ
ἐκκλησίαν ὀλλ' ἐκδύμιον ἐὰν ἀκαρδάδλο · ἀρὸς δὲ ἐκκλησίαν διαφὼ ὀρίζω ἀ
ρέδρον δελδίριον ἀρὸς ὃν ὀλ' ἐκκλησίαν ἀδορίαν ἀνῆλθαν καὶ ἐκκ,
ἀναλεκτικῆς ἢ βαρδέρας ἀρὸς ἔδοξαν ὑλικὰ μεδὰ ἀληδείας ἀορίσαι
δὴν μὲν ἢ ἀροσδίχομαι. ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν δὲ δὴν ὃ ἀρὸς δὲ κόσμου
μαρτυρίαν καὶ δίκαιον, ὡδαὶ ἐλίγου ὀδὴ μαρτυρίαν ἀρὸς ἐκκλησίαν ὀλ
ὄλλα δὲ ἐκκλησίαν ὀλ' ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν
ἐκκλησίαν ὀλ' ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν
ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν

χοι ἡ ὁδοὶ συνοδεύουσι βουνήσια ἢς τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἐνδυμασία τῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου ἡ ἴδια:
συνοδευόντων τῶν βουνήσιων παρέσυρεν ἀπόψε μίαν ὥραν αὐδενὶ τὴν μονάχα
ἤθελε δεμιοδόσουσι, ἡ ἀδὲ ἐς δαύδιν τὴν ὑπόδεσιν ἔβεργα σορόβεσι μαγάρος
παρβολικὰ ὅλη: μὲ ποζυκόμι, ὅπηγαν ἐκεῖ ὅσοι δέσιν ἐκαινόσουν τὴν
δεμιοδόσι ἀρχὴ ἡ ἀρχή, ἡ ἐκεῖ ὅσοι ἐκόψανδο παρεκάβουν ἀμανοῦδο ὅλα:
ἀχοι αὐδιόν, ἡ καλάλινα δέσουν ἐνῶ ἡ παράγγια ὅλη: ἡ δεμιοδόσι χωρὶς
μονὴ ἀλάχιο ἀξηκρίβι προύκοψε, γιὰ χαλὰ σιόν δέσιν ἐχάσε ἔνα ἀπὸ ἐς δύο χαμηλὰ
καὶ ἐκόβασαν δύο παράδους ἀγρόνδια τὴν δεμιοδόσι, συνοδεύαμε συνοδεύαμε
ἐ προσέκαμεν ἢς τὴν δεμιοδόσι ἡ πέρασεν αὐδιόν. ἀπὸ δὲ κοντὰ ἐχάσε:
τὴν βαρδέρ χαλκαδίσεως κτελὲ ἀπὸ ἐκεῖ ὅσοι παρακαινοῦν ὅλα δεμιόσουδα
ἐ καλὰ ἐκόβασαν δύο παράδους ἀγρόνδια τὴν δεμιοδόσι. ὅλοι μιᾶς τὴ μονὴ μονάσια ἐ
χωρὶ σιέλνουν νὰ χαδὴ νὰ χαμαλίσῃ νὰ πάσῃ ἀπὸ δὲ νὰ χαδὴ νὰ ἁμιχῇ
νὰ σαλυχαίνῃ ἡ χαλάνα μαζὶ ὅλη: νὰ χαμαλίσῃ νὰ σιωπήσῃ. οἱ ἁβαμοὶ
ἔκαμαν χαλὰν χαμαλίσωσα φύσωσα ἀπὸ δὲ νὰ δείχνω παράδεσα ἀνοιχτὰ
ἀρὰ ἐκεῖ νὰ πάσῃ φύσῃ ἀπὸ δὲ νὰ χαδὴ ἡ χόρια αὐδιὰ τὴν μονάχα. ἔβγαινοδὶ ἀλάνω
δὲ χαλὰ παράγουσι μονὰ ἡ αὐδιὸν αὐδιὰ χωρὶ. ἀνὲ πάσῃ ὅλα μὲ φύσῃ χάσιν
ἐκεῖνα μὰ ἡ ἀπὸ ἡ ἀπὸ ἡ ἀπάνω. ἄλλο μονὰ αὐδιὰ ἀφορμὴ χορίων
ἀπὸ πάσῃ χορὶς ἡ ἀπὸ ἡ ἀπὸ ἡ ἀπάνω. ἄλλο μονὰ αὐδιὰ ἀφορμὴ χορίων
ἀριθμοσορία ἐκὶ ὅλη, ἡ ἐκεῖνος ἡ ἐχιὸς ὁμιλιοδόσι τὴν ἀπὸ ἡ ἀφορμὴ χορίων
ἔνδρα ἡ ἐχιὸς ἡ ἐκιόσουσι ἐκὶ πρὸς ἐ χωρὶ ἀναφορὰ, ἀφορμὴ χορίων, ἔβγαινοδὶ
ἀδυνία ἡ ἀδυχία ἡ ἐχιοδίσι ἐκὶ ἀναγκὴ ἀφορμὴ χορίων δὲ ἄλλα χάνουν χωρὶ ἡ
μάγουσι χαλὰ μονὰ ἀφορμὴ χορίων, ἐκὶ ἀφορμὴ χορίων. ἐκὶ ἀφορμὴ χορίων
ἀπὸ ἀφορμὴ χορίων, ὁ ὕπνος ἡ δουχὴ αὐ: χ: ἡ ἀλάσσουσα αὐ: χ: αὐ ὅλα
ἄπαρ ἀκόμα ἀφορμὴ ὅλα ἐκὶ ἐκόψανδο ἀφορμὴ μὲ ἀπὸ ὅλα ἀπὸ ἀφορμὴ
ἀφορμὴ χορίων ἀφορμὴ χορίων ἀφορμὴ χορίων ἀφορμὴ χορίων ἀφορμὴ χορίων

νομίζαλλα οἶνου ἢ ἀνιχάντινας ἢ ἐξοχία αὐτὸ ἢι σεβίδι, γε ἄλλον δὲ νομίζαλλα οἶνου
ἢ ἀσθένια ἀρξωχὶ ἢ σκαμαλίδιους γε ζωὶ δὲ νομίζαλλα οἶνου ἢ ἐξοχία ἢ σκαμαλίδιους
χριοὺ διασεύδου σαεύξιων σεβίγια ζῶ· ἀνιὸ δύδο ὁ οἶνου ἀλλὰ ὅσσιου εἰχὶ αἰρεσιῶ
νὰ ἀσαδάνω μὰ ὁ νὰ μὴ ὑσσιάνω νὰ μὴ ὑσσιάνω· ἀδυνάρια, ἀνιάρια, σκιεσινοχία,
χιὰν ὧν σοχία, ἢ χυνῆχι, ἀλλὰ χε: μιάδυσος, ἀλλ. αὐδὲ ὁ μὰ ζῆνα (ζῶ ἄλλοις δύδο ὁ οἶνου
ζῶ ἄλλοις δύδο εἰχὶ οἶνου, ἐχδάνου δύδο οἶνου) ἢν χυνάπαχαν μιάδυσον ὑσσιάνω: βασύχα:
χιαοὺ, ἀλλὰ ἀνιὸ ἐμιὰ βάνα, ἄλλαχε ἐχδάνου σαχιάδα, ἀνιὸ δὲ ἐνιαχιάδο, χοιχε ἐσιώσα·
ὅχα αὐδὲ ἢ ἀσιάδκου οἶνου νομίζουν χε ζωὶ ἐχλάνια ὑσσιάνεχσα ἀδιχίχεν: ἀσὸ ὁ σαχιο:
ἐσιοιάμιον ζωὶ δύδο οἶνου, ὅχα αὐδὲ ἢ ἀσιάδκου ἐχχιαία νομίζονται χε ζωὶ ἐχάχεδι:
ἐα ὑσαχιονιάδια ὑσσχιάδια ἀσὸ ἢν χάχιαν αὐσὸ δὺο ἐχνάεια ἢι χυνάικος, ἢ:
ὁχα ὑσαχιὰ ὑσσιάνη χυνάικα ἄνιους μιὰν ἀσύνιον αὐσὸ ἰσὸν ἐσχάχιν, χ' ὅχαν
αὐδὲ δύδο χάνον ἐμιὰν ὁχι: σαεύχιον σασαχιάσιον· ἢ ὅχα ὑσαχιὰ ὑσσιάνη ὑσσιάχι
χιαννὶ σιάσαννεχὰ ἰχύχχιὰ ἀσύνον, χ ἐδαχιὰ ἢι ὁμιὰς ἢν ἐνιὰ ὁμιὰ ἐμιάχ:
αχιαχιάλλων χιον· ἀχχιὰ ὅδυοι οἱ ὁμιάνεχχι χ' ἀσιάεχσυοι χοῖχα αὐδὲ ἢ ἀλλχαλιάδας αἶχν:
ασὰ ἐνιάσιον ἐμιὰ χ ἐχλιχχιάνσιο ἢαλλεδσυσα ἐχλιάδαχε χ' ἢσιάσιαν ἐμιάχι
σοχχιὰν ἐχδεσὺ μιὰ ἢν χυνὶ· ὁμιοὶ οὐ ἢν ἐνιαυδία ἀσὸ ἢεμιάνδι χε ζωὶ, σοῖν ἀσὸ ἢα
ὁνιοχχια ἐχλιάδαν χιαεμιάνεχν ἐλλιχχιάδαν ὑσσιάνιχεν χε ὁχχυχιάν, ἢ νὰ ἀσοδά:
νὰ ἶναι χιαν ιδεαν, ἢ ἢ νὰ σαεχιχιάνδια νὰ ἐλχὶ ἶναι ἀχχιὸν ἢ ἀαναλλον σοχχὰι
ιδεαὶ ὁχι: νὰ ἀχχιὸ ἐλ χε ἢ ἢν ἀαναλλον σοχχὰι ιδεαὶ· ὑδυχιχε χε ἀσοδάχιν ἢ ἢν οἶνου
ἢ ὀχιὸν ἢ ὁμιὸ ἀνοχχὶ ἀσοδαυχὶ· χοῖσι ἐχιὰ ἐσάδιν ὑ ἀχιὰ ἐδυμιάχα ἢ οἶνοδέαν
ἢ ἐαιὸς ἐχιὰ ἢ ἐσὸ ἐχιὰ ἐχιὰ ἢν ἐχιὰ ἢν ἐχιὰ ἢν

νὰ ἐσπινίσουν ἐμπορεύωνται λίγα νὰ πεφτοῦν τὰ σπόρια στὴν γῆ, ἢ μὲ νὰ βοῦν νὰ χωνεύσ:
μου ἀκεφιάσουν ἀπὸ τὸ διαφορετικὸ, ἀλλοδόσουν ἀλλοβάζουν ἀποδιάκουσιν ἐμέ, ἐλὲν νὰ μοῦ
βγῆ: χαμαὶ ἀρνιὰ ἢ χρῆμα δὲν ἀποσχηκὰ πορεύουν, νὰ ἄμμου νὰ βγοῦν ἐμὲ δὲν ἐσαλιάσ:
αὐτὸν ὁποὺ μὲ νὰ ἐνιόσῃ, νὰ ἀμμοῦσῃ, ἢ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἀμμοῦ πορεύουν, ἀλλὰ
ἀνιὰ ἐλιόσῃν ἐλιὲ ἐμὲ μὲ χρόνου μὲ πόδια, ἀλλὰ λίγα ἀνιόσουν, ἢ διαλεβαίῃ ἢ
ἀμμοῦ γὶ ἢ βουϊοσάλῃα; ἐλέγουν νὰ: ἀνιόσουν, ἐκεῖνα νὰ ἐπὶ χρόνου ἀπὸ ἢ θέλουν
εἰκοσάνουν ἀμὲ ἐκεῖ χρόνου, ἢ πεφτοῦ ἢ χρόνου ἢ βαλεῖχ, ἀλὶ ἢ ἤθελεν διάφορα ἀλλὰ
μυτόμενα, ἢ οἱ θέλουν μεγαλῶνται, ἢ οἱ θέλ μεγαλωμένοι, ἢ ἀπ' μὲ ἢ βγάλῃ ἢ σφόβαλα
βγάλουν. ἀλλὰ λίγα φοιάσουν, ἢ διαλεβαίῃ ἢ διαφέρουν γὶ ἢ πεφτόμενα; ὅμως οἱ ἐπ:
θεν οἱ ἀπὸ ἐλ: χρεώσει βασιλεῦσι ἐνοχρησιοῦσι ἀπὸ ἢ μεσὸ. ἀμὲ ἐλέγουν ἀνα ἐφαλαίνουν
ἐρμπόλιεσιν ἐνα σεσοβόμιον μιὰν ἀπάσανα ἐνὰ χρόνα χρεώ νὰ ἐπιάνουν ἐ ἐσοβόμιον.
ἐλὲν ἢ μεσὸ ἢ ἐνοῦσι ἢ ἐμμυνασιοῦσι ἐπόμενον ἀφόμενα ἐφαμουνάδ χρόνα ἐλεύθερα ἢ.
ἐπὶν μόχιον, ἐ δὲν δύνασα δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐνοῦσι ἐσοῦ ὅτι ἢ ἔχουν ἐκὶ πεφτὰ πόν:
χρὸ ἐλέα - πάτοια ἀπάσουν ἐκοχὶ ἐκοχὶ ἐμμυνάδες ἐκοινάδα ἐκοινάδα ἀπὸ ἀμμ:
νοι ἐκεῖ σοχρειάσουν ἀπομαλαβοῦ ἐμὲ ἐνεμεῖ ἐ σοχρὶ, ἢ νὰ ἐμμόνουν, ἐκεῖ δὲ ἐπουχοι
ἢ χρεῶν πῶ δὲ ἀπομένου ἢ ἀρμάλλων. ἐμὲ ἐμεῖ ἐλέγουν: ἐλέγ. ἐμὲ ἐφαλαφορεῖ:
νάσουν ἐκοχὶ ἐλλάδια ἢ ἐμμοσοθῆναι ἢ ἐλεγχικὸν, ἐλαλὶ ἐδεῖ ἐσοῦ ἐμμὲ πόδ:
νουν ἐμμόμενα ἐλέγουν ἐλὲν ἢ χρεῶν ἐλὲ ἐπιβάνουν ἐμὲ ἐκεῖ ἢ ἄλλα μὲ ἢ ἐκ:
ρεῖ. ἢ ἐκεῖα μὲν, κοβάνουσ ἐκεῖ ἐλὲ ἐφαμόνουν πῶ ἢ ἐμμάλια ἐκεῖ ἢ χάλεια, ἢ πῶ
ἢ κοχὶ ἐκεῖ ἢ ἀσθένεια, ἢ ἐκ χρεῶν ἀλλὰ ἢ ἐνάσουν ἢ ἐδιμένα ἢ μαρεχρόσῃ, ἐμὲ:
νου ἐφάδεσα νὰ ἀσθένῃ πανλχρὸ ἐμμὲ ἢ ἀπὸ ἐκεῖ ἐλλάσσα ἐμὲ φανιάσσα ἐλὲ
δὲ νὰ ἐμὲ νὰ ἀσθένῃ, νὰ ἀρρώσῃ, ἐλλὰ νὰ ἐδὲ ἐλὲ ἐκοχὶ ἐνουν ἐκεῖ χρόνα ἐμὲ ἢ
ἐκεῖ μὲ ἐκεῖ ἐφαμόνουν ἐφάνα πάδος ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ
ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ
ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ
ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ ἐκεῖ ἐλὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κυρε αιχμή, ενθυμοι δαιδ δεικνύουσι αναδειγνύουσι διὰ δὲν ὄψιν διὰ δὲν ἀγρυπνίαν, καὶ δ' νὰ
ἤμουνα νὰ ὑπάγω νὰ θανῶ σκότη σκοτεινοτέρη ἀπὸ δι σκοτεινὴ σκότη, καὶ δ' νὰ μοῦ
φανερώσῃ νὰ κανὲ ἐδιάνοιγεν πικὸ νὰ χάνω νὰ σπιτώσουν σκότη, ἡ μυναχὴ σπίτι πορεύεται
δλάβη σπιτώσουν ὄχυρ σκότη ἔνοι ἀπὸ χάνω κὲν ποτὲ ὑπαρχόντων ἐδιάνοιγεν ἐξαφάνη:
ἔαν ἐξάγουσιν ὅλ σπίτι δὲ μυναῖκα ἐδιάνοιγεν ἀπὸ ἐδιάνοιγεν ἐξαφάνη ἐξαφάνη,
ἀλλοὶ δὲ
ἀσχήμου ἀπὸ ὑπάρχουσιν ἀπὸ ἐδιάνοιγεν ἐξαφάνη δὲ ἐξαφάνη ὅλ ἐξαφάνη ἔνοι ἐξαφάνη ἐξαφάνη
ἀπὸ ἐδιάνοιγεν δὲ ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη, ἐξαφάνη δὲ ἐξαφάνη ἐξαφάνη
ὑπάρχουσιν; ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη
ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη
ἐξαφάνη, ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη ἐξαφάνη
ἐξαφάνη

ἀφήνοθεν νὰ μᾶς βάλουν ἀγάπην καὶ λίγο θέλουν καὶ τὴν συνείθειά μας τὴν
δασκάλα συνοδιάδα νὰ μοιάσουμε. Ἐσεῖνο ὅμως ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ
τὴν ὥρα ποὺ ἔνοιωθα ἀφεντιάν του νὰ μὲ κοιτάζῃ ἢ νὰ μὲ ἀκουμπήσῃ ἀπάνω
μου ἕνα χεράκι του, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὸ
πρόσωπό του νὰ γίνεται κόκκινο, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ
ἔβλεπα τὸ σῶμα του νὰ τρέμῃ ἀπὸ τὸ ἄγγιγμα τοῦ χεριοῦ μου, ἐκεῖνο ποὺ
δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ μάτια του νὰ μὲ κοιτάζουν μὲ
ἀγάπη καὶ μὲ πόθο, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὸ
στόμα του νὰ μοῦ μιλάῃ μὲ λόγια ἀγάπης καὶ μὲ λόγια πόθου, ἐκεῖνο ποὺ
δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ χείλη του νὰ μοῦ δίνουν φιλιὰ
γλυκὰ καὶ νὰ μοῦ ζητοῦν φιλιὰ ἐρωτικά, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα
ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὸ κορμί του νὰ μοῦ δίνεται ὁλόκληρο καὶ νὰ μοῦ
ζητάῃ τὸ δικό μου κορμί, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα
τὰ γόνατά του νὰ λυγίζουν καὶ νὰ μὲ παρακαλοῦν νὰ πέσω κάτω νὰ
τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ πόδια
του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν
ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ χέρια του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω
κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα
τὰ πόδια του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο
ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ χέρια του νὰ μὲ σπρώχνουν
νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ
ποὺ ἔβλεπα τὰ πόδια του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ
προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ χέρια του
νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν
ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ πόδια του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω
κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα
τὰ χέρια του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο
ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ πόδια του νὰ μὲ σπρώχνουν
νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ
ποὺ ἔβλεπα τὰ χέρια του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ
προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔπρεπα ἔλεγα ἐκεῖ ποὺ ἔβλεπα τὰ πόδια
του νὰ μὲ σπρώχνουν νὰ πέσω κάτω νὰ τὰ προσκυνήσω, ἐκεῖνο ποὺ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

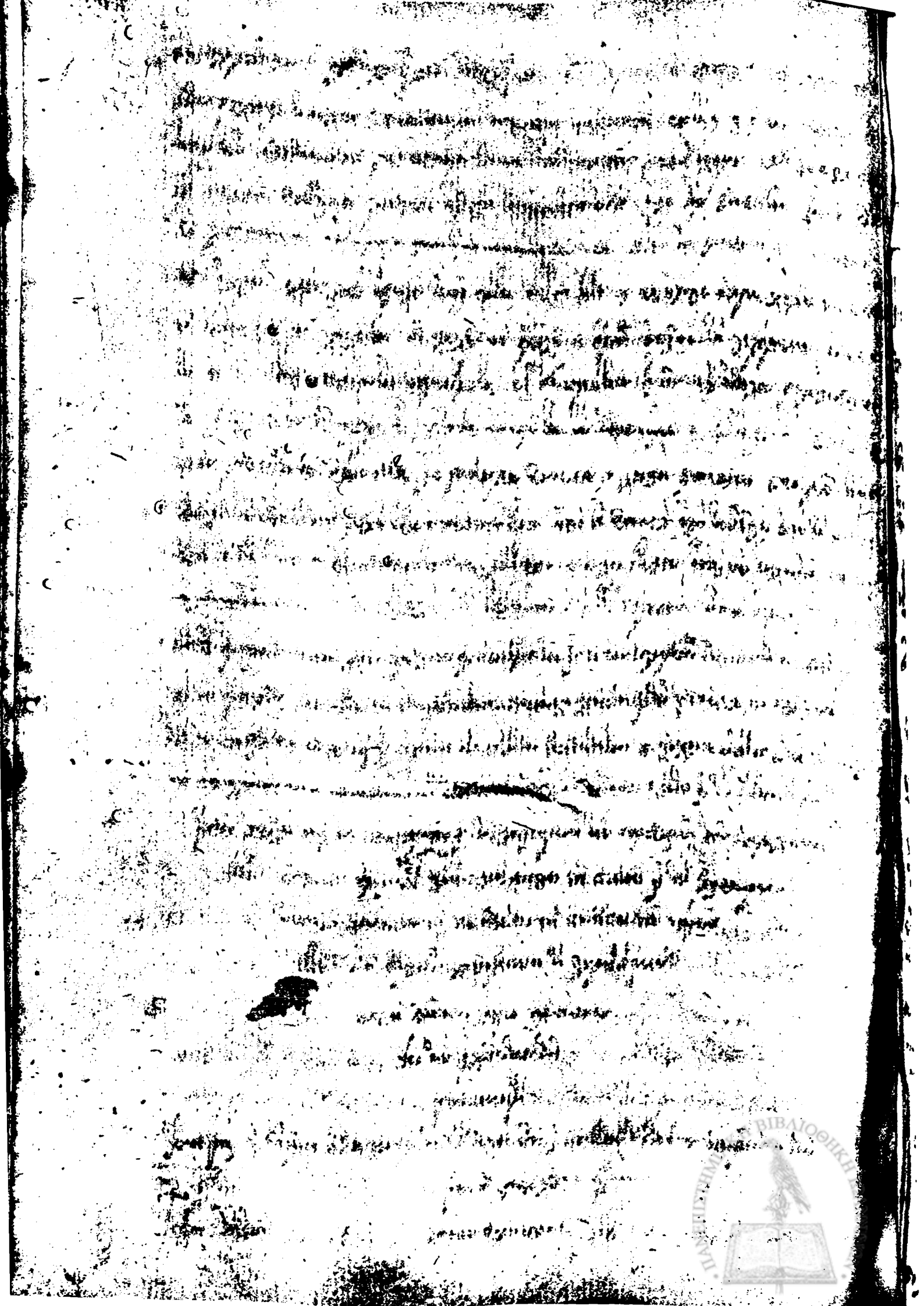

Διήγησιν ὡραιοτάτου διὰ πολυμυθίας ἀρχαιότητος.

Διὰ ποίαν αἰτίαν ἔπαθόν τινες πάθος, καὶ πῶς ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας, καὶ διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὄνομα εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ἐπῆραν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπέλθουν εἰς τὴν ἐρημίαν, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀνθρωπίνην συναναστροφήν, καὶ νὰ ἀσκηθοῦν εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς ἀναχωρήσεως, ἐπῆραν καὶ τὰ παιδία των μαζί των, διὰ νὰ μὴ μείνουν εἰς τὸν κόσμον, καὶ νὰ μάθουν καὶ αὐτὰ τὴν ἀρετὴν τῆς ἀναχωρήσεως. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐπῆγαν εἰς τὴν ἔρημον, ἐκεῖ ἐγεννήθησαν καὶ ἄλλα παιδία, καὶ ἐμεγάλωσαν ὅλα μαζί. Καὶ ἐπειδὴ ἐμεγάλωσαν, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ δάση, καὶ ἔβοσκαν τὰ πρόβατα καὶ τὰ γίδια, καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ τὰ ἄγρια δένδρα καὶ ἀπὸ τὰ ἄγρια χόρτα, καὶ ἔπιναν ἀπὸ τὰ ποτάμια καὶ ἀπὸ τὰς πηγάς. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐμεγάλωσαν, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ δάση, καὶ ἔβοσκαν τὰ πρόβατα καὶ τὰ γίδια, καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ τὰ ἄγρια δένδρα καὶ ἀπὸ τὰ ἄγρια χόρτα, καὶ ἔπιναν ἀπὸ τὰ ποτάμια καὶ ἀπὸ τὰς πηγάς. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐμεγάλωσαν, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ δάση, καὶ ἔβοσκαν τὰ πρόβατα καὶ τὰ γίδια, καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ τὰ ἄγρια δένδρα καὶ ἀπὸ τὰ ἄγρια χόρτα, καὶ ἔπιναν ἀπὸ τὰ ποτάμια καὶ ἀπὸ τὰς πηγάς.

θερμον· ὁ δὲ ὕδωρ πορίσας· ταχὺ ἐκκαυθήσεται· ἐὰν μὴ ἀγριάσῃ· ἢ πῆξ·
γέρον· ὀνειδισμὸν τοῦ γήρους· καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀλλίνων βοβανίων

ὄψους δὲ καὶ ἀν ἐρεβόμενον ἀλλιγόνου· ἀφαιρεῖ ἀπὸ ἀλλιγόνου ἐμπίπτει βαθύ·
αἰδοῖα ἀδρὸν ὕδωρ ἔβαψε· ἢ σπάνις· ἀγρίαινε· πολλαπλασιάζουσα· σεσηπὸς ἐστὶ πάντα τὰ ἔσω
ἀλλίνες· μοι ἐπιπόνως ἀνάρμοστος· νέον πολλαπλασιάζουσα· σεσηπὸς τὰ ἔσω ἀναπλήρωσις
βαρύνει τὸν πόνον· ἀφαιρεῖσθαι· μὴ τὰ ἔσω ἀναπλήρωσις

ἀνδρὶ ὑγιαίνοντι· ἐφάπτεσθαι τῆς μητρὸς ἐπὶ πολὺ ἀφροδισιάζειν· ἐὰν μὴ ἐπιτρέπῃ τὸν

ἐμπίπτουσα· ἐς τὸ σεσηπὸς αἷμα· αἵματος· ἐξαλλαγὴ· χρήματος· ἐς ὑγιεινὸν τρόπον
ἐς ἐλάσσω ἢ πρὸς· ὁσάκις βαρυπαθεῖ· ἐπὶ δυσεντερικοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς δὲ ὑγιέσι χρῆται
βαρύνει ἐρεθισμὸν· ἢ μὴ ἀλλοφορεῖ ἐπιτηδεῖ· ἀφιστᾶσι αἰσθάνεται σεσηπὸς· ἐν δοκεῖ δοῦναι
σιτίων·

ἀνδρὶ· ὃν σεσηπότες αὐτὸν ἀναπαύεσθαι· ἐμπίπτει δὲ ἐπὶ πολὺ ἔχειν ἡμέρας·
ναρκήσῃ· ἐπιτήδειος· ἢ ἐπὶ πολὺ ἔχειν ἐπὶ ὑγιεινοῖς ἐς ὑγιεινοῖς ἐπὶ
ναρκήσῃ· αἰδοῖα· ἡμέρῃ· ἢ πλείονα ἀναπαύεσθαι· ἔχειν ἐπὶ ὑγιεινοῖς ἐπὶ
ἢ δεῖται· μᾶλλον·

νόσους, ἢ διαφυλάσσεσθαι ἐς ἀρχὴν ὑγιεινοῦ· ἐμπίπτει ἐπὶ ὑγιεινοῖς ἐπὶ
ἀναπαύεσθαι· ἀναπαύεσθαι μᾶλλον· δεσμεύουσα· ἔχουσαι ἥδιον δοκεῖ· βοᾶσι βοῦ· ἡμέρῃ· ἐπὶ
ἔχειν· ἀναπαύεσθαι· μᾶλλον· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·

ἥδιον σταθῆναι, ἢ βαλανεύεσθαι ἐπὶ πολὺ· ἀναπαύεσθαι δὲ ἐπὶ ὑγιεινοῖς ἐπὶ
ἢ ἐμπίπτει· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
μᾶλλον ἔχουσι· πολὺ γυναικωνῖτις· ἀρχὴν· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
ὑγιεινοῖς· γυναικεῖα· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·

ἀφαλὲς ἐξαναστῆναι, ἢ σχίσιν· ἢ ναυτικὸς, ἢ πίνειν· ἢ συνεχὴς· ἐμπίπτει
ἀφαλὲς ἐξαναστῆναι· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
σεσηπὸς· δοκεῖ ἀναπαύεσθαι· αἰσθάνεται· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
αἰσθάνεται· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·

ἢ μὴ ἐξαναστῆναι ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·

ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·
ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς· ἐπὶ ὑγιεινοῖς·

χριστου δούλος καὶ ἀπόστολος ἰησου χριστου κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ τιτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ τέκνα ἔχων πιστά μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον μὴ αὐθάδη μὴ ὀργίλον μὴ πάροινον μὴ πλήκτην μὴ αἰσχροκερδῆ ἀλλὰ φιλόξενον φιλάγαθον σώφρονα δίκαιον ὅσιον ἐγκρατῆ ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται κακὰ θηρία γαστέρες ἀργαί μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει μὴ προσέχοντες ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι σεμνούς σώφρονας ὑγιαίνοντας τῇ πίστει τῇ ἀγάπῃ τῇ ὑπομονῇ πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς μὴ διαβόλους μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας καλοδιδασκάλους ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι φιλοτέκνους σώφρονας ἁγνάς οἰκουργοὺς ἀγαθάς ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν σεμνότητα λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον δούλους ἰδίοις δεσπόταις εὐαρέστους εἶναι ἐν πᾶσιν μὴ ἀντιλέγοντας μὴ νοσφιζομένους ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς μηδείς σου περιφρονείτω ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ὑποτάσσεσθαι ἀρχαῖς ἐξουσίαις πειθαρχεῖν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι μηδένα βλασφημεῖν ἀμάχους εἶναι ἐπιεικεῖς πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι ἀπειθεῖς πλανώμενοι δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες στυγητοὶ μισοῦντες ἀλλήλους ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ ταῦτά ἐστιν τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος ὅταν πέμψω ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ τυχικόν σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς νικόπολιν ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας εἰς τὸ μὴ εἶναι ἄκαρποι ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐρεύγεται
ἐσεδήμησεν

ἀνεῳγότος τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν ἡ γλῶσσα αὐτοῦ
ἀνεῳγότος οὖν τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν ἡ γλῶσσα αὐτοῦ

ἀνεῳγότος οὖν τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν ἡ γλῶσσα αὐτοῦ

ἐργάσεται· ἢ ἐρεσσόμενα ἅλμυρα γλυκὺ ἂν ἔχῃ ὕδωρ, οὐ δύναται ποιῆσαι ὕδωρ
ἐργάσεται· ἢ ἐρεσσόμενα ἅλμυρα γλυκὺ ἂν ἔχῃ ὕδωρ, οὐ δύναται ποιῆσαι ὕδωρ

ἐργάσεται· ἢ ἐρεσσόμενα ἅλμυρα γλυκὺ ἂν ἔχῃ ὕδωρ, οὐ δύναται ποιῆσαι ὕδωρ

γλυκὺ, ὁ δεύτερον ἐπιζητῶ ἐξηγήσασθαι καὶ ὑμᾶς ἀξιῶ προσέχειν μοι ἐπιμελῶς,
γλυκὺ, ὁ δεύτερον ἐπιζητῶ ἐξηγήσασθαι καὶ ὑμᾶς ἀξιῶ προσέχειν μοι ἐπιμελῶς,

γλυκὺ, ὁ δεύτερον ἐπιζητῶ ἐξηγήσασθαι καὶ ὑμᾶς ἀξιῶ προσέχειν μοι ἐπιμελῶς,

ὕδωρ ἐκ θαλάσσης γλυκὺ ποιῆσαι, ὅταν ἐρεσσόμενα μιχθῇ τοῖς ἅλμυροις τὸ γλυκὺ,
ὕδωρ ἐκ θαλάσσης γλυκὺ ποιῆσαι, ὅταν ἐρεσσόμενα μιχθῇ τοῖς ἅλμυροις τὸ γλυκὺ,

ὕδωρ ἐκ θαλάσσης γλυκὺ ποιῆσαι, ὅταν ἐρεσσόμενα μιχθῇ τοῖς ἅλμυροις τὸ γλυκὺ,

γλυκὺ μεταβάλλουσα τὴν ὑγρότητα. ἐπανάγκη οὖν ἐστὶν ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία
γλυκὺ μεταβάλλουσα τὴν ὑγρότητα. ἐπανάγκη οὖν ἐστὶν ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία

γλυκὺ μεταβάλλουσα τὴν ὑγρότητα. ἐπανάγκη οὖν ἐστὶν ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία

ἐξῆς ἀλλήλοις ἀμυδρῶς ἐπιπολάζοντα, ὑπὸ τῆς ἐρεσσομένης ἀναλαμβάνεται·
ἐξῆς ἀλλήλοις ἀμυδρῶς ἐπιπολάζοντα, ὑπὸ τῆς ἐρεσσομένης ἀναλαμβάνεται·

ἐξῆς ἀλλήλοις ἀμυδρῶς ἐπιπολάζοντα, ὑπὸ τῆς ἐρεσσομένης ἀναλαμβάνεται·

ὑπερκειμένη μεταβάλλουσα τὴν ὑγρότητα, ἕως ἂν πάντα μεταβληθῇ τὰ ἐναντία.
ὑπερκειμένη μεταβάλλουσα τὴν ὑγρότητα, ἕως ἂν πάντα μεταβληθῇ τὰ ἐναντία.

ὑπερκειμένη μεταβάλλουσα τὴν ὑγρότητα, ἕως ἂν πάντα μεταβληθῇ τὰ ἐναντία.

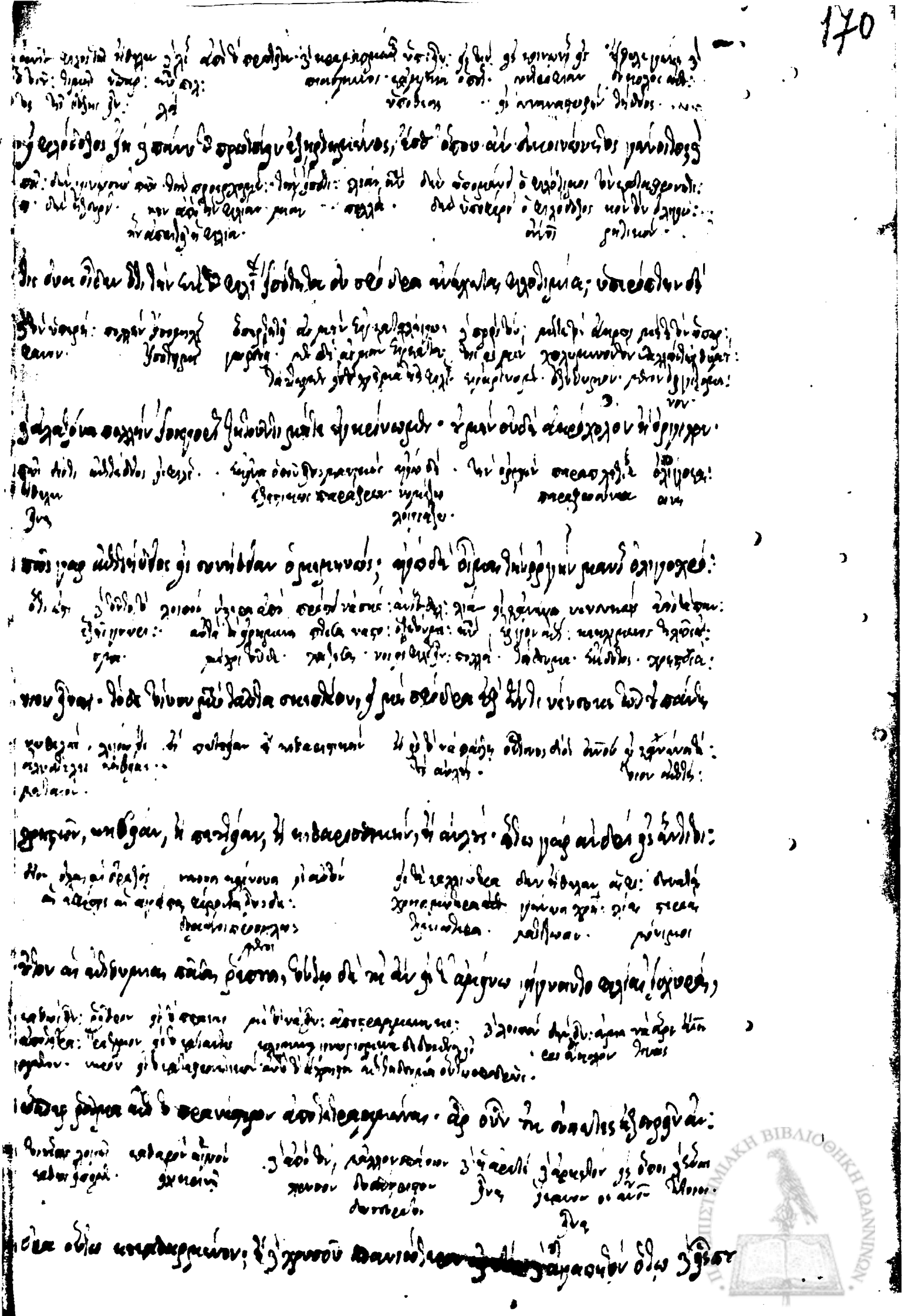

ἐπὶ τὸν ἀπόστολον καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα. ἐπὶ τὸν ἀπόστολον μὲν ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ
ἀποστέλλειν ἐκλήθη ἀπόστολος· ἐπὶ δὲ τὸν ἀρχιερέα, ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν
ἀρχιερεύς· ἐκ τοῦ ἀνθρώπους ἀρχιερατεύειν. ἐπὶ δὲ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἀπόστολον
ἡμῶν Ἰησοῦν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεστάλη καὶ ἀρχιερεὺς ἐγένετο· ἐκεῖνος γὰρ
ἀπεστάλη μὲν ἐκ τοῦ πατρός, ἀρχιερεὺς δὲ ἐγένετο ἐκ τῆς σαρκὸς ἣν ἀνέλαβεν.
ἐκεῖνος γὰρ ἀπεστάλη μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν· ἐκ τῆς
σαρκὸς δὲ ἣν ἀνέλαβεν ἀρχιερεὺς ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς σαρκὸς ἣν ἀνέλαβεν
ἀρχιερεὺς ἐγένετο, διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς σαρκὸς ἐκείνης προσήνεγκεν.
ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς σαρκὸς ἣν ἀνέλαβεν ἀρχιερεὺς ἐγένετο, διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἷμα
ἐκ τῆς σαρκὸς ἐκείνης προσήνεγκεν. ἐκεῖνος γὰρ ἀπεστάλη μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν· ἐκ τῆς σαρκὸς δὲ ἣν ἀνέλαβεν ἀρχιερεὺς ἐγένετο

ἡμῶν ἐκφαίνει σοφὶ ὁ ζωνδηγικὸς ἀνὴρ ὁ βαρβάριος. Εἰ γὰρ ἐν τῇ παρόδῳ ἀπὸ
νήσων ἀπὸ ἀγίου ὄρους ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τόπου, ἐκεῖσε νέαν: ἀφανὴς ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ τὸν πατρίδα ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὸς ἐπιστρέφουσι χαρᾶς νέα: ἀφανὴς ἀπὸ ἀπὸ
βαρβάρια. αὐτὸν λέγει ἐν ἀπὸ ζωνδηγικὸς χαρᾶς.

μοι ὁ πεπλεύκασι αὐτὸν μὴ ἀγαπᾶσι μοι; ἐνταῦθα δὲ αὐτὸν ἐν ἀγάπῃ
μὴ ἀφορίσωσι αὐτὸν ἀπὸ τῶν φίλων ἐκ πατρίδος: ἐν ἀπὸ πλησίον ἀπὸ ἀγάπης τῶν: ἐν δὲ
ἀφορίσωσι τὸν βάρβαρον ἐκεῖ ἐκεῖ βαρβάρια: πολλὰ ἀπὸ ἀγαπᾶσι τὸν ἐν: ἐν. ἐκεῖσε
χαρὰ νὰ διαπεράσῃ. βάρβαρα. χαρᾶς ἐν ἀγάπῃ.

ἀφορίσωσι σωσόν, ὃ ἐν χριστιανοὶ μὴ ἀγάπα ἀπὸ ἀγαπᾶσι. Ἐκεῖ δὲ ἐν ἐν
τὸν ἀπὸ τὸ ἐκεῖ πλησίον: ἐνταῦθα πλησίον ἐν πλησίον ἐν ἐν ἐκεῖ ἐκεῖσε πλησίον ἀπὸ
ἀγάπῃ ἐν πλησίον πλησίον. πλησίον. ἀπὸ πλησίον ἐν πλησίον.

Ὁ πλησίον χριστιανὸν, πλησίον ἐν πλησίον ἐν ἐν ἀπὸ ἐν ἐν ἐκεῖ ἀγάπῃ πλησίον.
πλησίον ἐν ἐν ἀπὸ ἐκεῖ ἐκεῖ. ἀπὸ πλησίον ἐν ἐν ἐν

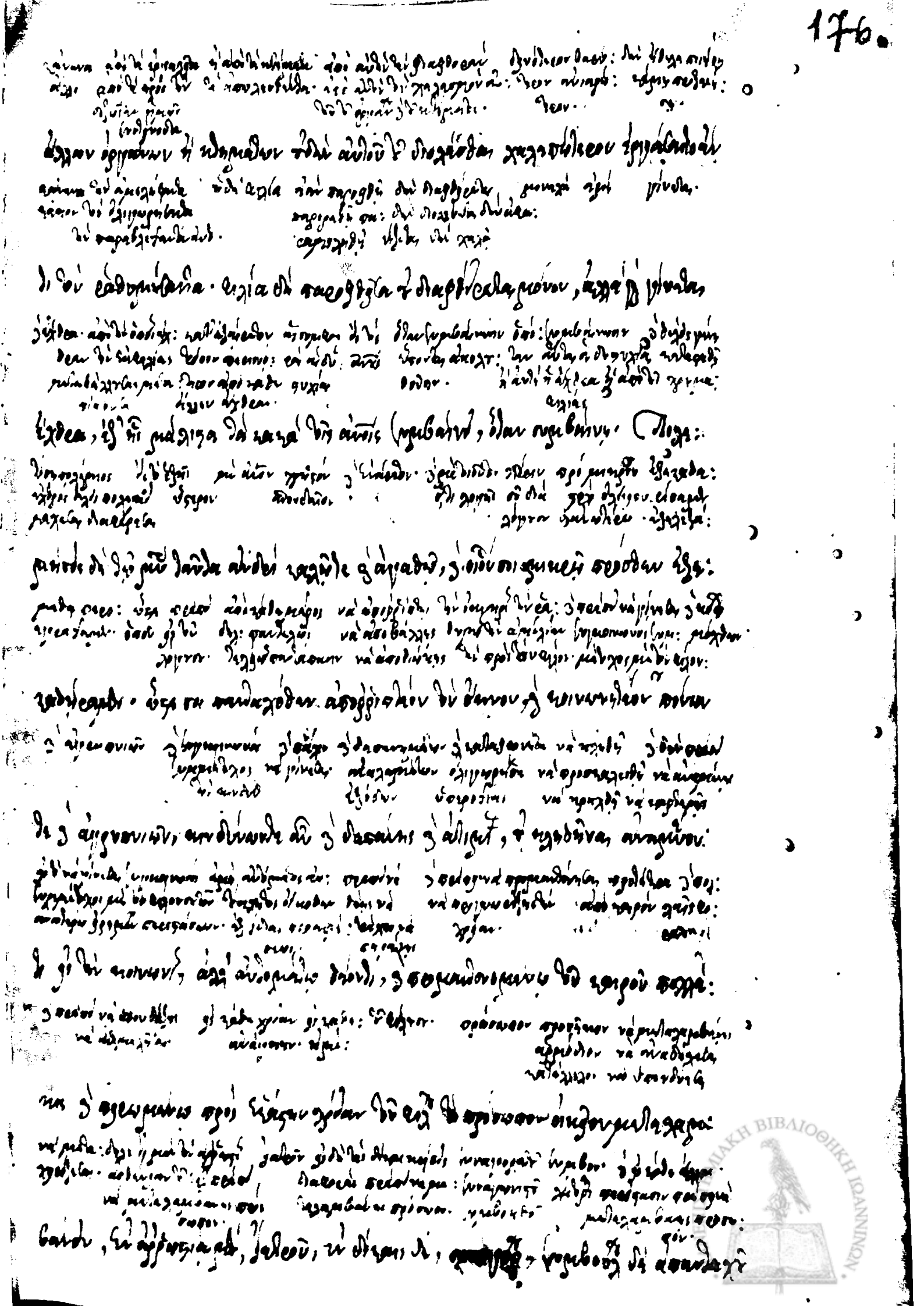

ἐλπὶς θ' ἡ καλλιβοτρυν ἀπονίθουσι θεοὶ ἀνθρώποις·
ἔχει τε καὶ ἀπύει καὶ ἐφήσυνα μὰν ἀνέβαλε·
μοῖρα· χαὶν πιάμεναι ἀπορρῶγα χὴ τὰ ἐμπίπτοντα

καὶ ἀλλοβρόδων ἀστενεῖ· χαλεπὸν δὲ τ' ἐσθλὸν ἐόντ' ἐν ἀμηχανίῃσιν
ὀδύσσεται ἀμφίβροτον· καὶ δὴ τοι ἐγὼν ἀνὰ θυμὸν ἐμὸν μετεφώνεον·
ἀλλ' ἄγε δὴ νῦν πειρώμεθα καὶ ἔργῳ· μὴ τοῦτο γε πρόφρων
ἀλλ' ἐπιμὶς ἐπιτέλλεται· ἀλλ' ἐπὶ τοῖσι μάλιστα

ἀμφιβαλόμενοι, ὅτεο δὲ αὐτίκα ἔργα πεδόντων, ἢ ὅτεο χαίτας ἢ ὑπερθύμου·
θοὸν ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρύσαντες ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

ῥηξ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστι μεταστρεπτὸν μένος ἀνδρὸς·
ἀνὴρ δὲ ἀνὴρ ἔχεται ἐν δαπρὶ ἔργον ἐνίπτων·
ἀλλὰ δὲ μαιμώωντες ἐπὶ ἀλλήλοισι μάχονται·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

ἐπεὶ δὴ ἔμοιγε, ὅτι ἐμοὶ κεκαδήκει ἐπαύρειν, ὃ δὲ θεὸς οὐκ ἀπεμήσατο μῆχος·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

ῥήξας· ἐπὶ μὲν γὰρ σφέων ἐκλίνθησαν ἀρηγόνες ἀνδρῶν·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

οὐ σοί γε δαμάσσαιμι, ἀρηρὸς χρήματα, εἰ μὴ ὄνειαρ· οὐ μὲν οὐδὲ ἀνὴρ
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

Ὦ μεγάλ' ὄφελε νῆας ἀφ' ἡμέας, ἠμὲν μὲν οὖν ὄφελες ἀπὸ νῆας ἔχειν, ἠμὲν
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

αὐδήν· ὡς ἔφατ' ἐξ ἀϊδρείης· ὃ δὲ θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκεν ἀθήνη·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·
ἐν δὲ ἑκάστῃ νηῒ ἐρετμὰ ἐείκοσι πωτήεντα·

μετὰ τῆμος ὁ βουκόλος ἄνδρας μεθ' ἑταίρους ἔχεν· ἀλλοπρόσαλλον δὲν ἐκ νηὸς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πλειόν μικρεύ ἀπό αὐτὴ νὰ ἀλαφρώνῃ αἱ μιλιθενταῖς δ' ἀπαιτοῦσι· δ' ἐὰν
βάλουν ἀπὸ ἕνα νὰ ξεπληρωθοῦν αἱ ἐνοικιάσεις ἐξῆς ἡ ἀναφορὰ· δ' ἐὰν
βγοῦν νὰ ἀποχωρισθοῦν αἱ μικρὲς ἀπὸ τὰς μεγάλας.

ἄλλον· ὅτι ἀφορίζουν αὐτοὺς ἀλλαγὴν ἐὰν ἀφαιροῦσαι· δ' ἀναλίσκουν γενικῶς·
ἐὰν ἀναβάλουν δὲν ἐφορτώνεται ἀπὸ τὰ ἀφορολόγητα· ἀπὸ τὰ ἐπιβάλλουν δὲν
ἔχει ἀπεφασίσθη δὲν ἐπρόκειται νὰ ἀποδώσουν ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ
ἀπὸ τὰ ἀποδώσουν πάλιν ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ

ἀπὸ τὰ ἀφορολόγητα δ' ἀναφορὰ· δ' ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται·

ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται·
ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται· ἀπὸ τὰ ἐφορτώνεται·

ἀπὸ τὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

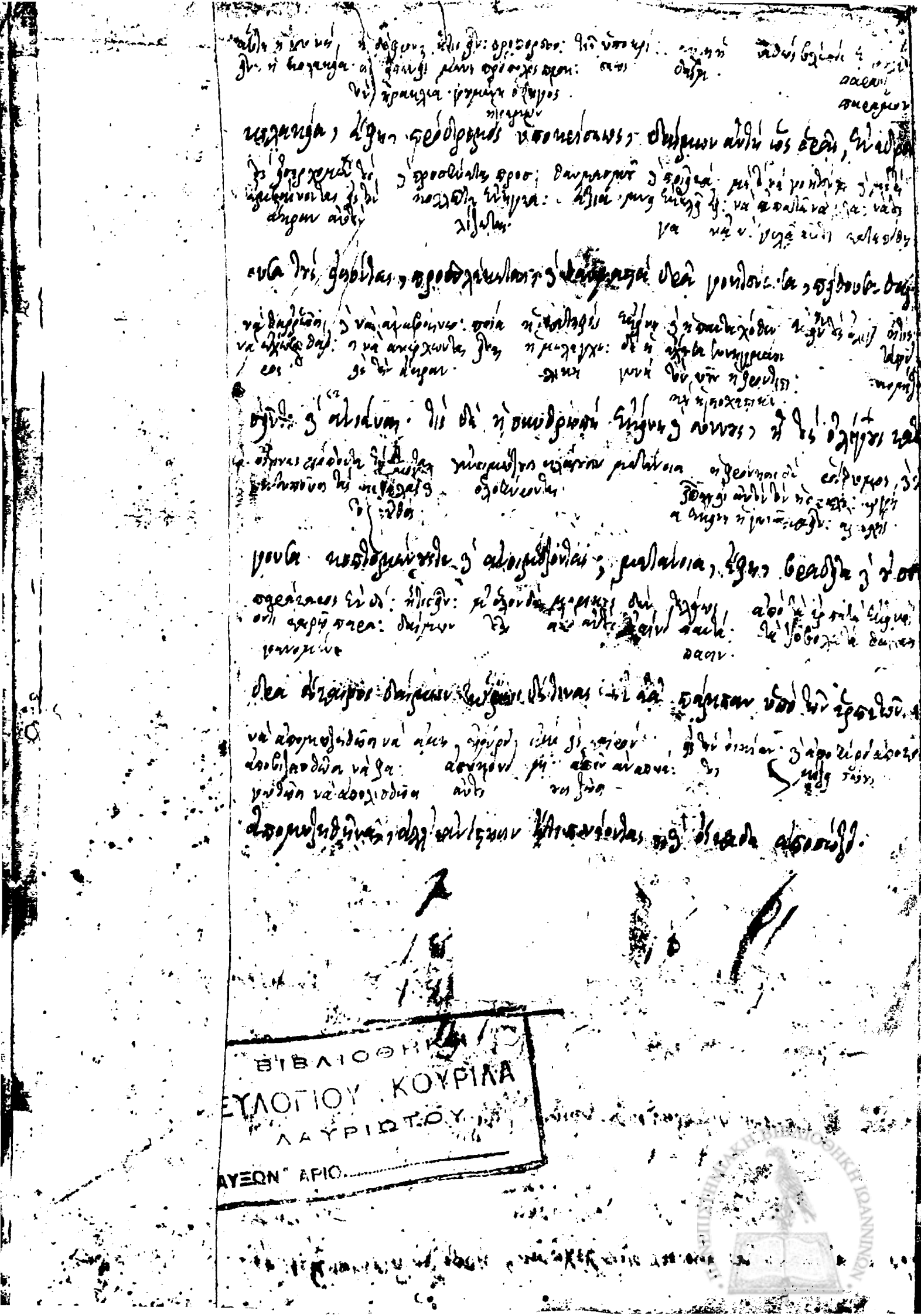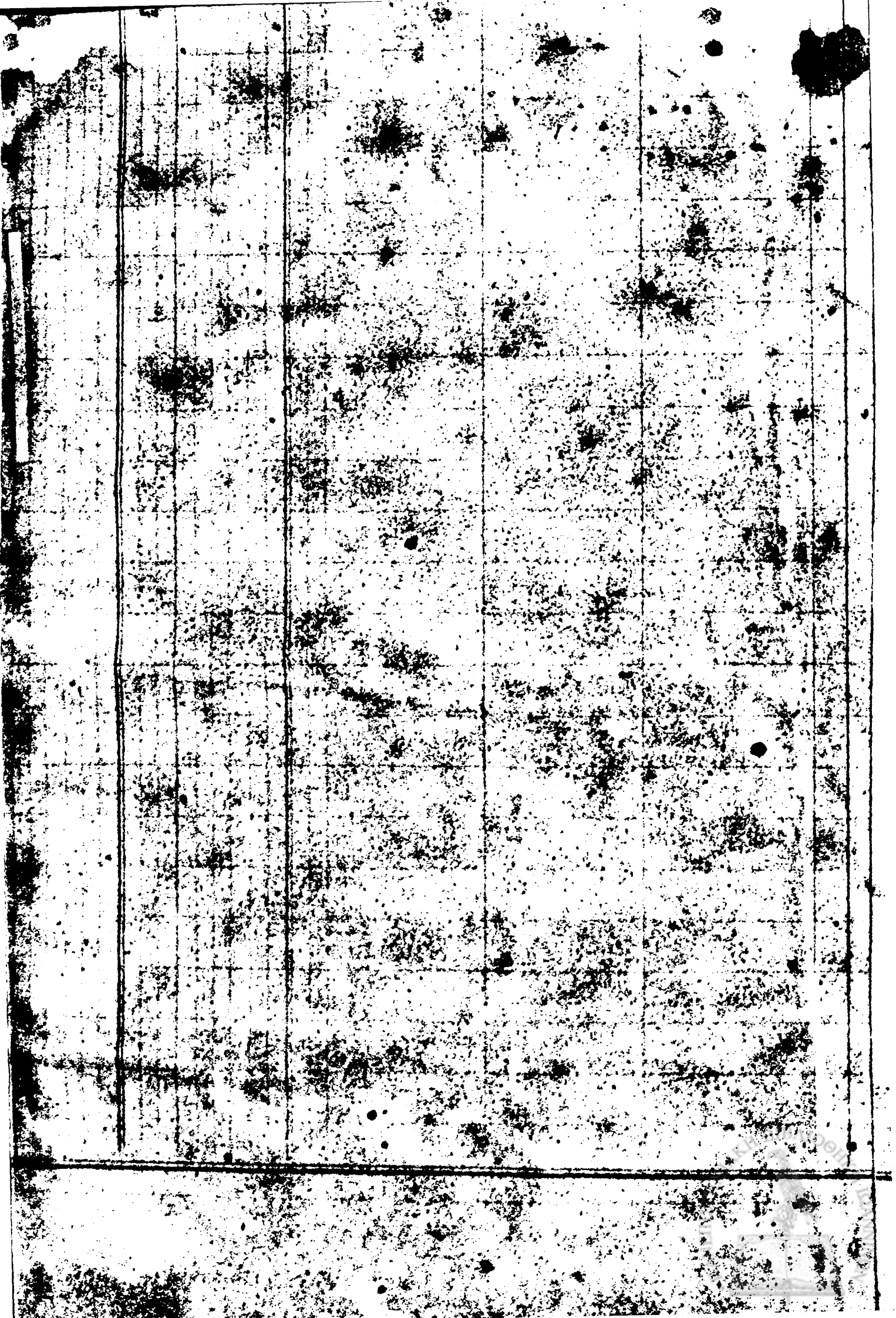
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.....